

Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.

Series VIII: Scrapbooks, 1902-1964, undated. Sub-series A: Clippings Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Reel Box Folder 229 99 30

Clipping scrapbook, 1945 January-February.

CONTENTS OF VOLUME XIX (Zionist activities) MICROFILM EDITION SCRAPBOOK 30 AZEC controversy, continued; statements pro and con action by AHS; Zionist regions, Silver, Wise, Goldstein, Mizrachi. Backing for AHS grows; Zionist regions, Yiddish press. Palestine resolution re-introduced in House, Jan. 11, 1945. Eabbi Wise's telegram to Roosevelt, dated Dec. 3, 1944, published Jan. 26, 1945. Plans for testimonial dinner to AHS, March 21, 1945. British and Egyptian views on Palestine. Zionist leaders demand AHS's reinstatement. Testimonial dinner, March 21, 1945, New York; speakers include Senators Burton, Taft, Barkley, Gov. Dewey. "Peace" movement in ZOA begins, apr. 19, 1945. AZEC appoints "Peace" committee; AZFC rejects committee. Eally for Palestine, Lewisohn Stadium, New York, Apr. 29, 1945; Wise and Silver both speak. Rally for Palestine, continued. Further votes of confidence for AHS. Mizzachi demands recall of AHS, June 1945. Greenberg resigns as co-chairman of AZEC, June 18, 1945. "Peace" committee urges reconciliation, June 26, 1945. AHS recalled as co-chairman of AZEC, July 12, 1945. Truman supports Zionists, Aug. 17, 1945. World Zionist Conference, London, Aug. 23, 1945. Britain will refer Palestine to the U. N., Sept. 1945. Editorial support for Zionists, American Press. Rally for Palestine, Madison Square Gapden Sept. 30, 1945; Speakers include AHS, Wise, Dewey, LaCuardia. Rally for Palestine, continued. Taft reintroduces Palestine resolution in Senate, Oct. 2, 1945 Emergency Conference on Palestine, Washington, Oct. 4, 1945 Publication of Roosevelt-Ibn Saud letter, dated March 10, 1945, Oct. 19, 1945. AHS and Wise see Sec'y. of State Byrnes, Oct. 23, 1945 Zionist Rally, Madison Square Park, New York, Oct. 24, 1945; Speakers include Goldstein, Dewey, Lipsky, Thos. Murray. Zionists score British policy in Palestine. ZOA convention, Atlantic City, November 16, 1945; AHS elected president. ARS urges non-cooperation with Anglo-American Committee of Inquiry, Nov. 1945. Senate postpones action on Palestine resolution, Nov. 28, 1945. AHS in Palestine, Nov. 26-Dec. 8, 1945. Texts of resolutions, House and Senate, and text of debates; Senate passes resolution, Dec. 17, 1945; House, Dec. 19. Rally for Palestine, Cleveland, Dec. 23, 1945; AHS address.

Part 1

Part 2 Mar.-Apr. 1945

Part 3

Part 4

Part 5

1945

Nov.-Dec.

Oct. 1945

May-Sept. 1945

1945

Jan.-Feb.

פון טאָג צו טאָג

די האנדלונג פון די 12. שנהיכע ליכמי פאלימים

פשליסים אין אסקריכא. האבקו..

ווען מען לייענט צום פוף פון דר. The branch (purple)

א. חנהנה אה יסצושטופען דר. סידי "ו, האם די אפינו נים איינועדיי CHILD'S SERVICE PROPERTY OF THE אים דער מיניכום דעמאקראטיע "ואס כיכט" ואל נים אויסנע אשעו ווערעו ל וי השם בערארפט פראקטיצירען אין

> איר קען ואכנן פים באינטיסשפום. וי וושלט עם יע געמשה, וושלט

שפויורדוטענסי קאונסיל

די מאנעוורע סדן די צ. א. א. רייטונג ליך. אז ענגלאנר האט אין די אפיוני בעפארטמענט און צום וועם פארשווינגן ווערען פון די אפער רישע צייטען נעבראמען די מאלפר ווירעגט ויינען יע געמאמט נעוואר דיסאנער ציוניסטען, אויב אים נאר דעפלאראעיע, און, אז נאך פונף יאחד אפער זיי האבען נישט געבראמט

צוועלה סיסנלירער פון ציוניסי עמוירדושענסי קאונסיל וואם השבעו דורך דיערע שטימעו כאחר שפעום, באוויועו. או זיי האבעו הים רעם ווולען צו היילען א נעפעהרליכען רים אין אסעריקאנער ציוניום. צווירי מענם, האבען זיי נענעבען א פאמע פדינונג, וושם השט, נשך פדין פדינונג, זיך איבערווינענד מאניפעסטירט, אין דער וואך צוויטען דער ערטטער פארי ואפלונג און דער צווייטער, גענען דער מאנקוורע עו כאוייטינען דר. סילי

ישראל נאלריסטיונ'ם סטייטמענט אין דערקלערוננ, או "דער ציוניום אין א דעכשקראטישע באווענוננ". וויים דיר א פרעג פאן דר, גאלדשפיינ'ען: "דען שאפט נענעבעו א מאנראט דני ארי "חמאים" אויף איחם: אדרכא, אויף דער קאנוועניש ג' אין כארען פון דורכפיהרונג אין די אוי אשלאנטים סיטי אין דר. סיכווקר כ מצריסים פון די בקצקטע". משליטישע ליניע איינשטיטינ נמטנעי חייםעו נעווארעו. כאטש די דעקענאר וגון אין וויכיח וועגעו דעם צי עס שעו השבעו שוין האפשלם נוט נער אין סאקע פאוי, פרער ניט לפסיר אני וואוסט, או זס ווערט נעפיחרם א נערמען אויז א וויין, או דער פטיטי סירעריווירער פשליטיק גענען איהם

> שמעומשו אוא ואך וועו עם וואלם בער מערענת אין ניד יארק, או די ארטוניי און דער עפויתורשענכי לאונסי דעד ווא פון דער ע. א. א. און הרכה פצר. און דער פזרחי און פועלי ציוו נעלפו. נער דעם סענריסענם פון אמעריקאר נער ציוניסטענ אנקועהן פון פארטיי

רושלם נאך נעדואם א זין, ווען דעד "E8 -078" רער קשנווענששן. דער תידון, אז דר. סילווער האט הערקלערט, אז זיין רעי נולטען מאר פינדער, ווייל דר, כילווער האם אסען רערהלערט, או ער קען גים אלע שטרייטיפראנען וועגפן נרענבן ול וועלפען רער, ישוב אין ארץ ארבייטען אזור לאנג ווי רי ע. א. א. עען און צוויטען באסריקעריונגפן ול וועלפען רער ישוב אין ארם ארבייטען אזור לאנג ווי רי ע. א. א. א. א. א. א. און הרסה ניילען פאראיינינט נענקן רארפען אפגעליינט ווערען בין נאר איינענעם. לעסיינט. אז ד לארטען זיינען אינד דער פרעזירענט דארה נאטירל דיאס איז נעטאן נעווארען פון מאי, פערינעטאיטט נפגען אירם. זיינען גער דעספקסטרט ווערען פון אלעסען, ווו. כיז פוז 1943, איוא 18 פערינעטאיטט נפגען אודם. זיינען גער דעספען ווען פען שטיפט נינו איין פיזט לאנג. צו באקופען א דערמר פוטען די צווערה אט דעכט גער היינע פיינונגען. ער פיינט אינער נוט וונ אין וואשינגטאן פאר דעם דער דעם דער פון דער פון דער פון איינען איינען דער פון דער

אר ניש וועש דער ענין אווי ניך ניש צייט, האלם זי דיך נאך אלק ביים "וויים מארגעסעו ווערעו פון די פיטנטידער סעו פאפיר. מון דער צ. א. א. עם וועם קוסעו דער בען איננאנעתן ארום פינא פויזענר לאניזירם די פאליסישע איביים. פאנ פון דין והשכון, ווען אלע וואס לערטיפיקאטע פון דעם באבעו נעהאם צו שאו פים דער פאו וואס טשעמיני רלעיו'ס ענולאנר האם שיננשון, אי אין חייסעויהריו, אי אי רעמרע וועלען נעשטעלט ווערען אין אונו נענענעו צו "פארויסען" רעם לשנגרעס, אבער די מעתריוויניעער דר. פולווער'ס לאנע. נאד מיון פייר "ווייסעו פאפ ר." די פינף טיוענר פאויטיווע שטעלונגען אין ואישינגטאן פוננ איז עם דער בעסטער באווייו, או סערטיפיקאטע הענעו אייסגענועם ווער פון דעם לעצטען יאחר ים מאדערם זיך א "כייער דיל" אין רעו אין איין ספנ ווען ענולאנר ואל איצם ווירער פנגעשלפנען פן פיהרער האפט פון דער ע. ש. א., כשר האבען דעם זויינען דערעי. אבער פון, או די הערשאפט פון אווכעור זי פארציהט עם ככיוון כדי אפצורייר שונאק פון די אראבער צום שרונטער, וואס איז כסדר פארשטארקט געו די ענרנילפינע ענססיידונג. יפווארען אין די לעצטע זעקס יאחר, דעם געחסעו א סות.

ביו באלדינע מירקונג פון דד. כילד נופען אפערטאפען די דאוינע נוירה.

לאיך ודיל ביי דער געלענעטריים ואר גון אז די עוועלא האבעו נעטאן דר, אלם איינעינען טיעעיפאן, פון חעם בפרירוטענסי קאונכיל, פאר אוא פיחי רעה ווי דר. נוייה פיש נפיעם א בוצעית HE CONCHE I'M TIMPUT INTIVIN לנאפער כבוד נעודילם עד חערען "TOO'S HE PITECHEEN MIN TI'S ויים און עווייפער. עם אין פיר שוער מנכלהפקן אוא וואה". אבער ראס אין שמביריית, דיין ואנה. דיי עופונפט וועט באוריזען חער עם השם רקום נקהשם. וויכטינער אין אכער ער כאטיאכי

סעו די פאליטיטע איטפלימאניעס פר דער האנריתנ מון עמוידרדענטיי THIS IS NOT BE SUPPOSED IN THE מיעסע ושוען די צוועלת, או החלומה האם נים עו טאו פים "פיי שות, אדער פים א באפסיסום צדער רינינים ציוניסטיטעו פרשגראס, נשר ים איז א פראנק פון פראצעדור, פעי וויל איר אינט זיד נים אייינלאי

מעום אין ריכטים פיענט וודים נה הארבסיתהיוכנ, דיינען שחין משרנים חים טינ ל אין עם ארץ איינם וועה דער א מעריקאנער עיוניום נעדעם בא א פאליסים פון וואדסקן אויז א "לחד" נת ליכט." שרער כאשליסט שנפועעת: ראט, וואס ראס אניסקל מדקסטינד ברי די פיפט אין עיתיום, אבער פיד דיכט זיך. או לוים רעם נאנג פוז דער נאני PROPERTY AND AN AREA PROPERTY AND פור פפוידרושענפי כאונפיל. קעו פעו אנתערם נים פארשטקהן רכב נייקב מאנראם עו דר, ווריו"ן אלם ששקר" מאן, אוי עד קד דארם האישנ אפריי לויסט. או ער ראוף ויצען בון וואר שנו כיו פעו חעם פון פבים דע פארסטקנט איהם נעטען ד' "נדינ ליכט". או ער סענ אנגעהן בים רע'

איר דענה, או פען דארף דיין נא" שרעוידענט, און כסעטיניום ויייסע אונעשפיסענע.

אין דיינע הענט "פאר נאר א וריייער האבען א נרויסען סעות. האם אין -.. עם אין ציוניסטישע נעשיבטע אין לעצטע ציים פלאר באוויען נעוואר עריכא. או דעם עלפטען נעווארט פים דין האנדלונג בינ נאד רקן אין די פטיטפענטה פון הפים 10. האם די באריפסע בילספאר רעבארטמענט. מעו וויים נאד נים מעל קשנפערענין שנגענומען א פרא אלעם וועגען רער אסקרינאנער פאי 25 פאר א אירישע קאפאנוועלם דיננאציע איז האטענאריש, קעז נאר ליסיטער פאליכי, אבער אזר פיל ווייט ארז ישראל. וואס איז אויפנענור נילטען פאר קיבענאריש, אוויל דר, סילווער סעז. אז דער פרעזידענט דאליט. פון נעווארען סיט פריזר איז דער הענידענט דאלערט, אז ער קען ניט אלע שטרייטיפראנען ווענפן נרענבר צער עיוניסטישער וועלט, א פראר ארבייטען אזוי לאנג ווי די צי אי א

שבעד איר האים. או אין אונוער פול בראם ז שבער איצט בין איד ססופס עי אוא תשם ער נים נענונ איבערנטקיערם די דער אפת פשרערם עו ושנעו, או לשנודעניטאן וושם וועם ארינגערופען שלעכשע ווירקונג פון אוא פאליטים, לישם איז נעסאן נקווארען אין ווערען נאר או אפגעטאנענע ואר, אין פיר האבען נים נאר פאויטרוע פארד שינגטאן בגוגע רער ארפיניסטריי בראו. ראם פרונט נאטירליד נים, או רונגעו, נאר אויר או אנסראוע, נערד

" דם זיינען איצט מארבליי

רערומיול איז כראי צו באטראכטען און קיין שרים איז רערווייל נים נעד "קעמפעין ראקומיען אין אנרערע ויערטעי: רער "ווייסער. מאפיר" העריתם טראין רעם וואס דער פון דעם אראכישעו עד. בנגלייטער פרעסיער איז איצט ווינסי איר וויים נים ווי אווי דעד משני מינויטיניל, דער יוטארקסטער דענט האם געענסטערט אודא רעם TERRET NO THE TERRET .1939 to 1933 to "THERE

אונטער די דאוינע אוסיסענדען : 771 20978 ישראל פראנע ווארטען אויף א לייזונג ענטפערט אוים ביו נאד דער מלחמה? אמת, פרעויי רווותלם האם דערקלערם אין א ספייטכענט, אז אמעריקא האט קיין tierte mocen hare trappe one fier "הואסתו מאפרו." אבער בסעט א יאחר אין שוין אוועם וינם רעם ספייטפענט, 182 118 "חיום דער "ווייסער פאפיר" ארד נעועד אי ארץ ישראה.

רארף כיעו סאר א בעסערעו באווייו.

באלייטים פרן א נוער דיים חי א "נרינע N: 70 N: 178 N: אאיווי נוען פען ברייננט דא אריין די מראנע ווער עם איז מעחר חשוב פערי וענליה ביים פרעדידענט. וויין פי פילי יער. עי די וושם כאסשנען דעם פונקט יסושיותייים ביו דוב ואסיייושיניםי מאונסיה א שעתנע עסייםע יאחר א היכנואה יער דר, סילוועל איז נעוועחרם נער ייישפ ווא ואכרדעישיאף ביא ודיאין הוועקטאר, כים דער פויער Print ... 25 222 222 222 222 משם השם דר. ודיו'עם חייובות שיו

נים אוע שיוניסטען האבען פארישי יאה 1944 ניסים ויא זים וא מיסקו ושנען בשיטטיסטעם, אויסער די אינעי ביינע דערפוערוננען, או "אידען ווער לעו נים פארנעסעו ווערעו" ווען עם ושנם קוסעו עום פרידעו. מיד נעדייני לען נאר די אפיציעלע "כריסעות כא" נריסוננען" וואס פרענען אנקופען פון ווייסעורהויו אין יענע ישהוען ער ציון ניסטיטע קאנונענשנס און יונייטער פאלעסטיין אפיר לאנפערענעעון סיר נעריינסען נאר ווי מעסרעטערי איקעס רענץ פון יונייטער פאלעסטיין אפיל כעהאימעו א בערע וואס האט נעי טיוו עו נלויכען, או דר, וייון וועם דויערם דריי־סערטעל שעה אין וועל איצט, ארקר אין די נאחקנטה וושכעה כער ער האט סיין איינצינען כשל גיט באקוטען די "גרינע ליכט" פהן סטיים רערפשהנט ארץ ישראל, און ווי אלע רעקארטפענט אין א עיים פעו דער אנייעוענדע זיינעו געבליבען זיצען ווי

או רער נאכניבינער עלעסט ט עם איז ציים צו פאכען א שטיקעי די וואס ריידען זיר אין, או דע זר פון דער עקויסטענק פון דער פרעזירענט בעם נאר עו לאוען די וודי יהערדינער עסוירדושענסי קאסיטע.

שרער רעם קאנגרעם, וויויטעו

"באנוס" ויך נענוסען עפעס באיוענען אין ווא נער, ווייום עם אוים, צולים א רענם אין העלכען דיי האכן: Appears to the Appear by Regard to בער פון דער ארק ישראל רענירונג או דעם פרעזירענט'ם דערסלערונג כוירות אויף זירען בנונע יאנריפויה, דעם פופעו אתפאבער איז בעווען א 'קערפעיו רשקורענט." שבקר ער שויו איינועהן די "נערעסטינקיים"

פון "ווייסעו בפראשונאת. איד וויים נארואואסייא "סערי" רונירנים וואים עפונספנים אייף אוא נעסיינעם" סם איינאת קקן די ארץ אפשר ראט דער פרענידענם יא נעי אבשר האם עד מיהם איננפריים. ווי עם וושלם נעווען אולטער זהן כבוד אין דער פראנע, לען אנדערט נים כעי טראסט מעלעו פון עיוניסטען ווי פים

אויך נים פארנעסעו. או אין די צייסע פון זיינק נרקסטק דערפאיבעו. אין שלע. שבער פון נענונ סקנידען THE TOTAL OR CHIPPING IN TOTAL THE פשליטים. רערסאר חשט די שיעטינע נשר א פארדענטינען פנים. און סען וויים, אנב, או עווייטען אנדפרע וואס אנינה נעורען לה. אלייל, וועלכער האם נעשיתם סעלער נראסעם צו בענאטארעו אין דקצעם בעד, או זיי ושלען יע דו Bryington of

איר האב דערמאנט די בילטמאר שמעומרייטען דעם וכרון פון די ציים, איר ווייל דא ציסידעו פון כיינע קשלומה פשר דער בילטמשר קשנפער רענין און לדייר נאכרעם, דעו פרייטאנ פאר דער בילטטאר קאנפערענין האב איר אין פיין קשלום אונטפר אנרעד

וואם דא זיינען פארגעקומכן רייםעי ריים און קרינערייען נים רענען א כיכודים שוו מאכטילוסט שוו איין גו מארקעו די ראוינע פירונגעו. דר נרופע אדעד א צווייסער.

"איך מון ושנען דעם אמם, או ווען י ציוניספישע עפוירדושעוםי קצפי וואלט מען אפינ" פארינפארם די נאני צע קשנסערענה, כים רעם שנשטעל.

סיסע פון 1917, ווי וויים איך נעד 1942, און איעם וויל סען אונו סא שערענין, און פון ראן אן ראט זי אני נקפירם איתר ארביים זעהו נרינרליך, מאונסיל האם עו פאן פים "ריסעיפליי אהן נוזפשות און אחן פהלוקת, אין ברוך" פער דר. פילווער"ו, נרשם."

איז מין אפשאצוננ פון ודער בילמול ווערעו. משר קשנוערקנין. סיסוושר דעם 18סען פאי, 1942. האב איר נעשריבעונה

"אויף דער קשנפערענק האם זיר אויסנערריקט א קלארער וואונש, או צו די מחבופת און פליעלינע מאנעיר רעם אין דער עיוניסטישבר עסויר רושענסי האפיכוע זאל נעסעו א סוף, או די קאפיסע ושל באועדלט ווערע שון די הויכע און שווערע שוישנאמע: וושם פאלפו אויף איתר, אם זיך דערי חויבעו ע דער פררנה פון דער פרא חיושרייטער קשפיכת פון 1914-15.

"את לילווער, וועלבער האם פים

מיין רערע דערהויבעו די משנסערענע

ווענען עו עקסטאו, האט נעהאט דעם קוראוש

מחים השם נאכחער חיצינ דערקלערט. אל אים פרעוידענם ותם עד פון איצם סים, לשכיר השפקה, או די "קאפוילער אנעוהערענישען" ייין נקנול עו באוריטינען די איינסלו סען וואס פיהרען צו אועלכע כי מע דערשייכונכעו

שם אורי השם אין ריינת. השם נעהאם כלויו ואיין קשני כקן עו נלויכעו, או ראם וואם קוסם איצם פאר אין דעם עמוירר רער איצטינער עמויררושעבסי קאסיר פריינד, עם דיינען נאד אלין ריזעלבע טעע קומען נסרר פאר "א־בערלערע" טרויערינע דערשיינונגען וועלכע איד ניטען," און דארום סאכט מען איצט האב כארויערט אין 1942. עם אין אן אניסטעל פון א "קליינעם אאני שרין רי רעכטע צייט. אן דיי ואלען אוינכשל פאר אלע משל באוייטינט

ושל דער עיוניסטייטער דעת הקחל S SPECIAL

מאכם רום ואושנו שווני פון א זכר כאוור. אין אין סקור ווי יצו שרובוער משרמשר משרשונים ומיועים אין אפנעייונט נעוואיעל.

ייר פיוניסטיים מאומנים האילטטיים לאולטטיים האילטטיים הא

לה ביים אייפונים או מער אונינין ישר היינין ישר היינין

Distance Print 17

אים א מפייטפענט עי דעד "אימא מענען די, סייוועי'ס באינירינין ראט דר, מיי נענאנט די פאינענו

"היפועו רער שעשתע, וושם רר, כי יניר האם אריה פיר בנפשכם. NAME AND POST OFFICE AND PARTY AND 197517291798 200 מענעו הנה פראנט הודה אנ הה פולותנו"ב העווענאנים

SPREET, BALLINGS

רינואן לטסקכם

ווייז איז שולדיג אין אפלייגונג

ינער ואר" מינוספר ייענט זור דושמנסי מאננסיו ראט ניס אזוו אסט רי. פילאינויס שנטפפר ייענט זור דושמנסי מאננסיו ראט ניס אזוו אסט

"רער סטריטטיענט פון דר. סטיפטו באשרוסען פון דעם יאונפיל זין דר.

SCHOOLEN CHICHE (NOME -) CHICES נקוופרעו לנאספן רינסטאנ אין כי. יססענס פון דר, סטיפעו ל, חייו, אווי ו אביי חיים האם אין רעם פטיטבענט

מינני ביקנקו דפר אשאקע וושם כאינקר האם אויף סיר נקסשכט פים אים סיין פערוענליכען פרונ, דק ים שווי שפט און מתמודש"ען מון רקה פרקוירקנט בינויסטישעו עטוירוקיפנטי קשונס לאינט באינטישעו עטוירוקיפנטי קשונט בסראטקו די באקרופען מון .ראם ראם, באקיירקר, פונישט גע" ראט ארויסנשנקכעו זיין אורטייל וון

THAT - CARROLD THE PARTY TOWN

קליות מודה ישנ, ב משיטעו. - דר, קשונטים, ראש עד עיים יו בקומליציע זשל ניסנעיריסען ווי רעה וויל על ציואסען סיס פול פי וילע סיסרשבייטעה של סיע זשל זהן

סילווער כאשולדינם ווייון, או ער

וויל פאחערשעו הי גאנצע

אריספינעוועווניינעי

שיטא" ודעננו דר, סיטוער שיטא" ודעננו דר, סיטוער התעועו דער מסמלע החם ר הדער המט אריה סדר נעסמנט. ו איות ליין פניועניי

בע דושר רעוינגירט סדו פירוערישפט אין רעם אסיבריקאנזה עיוניסטייען

This of the especial of a Silver's statement reads; . אילוא" ביקעשים זון פיטיימר, יאניא.

עו וכשמיענעו דעם מבנימידמפערטי

The De Heavy Park of the Company of

to be not recover treat the statement of Dr. Stephen S. Wise, which appeared in the JTA Bulletin of approximate the transfer to the JTA Bulletin of the spread to the JTA Bulletin of the JTA Bulletin The troopers of the transfer the American Zioniet Emergency Council has so frequently and so flagrantly case the District of the American Zioniet Emergency Council has so frequently and so flagrantly case the District of the Council will show that the missister of the Council will show that in measurement the was time and again criticised for his unauthorized conduct and undisciplined The rec labours by the record of the property of the control There are in the second of y knowledge to the Secretary of State on the very eve when Senator Wagner and the transfer to have the transfer to persuade the State Department and the President of the Talentine Resolution.

desired to the feet of the feet of the consolition do not wish to be sent on his own without consulting the Council, restricted the case of the feet that while he would be happy if approval were given to the Resolution, be The State Department and the President. This, of course, completely nullified IN PROPERTY BOYS TOWN THE TWO purpose of our visit and more than any other factor was responsible for the Crysters o'smin ore the Distant which the Pelestine Resolution.

> my us the the Live il too often Dr. Wise treated the Zionist movement of the United States as a The term of the transfer of the monopoly. His tehtadlamutat in Washington has been an egregious failure This work-knee whedlenuth

J.T.A. NEWS

DR. SILVER TAKES ISSUE WITH DR. WISE; CHARGES HIM WITH RESENTING NEW LEADERSHIP

CLEVELAND, Jan. 1. (JTA) -- Dr. Abba Hillel Silver, who resigned last week from leadership of the American Zionist Emergency Council, today took issue with a state-ment issued by Dr. Stephen S. Wise, last Tuesday, in which it was charged that Dr. Silver "had deliberately and persistently contravened the decisions of the Council in a matter of supreme importance to the lasting burt of our sacred cause."

Dr. Silver's statement reads,

"The statement of Dr. Stephen S. Wise, which appeared in the JTA Bulletin of Wednesday, December 27, explaining his so-called resignation amused me greatly. No officer of the American Zionist Emergency Council has so frequently and so flagrantly contravened its decisions as Dr. Wise. The minutes of the Council will show that Dr. Wise was time and again criticized for his unauthorized conduct and undisciplined actions. The worst and most recent instance was the fatal telegram which he dispatched without my knowledge to the Secretary of State on the very eve when Senator Wagner and I were scheduled to see him in order to persuade the State Department and the President to withdraw their objections to passage of the Palestine Resolution.

"In this telegram, which Dr. Wise sent on his own without consulting the Council, he stated that while he would be happy if approval were given to the Resolution, he and many of his associates do not wish to have action taken contrary to the recommendation of the State Department and the President. This, of course, completely nullified the whole purpose of our visit and more than any other factor was responsible for the shelving of the Palestine Resolution.

"All too often Dr. Wise treated the Zionist movement of the United States as a piece of personal property and has bitterly resented any new leadership which threatened his monopoly. His 'shtadlamuth' in Washington has been an egregious failure for many years, and not only as far as Zionism is concerned. This week-knee chadlenuth policy has accomplished next to nothing for our people during these tragic years of slaughter and annihilation."

NEW YORK, Jan. 2. (JTA) -- Reporting that "Zionism has suffered a grave blow in Washington," the Arab press in the United States expresses gratification at the fact that the State Department prevented passage of the Palestine Resolution by the Senate Foreign Relations Committee.

The Meraat-Ul-Gharb, a New York Arab paper, attributes the shelving of the resolution to protests from Arabs throughout the country "who are exerting every pressure to defeat Zionism and its evil machinery."

The Al-Beyon, a Washington paper, criticizes the nouse Foreign Affairs Committee for passing the Palestine Resolution. "This is not the first time such a resolution has been put through by Rep. Sol Bloom and his colleague, Emanuel Celler," the paper writes. "Luckily, they have been stopped by logic and reason - and this time by the State Department which has ordered the resolution shelved."

Adding that the Zionists will probably not be discouraged and will continue their propaganda in the United States, the paper says: "They picture themselves as the only ones who supported Allied war efforts, saying that the Arabs were on the side of the Axis at the beginning of the war, and further, that if they are with the Allies now, it is only because they have no alternative. Using the force of the Allied armies, they try to push the Arabs out of their own land, Palestine. Their greed knows no limit. They are determined to get all of Palestine, not satisfied that it gives refuge to more than half a million of their Jewish refugees coming from all over the world."

The paper appeals to the Arab world to continue Arab pressure upon the Allies. "We must tell the world that Palestine will be strongly defended now and in the future by Arabs all over the world as it has been in the past," it emphasizes.

Dedicated to

Americanism, Judaism,

Social Service

THE JEWISHAD WOCATE

THURSDAY, JANUARY 4, 1945

Two Sections-24 Pages

rom Harry L. Shapiro and Har-

"Dr. Goldstein's statement has

with the circumstances leading

to Dr. Silver's resignation con-

sider it our solemn duty to de-clare that Dr. Goldstein's state-

ment is a one-sided account in-

complete and distorted in vital respects. It produces a picture

of variance with the truth as we

know it and a lame defense for

the ruthless action of Dr. Gold-stein and his associates in fore-

ing resignation our greatest

spokesman and most gifted

and revelation made of the machinations which resulted in this

calamity public opinion will

overwhelmingly yindicate Abba

Hillel Silver and condemn his

opponents and detractors, Mean-

refuted the charge that he con-

travened decisions of the Emer-

gency Council, and the Council

at its meeting December 20th

exonerated Dr. Silver by reject-

ing resolution of censure pro-posed by Dr. Goldstein's asso-

December 5th sent telegrams to

all members of the Foreign Re-

lations Committee urging favor-

able action on Palestine resolu-

tion thereby doing precisely what he is charging Dr. Silver with having done. This is run-

ning with the hares and hunting

with the hounds.
"(3) Other leaders within the

Council and Dr. Wise in par-ticular throughout the year com-

(2) Dr. Goldstein himself on

"(1) Dr. Silver categorically

while we wish to state:

When the whole story is told

Seven Cents the Copy

Zionist Emergency Council Elects Dr. Wise old P. Manson, executive director and director of information, respectively, of the Zionist Emergency Council, who have resigned their posts in protest. Sole Head; Dr. Silver's Resignation is Accepted Their statement follows: just come to our attention. We who served as executive director and director of information. of American Zionist Emergency Council and are fully familiar

which I have had from the Poale

Zion and Mizrachi parties, from

the Jewish press, from the rank

and file of American Zionism

and the local Zionist Emergency

"I remain, of course, a mem-

ber of the American Zionist Em-

ergency Council and will eager-

ly give the Movement whatever

p and counsel I can.

Councils everywhere.

Rabbi Silver Says He Will Continue to Work as Private In Ranks --- Council Assures Continued Vigorous Action

NEW YORK (JPS)-The long-standing differences within the American Zionist Emergency Council which had led to the resignations of Drs. Stephen S. Wise and Abba Hillel Silver as co-chairmen, culminated in the election of Dr. Wise as sole head of the Council and in the acceptance of Dr. Silver's resignation. A statement issued by the Council following its meeting said:

"The American Zionist Emergency Council desires to make it clear that the controversy referred to in the public press does not involve any difference with respect to fundamental Zionist policy or maximal or minimal Zionist program, but is rather one of procedure, methods of implementation and the authority of its officers.

"The American Zionist Emergency Council will go forward with continued vigor and determination for the realization of its objective-unrestricted Jewish immigration into Palestine, full opportunity for Jewish colonization, and the reconstitution of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth. For this it will seek the active support of the executive and legislative branches of the United States Government and the goodwill of the American people."

The resolutions were carried by a 12-8 majority. Mr. Louis Lipsky, member of the Executive Committee of the World Zionist Organization, presided. Mrs. Rose Halprin of Hadassah (Women's Zionist Organization) was elected, in place of Robert Szold, as treasurer of the Council.

Mizrachi, Religious Orthodox Zionist Organization, issued a statement describing the withdrawal of Dr. Silver as a "serious blow to a vigorous policy" and placing the blame for it on "the unyielding attitude of the majority within the Council." The statement announced the "intention of the Mizrachi to align with all forces in Zion-(Continued on page 9)

ism that are seeking the opportunity of creating a front for aggressive Zionism, though insist upon the position I have impossible for me to carry out taken, despite the urging of those policies effectively.

Tam deeply grateful for the consistent and loyal support eil." No statement was forth
appear to have the support of a which I have had from the Poale forth-ionists sufficient majority of the mem-voted bership of the Council as now coming from the Labor Zionists who, with Mizrachi, voted

against accepting Dr. Silver's

Dr. Silver's Statement

Dr. Silver issued the follow-

ng statement on the eve of the

"At the time that I announced

ny resignation as co-chairmen of the American Zionist Emer-

nam of its Executive Commit-

tinuing in office. "My action has been prompted! particularly by the position taken by the representatives of one of the groups, the Zionist Or-ganization of America, Despite the fact that the National Convention of the Zionist Organization of America at Atlantic City on October 16 approved my policies by a unar wote, the present representatives

constituted to warrant my con-

ment of Palestine as a free and democratic Jewish Common- man of the House Foreign Afwealth, and a policy in which timidity, appeasement and backstairs 'diplomacy' will have no

"It is a source of great satisfaction that the past sixteen months of my administration have been marked by substantial progress for the Zionist cause in our country. I trust that whatever differences of opinion exist in our Movementand no great movement is quite free of them-will in no way interfere with the further pro-

gress of our historic cause in the days to come." Statement by Dr. Goldstein

In an issue that went to press before the Council meeting, The New Palestine, official organ of the Zionist Organization of America, carried a statement by Dr. Israel Goldstein, ZOA pres-ident, which read in part:

"On November 21, at a meet ing of the American Zionist Em ergency Council attended by the representatives of all the Zion-ist parties and by both co-chairmen, there was a discussion as to the advisability of pressing immediately our Palestine reso-

lutions now pending before Con-"All agreed that before pressing for passage of the resolutions it was absolutely necessary to secure the assurance that the State Department would not interpose objections against passage of the resolutions at this time. As a result of the un-fortunate experience last March, it was felt that it would be unwise to risk another deferment which the State Department objections might cause. There was no dissent from this opinion on

the part of any of the party representatives or either of the "Repeated efforts were made to secure the assent of the State

resignation will leave me free to Department but the response was 'to leave the matter pending devote myself more fully to Zionist education among our a little while longer." people and the exposition of the "On November 27 the chairfairs Committee, urging him to take prompt action in having his committee report the Palestine resolution out favorably, (Mr. Bloom has permitted making this fact public.) The resolution, which was reported out November 30, removed the word 'Jewish' before 'Commonwealth' and retained the world 'ulti-

mately. When the matter came subsequently before the Senate For-eign Relations Committee the heads of the Zionist parties urged the retention of the word Jewish' before 'Commonwealth' and the removal of the word 'ultimately.'

The appearance of Secretary of State Stettinius before the Senate Committee and the statement which he issued brought about the deferment of the Palestine resolution. Simultaneously the House Rules Committee failed to give the ruling which would have brought the Palestine resolution to a vote by that

body at this session. "These are the salient facts of the situation which has caused considerable agitation, specula tion and criticism.

There is discussion soling on to whether Zionist policy should yield to government pressure. That question, while very important in and for itself. is not involved in the evaluation weeks. To the extent that it had been discussed there had been discussed there had been forts with great detriment to the of what has happened in these been discussed there when on torts with great detriment to the unanimous agreement. When on cause which Dr. Silver suffered November 21, the Emergency to pass for the sake of peace.

Council came to a unanimous "We trust that Dr. Silver will conclusion not to press for the see his way to making a full partment would indicate clearly and frank exposition of the that it would not interpose ob- whole affair so that the responsi jections, it was done after all blaced where it below will be

considerations pro and con had placed where it belongs.

been weighed carefully.

"The question of what Zionist our respective post."

The question of what Zionist our respective post."

The question of what Zionist our respective post."

The group in control of is quite another question. It has Silver's assumption of political eration per se, either in the despite Dr. Chaim Weigmann's earnest pleas and has never seased to plan his elimination.

in Charges "5) The same group is re-the chargeslanderous whispering campaign

against Dr. Silver and his poli-cies calculated to undermine hi

עוניםטישען עמירדושענט לאונכלי איז באשלאטען געווארבר איז אויסער דער באשטעהענהען או ארמיניסטראטיווער לאטינען או ארמיניסטראטיווער לאטינען הארמינען הארטיען הארטיען הארטיען הארטיען הארטיען הארטיען פולי ציוניסטען, פועלי ציון מורטיע פארטייען איז מורטיע פארטייען ארטיען איז מורטיען פולי ציון מורטיען פולי ציון מורטיען פולי ציון מורטיען פולי אווי וועלען הארטיען פולי ציון מורטיל איז און הארטיען הארטיען פולים לאוניסטען, פועלי ציון מורטיל איז און הארטיען פולים לאוניטיל איז און דעם פאל היים גרונבערנו. בשערכאו פון עקועקוטיון לאמיטבר איז דעם פאל היים גרונבערנו.

און האונים אין אינים מינון היי היים מונים אין אינים מינון האונים אין אינים מינון האם היים אינים מינון האם היים אינים מונים אין אינים מונים האו האבען מינים אין מינים האו האבען מינים אין מינים האו האבען מינים אין מינים האו העי האונים אין אינים האבעון מיני בעודה האו העי האבען מינים אין בעודה האם בעודה אין העודה האם בעודה האם בעודה אין העודה האם בעודה אין העודה האם בעודה אין העודה האם בעודה האונים האונים אין העודה האם בעודה האונים האונים אין העודה האם בעודה האונים האוני

מען בייניסטישען קאונסיל. --מורחי ואָנט האנרלונג פון שעלי ביון

ישמיין רופם ציונים JANUARY 4, 1945 TSZ:

ZIONIST EMERGENCY COUNCIL COMPLETES ITS REORGANIZATION; TWO DIRECTORS RESIGN

NEW YORK, Doc. 3. (JTA) -- The American Zionist Emergency Council teday announced completion of its reorganization, reporting that chaim Greenberg, Zionist Laborite leader, has been elected chairman of its executive committee.

Herman Shulman was elected chairman of a new smaller administrative committee responsible to the executive committee and charged with the implementation of the policies of the Council in the political and public relations fields. The new body will consist of the heads of the Council's four constituent organizations - Zionist Organization of America, Misrachi, Poule-Zion and Badassah - together with its chairman, the chairman of the executive committee and of the Council, and representatives of the Jewish Agency.

meanwhile two executives of the Council today announce that they have resigned in protest against "the orippling of Dr. Silver's program by mose members of the Council who forced Dr. Silver to resign as co-chairman of the Council and as chairman of its executive committee." Those who resigned are Harry L. Shegaro, executive director of the Council, and Harold P. Manson, the organization's director of information.

Dr. Israel Goldstein, ZOA president, at a press comperence today, defended the action of the ZOA members in the Council who voted to accept Dr. Silver's resignation. He emphesized that Dr. Silver broke party discipline by pressing for passage of the Pelestine Resolution at a time when the Council, including Dr. Silver, had voted not to press for Congressional action if the State Department weappposed.

ציוניסטישע בעאמטע דעזי צוליב דר. אבא סילווע

שבער איר כוק פאראנים צו דער עיים שהן דעם וויסעו פון קאונסיל שרער כעו ראכאי רושעיפה העלער האם נעוושרעו פון לאונסיל און איז נים עם איז שווער צו נלויבען, או איחר, רורכנענאנגען אוים'ן סיטינג פון ווער'ם פיה־ערשאפט און ברענגעו טער אנגענוטעו דעם פארויק פון קאונסיל וועלעו נעפיהרם ווערעו אין

דער הויפטיקרכן פון די דשויגע

פון דר. סילווער דעמועלבינען טאנ נעסאכם צו שטומען מיסטרוי צו דר. ווען איחר האם באדארפם האבעו א סילווער, אין איננאנצען אפנקווארפען

שפועם פיש מר. סטעטיניום. דר. ווייה וועלכער האם אין דער פארי (20טען דעצעמבער. איד ברענג ווייר נאנגענהיים נלסאכם אזוי פיל ביר מער עו אייער אויפמערקואסקיים, או שטייערתנעו צו די אינטערעסעו פון אייך האט מען נים כאישראפט מאר אונוער סאלה. ואל נעוועו אבויכטליור אייערע ווידערהאלטע איכערטרעסוני האבעו נעוועהלם א באשלום צו נעהן נען פון די באשלוםען פון קאונסיל נענען דער מאכם פון קאונסיל און און אז דר. סילווער האם קיינמאל ברעננעו שארעו צו די אינטערעסעו נים אויסנעאיבם קיין דרוק פאר אוא פון סאסענט. ואנאר אין דער איצטיי דיסציפלין אקט גענען אייד, טראצי נער שפעטער שעה וויל איך בעסער דעם וואס איתר האט ניט אנגעבאטעו בלניבעה או איר זיים געווען כאאייני אין אועלבע פאלען אפילר צו ער מלוסט פון דער קליינער נרופע וואס קלערעו אייער שריט. איצט איז דר. אין איצט אין קשנטרשל פון דער סילווער'ס רעויננצציע נקצוואונגען נע ויישיאיי", וועלכע האט שויו לאנג ווארעו דורד דו באטיהו:גען סון דעם... נעווכט אונשערצונראבעו דר. סילי -זייאיי" כלאק בעת איתר תאט ווייי איהם צו א פונקם, וואו ער וועם האר קאונסיל. די דאוינע צווייםאפינע פאר בען א ניוערלאנע. אוסנליסליכער האלטונג פון דער קליינער גרופט חוו ווייוע, האם איהר זיך ערלויכם נער דער "זי־אראיי" אַרסיניפטראציע נים פיהרם עו הערען פון יענע מענשעו וועניל האפנונג. או די צופונפטינע פאר און איהר זייט, לויט סיין סיינונג, ליסישע באשלוסען און אסציעס פון

שלעכם בשאיינשלוסט נעוושרעו. אהר האט אפגעשאסט רעם אפאינטר די בקסטע אינטערעסען פון ציוניסטיי מענם סים'ן פרעזירענם, וואס איז א שען אירעאל. לשננע ציים בעזוכם נעוושרען און וושם איז באשטיפט נעווארען אוים'ן 2טען בארויערענסווערטע סאב נאציעם, וואס שתברואר, דערשאר וואם איהר האם ויינעו אנגעשיהרם נעווארעו סיסטער נקתאם או שנדער שפשינספענט אין משטיש משר סילע חדשים און השכען קאלימארניע. עם איז דא א נוטער ויד אוימנעלאוט אין הר, סילווער'ם נרונה צו נבויבען, אז ווען דער סיר רעזיננאציע - אין דעד אמת'ן אין טינג סיט'ן פרעזירענט וושלט געוועו א פאליטישעו שטענטשט -- וועט ניט מארנקקופע זוי נקפלאנעוועם, חשלם זייו דר. אבא הלל סילוופר, נאר אום

> טעלענראטע וואס איהר האט נעקיקט רעואלוציע אין קאנגרעס. אבער עס איז מערקווירדי. וואס א מארשלאנ, וועלי

חושו אינוער בשווענונג וועם נשכשמשל פאלק'ם היסטאריטער האפענונג.

אין די דשוינע אומישטענדען צווינגט טרעטער פון דער עיכיסטישער אר" פיוך א געפיהל פון עהרליכקיים אני מרעטער פון דער ציביסטיטער אר צינקבען אייר סיין רעזיננאציע אלס נאניואציע פו אמעריקע פאר דעם רירעקטאר פון אינפארמאציע פון וריקים, וושנ איז ננטשטשנעו אין אמעריקאנער ציוניסטישען עמוירי ער פאינשנישער אנסידרונג פון דער דיוטענסי מאונסיל. רושענסי קשונסיל.

אויפריכטינ אייער, העראלד מענסאן.

מר, שפירא'ם בריף

מים בארויער געפין איר עם מאר משלנענרע זיינען די בריה פון פר, ויננשעיע שלם דירעקטשר פון שמעי ריקאנער ציוניסטישעו עסוירדושעבסי לאונסיל. איד טחו דאם פראטעסטיד רענריג גענען אויסנערעכענטען שריט מון יענע מיטנלידער פון קאונסיל רשם האבען סיסנעבראכט די רעזיננאציע פון דר, אכא חלל כילוועד און וכדי אפעוטיילען זיך פון דער נרופע, האס האט דורכנעפיהרט דעם ראוינען שער ליכעו שפט נענעו אונוער באורעזונג. נעסליד פון די איצטינע פארטרעטער מון דער אמעריקאנער עיוניסטישער ארנאניזאציע, דר. ישראל נפלרשפיין. ראבערט סואלד און איחר ועלבסט. רעקשרדם פון קאונסיל וויקען, או אין עטליכע פאלען האט איתר די טערכה פון דער ציון־רעואלוציע גליסליכערוויין ראס איד־עע פאלק און מיט'ן איינענעם ווילען איבערנענראר אין קאנגועם געווען א נאנץ אנדערע. דער ציוניסטישער אורנאל. דב, סילי שו אין עטליכע פשלען השט איחר "י איז נעשאפעו געווארעו פאר אייד און דער אריינפישונג פון דער מיליטעי דר. סילווער מיט דעם פרעוירענט דעם רישער מאכם. או אנרער מיטינג פיט'ו 2טען בעברופר, 1944; 2) די דיי פנרעריסעקרעטערי פון סטעיט, וופס פון איבערטרעטונגען פון די באשלור האט נעושלט נאכגעפאלגט ווערען בראכט די נרעסטע דערנרייכונגעו סעו פון קאונסיל אין פארבינדונג פים א בא ענעניש פים'ן פרעזידענם

צוויי פון די הויפניבששטטע פון ציון עסויררועתנסי סשונסיל. וואס אנגעסעו די דינאסיעו און סוסינע השבעו לעצטע ישר געשרביים השנטר מאליסים. וועלכע זיינעו שגגעפירט אין השנט מים דר, אבש הלל סילווער, געוושרעו פשר'ו לעצטעו יאר אין וועלי האבעו ארייננבשיקט ויערע רעויגנאר כע, איך כין ויכעה, וועלען ברעגגען ציעס צו רר. סטיפען 5. ווייו, זאגעני דינ, או זיי קונען ווייפער נים אר מאלפים היסטאריטער האפענונג. נעהן פים דער ארביים

בשווענונג"אוו ערקלערבו. או דר. ווייו איז נעווארען א ווערקציינ אין די

השנט פון דער דאוינער נרופע. רי רעוינניוטע באפטטע ויינען: הערי שפירא, ביו נעכשעו דער הגרעק טאר מה ציה עסויררושענסי קאונפיה, הערטער דר. הייה: אין האראלר ביענסאו, רער דירעקטאר

פון אינפארמשציע. פענסטו און פר. שפירש. וושס רעקעו אויף נייע פאקטעה וופלכע האבעו נע" מיהרם עו דעם קריוים:

מר. מענסאנים בריף

פווערער דר. דויין: מים א געפיהל פה טיפעו כארויעד רעו האב איר בעאבאכטעט די לעצטע אנטוויקלונגע אין דעם אטעריקאנער ביוניסטיטען עסוירדוטענסי כאונסיל. איבער א יאר האב איך זיך כשפיהט עו דינען אונוער כארענונג מיט דער נאנצער ענערגיע, מארטמענרענים אח איבערנעבענקיים, וואם איך האב אין זיך נעפונען. דורך רעד נאנצער ציים האב איך נעשטיצט רי פאליסיס פון דר, סילווער, וועלכע איר האב בא־ און שלם אומועוואונשטע, און איך כין איבערציינט. או צווים פערוענליכע חשבונות האבעו זיי שארקריפעלט דר. סילווער'ם פתאנראס, וואס האט נעי לעצטעו ישר. איך בין אויך איבער אינער בשווך ביים פרעוידענט פון שפעטער אין ישתר, אין אויד צרי ציינט, או אויב די ראוינע טענשעו 11טען אקטאבער; און 3) אייער ניטר שטערט נערארען א דאנק דער ארייני וועלען ווייטער אנפיחדען וייער איצר אויסאריזירטע טעלענראטע צום פעקר מישונג פון איינעט פון אייערע נפי אויטארטיים וועלען זיי פיירען די רעטערי און סטעים פון 4טען אקר האט מאקר דר. סילווער אין באשולדינט נער מטעריינען שטילשטאטר. צו א פול טיש נענעבען אייער צושטיטונג אפי ווארען פאן איבערטרעטען א באשלום מענדינען שטילשטאטר. ארער צו א צוליינען די ציווירעזאלוציע – א פון קאונסיל אין באצוג צו דער ציון מענעבען אייער איינדי אייער איינדי אייער א

סקו מאסישואב די נעועלשאסטליכע משרבינדונגען מון לאונסיל. רשם וושלט נעווען שרויסנעוושרסען נעלט און מיה, צו וועלכע איך וויל נים זיין וקיין שותוף.

די נעשיכסע וועט אורטיילען דעם שצרעו, וואס איהר און אייערע פאר בינדקטע הפכעו נעטאו צו די וויטאלע אינטערעסע פון דער ציוניסטישער בשווענונו.

> אשער אויםריכטינער הערי שפירא

The Only Weekly Newspaper Serving 28 Jewish Communities In Connecticut and Western Mass.

Vol. XVI, No. 38

FRIDAY, JANUARY 5, 1945

Oct. St. 1888, at Hautforn, Cana.

IST COUNCIL ELECTS D

DR. SILVER

New York (JPS) - The long-standing differences within the American Ziuniat Emergency Council which had led to the resignations of Drz. Stephen S. Wisa and Abba Hillel Silver as co-chairman, culminated in the election of Dr. Wise as sole head of the Council and in the acceptance of Dr. Silver's resignation at a meet-ing Dec 22. A statement issued by the Council following the meeting

gency Council dealres to make it ist Emergency Council be with- DR ARRA B. SILVER clear that the controversy referred drawn and "that complete unity erican Element Emergency Council to the controversy referred drawn and "that complete unity erican Element Emergency Council to the controversy referred drawn and "that complete unity erican Element Emergency Council to the controversy referred drawn and "that complete unity erican Element Emergency Council to the controversy referred drawn and "that complete unity erican Element El to in the public press does not involve any difference with respect the American Zionist Emergency to fundamental Zionist pulicy of Council;" 2) that the Executive maximal or minimal Zionist person Committee of the ZOA "retire its feetive co-operation between Sum gram, but is rather one of process presentatives on the Am- and them in the future." dure, poethods of implementation and the authority of its officers. "The American Zionia Emer-

sency Couseil will go forward with statement on the even of the Doc. continued vigor and determination 25 meetings for the realization of its objective -unrestricted Jewish immigration my resignation as eo-chalrman of into Palestine, full opportunity for the American Zionist Energency Jewish colonization, and the re- Coonell and as the chalrman of its and democratic Jewish Common-stated that it was irrevocable. wealth. For this it will seek the segret that as much controversy active support of the executive has developed over it, but I must and legislative branches of the finist upon the position I have United States Government and the taken, despite the orging of many good will of the American people." friends that I reconsider my deci-

12 For. 8 Against

The resolutions were carried by a 12-8 majority, Louis Lipsky, member of the Executive Committee of the World Zionlat Organiza-tion, presided, Mrs. Rose Halprin of Hadassah (Women's Zionlat orguniration) was elected, in place of Robert Scold, as treasurer of the Council.

Mirrachi, Religious Orthodox Zioniat Organization, issued 4 statement describing the with-drawal of Dr. Silver as a descripts

hlow to a vigorous policy" and placing the blame for it on "the unyielding attitude of the major-ity within the Council." The state-ment announced the "intenion of the Mirrachi to align with all forees in Zionism that are weeking the opportunity of creating a front for aggressive Zioniam, though it does not as yet shouse to officially withdraw from the American Elimist Emergency Council." No statement was forthcoming from the Labor Zionista who, with Migrashi, voted against accepting Dr. Silver's resignation.

Zionists Voice Faith In Silver Seek Emergency ZOA Convention

New York (J.P.S.)

A resolution expressing "abid-ing and uncoakable confidence in the leastership of Dr. Abba Hillel riber and his policy" and urging that an extraordinary session of the National Convention of the ZOA be convened "to deal with the internal situation which has been erented," was adopted Dec. 26 at a meeting attended by more than one hundred active Zionist members from New York, Long Island, New Jersey, Eastern Pennsylvania and Connecticut held at the Riverside Plaza Hotel here.

The emplytion also urged: 1.3 that Dr. Silier's resignation from "The American Zimis: Emer- leadership of the American Zionbe restored in the leadership of

Dr. Silver's Statement

Dr. Silver issued the following

"At the time that I announced

sion. My posicies do not appear to have the support of a sufficient majority of the membership of the Council as now constituted to war-

"My action has been prompted

particularly by the position taken by the representatives of one of the groups, the Zionist Organisa-

tion of America, Despite the fact

that the Sutional Convention of

the Zionist Organization of Amer-ica at Atlantic City on October 16

approved my policies by a unani-mons vote, the present represen-tatives of the ZOA on the Council

are committed to an attitude and

a course w artion which make it impossible for me to carry out

"I am seeply grateful for the

consistent and loyal support which I have had from the Pong Zion

and Mizzuchi parties, from the Jawish press, from the rack and file of American Zioniam and the

local Zionat Emergency Councils

"I reman, of course, a number

those polices effectively.

energy berry

rant my costinuing in office.

and designate, in conciliation with Dr. Silver, new representatives on the Council in order to ensure of-

ive the Movement whatever help

and counsel I can. My resignation will leave me free to devote mynelf more fully to Zionist education among our people and the extime to advocate the classic Zion- lylst program which alma at the reestablishment of Palestine as a free and democratic Jewish Com-

timiday, appearem stairs "diplomacy" will have me

"It is a source of great antising tion that the past 16 months of marked by substantial progress for the Zionist cause in our country, I trust that whatever differences of opinion exist he our Movement - and no great move-ment is quite free of them - will n no way interfere with the further progress of our historic cause m the days to come."

Statement by Dr. Israel Goldstria In an issue that went to prece before the Der. 28 meeting. The New Palestine, official organ of the Zioelst Organization of Americs, carried a statement by Br. Li-Goldstein, ZOA President, which read in part!

"On Nov. 21, at a meeting of the American Zinnist Emergency Country attended by the representatives of all the Zionist parties and by both Co-Chairmen, there was a discussion at to the advisability of pressing immediately nur Pulsetine resolutions now pending before Congress. of the American Zionist Emer-

"All agreed that ing for passage of the resolutions it was absolutely necessary to secure the assurance that the State Department would not interpose objections against the passage of the resolutions at this time. As a result of the unfortunate experience last March, it was felt that it would be unwise to risk another deferment which the State Department objections might cause. There was no dissent from this opinion on the part of any of the party representatives or either of the Co-Chairmen.

"Repeated efforts were made to secure the assent of the State Department but the response was 'to leave the matter pending a little while longer."

Satient Facts Cited

"On Nov. 27, the Chairman of the Executive Committee of the American Zienist Emergency Council, without authorization from the body, wrote an official remounteation to Representative House Foreign Affairs Committee, Orging him to take prompt action in having his Committee report the Palestine ecolution out favorably, (Mr. Dison has permitted making this fact public). The resolution, which was reported out Nov. 20th, removed the word 'Jewish, before 'Commonwealth' among the general public. As a Tewish, before 'Commonwealth' private in the ranks I shall cone and re-nined the word 'ultimate-

"When the matter came subsequently before the Senate Foreign Relations Committee the heads of menwealth, and a policy in which the Zienist parties urged the retention of the word 'Jewish' beform 'Commonwealth' and the re-moval of the word 'althoutely'.

"The appearance of Secretary of State itellinius before the Senate Committee and the statement which he issued brought about the deforment of the Palestine resolution. Simultaneously the House Rules Committee failed to give the rolling which would have brought the Felertine resolution to a vote by that body at this session. -These are the salient facts of

the winstion which has caused considerable agitation, specelation and criticism. "There is discussion going on an

to whether Zionist policy should yield to government pressure. That question, while very important in and for itself, is not involved in the evaluation of what has Happened in these weeks. To the extent that it had been dis- as yet received full consideration agreement. When on Nov. 21st. Cornell or in the Emergency the Emergency Council came to a MCA."

ununimous conclusion not to press for the resolutions unless State Department would indicate clearly that it would not interpose objections, it was slone after all comiderations pro and con had been weighed carefully.

"The question of what Zionist policy should be in the future in quile another question. It has not

landska ledger

Vol. XVI Friday, January 5, 1945 No 38 Published Weekly for Harttors-New Haves-Springfield-Bridgepore.

By The Jewish Ledger Publications, Inc. NAMUEL NEUSNER-President MILTON H. RICHMAN-Ser'y Trens Editorial and Executive Offices:

50 Trumbull Street, Hartford, Cons. Phones 2-5229—2-3230 Springfield Office: \$4 Forest Park Ave. New Haven Office: 39 Church Street 19 Phone 3-5636

Phone 5-3540 Bridgeport Office: 15sp Fairfield Ave. Phone 35481

RABBI ABRAHAM J. FELDMAN, D. D .-- Editor

Member Independent Jewish Press Service N. E. Formen Language Newspaper Ass'n Change of Address. To facilitate prompt delivery subscribers are requested to natify above office of shange of address giving old as well as new address. Entered as Second Class Mail at Post Office. Eart-ford, Conn., Oct. 27, 1983, by Act of March 3, 2879 Subscription - Price \$5.00 per Pear

THE ZIONIST LEADERSHIP QUARREL

THE rift which has occurred in the ranks of the American Zionist Emergency Council is regrettable beyond words and trugic beyong description. At the very moment when Zionist affairs call for aff of the wisdom, all of the leadership, all of the strength which we could muster in this crucial hour of our history, at this very moment a break occurred which may have indrescuing effect upon our hopes and their realization. It is strange how often petty things cause major tragedisin Jewish fustory!

Zionist policy has definitely mot with a set-back in the insistence of the State Department that the Senate Pro-Palestine Resolution be laid on the table for the present and be not debated or voted an the floor of the United States Senale. This setback becomes all the more putsful because an inescapable measure of disfliasinument comes with it, is it possible that so soon after the reelection of the President of the United States, the Dumogratic Party which is in control has chosen. to repudiate the pledge that was made and the premise that was given ? If that he so (it may not be so; it may be but a desire on the part of the Administration to wmt for a more opportune moment in the ipternational situation; we do not know of a certainty;) but - we say, if that be so, if the Democratic Party and the Democratic lundership, safely entremelied now for four more years, feel themselves my confident and so brazen as to repudiate the party platform and the promise soiemply made by its candidate, then the situation becomes all the more bltter because it is so unspeakably, indescribably unworthy.

That is bad enough, but when the setback occurred it appears that some of our Jewish politicians within the ranks of the Zionist Organizations of America, (which, be it remembered, does not speak for organized Zionism but represents only one party, one section, one group of American Zion.st,s) undertake to utilize this present moment to play unworthy, opportunistic internal policies, that is tragge and exceedingly paintul. When, under the cuscumstances, an attempt is made to look for a scapegoat and that scapegoat becomes Dr. Suver, who more than any other individual in American Zioniut ranso, has vitalized the movement, has given it a major place not only in American Jewish life out in American life generally; when some of the "poo-bans" in the Z.O.A. party councils with those who are "safe" to protect the interests' of those who now are in control-when, we repeat, these begin to vent their jenjousies, their envies, their personal dislike against the one mader, was in a year and a half has done more to pince a Jewish Palestine in the certer of American consciousness,-we have a situntion which is most unfortunate and exceedingly sad.

We are not trying to write a built in defense of Dr. Saver, He usually can take care of himself. We do not mean to say that Dr. Silver was flawless in all that he sain and did. But we do say that the musher and moment of forcing Dr. Silver out of the American Emergency Council leave a bad taste in the mouths of those of sis who ask no offices, want no personal preferment, play no politics, ask for no tayors, draw no salarses, feather no nests; hit who are just the rank and tile of Jews who are interested in the creation of a Jewish, homeiand !

We can conceive of there being an bonest difference of opinion in the pursuit of policies. We can conceive of the existence of an honest difference of judgement whetlies, at this time, we should pursue a dynamic or a "gum-shoo" policy. There are times when one or another of these policies a the water one to follow. We may even concede that at the moment the acrepedal policy of Dr. Wise may be the wiser one to pursue. We do not know because our leaders ony of them-have not taken us into their confidence. But we refuse to believe that in order to emphasize one type of procedure against another, we have to sucrifics the leadership of a Silver at a time when leadership of an adequate quaiity is none too plentiful in American Zionint ranks.

The whole situation smells with machine polities, the machine which has become the administration of the Zionist Orgamination of America, and the odor is not plescant even as the technique and proerdure are not edifying in the least.

A Rabbi Views the News

- By RABBI LOUIS J. SWICHKOW -

The Palestine Resolution

The recent resignations of Dra. Abba Hillel Silver and Stephen S. Wise as co-chairmen of the Ameriean Zionist Emergency Council in the most evacial hour in the his-tory of the Zionist movement have evoked a wave of beated con-

resignations of those two great Jewish leaders were the result of differences in factice and procedure regarding the Palestine Commonwealth Resolutions which had been pending in House and Senate

reaght a bout

been pending in House and Senate Committees since January, 1944.

With the amountement by Secretary of War Stimsen, about the middle of Ortoler, that the War Department had withdrawn its objections to the consideration of the Resolution on military grounds, the American Ziouist Emergency Council, representing all Zionist groups in the country, stransessorly decided to press for massage of the Palestine Re-minison at the earliest possible moment. Accordingly, Dr. Abba Billel Silver, as co-chairman of the Emergency Committee, wrot Representative Sol Bloom, chairman of the House Possign Affairs Committee, urging him to take prompt action in having his committee report favorably on the Bracilities report favorably on the Bracilities by the Huma committee followed within a few days, and the Resolution was then sent to the Infection of one member of the Huma Committee. At this point, the State Department intervened with a request that passage of the same was not advisable at this time. Consequently, through the objection of one member of the Huma Eules Committee to the consideration, the Resolution was "killed" there. Committees since January, 1944. tee to its consideration, the Resolution was "killed" there.

A smiller Resolution which had been pending in the Senato Forcign Relations Committee suffered the same fale shortly thereafter, by a committee vote of 12 to 8 —
but only after Secretary of State Stettlerius was compelled to appear before the Committee three times. On the following day, two-thirds of the membership of the Foreign Relations Committee issued a tust. of the membership of the Foreign Relations Committee issued a public statement in which there emphasized that they were pledged to vota in favor of the Resolution; that only because the State Department objected to its immediate samage, did they yield to the laster; and that the blame for failure to pass the Resolution must rest with the Executive Branch of the Government.

Nice, et al va. Silver.

Nice, et al vs. Silver

As mecanequence of this strange opision in the history of political Zionism, critics of Dr. Silver, amongst whom were Drs. Stephen B. Wine, Israel Goldstein, James Heller, chairman of the U.P.A., and a majority of the representatives of Z.O.A. and Hadasash, began to beap a harrage of visions criticism upon the policies and propedures exercised under Dr. Silver's leadership. A motion to construe Dr. Silver was introduced by a notion to construe Dr. Silver was introduced by a notion was introduced by another, requesting the resignation of all officers of the Knorgeney Council, Dr. Silver submitted his resignation referre the motion was taken to a v-te. Dr. Wise's resignation followed. Representatives of the Puale Zion and Mitrachl, together with Legis Lipsky, veteran Zionist.

Singler, supported and defended Dr. Silver and the policies throughout the entire storacy midnight soswine.

sise.

Why, it may be asked, did not Da Silver secure assurance from the State Department that it would not interpose objections against the passage of the Resolution? The account line passage of the Resolution? The account line passage of the makeup of Dr. Silver's character and personality. He has always opposed and fought timidity, appearement and "back atties diplomacy," particularly when the future of a people is at stake. As a firm believer in the "will of the people," Dr. Silver has always consistently maintained that the Congress of the United States is the only legitimate baromiter of a propie's facilings and segiments. With the realization that the overwhelming majority of Congress had pledged their unstanted support toward the passage of the Resolution, and in view or of the Resolution, and in view we the fact that there no longer ex-isted objections to the same on scritting grounds. Dr. fillwer felt that either we live in a Democracy, in which the people express their in which the people express their will through their duly elected representatives, or else the Executive Branch of the Government is all powerfully supreme, and Congress serves unly as a rubber stamp. Coupled with this conviction, was the armulaine coalination that with the agenticing realization that with five million European Jews al-rendy decimated by the Nunn — confirmed by the State Depart-ment, and with but one and a half ment, and with but the and a hair mi him yet alive, a further delay in the passage of the Resolution, demanding in effect, that Great Briain open the doors of Palestine to Jewish refugers, would auto-matically mean the merciless and to the segment of Israel that yet remains in the hell-hole of Europe.

It is regrettable that, with the examption of representatives of the Poule Zion and Mizrachi organizations, the majority of Zionist lenders on the Council falled to appreciate and comprehend the dynamic arm realistic approach of Dr. Siver's aggressive and vigorous lendership.

LA BARI Brith Missingle Dr. Goldstein Blames Silver

In an investitat west to press before the December 28 meeting The New Palestine, official organ of the Zeedat Organization of Americs, carried a stalement by Dr. Iarasi Goldstein, ZOA President. which read in part;

"On Movember 21, at a morting of the American South Emergency Council attended by the representatives of all the Zionist parties and by both Ca-Chairmen, there was a discussion as to the adeleability of pressing immediabout over Palestine constations more pending before Congress.

All agreed that before pressing for passage of the resulutions it was absolutely recessary to se cure the assurance that the State Department would not interpose objections against the passage of the resolutions at this time. a result of the unfortunate excess ioner last March, it was felt that it would be unwise to risk another deferment which the State Department objections might cause There was no discoul from this opinion on the part of any of the party representatives or sither of the Ca-Chairman.

Thepeated efforts were made to accure the assent of the State Department but the response was to Leave the matter proding a little white hongor."

"No Authority"

"On Neversber 27 the Chairman of the Executive Committee of the American Xionist Emergency Coosed, without authorization from the body, wrote an official communication to Representative Sel Blum, the Chaleman of the Brown Pierige Affairs Committee urging him to take prompt solion in having his Committee favorably. (Mr. Bloom has per pointed making this fact public). The resolution, which was report wi out Mavember 30, removed the ward Testan' before Common wealth' and relations the word 'ulthustely.

"When the matter came solvequently before the Senate Foreign Melations Committee the heads of the Scotts parties urged the refore 'Commonwealth' and the removal of the word fullimately.

Defers Resolution

The appearance of Secretary of Stale Stettening before the Senale Committee and the statement which he based brought about the deleased of the Palestine resolution. Simultaneously the House Rida Committee failed to give the ruling which would have brought the Palestine resolution to a vote by that holy at this

"These are salient facts of the equation which has caused considerable agitation, speculation and cettienen.

Government Policy

"There is a discussion going on to whether Zionist policy alreadd yield to government preseure. That question, while very important in and for itself, is not bivideed in the evaluation of what has happened in these weeks. the actest that it had been unanimous agreement. When on Nevember had been weighed excelutly, agreement. When on Nevember The question of what Receist It, the Emergency Council cares to policy about he in the future is policy about he in the future is the State Department would indicats clearly that it would not laterpuse objections, it was done at. with as fee all considerations pro and con ZOA.

Charge Fault To Goldstein

The fellowing telegram. charging Dr. larnet Goldstein, produced of the Zionist Organtrution of America, with a uncalded presentation of the facts in the Wise-Silver imbrugits, terms received host as the Messemper was going to press. Gold-

DIS. ARIKA DULLICE SHATER

stein's statement, say the transmillion of the telegram "to a one-sided account and distorted in vital respects." On another page of this leave Du Messenger publishes a partot as taken from the New Palesting .- Ed.)

-Turn to Page Twenty

Editor, Nami Wetth Messenger, Time South Mope Street, Los Angeles, California.

Ir. Goldstrin's statement has whe served at executive director and director of information of American Blomat Emergency Council are fully familiar with the circumstances leading to Dr. Silver's resignation consider at our selemn duty to declare that Dr. Gothstein's statement is a onesided account incomplete and distorred in vital respects. It produren a picture of variance with the truth as we know it and a tame defense for the ruthless action of Dr. Goldstein and his usmonates in forcing resignation of our greatest spokenesses and most citred beater

Silver to be Vindicated

When the whole atory is told and revelation made of chilations which resulted in this cal unity public uptains will over wh-duringly vindicate Abba Hillel Silver and condemn his opponents what to Make:

B Dr. Silver exceptescally refat of the charge that he contrarened decisions of the Emergency Cumenit, and the souncil at its ms-ting December 19 emocrated Dr. Silver by rejecting resolution denous of masure proposed by Dr. Goldstem's sesociation.

B De. Goldstein himself, on Desember 3 sent targrams to all me obeni of the Foreign Relations. Committee terging favorable action on Palestine Resolution, thereby doing precisely what thwging Dr. Bitree with having dome. This is recoving with the and hunting with the

Spatts another question. It has not yet received full consideration per an either in the Moorgency Co will me in the Executive of the

וקלין־ציוניסטען שטיצען ד בונער'ן: פארערעו קאנווענשאו

מע. מיר נשמיאכפעו די ראוינן האנדיינן אלם שעיר ר צו די נעמטע אינמערעפעו פון דער נאנאמר ARTHURS THE

ישמס פון חר, שבש חלל פילווער און זיין פאליפישער היכטוכה ווערכע פרר השכעו נימנעהייסען שין דער פאלימיי יקר רקושרוצים, וואס איל אייניססיי סיג שנוקנוסקו נעיוארעו רעם 10סקי שתמשבער, 1944. ניי דער 750 השנייעניםשו פת דער עיוניסטיד שרנאניתאנים אין אסלאנסים כיטי,

וא משרברווישויא רקב או ניסטראטיווען ראס פרן דער ציוניסטי שלר שתשנושעים, תשק רשוף זיר משרושפים: רסם לסתו ישנישה 1945. רי בוישינע שרום שונושבי רופעו א ספעציעלע לעסיע פון דו לעטשטעלו. יושה ויינעה הפרוויילם כעי יישרען צו דער 19טער יערייכער עווי ניסם עלי השנחתניםשו. כדי זיי זשלעי זיר מאינעסעו סים די פרשניעסע. יישל ויינעו שרויסועוישסטעו מון רעם

יון שמשסיסונג אינעי אש דער זשליעיע אין בעוען זין באלנב: THE THE AS THE THE ASSESSED THE THE COURT THE COURT OF THE ASSESSED THE COURT OF TH

ומותה הייטער פונגט ראט וערואלה האינה האינה אינה האינה האינ ימי שטיטים מפר אין כדייה 8 פקופן.

די הפקילות פון די ביוסרינעד אין מי ביוסרינעד אין מסיענרים די סייועדין אין מפרענרים די סייועדין אין מפרענרים די סייועדין אין מפרענרים די סייועדין פון די מיינערים עון מין די דעינעאטען עי דעי ציינעיסטיי אות משרערנדים רשם עוושספנרימען מיו די דעיקנאטען צי רעי ציוניסטי ישר השניתנדשו משל א בפרשטיננ עיריב דקב איצטינען פריויב. the published the thereton but invierted for inclusionie

I. Other leaders within the council and Dr. Wise in particular throughout the year committed grave breaches of discipling from trating Dr. Bilver's efforts with great detriment to the cause which Dr. follyer suffered to pass for the makes of person.

4. The group in control of the NOA hitterly opposed Dr. dilver's secumption of political leadership from the haginning despite Dr. Chaim Wetemann's extrust please and has never ceased to plan him ellimination.

5. The same group is responsihis for a widespread and slanderous whispering campaign against Dr. Silver and his policies compaters. calculated to undermine his po-SECTION.

We trust that Dr. Sliver will see his way to making a full and frank exposition of the whole afthis disruption will be placed where It belongs.

As a protest we have resigned our respective posts.

Marry L. Shapira, formerly exscuttre director American Donist. Emergency Council, room 1000, 200 West 57th street, New York

Harold P. Mannes, formerly director of information, Assertean Richlet Emergency Council

אין אייה א כיייסקן איפן דיסקוסוים
נפונאיקן כיי פריתקוריים פרסתנען
הורך עיווי באראנסע פאותפריים
פון רי ע אנסיקועועועועועוס שטאנדי
פון רי ע אנסיקועועועועועוס שטאנדי
פורסקן: רי, רועייסס רדט, הקלער
סאייסיקטעורע רעס עטאנרפונסע פון
רי, עסנואר נייסאן אינאניואיים, בעת ל פרלוים? שמאנרפונים.

דר. סילווערים צר זינט אין ו גרעסטען ציון־ראיאן אין אַמעריקע

פקופקישיוו קשמישע פון ברוקלינטר רששו, וושם השם 10 שויוענט בישילירטר, פארטרם הפעציטלט ויצונג של ביוניםפישטר כאנויסנשאן.

שייים לו ביני של של של של מינים מיני של מינים ש ריתם אין דער ציוניססייםער פינפניי ושלים, סים עינון סויוענס סיםנליוער לאם סיסישר אויננט אין האסקי נראנארא, אננקניסים סים א ריוינסר מאיאריסים א רעואלינית וואס רריכת אוים שמארכן שטיבע פאר ראכרי אניא חלל מילוומר אין שארפע ראכרי אניא חלל מילוומר אין שארפע נריטים פון רער ציוניסטיטער סיניסטראנים.

דו אחטי אח דפבאטירט בעיוארקי ביי א פריתפריונען סיטינג רעם נוסען העשקסכעה אוויטען# ציויי ייכסיגע לארססערער פון כ סטאנרפונהסעו: דר, דושעיסס לכאכרפוניהטפון דר, דיטעיטט האן באמיאנים דעם פארוטייעה פרידים לעל פון דער איזנימטייעה ארבונים איז דהר אמעריימטער איזנימטייעה איז דה, עמאניעל ניימאן, באיזעינינג אין די פאבירענגעו ואים באר דר. כ טוערים עד, איזערנענטען באיזערנענג אין די פאבירענגעו ואים באר דר. כ טוערים עד, איזערנענטען אויקנט אין די רונגאטע לארענרינט נעויארען אין עס אין נעדונינן עי או אפיסיסיכונ רי רעופלועים וופס פנטי מפלט רווי פונסטע, שטישענרינ רוי מיליונית איז שנקפניטון לעדושיקו מיושיקו סיט 48 ישניסען נענען 12. 48 נקנע 1. טל נקנען 8 וסאר די 3 שינסטען איזן שתמס שארקרם איז'ז ער רובע ש מפעעיעלע זיעונג פון די דעלענאי יישר בריתעריינער עיוןיתשני

פורקנים שיו נפורם ראכיי חערי האלי פקרה פרעידישנים פון ברוקלינקל עיוניפטישען ריסטריקט די חיופטי

אם חיי עם לייעום זיך די רעושליי דורכנשאנגען סיט 45 נענט 11 כפ

מתעיקוע מיטינגעה דעם אלטעה מעסכער 1944 איז רעם לסעם יאנ 1045 NI THE CONTROL OF

בו) פיל כארויקיקן די נים הורבנעטרשכטע חשכריונג פון ציוניספישלה שרשיניסטרפעיק. ופ כל האם מיסנעסראכט הה פיורועי ינייננפעים פים רפיסטערספר פון ער עיניסטיטער עסיירדנטענטי פ מת אין להו של המונים בישונים. ביני שיוניסטייטט עס יוי היטעוני ביני מיניסטייטט אייני מיניקי אייני מיניקי אין שימינים פין אייני עין קד מארויצער פין פיסינו פייטיאר סייטי און שימינים פין ביניקי האני מאוי לשטיים לשטיים ביניקי באסראנסטו די אווענט אין נדיקי ביניקי אום ביניקיים און ביניקיים האנילים אום פיינטייר אי ביניקיים און ביניקיים האנילים אום פיינטייר אייניקיים און ביניקיים ביניקיים און ביניקיים אוייקיים און ביניקיים או

THE PRODUCT DESIGNATION OF THE PRODUCT OF THE PROPERTY AND THE PROPERTY AN ATTEN STREET, SECTION OF לאפטי יבהרריכער עיוניסטייעד הפני יועניטון פיט'ן צוועל עי הענרדע ווענעון די פרפכתטיען, וואס יאדע סיטגעראעס דעם אייבעגרעיסאנענע הריניע", לדער פונסט אין דורכנענפני נפן פיט 50 נענען 80.

\$3.00 Per Year

Vol. 12-No. 28

FRIDAY, JANUARY 5, 1990

Silver Replaced by Wise As Council Head

Months-Old Fight Ends in Victory for Free Synagogue Head

Jewish Telegraphic Agency

NEW YORK-The controversy within the American Zionist Emergency Council which was precipitated by the difference sof opinion between Dr. Stephen S. Wise and Dr. Abba Hillel Silver over Zionist tactics in Washington, culminated this week in the formal acceptance by the Council of the resignations of the two cochairmen of the organization and in the immediate re-election of Dr. Wise as the sole chairman.

The elimination of Dr. Silver from leadership resulted in a statment issued today by the Mizrachi expressing "disappoint-

100 Leaders Support Silver

NEW YORK - More than 100 Zionist leaders of Greater New York, Long Island, New Jersey, Eastern Pennsylvania and Connecticut met here on Dec. 26 at the Riverside Plaza Hotel and unanimously adopted a resolution declaring their "abiding and unshakable confidence in the leadership of Dr. Abba Hillel Silver" and in his policies as co-chairman of the Zionist Emergency Council...

Appealing for unity among American Zionist leaders, the meeting urged that Dr. Silver withdraw his resignation and that the National Administrative Council of the Zionist Organization of America call an extraordinary session of the National Convention of the 70A to "deal with the Internal situation which has been created."

ment" and indicating that the Mizrachi "does not as yet choose to officially withdraw from the American Zionist Emergency Council."

Zionist Program Not Involved

The Zionist Emergency Council, in a statement issued after last night's meeting, said: "The Council desires to make clear that the controversy referred to in the public press does not involve any difference with respect to fundamental Zionist policy or maximal or minimal Zionist program, but is rather one of procedure, methods of implementation and the authority of its officers. The American Zionist Emergency Council will go forward with continued vigor and determination for the realization of its objective -unrestricted Jewish immigration into Palestine, full opportunity for Jewish colonization and the reconstitution of Palestine as a free and democratic Jewish Com. inary member of the Council. As monwealth. For this it will seek a "private in the ranks" he would the active support of the executive and legislative branches of the which imidity, appearement and United States Government and the backstairs 'diplomacy' will have good will of the American people." he place," he declared.

Statement by Dr. Israel Goldstein

A T meetings of the American Zionis: Emergency Council held October 30th and November 21st attended by the representatives of all the Zionist parties and by both co-chairmen there was a discussion as to the advisability of pressing for the immediate passage of our Palestine Resolution now pending before Congress.

All agreed that before pressing for passage of the resolution it was absolutely necessary to secure the assurance that the State Department would not interpose objections at this time. As a result of the unfortunate experience of last March it was felt that it would be most unwise to risk another deferment which the State Department objections might cause. There was no dissent from this opinion on the part of any of the party representatives or either of the co-chairmen. There was no discussion of "militancy" or "non-militancy," "appeasement" "timidity" or "backstairs diplomacy." Everybody agreed that as a matter of common sense we should not risk a second deferment especially since we had the splendid planks of the Democratic and Republican platforms and the President's magnificent statement to the ZOA convention.

Repeated efforts were made to secure the assent of the State Department in accordance with the unanimous decision of the Emergency Council. In response to these repeated efforts we got the request "to leave the matter pending a little while longer."

Silver Action Unauthorized

On November 27, six days after the above mentioned meeting of the Emergency Council at which a decision was reached Dr. Silver as chairman of the Executive Committee of the American Zionist Emergency Council, without the knowledge or authorization from that body and contrary to its decision, wrote an official communication to Representative Sol Bloom, the chairman of the House Foreign Affairs Committee in which he said: "As chairman of the Executive Committee of the American Zionist Emergency Council I urge prompt action on the Palestine Resolution . . ." Mr. Bloom had demanded a written request from Dr. Silver in order to be sure that it was an official request.

Following the receipt of this communication Mr. Bloom convened the House Foreign Affairs Committee and on November 30th a resolution was reported out favorably in which the word "Jewish" was omitted before "Commonwealth" and the word "ultimately" was retained.

To many Zionists here and especially in Palestine this watered down resolution which Mr. Lessing Resenwald found it possible to approve, was highly unsatisfactory. It was anything but "militant."

When the matter came subsequently before the Senate Foreign Relations Committee, the President of the ZOA, seeing that we had been dragged into this situation against the decision of the Emergency Council and deeming it necessary, sent a telegram to the members of the Senate Foreign Relations Committee in which it was urged that the word "Jewish" be retained before the word "Commonwealth" and that the word "ultimately" be removed.

Dr. Silver's resignation was accepted with an expression of apation for his devoted services, and his pledge of continued membership and service in the Council. was welcomed, it was officially an-

Silver Not Present

Dr. Silver did not participate in the Council's session. In a statement ssued prior to the meeting. he rea firmed his resignation from the leadership of the Zionist Emergency Council, adding that he intends to remain just an ord-

The appearance of Secretary of State Stettinius before the Senate Committee and the statement which he issued brought about the deferment of the Palestine Resolution.

These are the salient facts of the situation which has caused considerable agritation, speculation and criticism. Trying to Cloud Issue

An issue is now being raised of "bold political action" versus "timidity". This issue is a patent attempt to cover up the question of why an afficer of the Emergency Council has acted contrary to its decisions in which he himself shares. Why was not the issue of "timidity" versus "boldness" presented at the meetings of the Emergency Council of Oct. 30 and Nov. 217 Why were the voices which are now heard so stridently not raises at that time in favor of going forward in deflance of the State Department? Why did Dr. Silver say then that even if the answer of the State Department were vague, we should not go forward?

One redeeming circumstance of the entire unfortunate situation is that Dr. Wise, chairman of the Emergency Council by adhering to the decisions of that body remains a friendly contact with the President and the State Department. To maintain this friendly contact is essential.

Statement by Harry Shapiro, Harold Manson

Dr. Goldstein's statement has just come to our attention. We who served as executive director and director of information of American Zionist Emergency Council and are fully familiar with the circumstances leading to Dr. Silver's resignation, consider it our solemn duty to declare that Dr. Goldstein's statement is a onesided account, incomplete and distorted in vital respects. It produces a picture at variance with the truth as we know it and a lame defense for the ruthless action of Dr. Goldstein and his associates in forcing resignation our greatest spokesman and most

When the whole story is told and revelation made of the machinations which resulted in this calamity, public opinion will overwhelmingly vindicate Abba Hillel Silver and condemn als opponents and detractors. Meanwhile we wish to state:

1. Dr. Silver categorically re-1 next page) futed the charge that he contravened decisions of the emergency council, and the council at its meeting Dec. 20, exonerated Dr. Silver by rejecting resolution of censume proposed by Dr. Goldstein's associates.

2. Lr. Goldstein himself on Dec. 5 sent telegrams to all members of the foreign relations committee urging favorable action on Palestine resolution, thereby doing precisely what he is charging Dr. Silver with having done. This is running with the hares and hunting with the hounds .

3. Other leaders within the ouncil and Dr. Wise in particular, throughout the year commited grave breaches of discipline rustrating Dr. Silver's efforts with great detriment to the ause, which Dr. Silver suffered to pass for the sake of peace.

4. The group in control of the 20A bitterly opposed Dr. Silver's assumption of political leadership from the beginning despite Br. Chaim Weizmann's carnest pleas, and has never ceased to glan his elimination.

5. The same group is responsible for a widespread and slanderous whispering campaign against Dr. Silver and his policies calculated to undermine his post-

We trust that Dr. Silver will see his way to making a full and frank exposition of the whole asfair so that the responsibility for this disruption will be placed where it belongs.

As a protest we have resigned our respective posts.

HARRY I SHAPIRO, formerly executive director American Zionist Emergency

HAROLD P. MANSON, feemerly director of information. American Elonist Emergency

17

N E W S

1.5.45

A M E R I C A

HATIM GREENBERG, HERMAN SHULMAN HOLD KEYPOSTS IN ZIONIST COUNCIL

70A Regions Debate Issues Which Led To Re-Crganization

New York (JPS) -- Hayim Greenberg, editor of the monthly Jowish Frontier and leader of the Poale-Zion (Labor Zionist) Party, and Herman Shulman, were elected to keyposts in the re-organized American Zionist Emergency Council, it was announced following a meeting of the Council on January 2, presided over by Dr. Stephen S. Wise, chairman of the Council.

Hayim Greenberg was elected chairman of the Executive Committee, a post held by Dr. Abba Hillel Silver who was also cochairman of the Council until his resignation, which precipitated the re-organization. Herman Shulman was elected chairman of a new smaller Administrative Committee, responsible to the Executive Committee and charged with the implementation of the policies of the Council in the political and public relations fields. The Administrative Committee will consist of the heads of the Zionist Organization of America, Hadassah, Pole-Zion and Mizrachi, together with Mr. Greenberg and Mr. Shulman and representatives of the Jewish Agency for Palestine.

A message was sent to David Lloyd weenge congratulating him on his elevation to the pechage:

"On behalf of all the American Zionist Organizations please accept our heartfelt congratulations and warmest good wishes on the occasion of your elevation to the peerage. We shall always recall wit a sense of deepest gratitude and indebtedness the decisive part played by you in the acceptance in 1917 of the policy for the reconstitution of Palestine as the Jawish National Home. With deep respect and affection. We express the nope that you may have before you many years of great and continued service to your country and to all mankind. Sign.d, "Stephen S. Wise, Chairman American Tionist Emergency Council.

Developments during the week indicated that Dr. Abba Hillel Silver would take to the constitutency of the ZCA the issues involved in his resignation. Following three meetings at which the issues were debated, with Dr. James G. Heller and Dr. Emanuel Newman presenting the viewpoints of the ZOA administration and Dr. Silver respectively, the Brooklyn Zionist Region, the largest ZOA region, adopted by a vote of 48 - 12 Continued on Page 2)

Administration which brought about the resignation of Dr. Abba
Hillel Silver from the A crican Zionist Emergency Council, and
described such action as inimical to the best interests of the
entire Zionist movement. By a vote of 45-1, the Region reaffirmed
"our unshakable confidence in the leadership of Dr. Abba Hillel
Silver and his policies which we hailed and approved in the political resolution unanimously adopted on October 16, 1944 at the 47th
Annual Zionist Convention at Atlantic City; "and by a vote of 50-8,
the Region called upon the Administrative Council of the ZDA to
take the necessary steps for the calling of a special session of the
delegates elected to the 47th Annual Zionist Convention for the pose of dealing with and acting upon the problems which brought about
the aforementioned crisis."

Meetings were reported y convened by the Long Island Zionist Region and others.

Harry L. Shapiro, former Executive Director of the Council, and Jarold L. Manson, its former Director of Information, issued a statement charging that the statements accusing Dr. Silver of contravention of his authority are a "one-sided account, incomplete and distorted in many vital respects."

The Jewish Morning Journal quotes the following statement by David Mertheim, Secretary of the Poale-Zion, following the election of Hayim Greenberg: "We have consistently supported Dr. Silver, despite his errors. At this moment it is of little import who is right, within the ranks of the General Zionists — Dr. Wise or Dr. Silver. It has become an internal ZOA matter. Within ZOA ranks the figh: may continue until the convention. Zionism cannot wait. The united effort must continue." With regard to Mizrachi who, together with the Foale Zion, had voted against accepting the resignation of Dr. Silver, Mr. Mertheim said: "Mizrachi follows, we believe, an erronouous path. The American Zionist Emergency Council should not be solit, regardless of developments. Mizrachi proposed that we work together. Mizrachi had planned independent political action jointly with the Union of Orthodox Rabbis. That is a wrong approach. Now is the time for unity. That is why Mizrachi and we do not see eye to cys."

The Jewish Morning Journal quotes Leon Gellman, President of Mitrachi, as follows: "We deplore the action of Poale-Zion, which contradicts its attitude throughout the current crisic; it is uncontradicts its attitude throughout the current crisic; it is uncontradicts its attitude throughout the current crisic; it is uncontradicts its consistent policy; we have remained within the American Zionist Emergency Council, even as Dr. Silver himself has remained a member of the Council. We lesire to give the new administration all opportunity for achievement, and shall judge it by its actions and accomplishments. Our stand is not based on personalities; it is an purely political issue."

JEWISH AGENCY CALLS FOR PEACE IN AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

Tel Aviv, (JPS-Palcor) -- An appeal for peace in American Zionist ranks was voiced by Moshe Shertok, Chief of the Political Department of the Jewish Agency for Palestine, at a press conference here.
Answering questions concerning differences within the American Zionist
Emergency Council, Mr. Shertok said: "The Jewish Agency is interested
in a united Zionist movement in America. We aren't aware of any
divergence over fundamental Zionist issues. The present dispute has
arisen only over matters of competence. We are informed that our colleagues in America will support all efforts for restoring and strengthening Zionist unity and co-ordination."

Mr. Shertok also revealed that Dr. James G. Heller, National Chairman of the United Falestine Appeal, will soon visit Palestine.

ברוקלינער ציוניםטען קומען

וואם איל בעשען "שעשמונג פון דר. נאלדששיין "ל קריקט לוים צוטרוי -מארערם אויסערארדענטליפע ציוןיקאנייענשאן כרי צו באמראבטיין יצוינגירשע בעאמשע פון עמוירדושענסי קאונסיל באשולריגען גאָלרשטיינ'ען אך סעלשען סאקטען.

(ספעציערער כאריכם פין כל. ברך)

דר. אכא חלל סילווער, דער ציוניסי לאכוף געגען דער איצטינער ארטיניסי טראציע פון דער אמעריקאנער ציון י. נשלדיסטיין אין האנדלען מון די אסעריקאנער עיוניסטען, האט אפנעתאיסעו זיין ערשטעו גרויסעו ינ אין קאמף פאר צוריקנעווינען די סיהרערטאפט פון דער ציוניסטיטע

אוות או אויסעדארדענטליכעו מיטינג, אויף וועלכעו עם זיינעו כעוועו פאר מראמעו די פיהרער פון אלע שפסיר מתנעו פון רעם ברוקלינער ציוניסטיר שעו דיסטריקט-סיטוואר אורענס, אין שלשסען צו שטיצען דר. סילווער'ם שמעלוננ אין דעם קאנסליסט אין ציוניסטישען עסוירדזשענסי - קאונסיל און אין דער עיון־שרנאניואעיק, די אומצוקערען די פיחרערטאפט פון דעם יעסויררושענסי קאונסיל צו דר. יער, ראם פיינט, או דער נרעסטער ציוניםטישער דיסטריקט אין לאנד, ישם כאשטעהט פון העכער עעהן טוי וענם סיטנלידער, איז שפיציעל פאר

אין די רעואלוציעס, וואס דיינען שנגענוסעד געוופרעו סים או איבערי אענענרינקר מעחרהאים שטימען, ווערם ערקלערט עווישען אנדערען:

בארויערען - ריי: בארעכענטע האנדלונג פון דער ארמיי מיסטראצית פין דער ציון־שרנאניואי ניע. וועלבע האם דערסיהרם צו דער יקורננאציע פון דר. אכא חלל סילווער כאמראכמעו, די דצוינע האנדלונג אלם שעדליד פאר די בעסטע אינטערעטען פון רער

פיר דריקעו אוים אונוער אב משלוטען צוטרוי אין רער פיהרער שאשם פו דר, אבא חלל סילווער-א שיחרערשאפט וואס סייר האבעו. ציוואר סעו סים אלע ציוניססעו איבער נאנץ אמעריקא, כאנריסט און נוטנעהייסע אויף דער ציוויסאנוועניטאו, דעם

פים פיפי, (רי ערשטע רעושלוציע איז שנגע נופען נערארען פים 48 שסיפען נעי 48-ביינים רעופלינים וו 12 ועו

נשנעו 10: די דריטע -50 נענעו 8.)

לינער ציוניסטעו. וועלכע זיינעו ביו שיצם נערתן פאררענענט מאר שביען פון דער איצבי נער ארפיזיסטראציע פון דער ציון M TENTENCE NEW WITCHEST N נרויסע סעומאציע אין אין ציוניסטיי

כאישלום פון רער מאנפער TUTOR IN כנת איז די אויסרריקליכע פארערוננ

רער פיפוננ איז נקווען פון' ציויי אביבות פון די ברוסרינער ציוניסטרטע פיהרער, כי מעלכע עם איז כאחאני דעום כעוואיתן דער פרוזים אין דער ציון־באווענו ל. ב"י רעם ערשפעו פיר סיננ האבען נערערט דה. דרטייטס העלער מאר רער אדמיניסטראציק אין רר, עפאנועל ביופאן פאר רעם סילווער

ביי דעם חיטינג מיטוואר אויענט השבען נערערש: פאר רעם סילווער צר לואי ניתעין, יוחנן רוראיוסקי, פילים לאואר, רושעק נורטאן, סאיר לשנאו. רושעק לשהו. מהשמאם קשהן. אוירווינג פינקעל. ראביי קעציו, אברהם

שפיועל: פאר דעם ווייו עד-פאסם נשלו בערכ. רעסער. כאל בערסאן, אל בערם שאנצער און ראביי מאקסוועל JERMO

רעיכנאצים פון כאונסיל בעאמטע

די רעויננאעיע פון די עוויי וויכ פינע בעאסטע פון ציוניסטישען עסודרושענסי פאונסיל. העדי שאפיי מעם אין "משרנען ושורנאי".

רי צוויי רעזיננירטע הויפט־כעאמטע פון דעם ציון עמוירדושענסי מאונסיל האכבו, אנכ, ארויסועשיקט א טעלעי בראכע איבער'ן לאנד, אפרייקענענדינ באחריפטרנטנו פרו דר. משלריטטיין אין זיין לעצטער רערקלעי רונג דועגע! דר, סילווער'ם רעזיננאציע.

'פיר, וושם זיינען פאר די לעצטע 16 חרשים נעווען טעטיג אין רעם אפעריקאנער ציוניסטיטען עפוירי ארעקטאר און דירעקטאר פון איני משרכואציע. און זיינען דעריבער שטענריג באקאנט פים די אוסיסטעני

פילווער"ם רעזינגאצייע. הצלטעו עם אין א כריון עו דר, וויין לייענס זיך אלם אונוער חוב בו רערמלערעה או אייכויימינ, נים סול און כים ריכמינ אין וויכטינק פרטים. דקר פטייטפקנט נאעיע אלס דורעקטאר פון אמעריקאי אין שמעים פים זין מאר א מארפריי פערטע פארטיידינונג פון או אבורייתר 77.82 יינד באחאנוריונג וואם הדי שברין אין דיינע הברים האבען אנגער דר, אכא הדר סליווער, און כדו אפער יקנדקם נענען דר. סילויער, ארויסר עיונים פון עיונים די רעזיקנאעים פון עיונים ביינו ראיניהסדביים אין מאיאנטייי

שניעם, וואם האכקו נקפירט עו דעם ישריינין אבא דרר סיימער און מאר ישייקן דיכן נקננין און אנפאידי

וואם נעראטרעלם נענען באשלובען פון קפוררדוטענטי כאונביל, און דער מאונסיל נופא האם אווף זיין פיסינג שוו רעם 20סעו רעעעביבער אַפּגעוואַר שקן די באינולדינונגע נענען דו, פולי יושר. צוריקוריווענדינ א רעואלוציע וואס איז משרנקשלאנען נקווארען פו . נשלדישטיינ'ם חבוים.

בין רד, נשלדשטיה השט אליה נע שיהם רעם 5מען רעצינסבער מעלענרא מאקם פים צוויי מאסדן-איינער פאר ויד און או אנרערער פאר יענעם.

3) אנרערע סירער אין עיוןר קאונסיל. און באוינדערס דר. ווייו. אונוער פשלק, ושל נעוועו אבויכטליך האבעו רויכ'ן יאר שמאכט שויערע האבעו נעוועהלס א באשלוס צו נעהו ריסציפליון ברוכען, צישטשרענדינ דר סילווער'ם באמיהונגעו, מים נרויסען שארעו מאר דער כאותנועג, רר. סילי ווער האט למעו השלום ראס מארי J395*****

ערנסטער בסשה. און די האט סיינסאל נים אוישנענעבען די פלענער עו פארי

אנסווארסליך פאר א לשוןיהרע קאפר סיינוער און זיינע פאליסיס, כד בי אונסערנראמעו ליין פאויעיע.

נירט פון אונועדע קטשער". העדייה, שאפירא

Seedle Lindson, 31; Mil28,08. ציע פון ציון עסיירדוטענסי

די רעויננירטן הויפטיבעאטטע פון ציוניסטיישע, עפויירדישענסי מאונסיי וואבעו באינפונים בשינענים באינענים

מר, שאפיואים דעוקועונג

די דערקרערונג פון הערי שאפירא

נריסורענדית אדיינציונעבעו פייו דעוינ לאינטיי, איד פו דעם, פראמעסטירעני רינ נתנת אייבוניתנונותו שיים פי יענע פישנליהער פון האונכיה, וואכ תשבעו משרכלרם די רעויננאציע פון רורכנעפירט רעם ראוינען רעסטרוקטי מוען אקם נענען אונוער באורענונג. נעפליה פין די אינטינע פארטרעטער "ווען די נאנצע נעשיכטע וועט דער־ פון דער אמעריקאנער ציוניסטישער

עם איז שהוער עו גלויבעה. אז איר.

פרעזירענט וושלט געווען משרגעקופען ווי נעפלאנעוועם, וואלם די פערכה פו דער ציון רעואלוציע אין קאנורעס נעי ווען א נאנץ אנדעדע און או זי וושלם צונעשטימט נעווארען פון יקאנגרעס

השט איר זיר דערלויכט נעסירט צו מוערעו פון יענע מעניטעו און פיר זיים.

איר האם אפונדטאסען דעם אפאינט" תנם כים"ן פרעזירענט, וואם איז א לאנגע ציים נעזוכם נעוופרען שון וואם איז כאשטיפט נעווארען אויב'ן 2טען

ראט או אנדער אפשינסטענט אין קא־

ליסשרניע. עס איז דא נוסער נרונר

צו נלויבעו. או וועו דער סיטעג סיט'ן

ויך אויסנעלאום. איז א צווייסער

אואינטסענט נעמאכט נעיוארען בלוין

וער, אבער שוין נאר דער ואריינביי

שונג פון דער פיליטערישער פאכם.

ון אנדער סיטינג פיט'ן אונטער־סעק־

דעמערי אוו סטיים, וואס האם נעואלם

מכנעמשלנט ווערען סיט א באנענע־

יש מיט'ו פרעזירענט שפעשער אי

ראנק רער אריינסישונג פון איינעם פון

רען מאר איבערטרעטען א באשלוס

סון מאונסיל אין באצונ צו חער ציון

איז מערקווירדיג וואם א מארשלאנ,

מיעלכעו ראבאי רושיימס הערער השט

סילווער, איז איננאנצעו שפנקוושרפען

מעוושרעו פון לאונסיל און אין נים

20טען דעצעפבער. איד ברענו ווייטער

צו אייער אויסמערקואמקיים, או אייך

השם מען נים נאשטרשמט נאר איר

תשם סיינסשל נים אויסנקא כם קיין

TER TO'NE FETTIN I'M IFCHEFTIN

צו ערקיערעו אייערע שרים. איצט איו

חת. סילווער'ס רעזיננאציע נעצוואוני

נען געווארען דורך די באסיהבגען פון

יייטער אנגענומען דעם פארזיק פון

ואונסיל. די דאוינע עווייסאכעע פאר

ישנינ האשנונג, או די צוקונשטינע

קאונסיל וועלעו נעסירט ווערעה אין די

בעסטת אינטערעסען פון ציוניסטייען

ויינקו אנגעפירט נעווארעו ס סטקמא

סיש פאר פילע חרשים און השבען זיך

נאציע-אין דער אכת'ען אין א פאר

ציוניסטישע" אידעאל, דר, פילווער

אפוועוענענהיים פון דעם פאליסישעו

איצטינעו קדיסיטעו מאמענם איו א

זיך פארניתן, אויב דער קאונסיי

פאלנט נאד א פאליסי פון ווארטען

נומע אורואה וויימער אבעיםירען

אויף א ברייסעו מאסשטאב זיי נעועלי

"מאשטייכע שארבינדונגען פין מאוני

ארוער אויםרינטינער

מר, מעצמאנים דערקדעהרונג

פים א נעשיהל פון טיפען בארויערן

ווערי יואפירש.

סיל. דאם ומאלם נעווען ארו שנעווארי

נים זיין קרין שותג.

.3313971963

משקיטייטע באיםי

ווסען און אקניעם פון

דורבנענאנגען אוים'ן פיטינג

אייערע נאַהענמסטע מיסארבייטער,

דעם פטעו מארטיט א דאנק ודו

רי ועיכעע כחפע אין פארי "פון אויקי אוים אויני", נענען האשעו, או הר. סילמיער קנרליה פולששעורים אויפעלעוען די

'אים פראשקטם האבען מיר דעויני

פריחער עקועפוטיוו דיורעקטאי ציון עמוירדויענמי פאונכיי תארציד פ, מענסאן

STOCKE

\$20350

רערקלערונגען

מרי משלכם:

רשבערם לואלר אין איר ועלבסם. די רעקאודס פון קאונסיל ווייוען. ווקם די נקוקה שו אין קטיונק באינן האם איר פים' באיטלוסען פון קאונסיל ווענען פראי נען פון דער גרעסטער חיכטינקייט. איד חויל ברענגען דריי בייספילען: ו) אייער מארביינען שהן כאראטיננ פים אנדערע אדער צושטיפוננ אפשונסמענט, וושם איז נעשאפען נע THE THE THE THE TWO THE INTERIOR רעם פרעוירענט רעם צטעו פעברואר. 1944: 2) די ריי פון איבערטרעטוני נעו פון די באשלוסען פון קאונסיל אין מארבינרונג מים אייער כאווך כיים פרעוידענם פון 11סען אקשאר סטיים פון 14סען אקטאבער, אין וועלי כער איר האם פרפו נעווען אייער צר שטיפונג אפצוליינען די ציון־רעואלוי ארער פון דר. סילווער רעם ועלבינען משנ. וועו ער השם כארארפט השבעו א שמועם מים מר, סטעטיניום.

דר, ווייו, וועלכער השם אין דער פארי נאנגענחיים געפאפט אווי פיל בייי שטייערוננען צו די אינטערעסען פון נענען דער מאכט פון קאונסיל און טייערער דר הייון! ברענגען שארען עו די אינטערעטען פון משמענט, ושנאר אין דער איצטיי פון משפענט. ושנאר אין דער איצסיי נער ששעטער שעה וויל איך בעסער אנטוויקלונגקן אין דעם אמטריקאנער גלויבען, אין שננעזיכט פון סיין קעני ציוניסטישע עמויררושענטי האונסיל. לויכען. אין שנגעויכט פון סיין קעג.

(לויכען, אין שנגעויכט פון לעג אין אין עמיירדיטענסי האונסיכ. מעניש פון דער לאנע, או איר זייט אינער א יאדר השב איך זיך כאסיהט בעווען בעאיינפלוסט פון דער קליינער אין דינען אַנוער באווענונג מיט דער בעווענוגער מושט אין השנטראל גאובער עגערגער באווענוגע מיט דער פון אינטער אין השנטראל בייטערט דר. סילווער'ס פאליטרשער פיי אונטערצונרשבען דר. מילווער'ס פאליטרשער פיי אונטערצונרשבען דר. זיים וויצסאג'ס ביינישל אין פון בערערער בענגען דור דער גאנעער צייט בערשבער אין די דאט פיינסאל בייליוער'ס פיינער און ברענגען

האב איך נעשמיצם די פאליכים פון יר, סילווער, וועלכע איר פאר די פארנונפטינסטע אין דער איצי טינער לאנע. האנענעו האב איך כאי טראבט די פאליסים סוו זיינע גענגער ציינט, או צולים מערוענליכע השבונות האבעו זיי מארקריפעלט דר, סילווער'ס די ראזינע מענשען וועלעו ווייטער אני לען זיי פיהרען די ציוניסטיק ציע א טעלענראטע, וואס איר האט בען נעלד אדן טיה. עו וואס איר חיל הוענונג צו א פולשטענדינען שטילי נעטיקט אחן רעם וויטען פון לאונטיל נים ניין האין שיות איר חיל שטאנד ארשר על א מפרציינען שטילי בעטיקט אחן רעם וויטען פון לאונטיל נים ניין האין שיות איר מיים אוויטען פון לאונטיל נים ניין האין שיות איר שטאנד ארשר על א מפרציינען סמנר ארער עו א מאראליטעו און רי נעשינטע וועם אורטילען רעם באליטישען כאנקראט.

שארען, וופס איר און אייעדע פארי אכער איר סוק פאראוים עו דער בינרעסע האכען נעסאן צו די וויסאלע צייט, ווען אינוער באווענונג וועט נאר שיים, ווען איכוער כאווענוננ וועם נאר אינטערעטע פון דער ציוניסטיטער אפאל אנגעחפען די דינאטיטע און מוטיגע פאליסים, וועלבע זיינען אני בעפיחרם נעווארען פאר"ן לעצטען ישרור און וועלכע, איך כיו זיכער, וועלעו כריינגען צו דער פארווירקליי כונג פון אונוער פשיק'ס היסטשריי שער השפענוננ.

אין די דאויגע אופשטעגרען צוויננט פיך א נעשיחל פון עהרליכי קיים צו געבעו אייך פיין רעזינגאציע אלם דירעקטאר פון אינפארטאעיע פון אסעריקאנער ציוניססישען עסוירי רושענסי קאונסיל.

אויםריבטיג אייער,

VALUEL USIDAL

Price 4 Cents

Columbus

Friday, January 5, 1945

קאונסיל רעארגאניזירט; ווייז און סילווע דים ווארפען שולד איינער אויפין צווייטע

mi'en....

ארושבנטנעבען או ערסלערונג צוושי שגרווביווע פשליםי. עם השט נעי האלסעו דערביי. או רער מזרחי ואל ארויםשרעמען פון דעם קאונסיל נאכי דעם ווי דב. אבא התל סילווער'ם רעד ויבנאציה אינ שננקניסען נעוושרעו און דר. סטיפעו כ וויין אין ערי משהים געווצרעו אלם משערכאו.

דעד מורחי און פיעלי ציון, וועלי כע השמעו געשטיעם הה. סילוועה: מאבש נעתאט אכם שטימען און די מעננור השבעו נעהאם צוועלף שטיי מען. מילווערם שהתענגער השבעו כסכים נעווען צו בל יבען אין לאוני מול ולויו אויב כי אמיעסיווע פאליסי פון השמף און נים פו לשחדלנות וועם

שנהאבטעו.

נאנגעו פים ויין קאפף פאר דורכי

שאפט און רער דערוועהלונג פון ניין

רר. סולווער'ם רשויננאציע איו אני נענוסונו, געווארעו סים אנצרסענונו מאר זיינע געטרייע דינסטעו, עס אינ מאגריסט געווארען זיין צוואנ פארי צוועצעו ויין פימנלירערשאם און ווין מעמינקיים אין עמויר־וישענסי קאונסיל. דר. כשיפעו כ. בייו איו רערווטחלט נטווארען מארויצער מון אמעריקאנער ציוניסטישען עמויר רושענסי מאונסיל. פרס. ש. וו. האלפרין איז דערוועהלט טעושרען טרעושורער. רער קאונסיל הצט אוין

מארגעשלאגען דער שפועפופרוו פאר

סיטע צו גרינרעו א פאליטישעו

עסויררושענסי מאונסיל וועם פארושי

דר, גאלדשמייניכ סמייםמענם

פאלנענד אין טיילון יו דער סטייטי

מענט פון דר. נאַלרשטיין: אויף א זיצונג רעם 30מען אקמא בער, 1944, נאך א נוינוליכער דים-קוביע השט דער עמויודושענסי קאוני סיל איינשטיפינ באשלאסעו נים עו דריקען, או די רעושלועיעם ושלען ארויסבאריכטעט ווערען און דורכגע-פירם ווערען סיירען פען האם זיך פרוחער פארויכערט פיט דער גוט חייםונג פון דער רענורונג. דו נעי שעהענישען פון פארינון כארטש הא-בען איבערציעט דעם עמויררושענסי

טערוויואירט סירענרע פאנגרעשלייט סענאטארעו, אויספארערענדינ זוי רי קאמיטע זאל שנעל ארויסגערען צו היו דעם פרעיירענט. רעם קשנגרעם א נינסטיגען באריכט איבער רער ארץ ישראל רעושבוציע.

> דער שריט מצך דר. סילווע" איו בעווען בעבען די האשלוסען פון דעם עמוירוושענסי קאונסיל און נענען

או ויי לאַלען רורכפירען רי רעואַנוי נענעם כאראט. נים אנפרענענרינ ויך ציעם אווי שנעל ווי פעגליף. דעם כיים קאונסיל, השט ער דערקלערט. 27מען נאוועסבער האט ער נעשריבען אז כאשש ער וואלט נעווען גליקליד. צו קשנגרעסמאן סאל בלום ...אלם יועו דו רעושלוציע ואל נוסנעחייי משערמאן פון רער שקועקוטיווע פון פעו ווערעו. וויל ער צוואמען מים רעם עמויררושענפי קאונסיל"/ אוים- פילע פון זיינע סימארבייטער, או משרערענריג איהם צו באסיחעו זיד מעו זשל נים נעסעו מיין שמציע. או די קשמיטע אן פשרעין רולייטשנה וושס איו נעגעו דער רעקשמענדאציע פון וועלבער כלום אין טשערמאן. או פון דעם סטיים דשפארטטענס און

cont. on next page

DetroitJewish Chronicle

and The Legal Chronicle MICHIGAN, FRIDAY, JANUARY 5, 1945

10c Single Copy, \$3.00 Per Year

cont. from p. 14

..ראס האם, נאטירליד. עונישט גער "אכט רעם נאנצען צוועק פון אוני ער באזור. און אין משתר ווי ישרער אנרערער פאקטאר פאראנטווארטליף מאר דעם, וואם די אחן ישראל רעי ופלועים איו מפנטלשנם נשוארעו. ..דר, ווייו באהאנדעלט לפוין צו אום די ציתיסטישע באווענתג אין די פאראיינינטע שמאמעו. ווי זי וושלט נעווען זיין פעחוענליך פארי מענעון, אין ער קשמקט פארביטערט נשנעו יערער נייער פיתרערשאפט, יושם דרשהט ויין משנשפשל. ויין סתרלנות אין וואשיננטאו איו שויו סיל ישהרעו או אויסערנעוועהנליפער דורכםאל. און נים בלויו אויף וויפיל רשם איז שייך רעם ציוניום. די דשר זיבע וואקעלריגע שתרלנות־פאליטים תשם כסעם נפר נים אויפנעמשו מאר אוטוער משלק אין די לעצטע טראי נישע יאהרטו פון שחימות און אויסי "/"20108"

דר וויינים ענשפער

רארויף האט דר. ווייו געענטפערט

,,וועגעו דער אפאמע, וואס דר. סילווער האם אויף פור געמאכם, וויל איד דערקלערעו, או איד פותר נים מים איתם כיין פערוענליכען קרינ. רער עמויררושענמי קאונסיל חשמ ארויםגעגעבעו זיין אורטיול וועגעו דער פראנע דורך שנגעמעו דר. פילי ווער'ם העווננאציע."

סילווער פלאנט אויפסלערונגס באמפיין

בלייבעייטיג פיט דער דערוועהלונג פון א נייער פיהרערשאפט פון רעם עמוירדושענסי קאונסיל איז באקאנט בעווארעו. או דר. סילווער פלאנט א יטור איבערו לאכר מאר אן אויםסלער דוננם האמשיין. דר. סילווער האלם. או עם אין דא א גרויסע נויטוועני דינקיים אניעקערשטעלען די נאנצש ציוניסטישע פראכלעם מאר דער אסערימאנער עסענטליבקיים און אין יער ועלכיגער עיוט אויר פלאר מאי בען פאר עיוניסטען און ניטיעיוניסי שעו די נויסווענדינקיים און אנדשי 4

צי פון דעם וועט ארויסוראקסען א לאמשיין נענען דער איצטינער פיהרער'נאסט פון דער עיוגיסטישער שרנאניואציע כלייבט צו ועחן. . רער פאקט וואם סילווער פיחלם, או ער איז נסמאלען א "פרכו" פון דער ענגערשאפט כצד דער סיהרערשאפט פון דער עיוניסטישער ארנאניואציע סראץ דעם וואס רי ציוניםטישע קאני שענשפו אין אטלאנטיק סיטי הצט בים בשליטים, היון פשליטים, השו כרשנגען צו רקם ווצם אין דער ציווי ויסטישער צרנאניואצים וצלעו איצט שנטשטעהן צוויי ריכטונגעו. פראיארי מיניסטראעיע און אנטייארמיניםי GU TO BE A TIME. כאריכטעו זיינעו דש. או אין דער

זיוניסטיפער פרנאניואציע מערם

איצט סארפירט א שמארקער פרציו

סילווער כלשם וושם וועם מאכעו א

מארזוה אריינצידריננען אין אלע ציויי

ניסטישה דיסטריסטען אינערן לאנר

ארן שפורפען רעם התנכן און פייפוני.

Leading Figures In Controversy

Rabbi Stephen S. Wise

Rabbi Abba Hillel Silver

Silver Macks Wise, Zionis Dispute Grows

2 More Kesign from Emergency Council. Blame Wise for Failure of Palestine Bill

The factional conflict in the Zonist Emergency Council which culminated in the resignation of Dr. Abba Hi lel Silver and Dr. Stephen S. Wise, co-chairmen, is still continuing. Two more executives of the American Zienist Emergency Council resigned this week. They chairman of the Council's Executare Harry L. Shapiro, executive director, American Zion-tive Committee is "irrevocable," ist Emergency Council, and Harold P. Manson, director of information for the same body.

The two attacked the statement of Dr. Israel Goldstein, president of the Zionist Organization of America, and charged that Goldstein and his associates forced the resignation of Dr. Silver. Dr. Silver resigned after he was criticized for pressing action on the Palestine resolution in Congress after the State Department had ordered it shelved. Dr. Wise resigned earlier in protest against what was termed Dr. Silver's "unauthorized" action. Dr. Silver has declared he would not reconsider

his resignation.

The Zionist controversy became more intensified this week with the reconstruction of Pales-a bitter attack by Rabbi Silver time as a free and democratic against Rabbi Wise. Silver de. Jewish commonwealth." clared that Dr. Wise often acted WISE'S STATEMENT without authorization in Zionist

"The records of the Council (Zionist Emergency) will show that Dr. Wise was criti-cized for his unauthorized dealings," stated Dr. Silver. "The most flagrant instance was the telegram which Dr. Wise sent to the Secretary of State just prior to the visit Senator Wagner and I were to make to the State Department to urge that the State Department and President Roosevelt withdraw their op position to the Palestine reso lotion pending in Congress." SILVER BLAMES WISE

The telegram, according t Silver, was sent by Wise without authorization by the Council. Wise is said to have declared in the telegram, said Silver, that although he would like to see the Palestine resolution approved, yet he and his associales urge that no action should be taken by Congress without the approval of the President or the State Department.

Dr. Silver blamed Wise's telegram for the tabling of the Palestine Resolution in Congress. Silver went on to charge that Dr. Wise treated the Zionist Orgamization as his personal property. He also charged that Wise's power polities in Washington have hurt the Zionist cause. The Zionist Emergency Coun-

ergency Co cil declared that the internal differences were not on mutters of aims or objectives, but on methods of implementing its decisiors. The Council statement reads:

"The American Zionist Emergency Council deares to make it clear that the controversy referred to in the public press does not involve any difference with respect to fundamental Zionist posicy or maximal or minimal Zionist program, but is rather one of procedure, methods of implementation and the authority of its officers.

The American Zionist Emergency Council will go forward with continues vigor and determination for the realisation of its objective-un-

restricted Jewish immigration into Palestine, full opportunity

In a statement explaining the reasons for his resignation as cochairman of the Zionist Emergraphcy Council, Dr. Stephen S. Wise said:

"One week ago I resigned the office of chairman of the American Zionist Emergency Council. I did so because, as I stated in my letter of resignation, 'I felt that it was im-possible for me to remain chairman of a body one of the leaders of which—the chairman of the executive commit-tee—had deliberately and persistently contravened the decisions of the Council in a mater of supreme importance to the lasting hurt of our sacred cause.'

"At Wednesday's nearly allnight session of the Emergency Corneil, the resignation was not acted upon, but a motion was passed inviting all the officers of the executive commiltee to resign, in order that it might be free to act upon all resingations at the same time. I believe a meeting is to be held in the near future. I sould not return to the service of the Zionist Emergency Council unless the reconsti-tuing of the Council gave assurance that no officer would again be permitted to contravene its considered and final decisions."

GOLDSTEIN'S STATEMENT

Dr. Goldstein charges in the statement that Dr. Silver had acted without authority when he wrete to Congressman Sol Bloom, chairman of the House Foreign Affairs Committee, urging him to take prompt action in having his committee report out the Palestine resolution, Dr. Goldstein maintains that Dr. Silver acted despite a decision by the Emergency Council, alleged to have een made a week before, that before pressing the resolution it was necessary to secure an assurance that the State Department would not raise objections against its passage at this time.

"What needs to be borne in mind by all Zionists," Dr. Goldstein emphasizes, "is that important as Congress resolu-

tions may be, it is even more important to secu's practical help of our Government and its Allies in shaping the situation of Palestine, in bringing immigration into Palestine in the near future, and in pre-paring Palestine to absorb mass Jewish immigration as

soon as possible."

SILVER FIRM

Dr. Silver of Cleveland declared that his resignation as cochairman of the American Zionst Emergency Council and as but that "as a private in the ranks" he would continue to work for a policy in which "timidity, appeasement and backstairs 'diplomacy' will have no place."

Dr. Silver declares:

"My action has been prompted particularly by the position taken by the representatives of one of the groups, the Zionist Organization of America. Despite the fact that the National Convention of the Zionist Organization of America at Atlantic City on Oct. 16 approved my policies by a unanimous vote, the present representatives of the Z.O.A. on the Council are committed to an attitude and a course of action which make it 'impossible for me to carry out those policies effectively.

"I am deeply grateful for the consistent and loyal support which I have had from the Poale Zion and Mizrachi parties, from the Jewish press, from the rank and file of American Zionism and the local Zioniss Emergency Councils everywhere.

"I remain, of member of the American Zionist Emergency Council and will eagerly give the Movement whatever help and counsel I can. My resignation will leave me free to devote myself more fully to Zionist education among our people and the exposition of the Zionist program among the general public. As a private in the ranks I shall continue to advocate the classic Zion-ist programs which aims at the re-establishment of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth, and a policy in which timidity, appearement and backstairs 'diplomacy' will have no place."

ne Brith MESSENGER

A consolidation of B'nai B'rith Messenger, The Jewish Community Press and California Jewish Review Published Weekly by Jewish Publications, Inc., 120 South Hope Street, Los Angeles 14, California . Telephone TRinity 2260

SUBSCRIPTION: \$2.00 PER YEAR, SINGLE COPIES, 18c: FOREIGN, \$5.00 PER YEAR.
Entered as second-class matter February 23, 7504, at the Post Office at Los Angeles, California, under the Act of March 2, 1879.

JOSEPH J. CUMMINS, President and Editor ENSIGN L. R. CHASE, On active duty U. S. Navy

DAVID WEISSMAN, Managing Editor

MAURICE J. GILBERT, Business Manager

M. L. WOODRUFF, Office Marrager

Los Angeles 14, Colif.

FRIDAY, JANUARY 5, 1945 (TEBETH 20, 5705)

Val. 48-No. 20

The Zionist Rift

The acceptance of Dr. Abba Hillel Silver's resignation from the co-chairmanship of the Zionist Emergency Council las: week may not be a fatal blow to the program of the Zionist Organization of America, but it is far from being a sign of enlightened leadership in this most critical juncture of Jewish history. At a time when youthfulness, aggressiveness and determination of purpose are so much needed in Jewish leadership, there seems to have been little justification in taking advantage of an impasse between Dr. Stephen S. Wise and Dr. Silver to request the latter's resignation.

In a formal statement issued by the Council it was declared that the internal differences were not on matters of aims or objectives, but on "methods of implementation

and authority of its officers."

Granted that Dr. Silver, in urging upon Representative Sol Bloom that he press the Palestine Resolution through his committee, had overstepped his authority, and whether he did or did not do so was, and still is, a matter of difference of opinion, there were, no doubt, other methods by which this invaluable fighter in Zionism could have been disciplined. There was no need for Rabbi Heller to introduce a resolution asking his resignation. Dr. Silver's "crime" was not irreparable. Even Louis Lipsky was opposed to that measure.

Evidently there was more behind the scene than appears on the surface. It has long been known that Drs. Wise and Silver were not exactly "soul-mates" in the Zionist movement, and to many students of the ZOA the fact that they worked in apparent harmony for so long had been a matter of wonder. The honeymoon, however is now over and the superior political skil of Dr. Wise, Dr. Goldstein, and other ZOA leaders forced Dr. Silver to step down from his post as co-chairman with Dr. Wise, and placed Dr. Wise in supreme command of the Emergency Council.

But Dr. Silver is not through with Zionism. He will keep on fighting. "I remain, of course, a member of the American Zion-ist Emergency Council," he says, "and will eagerly give the movement whatever help and counsel I can . . . As a private in the ranks I shall continue to advocate the classic Zionist program which aims at the re-establishment of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth, and a policy in which timidity, appeasement and backstairs 'diplomacy' will have no place.'

The fact that 100 Eastern Zionist leaders have already placed themselves on record as having "unshakeable and abid ng confidence in the leadership of Dr. Abba Hillel Silver" and in his policies as co-chairman of the Zionist Emergency Council; the fact that he has the support of Labor Zionists, the Mizrachi, and a good portion of Hadassah as well as a great number of general Zionists, is an indication that Dr. Silver may soon again return to the leadership he has so well earned.

SPLIT IN AMERICAN ZIONIST COUNCIL

The Wise and Silver Clash

The American Zionist Emergancy Council last week re-elected Dr. Stephen S. Wise as Chairman of the Council after the resignations of Dr. Wise and Dr. Silver had been accepted.

In announcing Dr. Wise's re-election, the reconstituted Council added that "Dr. Abba Hillel Silver's resignation was accepted with an expression of appreciation for his devoted services, and his pledge of continued membership and service in the Emergency Council was welcomed."

The Council appointed a "Committee for Implementation of Policy" to deal with matters of policy.

policy.

The Mizzachi has issued a statement expressing dissatisfaction with the results of the meeting of the Council but adding that "we do not choose yet officially to withdraw." The Zionist Labour groups, who together with the Mizzachi voted for a resolution asking for the re-election of Dr. Silver, were to issue, a statement after a meeting of their Central Committee.

Committee,
Neither Dr. Wise nor Dr. Silver took part in the meeting. Dr. Silver announced his intention of remaining in the Council as just an ordinary member, remaining in the Council as just an ordinary member. thus preventing others from leaving. He stated that be would continue to work within the Council for a policy in which "timidity, appearement, and back-stairs diplomacy will have no place."

** The background to the clash between Drs. Wise and Silver, and the latest developments in this struggle of personalizes, are dealt with by our New York correspondent in messages printed under Palvetine Movement on page 8,

Sewish Chronicle (England) Jan 5,1745

The American Jewish World

Continuing the Jewish Weekly, Established June 12, 1912

L. H. FRISCH. EDITOR

Fred H. Weinberg, Managing Editor

Associate and Contributing Editors Rabbi David Aronson Rabbi C. David Matt Jesse B. Colmenson

Published every Friday by THE JEWISH WORLD PUBLISHING CO., Minneapolis affice, Palace Building, 40 South Fworth Street. Telephone MAin 6318. St. Paul office, Pigneer Building, Telephone CEdar 8476.

SUBSCRIPTION PER YEAR IN ADVANCE

In U. S. A., \$3.00; Canada and other countries, \$5.00; Single Copies, 10c Entered as second-class matter at post office at Minneapolis (1) Minn., under Act of March 3, 1879.

Vol. XXXIII. No. 19

Tebet 20, 5705

January 5, 1945

Dr. Silver's Resignation

It is tragic, however, that Dr. Sil-ver's resignation should have been precipitated by an act of his which. Plain speaking must be the order however dictatorial it may appear to be, represented the only just, self-respecting and constructive position which American Jewry and all fairminded Americans must take. The Jewish tragedy is too great to let demptons but also forthrightness, it become a mere plaything for politicians. We know where appearances: In to far the Dr. Silver each covers for policies lead to. We are convinced that our cause is just and that as such its way of progress is not through "back-stairs diplomacy." Certainly this is no Dr. Silver remains a member of the progress of the diplomacy. The description of the diplomacy of the diplomacy.

The fact is that both major American political parties pledged them-The fact is that both major American political parties pledged themselves in favor of upbuilding of the Jewish National Home. The fact is that President Roosevelt personally endorsed the Democratic platform favoring such a policy in Palestine "as to result in the establishment there of a free and democratic Jewish Commonwealth," A resolution by Congress simply means giving official governmental strength toward the implementation of these pledges.

As a private in the ranks he may even more effectively "continue to advocate the classic Zionist program which aims at the re-establishment of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth, and a policy in which timidity, appearement and back-stairs diplemacy will have no place."

In fact as chairman of the Palestine Commission of the American lewish Conference, Dr. Silver could well have appealed to the Conference for co-

the President and his State D-part-ment expect to accomplish? Soothe the Arab politicians into believing that the Balfour Declaration will remain re-E hold no brief fer Dr. Abba when they are not watching? These Hillel Silver, whose resignation as co-chairman of the American Zionist Emergency Council was accepted by a vote of 12 to 8. Dr. Silver can quite effectively present his own case.

of the day. We want no secret inder-standings. One of the strong moral points in the Balfour Declaration is that it was a public document and not secret diplomatic double-talk. The re-

American Zionist Emergency Council. As a private in the ranks he may

plementation of these pledges.

Those pledges are known to the operation and for the endorsement of Arabs and known to the British government. By asking the component of the position. ernment. By asking Congress to post- do so constructively. American Jewry pone the Palestine resolution what do is tired of the smugness of the national leaders both in the Zionist ranks and in the arger Jewish field.

What Dr. Silver lost by a dictatorial act he may well win by a dem-cratic

UNFORTUNATE RESIGNATION

. IZ62

1-5-45

We are happy that Dr. Stephen S. Wise, who over a fortnight ago resigned as co-chairman of the American Zionist Emergency Council, has been re-elected chairman. We magard, however, as unfortunate the acceptance by the Council of the resignation of Dr. Abba Hillel Silver as co-chairman. Under the able leadership of both these men, the American Zionist Emergency Council made unmatched political gains in the past year and whatever fristrations Zionism has were due to outside factors obviously beyond its control. Lese ver frustrations call for the maximum effort and imply caution against the wastage of Zionist manpower. Dr. Silver's resignation is a grave loss to the Zionist movement which can hardly boast a surplus of leader ship. We take the position that the Hebrew press in Palestine took over a year ago when David ber Gurion, Chairman of the Executive of the Jowish Agency for Palestine, resigned.

The newspaper Hazman wrote at the time: "We will not permit Ben Gurion to abandon the helm, nor will we forego Dr. Weizmann's leadership." Hatzofeh wrote: "It is well known that the Biltmore program was adopted with Dr. Weizmann's knowledge and consent, and im this respect there are no differences between him and Ben Gurion." Maboker and Haaretz were unanimous at the time that the differences between Dr. Weizmann and Ben Jurion were "not over the essence of Zionist policy, but over the setheds for the practical application of the Biltmore program." Dr. Silver should be recalled to continue at the helm with Dr. Wise.

THE WISE AND SILVER CLASH

Background of the Resignations

Our New York correspondent gives below the

Our New York correspondent gives below the background to the conflict between Drs. Wise and Silver in the U.S. Zaonist Emergency Council the new election to which, following the clash, is reported on page I of (his issue).

The basic conflict between Dr. Abba Hillel Silver and Dr. Sephen Wise is one between an aggressive and a moderate Palestine policy within the American Zionist Emergency Council, and it is also one between personalities (he writes).

Unconfirmed charges claim that Dr. Silver is a supporter of Governor Dewey, and is impatient with the U.S. attitude on Palestine, and that he is persona non grata at the White House, while Dr. Wise is devoted to President Roosevelt and is confident that the President will eventually fulfil his pledge of American aid in the spirit of the Balfour Declaration.

Dr. Silver is said to resent the role played by the foreigner, Dr. Nahum Goldmann, in American Zionist affairs, especially his recent visit to the State Department in Washington, following the recont conference in Atlantic City of the World Jewish Congress. Dr. Silver believes that Dr. Goldmann misrepresented Mr. Stettimius's message.

Dr. Silver, an admittedly powerful leader in marshalling public sentiment around Palestine, is believed to be at his best when working alone, while Dr. Wise is amenable to organisational discipline. The laster's leadership was vibdicated by his election as sole head of the Zionist Emergency Council.

Dr. Silver abused the Council decision not to

scy Council

Dr. Silver abused the Council decision not to Dress for the Palestine resolution in Congress new in deference to the State Department's wishes and a special request from the President.

An interview I have had with a leading member of the Zionist Emergency Council may be summed

Q.: "What is the background of the clash?"
A.: "It revolves about the resolution by the Zionist Emergency Council not to proceed with the Congressional resolution at this time." What is the background of the clash?"

Pressure on Congress

Q.: "In what way did Dr. Silver violate it?"
A.: "In Washington he pressed hard for the passage of the resolution. The rest of us felt that it should not be pressed in the light of the State Department and White House's request for its deferment. One can easily understand why. The President was in the midst of various disagreements with England over the situation in Greese, Italy, and Belgium, and did not wish for additional friction. Inasmuch as we have directly asked for his advice, the least one could do was to abide by his wishes.

"Despite it, pressure was applied upon Congress."

by his wishes.

"Despite it, pressure was applied upon Congress by Dr. Silver in the name of the Zionist Emugency Council, contrary to the majority sentiment. In consequence, the President took the definite line of asking the Congressional Committee through the State Department not to take action."

Q.; "In view of Dr. Silver's resignation, do you foresee further conflict? Do you think Dr. Silver will work as a good soldier?"

A.: "He may seek a dominating position in the Zionist Organisation of America.

Q.: "Will Dr. Wise be less militant hereafter?"

A." Militant is the wrong word. It would be traducing Dr. Wise, who has always held for a strong position in Jewish matters in Congress and on the Palestine question. Our line will not be one of aggressive attack on the President. Cetainly that will not be Dr. Wise's line. I think tainly that will not be Dr. Wise's line. I thim: we shall continue to inform public opinion by propaganda and the inevitable necessary activities

in Washington."

Q.: "Will the Bergson crowd have any bearing on the future course of the Palestine resolution?"

A.: "The so-called Hebrew National Committee's activities played no part at all in this. They figure more prominently in the public exchrough the Emergency Committee to Rescut Furnocean Jews."

through the Emergency Committee to Rescu-European Jews,"

Q: "Will the Mizrachi threat to aline with all forces in Zionism seeking an opportunity to cream an aggressive front be of any harm?"

A: "The Mizrachi were simply covering them-selves because they had issued a public statement that if Dr. Silver were not appointed Chairman they would withdraw. But when it came to showdown they found that they could not, so ther just insued another statement which does not look very well in public print."

SILVER TROUNCES WISE

Blast and Counter-Blast

In connection with the clash between Dr. Wise and Dr. Silver, our New York correspondent on Wednesday cabled the latest developments as

Dr. Silver has just issued a hot counter-blast from Cleveland, his honte city, against Dr. Wise, who had charged him with "deliberately and persistently contravening the decisions of the Council in a matter of supreme importance, to the lasting hart of our sacred cause."

of our sacred cause."

Dr. Silver's rejoinder is as follows:

"I am greatly amused. No officer of the Ziouist Emergency Council has so flagrantly and frequently contravened decisions as Dr. Wise. The minutes of the Council will show that Dr. Wise was time and again criticised for unauthorised conduct and undesciplined actions. The worst and most recent instance was the fatal telegram he dispatched without my knowledge to the Secretary of State on he very eve when Senator Wagner and I were schedused to see him to persuade the State Department and he President to withdraw their objections to the pussage of the Palestine Resolution.

"In this telegram, sent by Dr. Wise on his own, without consulting the Council, he stated that while he would be happy if approval were given to the resolution, he and many associates do not wish

he would be happy if approval were given to the resolution, be and many associates do not wish action to be taken contrary to the recommendations of the State Department and President. This completely nullified the whole purpose of the visit and more than any other factor was responsible for shelving the Palestine Resolution.

"All too often Dr. Wise has treated the Zionist Movement in the United States as a piece of personal property and has bitterly resented any new

sonal property and has bitterly resen leadership that threatened his monopoly. His Shtadlanut in Washington has been an egregious failure for many years, hot only as far as Zionism is concerned. This weak-kneed Shtadlanut policy has accomplished next to nothing for our people during these tragic years of slaughter and anninitation."

Dr. Wise's sole retort to the foregoing attack is:
"I have had and shall have no personal controversy
with Dr. Silver. The Zionist Emergency Council has passed judgment upon the issue involved by the acceptance of his resignation."

Dr. Goldstein Joins In

Dr. Israel Goldstein, President of the Zionist Organisation of America, has just issued a state-ment announcing that the Zionist Emergency Council unanimously resolved not to press the Palestine Resolutions in the House and Senate, "unless and until the preliminary approval of the Executive Branch of the Government shall have been secured." been secured."

been secured."

He also commented on the action by Dr. Silver, who, according to Dr. Goldstein, went to Washington and "personally interviewed Congressmen and Senators, especially in key positions, urging them to put the resolution through its quickly as possible." It is said that Dr. Silver did this "without the knowledge or consent of the Emergency Council."

Z.O.A. SUPPORT FOR DR. WISE

The Zionist Organisation of America will continue to give their full co-operation to the American Zionist Emergency Council, says a statement issued by Dr. Israel Joldstein on behalf of the Organisation in New York on Sunday. The leaders of the Organisation, the statement adds, will, however, retain the right to express their conscientious judgment on questions arising, abiding, of course, by the will of the majority reports the J.T.A.).

Dr. Goldstein disclosed that the Executive of the Z.O.A. had adopted a resolution declaring that Dr. Wise's action in Washington was justified. The Zionist Organisation of America will continue

STATE ZIONISTS DELIBERATE ON C HARTPORD INDO

By SAMUEL NEUSNER Hartford- The best attended meeting ever held by the Executive Committee of The Comecticut Zionist region was held at the Bond Hotel, Hartford, Sunday,

Dec. 31, at 2 p. m.

Judge Jacob Schwolsky presided and after the reading of the report of the recent State Conerence by the State Director, Dr. Harry Cohen, a report was given by Abraham Goldstein of Hartford, chairman of the State Z.O.A. Expansion program. Mr. Goldstein has covered a great part of the State during December and thatautial sum amongst

cent rift in the Zionist Emergency Council between Dr. Abba Hillel Silver and his cochairman, Dr. Stephen S. Wise, which was culminated by the resignation of Dr. Silver and Dr. Wise and later with the election of Dr. Wise as sole head of the Com-

Both Factions Heard

Between the charges and countercharges on both sides, the average Zionist was confused as tejust what caused the split in the ranks of the Emergency Committee. Many Zionist Regions called on both factions to tell their story and Judge Schwolsky, head of the Connecticut Region, convened this special meeting of his State Executive so that the leaders of the various communities might decide, if the facts at hand were important enough to have caused the resignation of Dr. Silver, who in the past 16 months has revived the work of the Emer-

gency Council and whose leadership resulted in the amplification of the Palestine question before the entire country ,as well as the heads of our Government. The facts brought out at the meeting. Sunday, that there is more behind this fight than can be found in published reports.

Representing the Anti-Silver group at this meeting was Herman Wiseman of New York, a member of the National Z.O.A. executive and a prominent attorney. Mr. Wiseman in his remarks tried to bring out the fact that the fight in the inner council of the Emergency committee was the result of the failure of the Palestine resolution before the recent Congress.

Representing Dr. Silver was Emanuel Neuman, veteran Zionist leader, a former member of the Jewish Agency and head of the Jordan Valley Authority, now planning to develop the natural resources of Palestine, Mr. Neuman told an entirely different story. He pointed out that Dr. Silver has been opposed by certain leaders in the Z.O.A. and that the Mizrachi and Poale Zion both gave Dr. Silver a vote of confidence. He said that there was no more breach of discipline on Silver's part than on the part of Dr. Wise, why then he asked was Dr. Silver attacked

by, the Z.O.A. leadership. Dr. Neuman said that leaders of Dr. Silver's type are rare and that it was not right to "pillory" him before public opinion because he above all others insisted on militant action for the Palestine Res-

Action To Be Taken

After hearing both speakers, a resolution was presented by Rabbi Abraham J. Feldman asking for a vote of confidence in Dr. Silver and demanding that he beasked to resume leadership. Due to the lateness of the day, it was impossible to discuss Babbi Feldman's resolution and it was voted to call another meeting Wednesday, Jan. 3, at Hotel Taft, New Haven, so that all resolutions pertaining to this question might be discussed and finally acted upon. Judge Schwolsky at the request of the delegates, appointed a committee to bring in these resolutions and the following are its members. Dr. Morris S. Dunn and George Gans, New Britain; Rabbi William Greenfeld, Rabbi David Polish, Charles Rosengarten, Waterbury; Abraham Goldstein, Hartford; John J . Fox. New Haven; Judge Schwolsky, ex-officio. A report of Wednesday's meeting will be published in next weeks issue of the "Ledger". This week's issue will be on the press before the end of the meeting.

The House of Wise

The recent split between the Rabbis Wise and Silver is no doubt regrettable. The entire Jewish press has pointed out the tragedy involved, and all have lamented this woefal division in the ranks of Zionism. But the issues involved are of long standing; and though the present may not have been the time to bring them into the open, they deserve attention once the matter has been brought to a head.

Wise has always represented minimalism. The word "evacuation", for instance, has been contaminated for him because Jabotinsky used it. This political myopia has led him to reject any forthright and outspokes stand where the Jewish cause required stepping on some sacrosanct toes.

Silver, however, has maintained a consistent, outspoken program. The charge of Revisionism leveled at him at the Goldstein meeting which was held last week is, we feel, not a charge, but a merit. The Mizrachi and the Pole Zion, too, have supported his position, recognizing in it the only hope for our political redemption.

We wonder if the issue is not one of Silver and Wise, bu: of national life or death.

Jeny, 1945 The Commentation (Yeshina College)

Vol. XVI Friday, January 5, 1945 No. 38 Published Weekly for Hartford—New Haven—

Springfield-Bridgepore.

By The Jewish Ledger Publications, Inc.

SAMUEL NEUSNER-President MILTON H. RICHMAN-Sec'y-Treas

Editorial and Executive Offices:
50 Trumbull Street, Hartford, Cons
Phones 2-5239—2-5239
naffeld Office: New Haven Office:

Springfield Office: 84 Forest Park Ave. Phone 3-8636

39 Church Street 10 Phone 5-3540

Bridgeport Office: 1589 Fairfield Ave. Phone 35681

RABBI ABRAHAM J. FELDMAN, D. D .- Editor

Member Independent Jewish Press Service
N. E. Foreign Language Newspaper A.s'n
Change of Address. To facilitate prompt felivery
subscribers are requested to notify above office of
shange of address giving old as well as new address
Entered as Second Class Mail at Post Office. Hartford, Conn., Oct. 27, 1935, by Act of March 3, 1879
Subscription Price \$3.00 per year

THE ZIONIST LEADERSHIP QUARREL

THE rift which has occurred in the ranks of the American Zionist Emergency Council is regrettable beyond words and tragic beyond description. At the very moment when Zionist affairs call for all of the wisdom, all of the leadership, all of the strength which we could muster in this crucial hour of our history, at this very moment a break occurred which may have Ial reaching effect upon our hopes and their realization. It is strange how often petty things cause major tragedies in Jewish history!

Zionist policy has definitely met with a set-back in the insistence of the State Department that the Senate Pro-Palestine Resolution be laid on the table for the present and be not debated or voted on the floor of the United States Senate. This setback becomes all the more painful because an mescapable measure of disillusionment comes with it, Is it possible that so soon after the reelection of the President of the United States, the Bemocratic Party which is in control has enosen to repudiate the piedge that was made and the promise that was given? If that be so (it may not be so; it may be but a desire on the part of the Administration to wait for a more opportune moment in the international situation; we do not know of a certainty;) but - we say, if that he so, if the Democratic Party and the Democratic leadership, safely entrenched now for four more years, feel themselves so confident and so brazen as to repudiate the party platform and the promise solemnly made by its candidate, then the situation becomes all the more bitter because it is so unspeakably, indescribably unworthy.

That is bad enough, but when this setback occurred it appears that some of our Jewish politicians within the ranks of the Zionist Organizations of America, (which, be it remembered, does not speak for organized Zionism out represents only one party, one section, one group of American Zion st.s) undertake to utinze this present moment to play unworthy, opportunistic internal poricies, that is tragic and exceedingly paintul. When, under the circumstances, an attempt is made to look for a scapegoat and that scapegoat becomes Dr. Saver, who more than any other individual in American Zionist ranks, has vitalized the movement, has given it a mafor place not only in American Jewish life out in American site generally; when some of the "poo-bahs" in the Z.D.A. party councils with those who are "safe" to protect the interests" of those who now are in control-when, we repeat, these begin to vent their jealousies, their envies, their personal dislike against the one leader, wito in a year and a half has done more to place a Jewish Palestine in the center of American consciousness,-we have a situation which is most unfortunate and exceedingly sad.

We are not trying to write a brief in detense of Dr. Sirver. He usually can take care of himself. We do not mean to say that Dr. Silver was flawless in all that he said and did. But we do say that the manner and moment of forcing Dr. Silver out of the American Emergency Council leave a bad taste in the mouths of those of us who ask no offices, want no personal preferment, play no politics, ask for no lavors, draw no salaries, feather no nests, but who are just the rank and file of Jews who are interested in the creation of a Jewish hometand!

We can conceive of there being an honest difference of opinion in the pursuit of policies. We can conceive of the existence of an honest difference of judgement whether, at this time, we should pursue a dynamic or a "gum-shoe" policy. There are times when one or another of these. policies is the wiser one to follow. We may even concede that at the moment the softpedal policy of Dr. Wise may be the wiser one to pursue. We do not know because our leaders-any of them-have not taken us into their confidence. But we refuse to believe that in order to emphasize one type of procedure against another, we have to sacrifice the leadership of a Silver at a time when leadership of an adequate quality is none too plentiful in American Zionist ranks.

The whole situation smells with machine politics, the machine which has become the administration of the Zionist Organization of America, and the odor is not pleasant even as the technique and procedure are not edifying in the least.

CURRENT COMMENT

ZIONIST AFFAIRS AND SILVEN SIL

Drs. Stephen S. Wise and Abba Hillel Silver have resigned as chairmen of the Emergency Committee on Zionist Affairs. Their resignation has started a flurry of speculation as to what's behind it. Without speaking authoritatively or officially for any Zionist group, I venture a number of observations,

The Emergency Committee has acted as the public relations branch of the Zionist movement. It has been entrusted with the task of cultivating a favorable public opinion in America in regards to Jewish aspirations in Palestine. It is chiefly responsible for the introduction of the Commonwealth resolutions before the Foreign Affairs Committee of the Senate and the House. All in all it has performed a difficult job effectively and well. America has become aware of Jewish achievement in Palestine and deeply aroused to the injustises of the Chamberlain White Paper.

The resolutions before the Foreign Affairs Committee, the Commonwealth planks introduced in the Republican and Democratic platforms, the President's unqualified message to the Zionist Convention are solid achievements on the road toward a democratic Jewish Commonwealth in Palestine.

Why, then, the resignations of the chairmen responsible for these achievements? It was to be expected that Drs. Wise and Silver, men of strong will and temperament and highly individualistic, would frequently clash, but their apparent decision that they can no longer work together is disturbing. A serious difference of opinion within the Emergency Committee had arisen, as to whether the Commonwealth resolution favorably reported on by the House Committee for Foreign Affairs should be pressed for passage in the Senate as well. The State Department, and possibly the President, had indicated an interest that the Commonwealth resolution be not pressed but await a more propitious hour for passage. Mr. Stettinius, who had but a short while ago been appointed Secretary of State, found himself in conflict with a good part of the Senate in regards to his appointments of undersecretaries. He had created a sensation and caused no end of discomfort to Great Britain when he announced a hands-off policy in the liberated countries of Europe, and this just at a time when Britain was inter-ening in Greece, Italy, and Belgium, To have twisted the lion's tail further and to have passed a resolution which would in effect have meant the censoring of the British policy in Palestine, was more than he wished to take on at the moment.

Dr. Wise was for acceding to the wishes of the President and the State Department. Dr. Silver, who was more intimately involved in the introduction of the resolutions and in the promotion of interest in their passage, did not want to see much of the work undone by postponement and with it cooling of ardor and interest by its friends. He, in opposition to Dr. Wise, worked for its immediate consideration by the Senate Foreign Affairs Committee. The State Department intervened and the resolution was lost in committee.

This is certain. It will be reintroduced in the new Congress and it will be passed.

급

アイングラン

「スロー ごとし

ווענען עמיירוישענם, לאוני ברובים שמים עו מו

ארשמיינים באשורינינג, 18 עד האם נעהאניעלם כענטן באשיום פי צירדושעוםי כאונמיל ווענען רעואלוציע אין כאנגרעם.

שור של היים ש

לייניני אין בעליים אין הייני אין בעוד אין בעליים אין הייני אין בעל אין בער אין בעל אין אין בעל אין בע

ארכינים אנים, או בלייו חקן ראבאי סילחקר חקם צוריקנקבראבו וקראלוציק זאנים, או בלייו חקן ראבאי סילחקר חקם צוריקנקבראבו וקרען, חקם זיין אייניקיים אין דקר צייניסטישקר כאינאציין דאו ארטיניסטיראטיוקר ראם פון ציוניסטישקר ארנאניואציין דאו האשקל קאטאראר. — פקנאטאר מקסט נרייו היינט א כיטינג אין האשקל קאטאראר. — פקנאטאר מקסט נרייו היינט א כיטינג אין האשקל קאטאראר.

ררזשענם קאונסיל ר. סילווער אלם פיר

WHY THEY RESIGNED

Reprinted From THE DAY January 7, 1945

New York .- Two leading executives of the American Zionist Emergency Council today annonneed that they have resigned in protest against "the crispling of Dr. Silver's program" by those ver on the very day he was to other penalty was exacted of you Director of Information.

signation, submitted to Dr. Stephen S. Wise, chairman of the Council, follows:

HARRY L SHAPIRO TO RABBI WISE

"Dear Dr. Wise:

"It is with regret that I figd it tion as the Director of the Amer. doing so, bert Szold and yourself.

show that on several occasions March 5th through Dr. Silver's Dr. Silver with the President for close atsocutes. February 2, 1944; (2) The series "Dr. Silver has been accused of of infractions of decisions of the contravening a decision of the Council connected with your visit Counc'l with reference to the Conto the President on October 11th; gressional Resolution, but it is and (3) Your unauthorized tele- significant that the motion program to Secretary Stettinius on posed by Rabbi James Heller October 4th, intimating your ac- censuring Br. Silver, was squarequiescence in the deferment of the ly rejected by the Council and Palestine Resolution-a telegram failed of passage at the meeting which you sent without the know- of December 20th. I further call to

THE FULL RESIGNATION TEXTS OF TWO DIRECTORS OF THE AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL, SHAPIRO AND MANSON.

I do this in protest against the appointment with the President calculated action of those mem. on February 2nd because of a bers of the Council, which forced lecture engagement you had in the resignation of Dr. Abba Hillel the West. There is good reason Silver, and in order to dissociate to believe that if the meeting with myself from the group which per, the President had taken place as petrated this destructive act to Planned, the fute of the Palestine our cause, namely, the present Resolution in Congress would representatives of the Zionist Or- have been different, and that it ganization of America on the would have been approved by Con-Council, Dr. Israel Goldstein, Ro. gress early this year. As I is, a second amointment with the "The records of the Council President was secured only on you willfully violated decisions of efforts, after the intervention of the Council of the highest im the Military, Another meeting portance. To mention three oc. with the Under Secretary of State, casions; (1) Your cancellation ... to be followed by another meetwithout consultation or authoriza- ing with the President lates in the tion-of the appointment which year, were tkewise frustrated due had been secured for yourself and to the interference of one of your

members of the Council who confer with Mr. Stettinius. for your repeated violations of deforced Dr. Silver to resign as co- "It is difficult to believe that claims of the Council, and that chairman of the Council and as you. Dr. Wise, who in the past Dr. Silver never pressed for such are Harry L. Shapiro, Executive chose to contravene the authority Council on those occasions the rold P. Manson, the organization's levests of the movement. Even at your acts. Now the resignation background that you were influ- blor, while you have retained the failure. Unfortunately, you have ical decisions and actions of the to moral and political bankrupicy, the hounds. allowed yourself to be guided by Council will be conducive to the "But I look forward to the time ") Other leaders within the

plorable machinations which were cles pursued during the past year, ted grave breaches of discipline ican Zionist Emergency Costoli. "You cancelled the long sought carried on systematically for many which I am convinced will lead frustrating Dr. Silver's efforts. months, culminating with the to the fulfillment of our people's with great detriment to the forcing of Dr. Silver's resignation historic hope. -in effect a political assassing- "In these circumstances, cantion-will not be Dr. Abba Hillel dor impels me to tender herewith Silver but, unfortunately, the my resignation as Director of lu-Jewish people and the Zionist formation of the American Zionist cause. Dr. Silver's absence from Emergency Council. the political helm of our movement at this critical moment is a luxury which our people can ill afford. If the Council pursues a policy of waiting and waiting for the "green light" from the nowers that be-a revival of the Shtadianut attitude-then I see no adequale reason to continue the large-scale public relations program of the Council. That would be a waste of money and energy. to which I cannot be a perty.

> "Hist- ry will pass judgment on the violence which you and your associates have done to the vital interests of the Zionist movement.

> > "Sincerely your,

"Harry L. Shapiro."

HAROLD P. MANSON TO RABBI WISE

"Dear Dr. Wise:

gret that I have observed the re-chinamons which resulted in this ledge of the Council or of Dr. Sil- your attention that no censure or cent developments within the calamity, public opinion will over-

Council. For more than a year Silver and condemn his opponents I have tried to serve our Move and detractors. Meanwhile we ment with all the energy, resource- wish to state; fulness and devotion that I could . .) Dr. Silver categorically refmuster. Throughout this period uted the charge that he contra-I have supported the policies ad-vened decisions of the Emergency vanced by Dr. Silver, which I be-| Council, and the Council at its lieved to be the wisest in the situ- meeting of December 20th exon chairman of its Executive Com- have made so many contributions disciplinary action against you, ation, I have viewed the policies erated Dr. Silver by rejecting a mittee. The resigning executives to our people's cause, demberately though you did not offer the of his opponents on the Council regidution of ceusure proposed by with mistrust and disfavor and Dr. Goldstein's associates, Director of the Council, and He of the Council and injure the in- courtesy of an explanation of am convinced that, moved by personal considerations, they have Desember 5th, sent telegrams to this late date, I choose rather to of Dr. Silver has been forced crippled Dr. Silver's program, all members of the Foreign Rela-The text of their letters of re- believe from my knowledge of the through the efforts of the Z.O.A. which produced the great achieve- tions Committee urging favorrible ments of the past year. I am also action on the Palestine Resolusuced by the small group now in Chairmanship of the Council, convinced that if these men con- tion, thereby doing precisely what control of the Z.O.A., who long This double standard set up by tinue their present tactics, they he is charging Dr. Silver with sought to indermine Dr. Silver's the Z.O.A. Administration group will lead the Zionist Movement having done. This is running leadership and involve him in gives little hope that future polit- either to a complete standstill or with the hares and hunting with

these men and you were, in my best interests of the Zionist cause, when our Movement will resume Conneil, and Dt. Wise in particunecessary to tender my resigna- opinion, exceedingly ill advised in . The chief victim of these de- the dynamic and courageous poli- ia: throughout the year commit-

"Sincerely yours. "Harold P. Manson."

JOINT STATEMENT BY SHAPIRO AND MANSON

Director and Director of Informa- pr. Silver and his policies, caltion of the Americas Zionist sulated to undermine his position, Emergency Council and are fully familiar with the circumstances see his way to making a full and leading to Dr. Silver's resignation, grank exposition of the whole consider it our solemn duty to de- affilr so that the responsibility clare that Dr. Goldstein's state- for this disruption will be placed ment is a one-sided account, in- where it belongs, complete and distorted in vital us a protest we have resigned respents. It produces a picture our respective posts. at vallance with the truth as we know it, and a lame defence for the rathless action of Dr. Goldstein and his associates in forcing the resignation of our greatest spoke-man and most gifted leader.

When the whole story is told "It is with a feeling of deep re- and myelation made of the ma-

American Zionist Emergency whelmingly vindicate Abba Hille-

cutise. This Dr. Silver auttered

to pars for the sake of peace. 4) The group in control of the Z.C.A. bitterly opposed Dr. Silver's assumption of political leaderasip from the beginning, despite Dr. Chaim Weitmann's earnest pleas, and has never ceared to

plan his elimination.

1) The same group is responsible for a widespread and slauder-We who served as Executive one whispering campaign against

We trust that Dr. Silver will

HARRY L. SHAPIRO

Fermeriy Esecutive Director-

HAROLD P. MANSON

Formerly Director of Informa-tion-Amer. Zionias Emergency Council,

כון ציון-אדמיניסטון

אפערירקאנער ציוניום, וואם איז אנטר פילווער וועט צוריקגערופען ווערען שטאנעו נאכרעם ווי דך. ווייו אוז דר. עו דער פיתרערשאפט. פארויצער פון פארטסענט נא 'ריטטיין האבען נעצוואיונגען דעם דער ויצונג איז געיוען פיר. פעפיעל באריהסטעו עיוויפיהרער אנא הכי סילווער צו רעותנידען פון זיין אסט אייטאנד ציוןיראיצו. אריף דער זיצונג זיינען גישם געי אלם טעערפא פון דער עקועקופיווע

יעפוירדושענסי לער פון דער אפעריקאנער ציוניסטיי קיער שרנאניזאציע און אויך נישט קיין רער רעוואלם פון ציוניסטען געגען פארטרעטער פון דר. סילווער'ס צר. רער איצטינער אדמיניסטראציע פון אריף א פריהעדרינער ויצונכשאבער, רער ציוניסטישער שרנאניואציע צער רשם איז אפנעהאלטעו נעווארעו דעם 28מעו רעצעפכער. זיינעו אויסנער כשכרעם ווי דער ברוקליו ציונ דים דערם נעווארען ראבאי וויליאם נריני מריקט האם כאשלאסעו עו ששיעעו מעלד, וושם חשם מארטרשטעו דר. סילווער או השבעו נייע ציון דיסי פרקוידענט פון דער ציוניסטישער ארי מתיומציע, דר, איזראעל נאלדשסייו, משרערעו, או די פיהרערטאפט פון צור עפנואל ניופאל, וואם האט אוים" אסעריתאנער ציוניום ואל אנגעטרוים מנקלעהרם דר. סילווער'ם שמאנדי זונקט און איבערגענעבען רעם גאנד די ציוניסטישע דיסטריסטען פון זיעו נאנג פון די נעשעהענישעו, וואם לשננ איילענר, וושם נעמעו ארום זעקם ושבעו געסיחרט צו רר. סילווער'ם רעי פריוענם סיטנלירער, האבעו אויף א משעעיעלעו סיטינג דשנערשמאנ שיו. מויף יענער זיצונג נעשטיצט נעוואי וען פון ראכאי אוירווינג סילער, אין באשלאסען צו שטיצען דר, סילווער"ן, רארים אויסנענוסען נעווצרען פון די אויד די ציוניסטעו פון קאנעטיקוט . שארואסיעלטיע. זיינעו ארויסגעקומעו מאר סילווער'ו.

הענאטארען ווילען אריינכרעננען ציון רעושלוציע

היינט. זונטאנ בישאה. מכים שם הירים אויד אין זיין רעושלוציע, אז משפס'ס א בויוו צו דר, אבא הלל מיו ניו יצרק די זיצונג פון ארפוניסי אין אין היו דער אין זיין רעושלוציע, אז משפס'ס א בויוו צו דר, אבא הלל סראטיווען ראט פון רער אמערייהאנער אין אטערייהאנעם ציוניום זאל אייני פילווער'ן בנוגע דער ציון רעואלוציע ציון שינאניואצית. וואס וועם בא" נבשטעלם ווערעו איינינסיים. און די אין אסעריסאנבר קשנגרעם, נאברעם ליטישער מראכטעו דעם שמארקען קריוים אין איינינפיים קען זיין נאר, ווען דר, ווי די פענאט מאפיטע האם – אויף וואס דער ציוניסטישער עסיקירושעני רער משרערונג פון רעם סטייט רער מון די פראיציוניסטישע סענאטארעו ווענעו ווירער אקיינברענגעו די רעואר

-שייעה רעם 28מעז רעצעמבער האט סקנאר מאר מאשם. רעלכער האט, בשותפות J23863

דר' סילוותר, וואס האט שריו געי האט רעוינניתט פון רעם ציוניסטישעי

איז באקאנט, ווערט סענאטאר טאפט'ס כריוו שנוענוסעו סאר א באותיוד או רי

רער נוטער ווילען פון די פענאטאר רען אין א רעוולמאט פון בער פא" אויםקלעהרוננם אורבעט. סי קאונסיל חשט אנגעפיהרם אףן סיטר - אפנעליינם די ארץ פון איבער א יאחר, אונטעו דעף פיהי ישראל רעושלתיע. האט דר, סילווער רערשאפט פון דר, אכא היל טילווער. מעהר זיך נישם נעווענרעם צו סינעם ציון קסוירדושענםי קאונסיל, פארי

3773 רער ציוו עמויררזשענסי האונסיל

פים סענאסאר וואנגער, א "ריעשיפם שאפער קריטיק פון דעם פטייססעגם זיי האבען די רעואלוציע טארפערירט. די רעואלוציע אין סענאט. — געשיפם שאפער קריטיק פון דעם פטייססעגם זיי האבען די רעואלוציע טארפערירט. רי רעואלועיע אין סענאט. -- געשיפט שאטע רושעימט טרינ, רעם ניועם רר, ווייז האט פרייטאג אווענט, אין א ברינו צו דר. סילווער'ז, נואו ער ברוטיטען רעזירענט מיליסטער אין א רעדע אין זיין טעמפעל, געענטפערט אין ברינו צו דר סילווער'ז, מואר פריטיטען רעזירענט מיליסטער אין איוס און ער איז נרייט די רעוא' סיסעלימזרה. באצייכעגענריג איהס אוף די באשולרינונגען פון סילווער'ז, שרייבט, או ער איז נרייט די רעוא' לוציע ווירעראריינצוברענגעו אין פע"אוס א "חווק פון גערעבטינקיים". האין סטייטמענט האט סער נרינ דערי [קלעהרכן, או די אירעו פון צרץ ישראל פחועו כאקעספען די טערארינרופע אין לאנד. אויב נים, וועלען זיי פארלירען מסויררושענס" פאונסיל. בעת סקנא' רי ברייטע שטיצע פוז דער פרוסטליי מאמט האט איהם נעשריכעו דעם כער וועלט לטובת זייערע שטרעבוני ברינו. האם רעם ברינו איבערגעשיקט נעו פארוואגדעלט צו, וועדען אין או

> במ במיסטינים עו באחריםטעה או די עיוויריויינע פענטוויע ויקט בעאיינפלוסט ווערענ. אוי

יחידים. אפעוואנען איתר שטיעק עום משלק שין צוריקברענגען אותם עו דיו נפחשרים אוים פוויישען יירם אואף סופע ספראות און הוסאר "המשרק ימורות"

אויף א פועסע כאנפערענין ראי לפרשטאל אוושנט, האט דר, אכא הי סילווטר לימר נעסאסט די שולר פו דער איצטינטר פיון ארפיניסטראפין הורכשיתונג פון דער יון שענינון ויי BEDGETTEN IN PROTESTED IN

חואשיננטאן, צוואפיקן פים דר, ווייו, 48 שעה נשכרעם ווי פען השט געי בעטעו די מענאמשרעו דורכצופיהרען די רעושלוציע. צו ווירקען, או מען ושל די רעושלוציע נישט אננעסעו... רעות לעמר ענדינ:

"איד השל נישט נעחאט קיינע מאו פון עמויררושענסי מאונסיל. דה מבוע סענשעו אין אטעריקאנער נקהאנדעלם אין נייסט פון די באשלו "סעו. די פאקטעו ואגעו או נישט."

חיינם וונפאנ ביישונ פוסם מיי בעכטעו זיינדן ארויסנענעכעו נעוואר CHANGE רער לאנג איילעגר ציוניראיאו מאד רעו פעחר פרטים וועגעו פענאכאר

פערי. דער פרעוידענט פון דעם לשנג

יעו פארטראטעו אסיציעלע פארטרעי דינגאציע. פר. ניופאו, וואם אין

רי ציוניסטען איבער רעם נאנצען

ציוניסטישע סרוינט איז פונאט זיי כעו נריים אויף זייער אייבטנעה איניי וושם ושל מעסטיטטעלעו שטעלונג צו א אירישער אחץ ישראל. די מענאטארעו דריקען אויש פיי ריקאנקר ציוניסטעו. או פוא רעואר

לועים ושל אריינגעבראכם יושרעו אין

ראמם שמיימסקנם פון

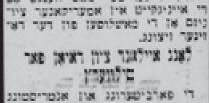
פים סענאכאר וואננער, אריינגעבראכם איז נעכטעו ארויסגעמומים פים א

MODERNIE GROOM

PROPERTY THE MAIN DAME OF THE

די פעלמער פון רער וועלט, און דעו סים דערסילנו א פיסים, וואס אין באר משתיביל דערקרעתרט.

מחלוקות פיט פילווער'ן, וועלכער איז מים א ציים צוריה נעוועו האימיטערי סינווער אין איינער פון די באנאכטר ניום. די פראנע אין צי סילווער חאם

אין א נעדיסער מאם העכנט אם

מאנד זיינען נעשמאכם איבער דעם

כאשלום פון דער היינטינער ויצונג פון דעם ארמיניסטראטיווען ראט פון

ציוניסטיסייץ

מערעו צו דור. סילווער.

בער ציון ארנאניואציע.

וואספט זיך איבער'ו נאנצעו לאנד.

בעמשמנט, או

718

CONTRACTOR.

צווישעו עיוניסטעו איכער רעם וואס דר. אבא הלל פילווער איז נעצוואוני כעו כעווארען עו רעזינגירעו פון רער מאליטרשער מרהרערשאמט אין אפער ריקאנעם ציוניום, צעוראססט זיך. יעי רען סאג קומעו עו ציוניסטישע ראיא נעון, וושם פון איין זיים דריקען זי אוים זייער פילסטעו צוטרוי צו דר. סילווער'ו און זיין פאליטישער פיתי ערשאפט, און פון דער אנדערער זיים מארערעו זיי. או דר. סילווער צוריקנערוסעו ווערעו צו דער פיתרער שאפם, כדי דער עיוניום אין אפעריי כא ושל חייםשר פיחרעו א פוסינע. פעסטע און וויטויכטינע פאליטים.

נאד דעם ברוסלינער ראיאו האם רער לשנג אילענד ציוויראישו, וושם באשטעחם פרן 37 דיסטריקטעו פים א מימנלידערשמם פון דעקם טויוענט. שננענוכעו א דעושלוציע. וושם דריקט אוים אכסשלוטען צוטרוי צו דר. סי" ווער"ו, שטיצט זיין ביוזאיצטינע פשי ליסקשע פיתרערשאפט און פארערט מוז דער אפעדייכאנער ציוניסטישער שרנאניואציע. או דר, סילווער ושל צר ריסנערופעו ווערעו עו דער אנפיהרוננ פון דעם ציונישטישעו עסויררושענסי 24DOLMS

די עפועפוסיוו פאסיטע פון דעם לשנג איילענרער ציוורראישו השט רשי נערטטאנ שוועם אפנעתאלטען א זיי צוננ און נשך ב דיסקוסיע, וושם השם נערויערט רריי שעה. איז אנגענומען כעוושרען די ועושלוציע פון צומרוי נו דר. פילותר"ו. די אפשטיסונג איז נעוועו 38 מאר דער רעזשלוציע פון 17 בענען איחר. בעת דער דים מוסות השבעו זרי. מעהרסטע דערנער אויסנערריקט דיעד צשרו אויף דער אדמיניסטראצים מון דער ציוניסטיי שער ארנאניואזיע. וואס האט סאנעור רורם, או דר. סילווער ושל זיין גער צוואונגעו צו ועויננירען און די מאר ליטישע אקציע פון רעם אמעריקאנעם ציוניום זאל ואירעה אריינסאלעו אין די הענט פון יכנע. וואס האכען יאהי רעו לאנג פארנאכלעסינט אורעקציר שטעלעו דעם שיוניום אין אסעריקא ווי א וויכטינע פאליטישע מאכט. צו דער איינענער דיים האבעו די רעדנער אריסנערריפט זייער כאנייסטערוננ מאר דר. סילוועד'ס "דינאמישער פיהר רערשאפט" און "מיליסאנטישער פאר NEW YORK — SUNDAY, SUNDAY, JANUARY 7, 1945

THE CRISIS IN THE ZIONIST LEADERSHIP

The Indelible Effect of Rabbi Silver's Speech at the Second American Jewish Conference.-The Ugly Rumors in the Corridors. — Is it More than a Difference of Opinion?

By DAVID PINSKI

Noted poet, playwright and leader of Labor Ziouism

(Translated from the Yiddish and cussion of business matters was the telegram of Congressman reprinted by arrangement with the Jewish Morning Journal.)

It is more than a month since ference took place, but I am still by the great leader. under the spell of the extraordinary address delivered on its first day by Dr. Abba Hillel Silver. That address remains unforgettable for it captured one's heart and one's mind completely. I can still hear and see and feel it being delivered. It was at once weighty in content and wonderful in form; fundity. In it the tragic destiny ordinary oratorical ability and the to the very core of his being by his people's sorrow.

and full of sadness, the depth and sens telegrams to Washington, genuineness of his feeling were asking for deferment of action on evident in his face, in his very the Resolution. If anyone vengestures, his outstretched hands, turnd to say a kind word about sequel to that brave fight. Dr. have been massacred, our people praise stemmed from ignorance; Emergency Council demanded his is being destroyed. "How long they who were intimately ac- resignation and they friumphed. can a people bear agony, massmurder, abasement, shame?"--That cry, the cry of a tormented people, made likelf heard through permitely annious not to believe my pertations ran high everywhere. Items words of "international situanint. But his voice grew strong, ears. Buttonboling one of the His subsequent achievements justion" the bitter outcries of the his Pace was lit with the fire of key men in the Zionist Organiza. tifled all the hopes pinned on him unparalleled tragedy of the Jewwrath, his hands became clenched tiom of America, I asked him-as by the Zionist movement. Under ish people? And aren't we amerfists, his figure grew straight a test-case-what he thought of his competent and energetic lead- lean citizens who have a right to again, when he thundered out his Dr. Silver's remarkable address, ership, the American Zionist demand that the promises made rage against those who keep us The answer was cold-blooded: Emergency Council really came to us when our votes were meded from reaching our people's just "Li-s, all l'es. A good dramatic life and vigor. How can one ac- should be honored after we have end sacred goal.

The tone changed once more That's all." when he spoke of promise of aid joy in his voice and bearing. Point tactics aimed at undermining and aggressive and militant policy ing ? Why not consult the senwisdom he analyzed the Palestine intention of "purging" him alto-Resolution for which he sought gether, to find support among members of the Senate and in the executive branch of the Government.

the power of truth-in his every mission en rusted him. He left from "on high" that we ought to private concern? Or are westo besat in enraptured silence throughout the address. When it came
to an end, they rose as one man
and began to sing Hatikvah.

would result in success, in victory
to the cause of Zion. He hoped
insistent. We should have armed of an honest difference of opinion
ourselves with patience and
regarding principles and policies.

walted. There was no such inspired en- an act of 'anatics or dreamers." But what of our sonor, the bickerings of the 'top men' who thusiastic singing in all the three but. "the answer to all the trials honor of the Jewish people?! cannot agree on how to divide the days of the Conference. The ses- and tribulations of our people." What a queer notion. Who ever 'honors' among themselves. Woe

obviously impossible in a moment Bloom assuring him that the Reof much ecstasy. For hours there- solution had all the chances of after delegates spoke with amaze- passing! the Second American Jewish Con- ment of the masterly speech made

GRATOR VS. WHISPERERS

mors were whispered. It was what is more, the deeds of his said that before and during the own colleagues arrayed against speach the representatives of the him. Was he to retreat? To Z.O.A. on the Zionist Emergency abandon the cause? The justice Council were busily occupied de- of the cause, the tragic situation faming their great colleague, Dr. and the very honor of the Jewish it took hold of the audience, Silver. Not one of them sat on people compelled him to continue carried it away, lifted it to the platform while he spoke. They fighting, We had implicit faith great heights. It gave the garb circulated among the delegates in the promise given us by both of beautiful and appropriate and spread dark rumors about parties and by the Presiden: himlanguage to thoughts of rure pro- Dr. Sliver's work in Washington, self, and it was our duty to insist They blamed him violently for the that the promise he kept. Dr. of an entire people was expressed fact that the Resolution stated Silver remained on his post to with overwhelming force-force that Palestine was only "event-carry on the work if need be. Rabbi Stephen Wise immediately born of a combination of extra- ually" to become a Jewish Com- despite the attitude of the State monwealth. They knew, to be Department, the President and of dynamic energy of a leader, moved sura, -as everyone does-that Dr. his own colleagues. He lost the Silver was not responsible for the battle. But it would have been introduction of that word. They equally lost if he had renounced The speaker's voice was gentle even hinted that they planned to the struggle in Washington. osture! Millions of Jews Dr. Silver, they insisted that such quanted with Dr. Silver knew Rabbi Silver resigned. beilber.

RETREAT OR FIGHT?

Yet when he came to Washington he found an unexpected op- writes clouwratty in defense of Rabbi position and real 'stumbling blocks. The new Secretary Hat in the corridors ugly ru. State, the President himself and

THE ISSUE ON TACTICS.

We are all acquainted with the Silver's enemies in the Zionist dire need of our people.

When Dr. Silver accepted the How could they permit them-It was incredible. I was des- chalrmanship of the Council ex- selves to stide with the meaningpresentation by a skilled actor, count then for this suiden war- given our votes? fare against Dr. Silven and his There you have it: a full-forced resignation? The conten- Which policy is the right one? -there was a note of comfort and fledked whispering campaign, the tion is that Dr. Silver gursued an Perseverance or weak-kneed yieldby point and with keeness and discrediting Rabbi Silver with the which called forth all this anta- timents of the Zionist masses, the gonism. behaved as if we Jews were really voice of God? Do not the l-aders an important power whereas the of the American Zionist Organizaothers felt that we could only tion have any faith in the rank Er. Silver left soon for Wash. plead and beg and hope for mercy and file of the membership? Is One felt absolute sincerity- inglion to carry out there the and charity. When it was hinted the Palestine Resolution they own word. The great audience had firmly convinced that his labors postpone our requests for "a little lieve that the conflict in the Emer-

sion was concluded at once; a dis- Besides, had he not in his pocket speaks or thinks of than? Why in- unto us if the latter be true!

Basid Pinda, relebrated Abbs Hillel Silver.

terms? Aren't we only that "vorm Jacob'? Yes Israel is only a worm. Indeed, all our folk wisdom resolves itself in cringing and crawling.

When the State Department raid that the adoption of the Resolution "at this time was not wise from the standpoint of the international situation"-a statement which was no more valid than a similar previous deslaration of the War Departmentson decided that the Resolution? not timely and in accordance, will conditions and should be with drawn, But Rabbi Silver ; tinued undaunted to work ford change of official attitude and valve the same time continued to winadditional support for the Resp tion. And he did it, indeed, the rake of Jewish honor and the

LEADERS MUST GO TO THE PEOPLE

Who is right? Wise or Elver? He is accused of having voice of the people which a the

- A NEW YORK, Jan. 5. (JTA) -- Senator Taft of thio, one of the sponsors of the Falestine Resolution, intends to re-introduce the measure in the present session of Congress, it was revealed last night by Dr. Abba Hillel Silver, who recently resigned as co-chairman of the Zionist Emergency Council.
- Dr. Silver, addressing a press conference, bitterly attacked Dr. Israel Goldstein, Dr. Mahum Goldmann and Dr. Stephen S. Wise charging them with sabetaging efforts to secure passage of the resolution by Congress. He denied the charge that he had contravened any decisions of the Zichist Energency Council and quoted from the minutes of the organization to prove that the Council was not satisfied to have the Palestine Resolutions shelved and that it wanted "persuasive influence to be brought to bear upon the Administration in Washington to charge its mind" with the regard to its objections to the resolution.

"Dr. Wise strenuously objected to this line of procedure," Dr. Silver declared. "To did not want the President 'annoyed' by our insistence and our persuasion. He reluctantly yielded to the pressure of the Council and thereafter, for from using his energies vigorously to persuade the Secretary of State and the President, he seriously interfered with me in carrying out the clear mandate of the Council."

Replying to Dr. Golistein's criticism of him, Dr. Silver reminded the President of the Zionist Organization of America that on Dec. 5, he, himself, sent a telegram to every member of the Senate Poreign Relations Cormittee urging them "to report out favorably the Palestine Resolution for adoption by the present Congress." Enving sent this telegram, Dr. Goldstein appeared in Washington forty-eight hours later to urge the same senators not to pass the resolution, Dr. Silver charged.

Secretary of State Misquoted on Roosevelt's Sentiments

pr. Silver produced a letter which he received from the State Department describing as "not quite in accordance with the record of the Secretary of State" a report submitted by Dr. Mahum Goldmann of a statement made to him and to Dr. Wise by Secretary Statinius, in which Dr. Statinius allegedly declared that president Roosevelt was "in a bad mood" because the Zionists were pressing for the passage of the Palestine Resolution, and that the President "felt that the Zionists had lost confidence in him." The document from the State Department read by Dr. Silver to the press conference showed that the Secretary of State did not use the words attributed to him by Dr. Goldmann.

The national Administrative Council, ruling body of the Zionist Organization of America between conventions, will neet or Sunday in an all-day session at the Hotel Commodere here to discuss various Zionist problems. The executive committee of the Brocklyn Zionist Region, largest in the United States, adopted a resolution last night deploring the resignation of Or. Silver from the Zionist Emergency Council, affirming "unchalable confidence in the leadership of Dr. Silver and his policies," and calling upon the Administrative Council of the ZOA to take the necessary steps to call a special ZOA convention for the purpose of dealing with the internal crisis.

DR. WISE REJECTS SILVER'S CHARGES OF "MINIMAL ZIONISM" AND "BACKSTAIRS DIFLOMACY"

NEW YORK, Jan. 5. (JTA) -- Dr. Stephen S. Wise, speaking tonight on the subject of "Zionist Division and Strife - Could They Have Been Avoided?" replied to the charges by Dr. Abba Hillel Silver that he is for "minimal Zionism," considers the Zionist novement of America "a piece of personal property," and is injuring the

Zionist cause through a policy of appeasement, timidity and backstair diplomacy.

"I would not know how to define minimal Zionism, unless it have reference to non-Zionism, or to the non-Zionist viewpoint which not even Dr. Silver would occuse me of sharing." Dr. Wise said. "We are all maximal Zionists -- that is to say, we believe in the cancellation without delay of the lamentable White Paper. We believe in unlimited Jewish immigration, and Jewish resettlement under Jewish control, at the earliest possible moment in Palestine. We believe in the reconstituting of Palestine, the Jewish Rational Home, as a free and democratic Jewish Commonwealth."

Emphasizing that it was he who insisted that Dr. Silver become co-chairman of the Zionist Emergency Council, Dr. Wise pointed out that this in itself is the best answer to Dr. Silver's charge that he, Dr. Wise, seeks to maintain monopoly over the American Zionist movement.

"More serious than this absurd charge," pr. Wise continued, "is the characterization of my service to the Zichist cause as 'shtadlanut, which had been an epregious failure for many years, and not only as far as Zichism is concerned."

"If that charge be true and valid, I am not bit to corve at chairman of the Council, to which chairmanship I have again been elected. A Shtadlan in other days was a person who, before the days of democratic movements, democratically organized and democratically led, sought, by indirection and by personal and publicly unsupported exertions, to secure exceptional favor from those in power. If true, the charge were grave indeed. Whether it is true or not, I can safely leave it to my fellow-jows and to leaders of the political life of my country to decide. Jewish history will take care of this and other calumnies now levelled against my head.

"Finally, there is the most far-reaching accusation of all, namely, that the speaker is responsible for the failure of the Senate to adopt the Palestine Resolution. Now the facts may, and in truth must, be tell. After a reprettable experience in the Spring of the year, when the resolution was halted by the insistence of the War and State Departments, the officers and members of the Emergency Council reached the unenimous decision -- the co-Chairman. Dr. Silver, concurring -- that no attempt should be made to bring about the adoption of the resolution unless the State Department previously gave its approval. That approval was withheld; and the disapproval was thrice rejected. Again and again the Emergency Council resolved not to press for the adoption of the resolution in either House, in view of the circumstance that the State Department saw dit not to give its approval. In persistent and neverceasing contravention of the unanimously-reached decisions of the Emergency Council, Dr. Silver moved forward and sought to bring about the passage of the resolution, which he had every reason to know was for a time, and for reasons that had been made clear, disapproved by the State Department and in friendly terms even by the President. In the end, the resolution was defeated."

ZOA Administrative Council Upholds Executive

The Administrative Council of the Zionist Organization of America, by a vote of 74 to 23 upheld the stand of the Executive Committee of the ZOA on the re-organization of the American Emergincy Council. A substitute resolution by Emanuel Newman to recall Dr. Silver to leadership was defeated by a 66 - 30 vote.

Long Islani Zionist Region Backs Silver

The Administrative Committee of the Long Island Zionist Region, paralleling earlier action by the Brooklyn Zionist Region, passed by a vote of 33 to 17 a resolution urging the Executive Committee of the Zionist Organization of America, the parent-organization, to recall Dr. Abba Hillel Silver to political leadership in the American Zionist Emergency Council. The Brooklyn Zionist Region, the Targest in the country, criticized the ZOA administration's attitude, paid tribute to Dr. Silver's service as chairman of the Executive Committee of the Council and co-chairman of the Council, and demanded a special convention of the ZOA to consider the issues involving his resignation.

Poale Zion Statement

A statement issued by the Poale Zion (Labor Zionis) Party with regard to the re-organization of the American Zionist Emergency Council reads in part:

"We were gratified, and endorsed his candidacy, when the administration of the Zienist Organization of America proposed Dr. Silver for leadership and nominated him co-chairman, with Dr. Wise, of the Council, and chairman of its Executive Committee. We were gratified that Dr. Silver created a precedent by withdrawing from all public posts, including Zienist posts, to devote himself completely to directing Zienist political affairs.

"From the very first we had the feeling that some elements within and outside the Council were not happy about Dr. Silver's inclusion in the Council's leadership. We observed, with pain, the indication of dissatisfaction with Dr. Silver's work, because that dissatisfaction was not always over fundamentals and not always objective. . .

"We hold that during his administration, and no little due to his personal devotion and energy, Zionist problems obtained special prominence in America. . .

"There are those among us who believe that in connection with his (Dr. Silver's) renewed activities for the resolutions in Congress, erroneous and, some assert, detrimental steps were taken. Our deduction was that there is no (Continued on Page 3)

Abroad Palestine Learns That Big Powers Rule World

By ANNE O'HARE McCORMICK By-Cable to Tax New York Toxas.

JERUSALEM, Jan. 7-The setback on the western front also sets back the clock for those in this part of the world who have adjusted their minds and movements-their urgent "appointments with destiny"-to post-war time. The fighting has passed very far from here and the tendency is to consider the military phase of the struggle all but over and concentrate exclusively on the political settlements to follow-and, of course, on settlements affecting the fate of Palestine. Complete absorption in local problems is jarred a little by the sobering warning from France that the war is not yet won.

This fresh reminder that Palestine's future, which Zionists are the first to insist is a world interest, depends on military victory of the Allied powers, helps put it in its true perspective.

The first impression of the observer coming to the Holy Land, a new backwater of war, from the active battle zone is that every idea, every argument, every claim is a precise repetition in larger type of assertions and negations made in the same place, often by the same spokesmen, six years ago.

This impression is heightened by the unchanged setting of the drama whereof the stage itself-this place where the Messiah came or is always coming -is an integral part of the play. Not a bomb has fallen on Palestine. All is as it was-the old city of Jerusalem sitting within its haunted walls as aloof from the ivery-colored modern town pushing up the surrounding hills as if

it were miles as well as centuries away. But though things look the same on the surface, and the line of argument sounds the same, one soon discovers that the emphasis on all sides has shifted. Elements of the problem are unchanged, but the context, the terms of reference, the conditions wherein it has to be solved are different. This isn't to say there are any signs of compromise between the Zionist demand for unrestricted immigration and a Jewish national state and the Arab insistence on stoppage of immigration to keep the Jews a permanent minority in an Arab independent state. The absence of the slightest attempt on the part of Zionist leaders on one hand or Arab leaders on the other to reach an agreement with one another on any point is the most remarkable feature of the impasse. The only proposal of this nature from the Zionists is that of Dr. Judah Magnes, president of the Hebrew University of the Binational State, on the basis of parity between Jews and Arabs, From the Arab side this situation, now nearing the explono constructive suggestion of any kind sive point where a fresh decision, temis heard.

disposition to relax pressure for imme- about 10,000 entry permits remain to be diate decisions. This is by no means given out under the terms of the general, but Dr. Chaim Weizmann's ad- While Paper at a moment when disvocacy of a transitional period before possessed survivors of Nazi terror, made considerable, impression, A. stronger deterrent against hurrying things is the belief that the delaying action of the United States Senate and the counsel of President Roosevelt are responsible for the defeat by the American Zionist organization of Rabbi Silver's policy of forcing the pace. David Bengurion and other officials of the Jewish Agency take the view that the President's advice should be heeded. Dr. Magnes also pleads for time, not on the same grounds of political expediency, but because he thinks delay in taking an irrevocable step offers the last chance for that understanding with the Arabs whereon all his hopes of peace are fixed.

AMERICA

PAGE 3

1.8.45

Justification, however, for making Dr. Silver the scap -goat for the defeat we suffered. We reached the conclusion that there was no justification to launch such a compaign as had been launched in certain circles to eliminate him.

"Desiring to preserve all effective powers within the Emergency Council, we noted, with profound regret, that a situation was being created which made co-operation between the directing powers impossible. When we noted that our efforts to retain the leadership of both Dr. Silver and Dr. Wise were futile, we voiced our protest by a decision to vote against everyone pressing the issue to a point where: You must accept the other's resignation to make possible my continuance in office. !

"With regard to the leadership of the American Zionist Emorgancy Council and the recent crisis, we acted for a long time, jointly with Mizrachi. . . But we made it clear that we shall not, under any circumstances, agree to breaking up the Council, and that we small not resign from the Council, should the majority, against our will, climinate Dr. Silver. We made this position clear on every possible occasion. . .

When what we sought to prevent nevertheless occurred, and Dr. Silver was eliminated, we remained in the Council. . . Zionists of all parties should and must, in 1945, engage in more constructive work than internal dissension. As Poale Zion we cannot organizationally exert influence within the 20A to stop the fight that has flared up in its ranks. But on one matter we must all agree: To keep the body engaged in political activity free from the effects of the factional fight within the ZOA. We cannot allow one group of general Zionist (ZDA) members to imperil the united political body today, and tomorrow, in the event present opposition becomes the efficial leadership of the ZOA, the new opposition will imperil the existence to the Council. In view of all this -- and because we had lost our fight for unity and co-operation within the Council, we undertook additional responsibilities. The work must be continued, under all circumstances. The Council and its work must be strengthened and reinforced. . .

can influence in the development of porary or final, must be made on the One change on the Zionist side is a key question of immigration. Only gathered in liberated countries in unspeakable misery, clamor for asylum. There are 45,000 in Bulgaria alone.

Planks in two party platforms in the United States have stiffened the Ziomats in their maximum demands. and their refusal to compromise either with British or Arabs. At the same time, these declarations of policy have changes the Arabe attitude toward America to one of resentment and vagne distrust.

A sother change is in the Zionist attitude toward Great Britain. The homeland idea was always based on British support and protection, but now the extremist Jewish nationalist starts with the premise that Britain too will remain in Palestine not as a manda-

It is difficult to exaggerate Ameri- tory power but with bases, controls and such force as she needs to guard strategic routes to empire. This concept of Britain's role as protector of Palestine was tacitly accepted, even during outbreaks of Arab volence followed by issuance of a White Paper when Jewish feeling ran high against Britain, but today it is publicly expressed. More than that, there is growing preference for British trusteeship as against international trusteeship.

The war has greatly insreased the prestige of the British among the Arabs also. Britain's stock in the Arab world is higher than it has been for a decade. But Arab nationalism is stronger too.

This union of disparate Arab peoples will take a long time to form and will not be tight or cohesize if established, but those who know the Arabs say the movement represents a real upsurge of nationalism and a political trend that cannot be disregarded. Like the Zionist acknowledgment of dependence on Britain, the Alabian move toward unity expresses the realization that small units are lost in a world ruled by great powers.

קרים דריי פרשעענט זשיפעט נאר

לאנד האט כעו אסם נעבראכען דיסי אונועיע עיוויסיחרער הערען - צעחלעי, או צוליב דעם טעראר איז

טעלטאנטיטע ענלאנר נעווארעו די נאכט נאקעטע אירעו, פרויעו און קין

הר געגעבעו א מאנראט צו ריירען מעריקע? עי נער די פראוואסלאוועו שער צוקונפט", נארניטט געוועו אזוי

און בוד פון דער ענגלישער קשלש" ישראל? וואס פאר א ישועות און יאלער פאליסים. ער ועהם אוים ווי נחסות האבעו אונוערע נרויסע סיחר

מיווען ואם כלויז אין די לעצמע עמליכע וואַכען, און 25 שמימען זענען געווען פון דער ציוניסמישער עקועקומיווע, וואס האם פאקמיש געישמיסם פאר זיך אליין און פאר אירע אייגענע פאליסים פון פאלימיק און אנמאַנאַניזם קענען דר. סילווער, איז רער זיג נים אויף דער זיים און אנמאַנאַניזם קענען דר. סילווער, איז רער זיג נים אויף דער זיים פון דער ציוניסמישער אדמיניסמראציע, נאר אויף דר. סילווערים צד. דאַס ציז געווען א זיג פון הענע איבער מארך, א זיג פון פאלימישער הערששמם איבער פשלקם פירערששפט.

לאנג איילאנד, כאלמימאָר, הארמפאָרד - אומעמום ווצו ציוניסמיש

יערען צוריק צו דער ארכיים פון "עמוירדושענסי קאונפיל". פי ו שהן אים וועם פעלען אין דעם קאונסיל די ענערגיע, דער שוואונו יי סרייביקרשפם, וושם דר. סילווער השם אריינגעברשכם אין דע

דער שדמיניספרשפיווער רשם השם שפילו נים נעחשם רייםהשרצינקיים צו שפיפען א דאנקירעואלוציע פאר די פאר דקר ארביים וואם ער האם געטאן דורך דער ציים וואם ער אי עווען השימשערסאן פון עמיירדושענסי קאונסיל, און משערמאן פו ר לשעקומיוו קשמימע – א דשנקירעואלוציע, וואס איו-נעשמינ עוושרען אין עמוירדושענסי קאונסיל נופא אין דער ציים וואס עס אי

ונגענוכען געווארען זיין רעויננאציע.

ציע איז נידערנעשמיסם געווארען מים א מערהיים פרן 66 נענען 30

. סיכוער'ן און אויסנעדריקס זייער פאַרלאַנג, או ער זאל נערופע

פירער פון דער שמעריקשנער ציוניסטישער שרנשניזשציע, וואס

ארינען פריימאג אווענם אין פרי סינאנאג ווענען דעם איצמינען

און וואס איז געווען דער רעזולמאס ? ער פערזענליך איז כאליידיגם געווארען פון דר. וויי. זיין רעזאלרי

קאן די ציוניסטישע ארגאניזאציע פון אמעריקע אנרופען א סך גע

שבער דש השנדעלם זיך נים ווענען פערושנען, נשר וועבען איינינכיי ר. וויר האם אפעלירם אין זיין ,סוירסאן" און דר. נעלדשטיין האנ שזוי פיתורליך שפעלירם צום אדמיניסמראמיווען ראם פאריגען זונמאג. עם איז נים נעווען דר. נאלדשמיין אזן דר. ווייו'ס בד, וואס האם

ווען מען געמם אַכער אין כאטראכט, או אין די 66 שמימען, וואָס האַכען נעשטיסט קענען דער רעואלוציע, זענען געווען 20, וועלכע דך. גאלרשניין האָט די מערסטע פון זיי כאשטיסט אין דעם אַרמיניסטראַי

ציון ספייםסענם -- האבען מיר געהאם דעם געפיל, או עם זענען פא־ ראן עלעמענמען אינעווייניג און אויסערהאלב פון עמויר־ושענסי קאוני פיל, וועלכע זעגען גים גאר צופרידען מים דר. סילווער'ס אריינמרעמען

געפילט די דאויגע פאויציע מים אויסערגעוויינליכע פעהינקיימען און

פארגעשלאגען א רעזאלוציע ווענען איינינקיים אין דער ארביים, נאר גראד כד. עסנואל ניוסאן, פון דר. סילווער'ס צד.

Wednesday, January 10, 1945. Vol. XXXI. No. 10,958

יון ושמעל און השלמען די לייצעם פון פירערששפם.

אפילו זיין נרעסמער פערוענליכער קענגער אין דעם איצמיגע

יים אין ציוניום אפען צונענעבען, אז "דר. סילווער איז איינער פון העכסם באנאכמע און שיינענדע (בריליאנמ) פערוענליכקיימען ען דר. ווייו'עס פלשין אין _יונייטעד פאלעסטיין אפיל". האט _אייסי

ווייז־גרופע", וואם האם געצוואונגען ראבאי סילווער צו רעזיגנירען. – די ראלע פון א געוויסען ציוניסט מיט אן "אור אייאנא"ן" פארגעם. א געשפרעך מימין סעקרעמער אוו סמעית סמעמיניום, וואם מען

שנר אויפטוער, וואס די ציוניסטישע מעריקע פארסאנט. באויענונג אין אסעריקע פארסאנט. האט ער זיך ווירקליד פארזינדינט האט ער זיך ווירקליד פארזינדינט פאר דער ציוניסטישער באווענונג ז

האָם געראַרפם האַלמען בסוד און וואָס איז שוין היינט

און ודיו האבען זיך נעטיילט מים"ן און סטעים נעבעטען, אז ראבאי וויין לוים דער ערקלערונג פון סעקיער בבוד פון ויין ציויי נלייכע פארצער על ראה איבערנעבען סילוועח"ן, ראה טערי סטעטיניום האט עד אלוא קיינד פונ"ם קאונסיל, אין אבער דר, סילי באי וויין ואט די שליחות נים דורכי סאל נים געואנט, אז דער פרעזידענט

רעד עקועקוטיון קאטיטע און האט צו דר. נחשם נאלרסאן, וועלכער האטן לוירעו דיער צוטרוי אין איהם און ז

רשם הייסט. או פרעזירענט רוזיועלט

יען צו רעויננירען, כדי די אוויינערוי וענע ביויידינירווע" ואל אויד באהערי

שעו רעם "עמרירושענםי קאונסיל",

פונקט ווי זי כאַ־ערשט רעס "אירישעו

וועלטרקשנגרעס". דעם בשמעריקשנעו

איריטעו קשנגרעס" אוו די "שמעריקשי

נער אירישע שונשערענץ". ריועלכע

נעשירם כיי דער אווי נערושענער

נרופע, איז וועלכער נחום נאלדסאן האט נרוים איינאלום, האט אויך דורכ־

עספו די וויכטינסטע און גרעסטע שרישטליך צונעשיקט דעס אינהשלם דער פרעזידענט איז נעודעו איז א

עשיואל מעחר פון א יאחר ציים נעד מיר ווייסען שוין, אלוא, או לוים אין נארנים אין כעם אווף די ציונים

משכם א נשמעו ביי אידען אין שמעריי רער ערקלעדונג פון מעקרעמערי ממער טעו. גראר פשרקערט: ער וויל, שז קע. באוונדערס ביי ציוניסטעו. טיניוס האם דער פרעזידענט געראלי זיי זאלעו האבעו צוטרוי צו איהם. די אפיציעלע באשולדיגונג נענען טען, או סאיז ניט די פאסינע צייט ס'איז אלוא קלאר געווארען סאר ראר

דר, סיטוער איו געוועו, או ער האט אויפצונעמנו די ציון - רעואלוציע, באי סילווער את פאר די ציוניסטישע

בעברשנען די "דיסציפלין" פון דעם שבער סעלדעטערי סטעטיניום השט טוער פון זיין ער, שו דער בשריכט "קשונס ל", אין וועטעס נשמען ער דערביי נעסשכט נשך איינינע בשמערי פון נחום נשלדמשן אין ש טייל פון

האם בשרערם און נעארביים פאר"ן סוננען. אין וואם זיינען די באפערי א נוסיאווסנעאובייטעו פלאן אונטער

V X X 1

ציוניום די ווייודינרופע ושנט, שו דער סוניען בשינטאנען ? אין זיין בריוועל צונרשבען רשבשי סילווער, איהם צוויני

טייל פון דער ארביים מים ותלכער דער פון סטעטיניום'עם ערקלערונג צו דאר שלעבטער שטימונג.

-עסויתרושענסי קשונסיל" השם זיך אין בשי סילוועד.

אין כשקשנט סים דער ציוניסטיטער

לשמשעו אין דער שמעריקשנער ציוניםי

"עמוירדושננסי קפונסיל", וופס פיו

Address: 77-79 Bowery, New York 2, N.Y. Tel. CAnal 5-7200

TUESDAY, JANUARY 9, 1945.

הן וואס איז נונע די נלות-לענדער און הן וואס איז נונע ארץ ישראל עם איז דערפאר פיצם נייסיג, אז אלע מענליכע סיסלען זאלען אויסנעי

סאלידאריטעט, ווייטויכטינקייט אין פארשטענדינינג. זיינען שבער די אטעריקאנער אידען גריים דערצו ? דער פארשלאנ

נצחון וואס קען כשום אופן נים זיין אנטשיידענד דערפאר וואס דער איגערליכער רים פין ציוניום כלייכם און וועם ושרשיינלאך ווערען נרעסער, — וואלפטן אפשר די ארטיניסטראציע כפות זיך כאזינם און פרובירם נעפינען ז ווענ ווי צו ברייננען צו אן איישלייך? עם איז נאך נים צו שפעם פאר א פארשמענדינונג. אן אפענער מאסף אין די ציונים-מישע רייהען איצר קען קיין נומעם נים מהאן, עם קען נאר שעדינען! די נרויסע ציעלען פון אויפנאכען וואס זיינען אונו פלעסען מייער.

חאם ער ווירקליד נים אויסגעמאלגם באשלוסעו פון "עמוירדושענסי קאו מיל" און נעבראכעו די דיסעיפטן חשט ער ווירקליך דערצשרנט די שמי ריקאנער רענירונג און דערמים געש דינט דעם ציוניום ? השבעו די איצ טינע אנפירער פון דער עיוניסטיש

דעצעטבער. איז נעשפען נעוופרען - אין א צווייטען פרטיקעל דעם רא

Published every days except Exturday, by the Journal-News Corporation

מכך באארד און דעפיוטים אין ענגלאנד און א פיחרענדיעע פינוד אין תלסיציוניום, האם דערפאנט דעם אדמיניסטוראמיוזען לאונסיל פון אסעריקאנער ציוניסטישער ארנאניואציע, אריף ויין זיצונג זונטאנ פאר פיהרערשאפם זיינען אייך פאראן אנדערע נראבלעסען, די פאסע מבען צו דעם ווייויסילווער קאסף, האבען פראפעסאר בראדעצקיץ

חעגען די דשויגע פרשבלעמען. די אמעריקאנער אידען וועלכע, ווי פראפעסאר בראדעצקי מא שנגעוויוען, שפעיען איצם צוואפען א העלפם בין די אידען איכעו נאר דער וועלם אין אין איינפלוס און אין מענליכקדים דער סאמע וויי ברינסטער טייל פון וועלט-אידענטום. האַנען פוצט געדארפט זיין של וויטםפריטל רפל הפס דער נורל האם פאר זיי כאשמימת. פאר דעם וושלם זיך נעפאדערם איינינקיים, פולע

ציוניסטישע רויהען, נים אין אם דעם גייסט קען סבן בויען און שאפען און זארגען פאר זי העכערע אינטערעסען פון אידישען פאלק.

די ציוניםטען אין אמעריקע וועלטיקאנסערענין פון אירישעו וועלס ארנאניואציע, די בווייו־גרופע", געדאי

אפגעהשלטעו געוושרעו דעם 20טען או ענטפער אויף די שלע פרשנען

* *

19### 1

Down to an in

francis 🚁 🚁

francis i 🐥 i

משישריטעט. נשר ש דענשטע, וושס פולסטען צוטרוי.

הצם שנגעהשלסען 5 שסוגרען ציים. די רעושלוציע איו נידערגעשטיסי

אם און איבערווענענרע מערהיים נעווארעו סים 66 שטימעו געגעו 🛈

ם עמויררושענסי קאונסיל און די די ברצנקס, או ווייו און סילווער וצר

סילווער'ן עו רעוינגירען שלם טשערי עוויקען ויי, איז אויך נידערגעשטים

לענשטעו: משרקום אייברשטטשו, פון אוים עהויבעו די פראגע, צי די עק

'פון ברוסלין. און אייב נאלרשטיין, פון באשנאסעו געווארעו או יא.

ברשנקה; סעם פערי. פון לשנג קוסיע קשמיטע השם ש רעכט צו שם

יילענר ; דושארוש עסנואל גרינבערג. סעו אין אוא סאל. אבער עס אי

A. L. Mallienson, Pres.; A. L. Jacobs, Treas.

גער אידענטום טראנט איצט אויף זיך א נרויסע אחריות, - אן אחריות

וואס איו אויף דעם אדמיניסמראמיווען קאונסיל נעמאכם נעווארען פון מאלדווין פערפיג פאר א פארזוך. צו כריינגען בו א שלום צווישען סילווער און ווייו איז פארווארפען נעווארען. פארווארפען איז אויך נעווארען דער פארשלאג צוריקצורופען סילווער'ן צו דינסמ. דער גייסמ פון גידערשטימען די פשרה און די סילווער רעושלוציעס איז געווען דער גייסמ פון נקמה, סאטיספאקציע און נצחון מצד דער מעהרהיים. נים אין אם דעם נייסט קען נעכראכט ווערען שלום און אחדות אין ד

אבער איצט פאך דעם "נצתין" פון די אנטייכילווער כחות -

באוושיגונג פון דר. אבא הרר סירוועה

פירערשאט מון מאונסים

מוינער פארשכאנ, וואס דר, "עסנואל!

למאן השט ארייננעבראכם אין א

רער ציוניסטישער פירערשאפט

פארווד צורים צו שאפעו איינינסיים

" השם שנגעודוען, שיו דורכנעוושר

ל, או דר, וויין און דר, סילווער ואי

ועו רעם נאנצדו מכסור, איז אויר

נעליכען אוא חורכן,

וושם זשל געפינען א ווענ ווי צו שליכי

צוואסעו באיטסימען א קאפיטע,

קוסם אוטרערווארם פון ענגלאנד מים מעשערוש צו דער, ווצונג.

קלימאקס נאכרעם ווי די סענאט קאר פון 25 מימגלירער. צו דעם זיינען אין "איר בין ויבער, או די נרויסע פין מיטע איבער אויסלענדישע ענינים ארסיניסטראטיווען ראט מאראן 20 ער פון דער ציוויליזירטער מענשריי יטע איבער אויטיענו פון דער רעניי באשטיסט אלס פרעוירענב. וואם אירישעו פאלק און וועלען נוטסאכען האט אוים'ן פארלאנג פון דער רעניי באשטיסט אלס פרעוירענב. וואם די שינן רעזאליציע. פייעט 45 פארטינע שטיסען פאר דער רעם חוב וואס די פענער פאלק, אין פיעלע אוים דער ז פונג איז געכאכם געי בלידער האבען א רעכם צו שכייםען.

פען אפיטאפען ראסען דיסקריסינאצי ראם ותלט אירענטום ערווארט יעצו ווערעו דער אויםכוי פון רעם חרוב'ע

בטעלונג פון א פרייען איריטען לע ום השם כאריכטעם. או די באאר אטיסעו גענען 18 אנגענוסען א שטע ו ארץ ישראל און או אלע בריטישו

לו אנרער פאלק האט נוס קינדער, צענרלינער טויוענרער יתומים קינדער, צענרלינער טויוענרער יתומים קענעו ניט ווארטען, פון רעם שטאנר־פונקט פון ריינער מענשליכקייט פארדערט זיד. או די אירישע פראבלעם דערט זיד. או די אירישע פראבלעם ואל תיכוי באהאנרעלט ווערען. סיי אין DR. NAHUM GOLDAN DR. NAHUM GOLDMANN DENIES CHARGES MADE BY DR. ABBA HILLEL SILVER מנלאנר און סיו אין די סאראיינינטע שנואאטען: קוקען די אידען ארויס אויף ארע יטראל אלס ראס לאנד פון ישונה איינוואנדערוננ. ו

אירישער פראבלעם". שלאנם פאר ענדערונגען סר. מריש האט מארנעשלאנען נעי

וויסע לאנסטיטוציאנעלע ענדערונגען אין דעם אדמיניסטראטיווען ראט. צר-ליב רעם נעוואלטינען וואוקס פון דער מיסגלידערשאפט רארף צו רעם ארסי-

באשליפט סיט 74 נענען 23 נוטצוחייסען די האנדלונג פון דער עקועקוטיווע און די ווייוינאַלרשטיך פאליסי. - פארווך צוריקצובריינגען דר. פילווערץ און שאפען צוריק שלום דורפגעפאלען. -- דר. בראדעצקי שעו אידענטום האבעו נרויסע שוח

ין כאונסיל. די ראזינע האנרלונגעו סיס א באסערקונג, או ער ניוסאו. או איו דער נאחשנטער צוקונסט וועס ל. אוז דר. ודיו איז פארכליכען אלם שמארק אפלאדירט כיוסאניען אוז דאן

C NEW YORK, Jan. 9. (JTA) -- Dr. Nahum Goldmann, chairman of the administrative committee of the World Jewish Congress and a member of the executive of the Jewish Agency for Palestine, issued a statement here today denying certain charges against "ראם אינואנדערוננ."
"ראם אסעריקאנער אירענטום",
ואט דער רערנער נעוצנ", סוועלכע
וטעלט סיט זיך סאר באלד א העלסט
וון דעם נאנצען איריטען סאלס נאר
יער מורא'דינער שחיטה, וועט סווען
וראלינער שחיטה, וועט סווען
וראלינער שחיטה וועט סווען
וראליניש מאר דער ליווונג פון
ונון מאליטיש מאר דער ליווונג פון him made last week by Dr. Abba Hillel Silver. Dr. Goldmann's statement reads; his public controversy with other Zionist leaders here. I refuse, as I always did, to enter into any public controversy with Dr. Silver as I regard the publicity which he

is giving to differences of opinion which have to be settled within the councils of the Zionist movement, as irresponsible and harmful to the Zionist cause. I merely wish to state that the various statements concerning me are absolutely incorrect and a distortion of the truth."

WASHINGTON, Jan. 11. (JTA) -- The Palestine Resolution which has been a center of controversy in Zionist and non-Zionist circles for the past few months, was reintroduced in the House of Representatives today by Rep. James P. Geelan, Connecticut Democrat.

PALESTINE RESOLUTION REINTRODUCED IN HOUSE; ZIONISTS NOT EXPECTED TO PRESS FOR PASSAGE

Although official Zionist circles here refused to comment on the bill, pending a meeting of the American Zionist Emergency Council in New York tomorrow, it is not thought likely that they will press for action until the State Department reconsiders its opposition. Herman Schulman, chairman of the administrative committee of the Council, said that a statement would be issued tomorrow. The Geelan bill is identical with the measure introduced in the 78th Congress by Rep. Ranulf Compton, whom Geelan

Must Take A Stand on Silver-Wise Controversy Janiz 198

If as the news this week indicates, Sen. Taft (perhaps before you read this) will bring up the Palestine Resolution in the Senate again, and in view of the fact that this announcement comes from Rabbi Abba Hillel Silver, deposed head of the Zionist Emergency Council, then it must be clear that Rabbi Silver is not merely acting as a man in the ranks of the Council, but actually contravening its wishes. For since Sen. Taft is a close friend of Rabbi Silver, and since Rabbi Silver knows of the anticipated action, then he no doubt could, if he cared to, dissuade the Senator from taking any more steps which at this time might further embarrass U. S. Zionists.

Rabbi Silver may be banking on a miracle, for reconsideration of the Hesolution at this time would be one of those "clever" moves if successful, but a terrible mistake if otherwise.

It is difficult to past judgment as between Rabbi Silver and Rabbi Wise, although such judgment must be passed or else the present

vis a vis will obtain permanently. But to suggest, as some editorials have, that both of these men go back together as head of the Council, seems to be nothing less than unrealistic.

The policies of Rabbi Wise are now and have been heretofore supported by the present administration in control of the Zionist Organization of America. If Rabbi Silver wishes to change that policy, then he will have to change the present leadership in the Z. O. A. He may be able to do this, and had the issue come to a head several months ago, the recent national convention might have been the place to settle the controversy:

As it is, the hope of taking the controversy to the Administrative Ccuncil, which in actuality is the governing body of the Z.O.A. between conventions, is more than forlorn. Rabbi Silver may not know Daniel Frisch, chairman of this body. If he did he might understand more clearly, that he hasn't a chance.

MIZRACHI REQUESTS WEIZMANN COME HERE TO CONCILIATE ZIONIST DIFFERENCES.

New York (JPS) -- Dr. Chaim Weizmann, President of the Jewish Agency for Palestine, was requested by the Mizrachi Organization of America to proceed to the United States for the purpose of conciliating the difference within Zionist ranks here which led to and have regulted from the reorganization of the American Zionist Emergency Council.

"We deem it very urgent that a delegation comprised of Dr. Weizmann and his colleagues on the Jewish Agency, Rabbi J.L. Fishman and David ben Gurion, whose Zionist policy is an unequivocal and determined one, proceed to America. Their presence here is of great importance for our further political work."

Mizrachi declared that it does not consider "the present conflict as only a clash between personalities.

"Nor is it an internal conflict (within the ZOA) as some

Poale Zion (Labor Zionist) Party that Mizrachi sought to break the Council. Mizrachi has been within the Council from its very inception, and it was not always pleasant. There was absolute chaos within the Council before Dr. Silver took over, and Dr. Weizmann, at the time of his visit here, expressed his consternation over conditions then prevailing. Political Zionism was held in little regard in Government circles and wherever Dr. Weizmann came he was confronted by a stone wall. It was at that time that Mizrachi considered opening its own political bureau in Washington, but abandoned the plan in the interests of Zionist solidarity and also because Dr. Silver, assuming Council leadership at the invitation of Dr. Weizmann, launched a militant program which gave Zionism political prestige unmatched in the history of American Jewry. . . "

The political responsibility which marked Mizrachi's record in the Council best refutes any charge that we had sought to break the Council. However, when Dr. Silver was eliminated from leadership, we deemed it our duty, in the interest of unity and peace, to serve notice that we may even consider leaving the Council in protest against the injustice committed against Dr. Silver by a small majority. We have no doubt that had Poale Zion supported (Continued on Page 3)

the determined and olear position of Mizrachi, the present unfortunate denougment . might have been avoided.

"Mizrachi views the conflict from a political and moral viewpoint. We cannot tolerate a situation where a responsible Zionist
leader, on his own initiative, sends a telegram to the Secretary of
State approving deferrment of the Palestine resolution. 'Shtadianut'
is a kind description of such action. And nonetheless we did not,
because of this error -- and it was a grave political error -- demand
that he be deposed and we would have combatted all efforts to climinate
him from leadership. From this viewpoint, Mizrachi can certainly not
permit that a Zionist leader be penalized for the 'sin' of conducting
a proud, courageous and aggressive Zionist policy. . . The climination
of Dr. Silver is, in our opinion, politically detrimental. Nor is it
wise or ethical."

In conclusion Mizrachi says: "What we are most concerned with is the future political line of the Council... With Dr. Silver heading the Council we were certain that this political line will be followed." When the reorganized Council begins to deal with fundamentals "it may yet be revealed why the elimination of Dr. Silver is a blow at brave and aggressive Zionism."

71ddish Pross Commont

The Yiddish press, in articles and editorials, continued discussion of the issues evolving from the reorganization of the American Zionist Emergency Council.

Commenting on the vote by the Administrative Council of the Zionist Organization of America, upholding the position of the ZOA representatives in the Council, The Day says:

"The Poale Zion, (in their recent statement) declare that from the very beginning we felt that there were elements within and without the Council who were unhappy over the fact that Dr. Silver had assumed leadership." It appears that the Zionist masses, with their wholesome sense for truth and fairplay, are aware of this. In district after district, in Brooklyn, Long Island, Baltimore, Hartford -- wherever they had an opportunity to freely express their opinion -- the Zionist masses declared themselves overwhelmingly for Dr. Silver and demanded that he be recalled to the activities of the Council, because they are aware that without him the Council will lack the energy, incentive and imagination introduced by him into its work.

But that is neither the will nor desire of the present leaders of the ZOA. The Administrative Council of the ZOA even lacked the generosity to vote thanks to Dr. Silver for his work as chairman of the Executive Committee of the Council and Co-Chairman of the Council. . . .

"The issue of unity as a prorequisite for effective work was stressed by Dr. Wise in his sermon and by Dr. Holdstein in his address to the Administrative Council. But neither Dr. Wise's nor Dr. Goldstein's supporters proposed a resolution for unity at the Administrative Council session. It was

Mr. Emanuel Newmann, an adherant of Dr. Silver, who proposed it."

The Jewish Morning Journal, commenting on the Administrative Council meeting and on the need for unity, states: "Mr. Maldwin Fertig's proposal that efforts be made to conciliate Dr. Wise and Dr. Silver was defeated, as was the proposal that Dr. Silver be recalled. The defeat of these resolutions was accomplished in a spirit of vengeance, satisfaction and victory by the majority. This can hardly induce peace and unity in Zionist ranks. . Perhaps now, following the 'victory' of the anti-Silver forces -- a victory which is undecisive because it has not healed, and may only widen, the breach in Zionist ranks -- the Administration might reconsider and seek a way to peace. . "

The two non-Zionist Yiddish dailies here have also taken sides in the controversy. The Jewish Daily Forward, Socialist newspaper, carried three articles, all endorsing the position of Dr. Silever, counterpharging that Dr. Wise's telegram to the Secretary of State was "a contravention of authority" and charging the ZOA administration with "two kinds of justice, one for Dr. Wise and one for Dr. Silver."

The Morning Freiheit, Communist daily, states:

"Wrong tactics can be a very dangerous thing. And it is very clear that the tactics upheld by Dr. Silver, tactics of coming into conflict with the Foosevelt Administration, are extremely dangerous. When Dr. Silver at his press conference launched a vicious personal attack gainst Dr. Wise, he fully exposed the political meaning of his attack when he accused Dr. Wise of placing his interests as a Democratic politician above the interests of the Zionist movement. This was only a mask which does not conceal Dr. Silver's opposition to unqualified support of Fresident Roosevelt's program as the best way to achieve the abrogation of the White Paper and scure the national rights of the Yishuv."

The Only Weekly Newspaper Serving 28 Jewish Communities In Connecticut and Western Mass.

Entered as Second Class Mall Oct. 27, 1933, at Hautforg, Cons.

Vol. XVI, No. 39

FRIDAY, JANUARY 12, 1945

SILVER GIVEN VOTE OF CONFIDENCE

RABBI SILVER RESOLUTION ADOPTED BY CONN. STATE ZIONIST EXECUTIVE

Note; the tollowing resolution was adopted by a 15 to 14 vote at the special meeting held in New Haven by the Connecticut Region, Wednesday evening, Jan. 3.

We deplore the rift which has occurred within the ranks and leadership of the American Zionist Emergency Council. We recognize that difficulties exist in dealing with various government departments and political leaders with reference to Jewish interests in Palestine. We recognize that procedures may have to vary from time to time in dealing with government bureaus and statesmen. In such dealings there may be times when progress is made and other times when reverses occur.

We regret the circumstances resulting in Dr. Abba Hillel Silver's resignation after sixteen months as cochairman of the American Zionist Emergency Council. His leadership, as demonstrated by these months of activity, has proven to be of dynamic, militant and intelligent type. It was his strength of conviction, his driving power, his skill as statesman, his wisdom as leader, that made American Jewry more Palestine-conscious than it has ever been.

The Executive of the Connecticut State Zionist Region pledges its continuing support of the work of the American Zionist Emergency Council under whatever leadership exists, and nothing herein stated shall in anyway be construed as any reflection on the sincerity of any of the resolutions it adopted. Yet we feel that in this emergency Dr. Silver should be brought back into a position of active participation in eadership and we urge the American Zionist Council to take action to this end.

ZOA ADMINISTRATIVE UPHOLDS EXECUTIVE

The Administrative Council of the Zionist Organization of America, by a vote of 74 to 23 upheld the stand of the Executive Committee of the ZOA on the re-organization of the American Emergency Council. A substitute resolution by Emanuel Newman to recall Dr. Silver to leadership was defeated by a 66-30 vote.

STATE ZIONISTS, BY 15⁻14, BACK MILITANT CHIEF

By SAMUEL NEUSNER

New Haven - A resolution affirming confidence in Rabbi Abba Hillel Silver and asking for his continued efforts in behalf of Palestine as a member of the American Zionist Emergency Council and urging the active leadership of Rabbi Silver in the work of the council, was passed at a special meeting of the Connecticut State Zionist Region held last Wednesday evening at the Hotel Taft,

The resolution published in this issue of "The Ledger" does not It concerns itself only with Rabbi Silver's work as Chairman of the Emergency Council, It praises his dynamic militant fight for a Jewish Commonwealth.

The resolution was a compromise of several submitted by members of the State Executive and was sponsored by Abraham Goldstein of Hartford & as adopted by the special Resolution Committee appointed by Judge Schwolthis special committee were: Mr. wen and Judge Schwolsky.

Special Committee Meets

This special committee met during the afternoon and prepared the resolution for the meeting of the executive in the evening. The evening session was attended by over 50 ardent Zionists from all over the State, and for over four oncy shall adhere to outside influences, whether it shall be militant or soft pedal its just claims at the whims of the State Department. That is the crux of the fight in the Emergency Committee and caused the resignation of Rabbi Selver as its head and later moved into leadership. Dr. Stephen 8. Wiso. .

There was little opposition to the Goldstein Resolution in the debate that ensued, but, when it come to a final vote, it was passed by only a one-vote majority, the opinion was lee by Mr. Goldstein and Judge Schwolsky and the minority group wat led by Rabbi William P. Greenfeld and Rabbi David Polish of Waterbury. The debate on this important resolu-

tion was heated and provocative, but always on a high standard.

Ask for Peace

close, it was because many of the he a cooling off period before Dr. Silver is called back to leadership. In fact, some of those who voted were active earlier in amending it. to suit the'r point of "iew. It has been a long time since such an inand while the final vote was too. close for comfort, it denoted, however, a move on the part of a great many leaders in the Zionist movement to bring the Silver-Wise rift into the open, create peace if pos-sible or else find ways and means of continuing the militant continuation of the Beltmore Program for a Jewish Commonwealth, which censure any group or individuals I was reiterated at the last three national conventions, both sessions of the American Jewish Conferauce and has the majority support of the House and Senata Foreign Relations Committees, and seems "almost shameful" to quote many Zionists, that this fight had to come between our leaders, just when victory seemed so near.

Those participating in the debate at Wednesday night's meeting were, for the resolution: Absky by a 3 to 2 vote. Members of riham Goldstein, who said in part "hat the ZOA membership must Goldstein, Rabbis Greenfeld and mot be allowed to destroy the work and leadership of so great a man as Dr. Silver, such an injustice. as Dr. Silver, such an injustice-Britain; John J. Fox of New Ha- will never be lived down by American Zionism"; Samuel Umansky. "Policies must be formed by the leaders of the Zionist Emergency Council under Silver's leadership. We are here to fight for a personality that the Zlonist movement needs;" 'Seorge Gans, "I'm interested in what we can salvage from the situation, this barm to Silver hours there ensued one of the most can revert as a damage to the interesting delates on this vital Zonist movement;" Benjamin Raquestion, whether or not Zionist binowitz, "Action should be taken others who have been removed in factions and compete for powfrom Zionist leadership because of er. He deployed that one must be palities, favors complete re-organ-L-uis Sarhs, "deplores personaliti-a, Silver's work needed, we have right to ask ZOA for Silver's partiripation."

Distressed Over Fight

Rabbi Louis Greenberg, "Distrassed over fight in ZOA because vote being 15 to 14 The majority it will hart activities. We must fight for our rights, will get nothafford to lose his leadersh. Zionist proper recognition, the Judge Samuel Mellitz had to leave "the very least we could do."

before the vote, but said: "This matter should be arbitrated by small groups of leaders and a final solution found to implement No personalities were indulged the work for Palestine;" Louis inin, and while the actual vote was derman, "on this point of Si verbeing persona-non-grata in Wash-Committee felt that there should ington, is it Roosevelt or Wise who

doesn't want Silver?"

Speaking against the resolution: against the resolution in the end, this resolution because I want a Rabbi Greenfeld, "I am against cooling off period, I also oppose it because of Dr. Silver's attitude teresting discussion of so vital an Resolution in Congress." Rabbi since the failure of the Palestine, issue took place in Connecticut Polish opposed the resolution and read one of his own which explained the Palestine situation. He asked for "action on issues, not personalities, in principle I agree with majority resolution because of its mildness, but I feel that our policy should be to mark time for a few weeks, I want to wait urtil Roosevelt comes back from his conference with Churchill and Stalin;" John Fox, "I oppose calling back Silver to active leadership now, I am more interested in the Zionist Movement than in Siver or Wise;" Charles Weingerten, "I oppose this motion, I feel that this entire natter should se ironed out once and for all, it should be left to a small group for a final discussion;" Rabbi Myer Kripke, "I am against any action now, in my opinion Silver's work was very harmful to Zionism, if he is a good Zionist you can't drive him out, this resolution favors Silver and I oppose it." Rabbi Greenfeld indorsed Rabbi Kripke's statement, Judge Schwolsky, while presiding, did not enter into the debate, But as a member of the small resolution committee favored the resolution and was the deciding vote.

As a member of the Resolution Committee Judge Schwolsky pleasted for unity in Sionism and fivored the adoption of the majority resolution, which he claimed was not in the least condemnatory of anybody and at the same time gave proper recognition of a great te, before great damage is leader. He was not much in symd-me. "H: feels that Silver has sup-part of American Jewry, tells of have got to constitute themselves foreclosed from mying something imtion of Emergency Council; favorable concerning a leader of one faction because by implication he may thereby cast some reflection on the leaders of the other faction. The movement, he said. must not be deteriorated from our of political ideology to mere political footballism. The resolution he pointed out, expresses corfidence in the present Zionist administration, even though its meing through pity;" Dr. Morris tion had deeply hurt him, and not Dunn, "Silver stands as a symbol there was no comflet in this attifor a militant Zionism, we can't tude with the giving to a great

"גרין ליכמ" פאלימיק שוואכמ אפ די ציוניםמישע פאזיציעם

אופנלים האם בינו אורי נים נפוקדם.

ירוש נבחדרט פון די ציונים הקפארטסקנט, או די ציוניכטישע פיי ראם יקר ויינען נעדבאיםען, או רארטען בין בינטן מאראן פענים וארט מארטען ונאר ווארטען א ציוויםריינד איידער מען האט מארי רעומלודים מין סענמם: מיחה העם אויכנעסינען, או א פר דען א שויאפע עיוניסטען דענקען אנדעדש ווי איר וועט זיין ווי פיחר ווילט. אין אם דער פראנע, נעווים האם פען i'W DESCRIPTION OF THE PARTY OF THE השכעו נעושרנט דערי השבעו שליין נעהשלפעו פון שינוייי בינ קרינען רעם נרווסען קלאם, וואס קארפיק פון רער ניו יצרק פייר השבעו נעקרשועו. די עיוניסטעו שארערעה אז זיי מענען נים פאריאני ועלבסטפארשטענרליר. או פים אוא 27700 פאליםי כיותו כיר מארלירעה. פיר ושלעו ווארטעו או פעו ואל אונו. ביי איהם הייסט עם. נעבעו איירער דערעו וועלעו פיר פיין פאל פיין ואד ווארום, אויב נשה ארע ווי אונפשליטים עם רשמומקנמען און נשר דעם בפיקים"ו רינעו עוואנ פון פרעוידענט, ואי פען וארעו אונו אפשטויסעו סיט או ענטפער. או איתם מים דער טענה וואם א רעואלוציע מאר ציון קאן מאכעו מא ווען קענען סיר ערווארטען, או באיפור דקכאואראציק און דעם כאני עם זאל נים זיין קיין אינסערנאציא" קאַננרעם ראט עם אייני נאלע קאספריקאציעם ז אמנב ביר ואי פיר פיין פשל דערעו זות נים דער ווארטעו. אונוערע נעננער אין ענפר

THE PURCHE STING

דאם וואם פיר

עו ושנען או ער רארף אונו פריי

MCULTURE, MI CUI

אריב ער וועט ווערעו ערי רועט בר טאו אלין וואס ער

יירענטעו פון אפעריקא האכעו כא"

טע קשמשנוועשם ושל עמאבלירם וועד

נעשיכטע.

עם איז די שולע איבערציינונג פון רי וואם וחיפעו וואס עם קומט פאר

אין וואיטיננטאו. או אויב די ציוניםי

110

עם איצט, ווען די פאליטים פון דעד וועלם חערם נעשאפען, איצט. ביטיל און סטאלין. STORAGE LINCOTHES TO DATE FORK פאר אונו די נרעסטע נעפאהר

איז א כד קרנקר און שערייכני פאר הארסקו וויל סקו, מקו זאל אפליינקן הארפט ביקמקו די רקוא ישיק אם עיים ווען די מערטיפיפאטען פאר איי וערע ענינים און אזוי אין מער־פאפיר! די רקואלוציע האט די ציוניסטיטע הארפט ביקמקו די רקוא ישיק אם רישע "עולים" זיינען שוין באלר דער היסטפרי די ווילרע טרטיעונג. איז ניט צי יעם אפענעם וארט פון פרעזירענט, די או די אוינען פאר מעטיג פערר ווי פרוחער, אין דער פון די ענגרעגרער ווייסען ארע פון די לאנען 1ן לאנען 1ן די פאליטישע שטעלונג פון אטעריטא פאריטיס, א פיר זיי צייט ווען די וועלט ווארט אויף א פאר ווייטערדיגן פאסירונגע אין ארער פראגע פון לאנען ישתרעל או פאריטיס, א פיר זיי ייטישען עווארט אויף א פארינגע ארער אין ארער נעו "שפילע פינדער" וושם דיינום די אידעו וועלבו עם פיחלעו פאר או אונרעכם און פאר א טיפע כאלייי פקבל כאהבה איץ וואס פען טהוט נענען אונו און או פיו ווארקים רינוננ, או דאם וועט הייסען או די נרויסע אפינריםא האם נעלאועו איי ארויס יערעו איינעם וואס ייואנט צי משרערעו, או מען ושל חוטען ראם רעו אין שטיר, אין רעם שרעתלים מארערען, או מען ואל היטען דאם מטען מאמענו אין רער אירישער וואם מען האט אונו צונעואים? רעד שווינגעו סילווער"ן ער זשל אוועסגעום נלייך נאך דער פאסירונג סים דעד דעואלוציע, איז ראך אן אסענע ער

פיערונג צום ספיים רעשארטפענה

ניום אין אפעריקא א ניויפע סכנה. שים אוא לשון און כים איין שכיפע אווי: איהר וזהם, כיר די ציוניספעו רעם רורכסיהרונג פון דער רעומלועיע מין סים אונוערע פארערונגען. פיר וויי

ראס איז די ערקלערונג וואס די ציוניסטיטער ארנאניואעיע דערפאר TR TIPTECT N D'N 'NIT' TIN דער אסעריכאנער קאפא אין עיוניום ראם נעפאכם אריף די אידען פון ארק שמערה וואם עם איו דער אייברווק

JOS I'M DE ע" איריעער משליטיספל פון ר השם בערשים דעם פאליטיטען שפרען וואס אוא ולערט, או רער וויזרסילווער סכסוך איז א פערוענלוכער צוויטעו זיי כייי ROND N I'M DNT IN IN IUDUS FIN יענעו דער פא"יםיםער פאליםי, און נאר פון די וואם וויקען אפריינען דעם כאלפור דעהלאראציע, או כען AND WINE אליין אפעו. או שוואססיים אין אתי

> ארויסצוטראנען - אפען - פאר דער וויסד ולערן! סיר יוערם א לאסוף גענען רער ריכטונג יי פראנק פון אונופר נאצישנאיפר נרעסטער חיכטינסיים - וואם פאר א נשמען זשל מען שנרופען אוא לשרם

איר נעליטען אירן מפלח נאר רער שולות נענעו אונה באר כי מלק צין דעם. 125511

The remaindant the tip bearing טים. אבער מען קען אנדערט נישם ריכשינ די נעפאהר וושם

שוושכער משליטים אויף וועלכער דער אסעריקאנער ציוניום השם זיך עם דתהם אוים נעשמעלט, אויב פיר ושלעו רשם ניט כאטראכטעו אין דעם ליכט פון אנדערע פאסירונבען וואס

18 583 רטר אכאראללאה, טרשה רעם וושם אונר סער"ו פאנראט האט עם באלאנגט עי ארץ ישראל און עד חיום אין עם אוני וי שעשפשלטען אויף ביידע זיטען פון יררן וועלכע סאיז קיינפשל נים נעווען שראל און ווען היינט ווערגן ארויסי נאנגעו מאן אוא ואד. מארונים חשבעו וואס ואלע אירען נוטחייםען א שרים וואם רויבנ ביי זיי אוועק א האלבע מין נים נטחערם נעווארען פון קיין מיד אין שנפאנג נעוויוען או פיד ואבעו נים קיין כום צו שהעהן מונוערע רעכשע און או פיר העלפען רישע "עולים" זיינען יעוין כאלר דער היסמצרי די ווילדע טרשיינונג. אויסגענאנגען און עם זיינען פאראן אז דאס אפרייסען פון עבר פירדן אין

ישראל השט מען אויד נעסשרערט די אירישע הסכפה. אוו צו אונוער שאני אנדערער, עם איז נים נענונ וואס פען דע האם די סירערשאסט ססכים נעי ווען דערצו און האט פיטגעשלעפט מים זיך א פאיאריטעט פון קאנגרעס עם אין געווען א פינאריטעט זי. די פינאריפות האם נו'פוניה'ם 10/286 .1370 ואנם פון אויבענ. דער נלים איז נעד וועם וואם די אראבער האבעו 自分解的第 אליין האבעו שפעטער אויסנעסונע. או עם אין א קרומער פלאן און אוני ארום אין דער הלוסתיםארשלאני

שוואכע משליסיק נשר נים נעלערענם און זי אין נעבליבען, ראס וואס זי

טישע "פאליטים" אונטער דעם דרום

א פשר ישהר שפעטער נשר דעם און פון די אידען מים פארטרעטער פון רעם קאלאניאל איינלארונג איז שוין געווען א שרים 137337 מלוכות השבען נשר נים וושם צו סשן מים דער פראנע פון ארץ ישראל. ויינען ניט דערסאנט אין דער האבעו סיין לענאלע מארבינרונג נים : IPTEBBIE DETRY ריסקוטירען וושם השבעו סיט דער קנגלאנד און פים דער לינ און ששנם, שבער פיר השכעו JAMES 97

איז נים ציים נקנונ. נאד אוויפול

אחר שפעטער איז געסופען א נייעי

שם דער טרויעריגער מַבּוּסט השט פונו נאר וים געלערענם. מים פופצען רי פאליפי פון "נרינע ליכט" וועלי שראי וואס איז געכל־בען לאר כעס ביינט ראס שוואכקייט עו פאר רעס ווי סען חאט א העלפט אוועקגער רערען ראס וואס עס פוכט אותו און געבען צוב עסיר אבראולא, און נאד אפטטאל אליין ססביס זיין אויף געבען צוב עסיר אבראולא, און שריטע נעגען אונו, האט אונו ועהר ראס הייסט, לאוען ביי אירען א פינפשיתלק פון א הקלפש פון ארץ

אויף אייער רבון צו נעבען אונו א ואל אויף א "נרינע ליכם". האם ראד נעד אין דער כחנו האם האם נעסארערט משנט א ועהר הויכער בעאפטער פון השכעו פיר גיהם רערפאר ארוים פטיים דעפארטסיענם עו א סקנאטאר, נעויאישען און קר אין דוין פער ניסא סים אתו וועם איתו פיין פושי פיר וועלעו פיוד W285 BY 772 THE PROPERTY AND NOT וועלים לערענם ארוים פון רעם קאפא האבעו נעציינם או-עם פעלכ אונו די ארום סילווער און זיין נעצוואוננענער שטארקיים, דער פוראוש און דער רקויתנאצים את עם וופט נים העלפען שוואונג צו פירעו א פאליטים ווי עם אריסטיר לארף צו דיין. ווען די ענגלישע רענירונו איז נעי נעווארען מראץ רעם וואס די ציוניםי אלת. אם קייכעלם פרס. ענו פעקי נאנגעו אפרייסעו א האלב פון ארץ קארסיק פון דער ניו יצרק "טייסס", ישראל. די נרעסערע העלפט. און פון ירושלים, או די נירעריאנע פון אוועקנעבען

> מארערוננג האם שרין נעונירסם אין טער דעם האירקאסרטאנער פון פאר לעסטינע. האם די ציוניסטיטע פיהי האים נענעו דער בארערונג בון שנעי רערשאסם זיד אונטערנעשריבען דעי לערע שרום איזי רער עיוניסטיקער ורויה. על פרעגט זיר: אויב ענגלאנר ואר. שם אזוי אין רער אייכרות וואס השם עעריסעו די אירישק לאנד און יטראל. פעו קען שוון דערפון פארי דער נרענעד פון ארץ ישראל. דער עבר הירדן האם זיר שמענרינ נערעי יושם דשם השם נעמאכם אויף דער נענס אים דער כורה סייל פון ארץי או כיעה שערטאה, נעואנם פלענער ווענען א נרויסער אוריינאעיע ובאוואסערונג), אווי ווי רער פלאן פון דר. איינררות קען באכעו און האם ערי הירדו אלם א טייל פון ארם ישראל. ביר ושנעו: אויב ענגלאנר איז נעי אידעו דעדעו מסכים נעווע ? מארי דר. סילווער לאנד. עם אין דאר פיין באל עפילם נום ארוון אני די חענם, נום איינגעפאלען די פארפאטער פון דעד נאר פאכעו או אנרער סדינה ארף יפנער אפילו פון די וואס חילען די אידישע ויים יודן, פון אויב ענגלאנד האט עם מארווארפען, נעקענם כשו פים נקוואלה ושל זי רער ראוינער שריט פאכט פלאר ראם מאן אהן דער אירישעי הסכפה. וועלט. נים נאר אונוער און ושלען פיר אפוויינינסלען ניסם נאר או פיר ערקלערען לאבעו קיין פייל אין א עוברה וואם מאלישים שונו. אוא כשרם פאלישים מיסי פון שוואכסיים, אין א עיים, היען זרענער וופס זיינען נענעו שונו, סיר יוארסעו פקו ושל אונו ושנען פון אויר

> "פשליםים" ז רי פאליםי פון "נרונע ליכט" וועלי פלאן: אפדורייסען פיר פינשסעל פון

Reporter Tells What Went On 194 At Zionist Meet

NEW YORK-Despite war-time transportation difficulties and a six-inch snowfall, over four-fifths of the 145 members of the National Administrative Committee of the Zionist Organization of America attended the first meeting of the new body at the Hotel Commodare here today.

This unusually high attendance from all over the country was probably motivated by a desire to reconcile the differences among the leaders of the Zionist Emergency Council, which had broken out into the public press. Some came expecting fireworks, which they got. Others came with a genuine open mind to hear the facts of the controversy between Dr. Abba Hillel Silver and the ZOA executive and make a decision based on a full knowledge of the complicated moves and intrigues in Washington, which caused the open break. Neumann Represents Silver

Dr. Silver was not at the meeting, but his case was ably presented by Emanuel Neumann. The administration side was told by Dr. Stephen S. Wise, Dr. Israel Goldstein, president of the ZOA, and Judge Morris Rothenberg.

The wrangle lasted all day and exchanges became heated on more than one occasion. At one point, Mr. Neumann was substantiating his charge that Dr. Wise had broken Zionist discipline (the charge against Dr. Silver) by reading an excerpt from a telegram that Dr. Wise had sent to Secretary of State Stettinius.

Dr. Wise lost his temper. He interrupted to say that Mr. Neumann was quoting out of text and demanded that the entire lengthy telegram be read. Dr. Wise referred to Mr. Neumann in unflattering language.

Says Rabbi Wise Insulting

Mr. Neumann bowed out gracefully. He said that Dr. Wise was taking advantage of his years and his position and that he could not continue the discussion at the insulting level in which Dr. Wise had put it. He sat down.

Other delegates, however, insisted that Dr. Wise's telegram be read. Its complete text seemed to bear out, according to those present, Dr. Wise's explanation that he was only trying to save something from the flasco caused by Dr. Silver's machinations with Republican senators.

tions by Dr. Goldstein and Judge Rothenberg, convinced the overwhelming majority of the administrative council that matters had gone beyond all possible compromise.

The vote in favor of the administration was 78 to 23, with

ten to twenty abstaining.

Since this discussion had begun at ten in the morning and lasted to six in the evening with an interval for lunch, there was only a short time left to hear several important foreign guests, who had sat through the day-long arguments.

Silver Says Taft to Reintroduce Palestin Resolution on Own; Answers Z.O.A. Point by Point

Charges Continue To Fly As Both Sides Plead Not Guilty

Vol. 12-No. 29

NEW YORK—Rabbi Abba Hillel Silver, whose resignation from the Zionist Emergency Council marked the culmination of a long-existing political crisis in the Zionist movement in America, disclosed here this week at a press conference that Senator Taft has been conferring with Senator Wagner on a plan to re-introduce the shelved Palestine resolution.

Dr. Silver stated that the Senator was proceeding with his action on his own initiative.

Declaring that it was not his ntention to carry, the Zionist controversy further into the open and that he was primarily nterested in correcting the "disported" facts and "significant omissions" contained in a recent statement by Dr. Israel Goldstein, president of the Zionist Organization of America, Dr. Silver made the following points:

(1) That it was untrue that the Emergency Council had unanimously decided on Oct. 30 not to press for the resolutions inless and until the preliminary branch of the Government has resoluation. been secured.

Among them were Prof. Selig Brodetsky, president of the Board of Deputies of British Jews, and Bernard Joseph, legal adviser of the Jewish Agency for Palastine. It will be interesting to know what opinions they will take back to London and Jerusalem, respectively, of the leaders of American Zionism.

Where Will Leaders Come From? Prof. Brodetsky said in his foreshortened address that world Jewsy and world Zionism must look to America, the only substantial Jewish community left, for new leaders. "Where are these leaders going to come from?" he asked, looking around the room of people who had just spert the day grappling.

Mr. Joseph stated bluntly that, while it was not his province to interfere in the internal affairs of American Zionists, the day might have been spent more profitably in a discussion of ways and means to help him in the extremely important rescue mission which has brought him from Jerusalem.

In his opening address, Daniel Frisch of Indianapolis, new chairman of the administrative council. made several proposals for the reorganization of the executive committee of the ZOA. He asked that it be enlarged in keeping with the growth of the organization and that there be certain limitations on the terms of office. His proposals were not acted upon at this meeting because of the lengthy debate described above.

Wise-Silver Tiff Termed Personal

Jewish Telegraphic Agency TEL AVIV-The conflict between Dr. Stephen S. Wise and Dr. Abba Hillel Silver with regard to Zionist tactics in the United States is a personal one rather than a matter involving basic principles, Moshe Shertok, head of the political department of the Jewish Agency, declared at a press conference here.

(2) That "It is false to war. meeting of Oct. 30, ordered all of our activities in behalf of the resolution to be discontinued."

President through Senator Wag. the Department was opposed. ner, and perhaps others."

ed consideration of the resolu- the Zionist Executive, the Jewtion on his own initiative and ish Agency and other high authat "he was neither requested thorities in Palestine. nor urged by me."

(5) That Dr. Wise acted with- words "Jewish" and "ultimateout instructions and without au-ly" from the resolution dethorization from the Emergency tracted much of its significance Council when he sent the "fatal in any event. telegram" to Secretary of State Stettinius that he and his asso-ciates would readily accept the State Department's decisions approval of the Executive with respect to action on the

(6) That as late as Dec. 5, Dr. Goldstein himself violated the alleged "unanimous decision" of the Council by urging Senators to act on the resolution, and that forty-eight hours later he reversed himself by sending telegrams to the same Senators urging them not to pass the resolution.

(7) That at a meeting of the Emergency Council in Washington on Dec. 21 "it was agreed that nothing be done to interfere with the passage of the resolution on which the Foreign Affairs Committee was to act that very afternoon."

(8) That Dr. Goldstein, whohad been contending that the Palestine resolution as approved by the House Foreign Affairs Committee had been "watereddown", declared in answer to a query by one of the Congressmen during the hearings on the resolution that he was satisfied with the omissions of the words "Jewish" and "ultimately" in the resolution.

(9) That it was untrue, as stated by Dr. Goldstein, that he (Silver) demanded that he be made the sole leader of the Council, but that, on the contrary he counselled a "reorganization of the Emergency Council with an eye towards the elimination of conflicting leadership and the centralization of authority."

(10) That he will continue to work for he Zionist cause in America as heretofore.

Dwelling on the events preceding the open rupture in the Zionist Emergency Council, Dr. Israel Goldstein, president of the Zionist Organization of America. declared here this week at a press conference:

(1) That it was untrue, as claimed by Silver's followers, that the Zionist leadership in America had sabotaged Rabbi Silver's activities as leader of the Zionist Emergency Council.

(2) That Rabbi Silver promised on Nov. 21 not to press the gest even by implication that resolutions unless he received a the Emergency Council at its "green light" from the proper authorities, and that Silver broke the party discipline by pressing passage of the resolu-(3) That the meeting decided tions in contravention of a de-"that efforts be made once more cision by the Council not to to obtain clearance from the press for Congressional action if

(3) That Dr. Wise's policies (4) That Senator Taft request of caution have the backing of

(4) That the deletion of the

Peace in Zionist Ranks col

C Palestinian and British Jewries have directed appeals to the Zionist leaders of America to adjust their differences and to establish unity in the ranks of the movement for Pilestine's redemption.

These calls for unity add significance to efforts being exerted by American Jews to heal the breach from which Zionism is suffering today.

The American Association of English-Jewish Newspapers, in convention in Chicago, adopted a resolution which declares that the editors and publishers of English-Jewish newspapers "recognizing necessity for speedy development of Palestine as the major rescue movement and having gone on record in favor of a militant program for the reconstitu-tion of Palestine as the Jewish Commonw-alth," regret the rift in Zionist ranks; and that the association "calls upon the responsible leaders in the movement for Balestine's recemtion to heal the breach in order that a great cause may prosper and that Jewish needs may not be hurt by unnecessary internecine strife."

This statement reflects the sentiments of all Jews. It is important that the Zionist movement be kept strong, that important leaders should be encouraged to lead the cause, that there should be no "purges" in time of great stress.

Men of the stature of Dr. Abba Hillel Silver must be kept in the movement.

Young men must be encouraged to a sume leadership. Young and old must cooperate in assuring victory for the cause of Jewish rehabilitation.

Peace must, therefore, be restored in Zionist ranks.

Jewish Ledger

Vol. XVI Friday, January 12, 1945 No. 5-) Published Weekly for Hartrord—New Haven—

Springfield-Bridgepore.

By The Jewish Ledger Publications, Inc. SAMUEL NEUSNER-President MILTON H. EICHMAN-See'y-Treas

Editorial and Executive Offices: 50 Trumbull Street, Hartford Connl'hones 2-5239—2-5230 Springfield Office: New Haven Off

Phone 3-8636

New Haven Office: 39 Church Street 13 Phone 5-3540

Bridgeport Office: 1559 Fairfield Ave. Phone 55681

RABBI ABRAHAM J. FELDMAN, D. D.-E-E-

Member Independent Jewish Press Service
N. E. Foreign Language Newspaper Ass's
Change of Address. To facilitate prompt delivers
subscribers are requested to notify above office of
thange of address giving old se well as new address
Entered as Serous Class Mail at Post Office. Hartlevel, Conn., Oct. 27, 1932, by Act. of March 2, 1879
Sphacriptica Price
\$3.00 per year

NEED TO CLEAN HOUSE IN ZOA

IT APPEARS that the Administrative Committee of the Zionist Organization of America has sustained the actions of its delegates to the American Zionist Emergency Council which resulted in the realignation of Dr. Abba Hillel Silver from the post of co-chairman, This action was not expected in view of the strong internal "political" set-up of the Z.O.A.

New that the initial shock of the breach in the united front of Zionist political activity has worn off, and as each side is attempting to justify itself by means of statements, counter-statements and rebuttals, the whole issue seems to be emerging not as one of principle or of policy but rather as a struggle for inner "political" control of the Zionist Organization of America, It appears clear to us as we read the various statements and counter-statements that the conflict is largely one o' personalities and also of maneuvering for administrative control, Behind these machinations, there are many individual and personal animosities, jealousies, and ambitions, most of which have little to ds with Zionism, per se, many of which have very much to do with personal ambitions for "a place in the sun" and individual longing for "leadership", and other rea-sons than those of serving the cause. I: is clear that the whole conflict is a family quarrel although for the moment each aide is discurring the other as being an irreputable member of the family.

This may or not be the time to make the following suggestion. We make it. however, because the movement is greater than any individuals and the cause is too mered to bog down because of unworth. interests and personal motives. In maling the suggestion we are about to make, we know that the ZOA and its leaders will be ther pay heed to it nor take kinds? to its Our auggestion is that the time him coins for someone, perhaps some group within Zionist runks to take the initiative to do some thorough housecleaning. The movement has grown rapidly. It has become pyramided: it has become Juneaucratized; it is top heavy in many ways, There are too many bureaus and sull-bureaus, sections and sub-sections, funda and fundlets. It seems to un that the time has come for a pretty thorough reorganization for the good of the movement and the cause. We do not know with may be willing to "bell the cat." There are entrenched and vested interests. The diffculty is great, but it should be done, and done soon, because the Zionist cause a headed towards stremous trying periors and the sort of squabbling and quarreling

of which we have been given a demonstration in recent weeks, with all that under lies it, points too definitely towards an illness which will bring grief and ultimate regret to all who are involved.

But who is there that may have the will, the ability, the confidence of the Jewish occurrently, and the personal strength to lead in the effort to clean house, to reorganize, to cure? ZIONIST COUNCIL REORGANIZED

GRIGG WARNING PROTESTED

By Jewish Press Service & Jewish Telegraph Agency

THE AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL was reorganized with Dr. Stepieu S. Wiss its sole chairman; Hayrin
Greenberg, Poale Zion (Labor Zionint) leader, elected chairman of
its executive committee, and Herman Siminan elected chairman of
a new administrative committee to implement political decisions
and public relations work, and directly responsible to the council,
Within ZOA ranks the fight continued, with Dra. Stephen S. Wing,
Abba Hillel Silver and Israel Goldstein leaving statements presenting their conflicting views,

The administrative council of the Zionie Organization, meanwhile, has voted to support the decision of the American Zioniet Emergency Council, but the adherents of Du Silver will not take defeat easily. It is likely that they will take the fight to the rank ned file of Zioniata through the country.

MILE-HIGH VIEW

By Robert S. Gamzey MI

CHICAGO—Members of the new y-organized American Association of English-Jewish newspapers demonstrated sincere concern for American Jewish life by discussing the Wise-Silver split almost as much as the problems of their own cealt.

The communa was that Dr. Stephen S. Wise, who temperatily were centred of the American Emergency Zionict Council from Dr. Abbe Hillel Silver, has outlived his osefulness, and is a deterrent to the progress of the Zionict associated. Most reliters who know both rabbis at chose range, believe Silver is far botter equipped by virtue of years, greater vigue, and a more millitant attitude, thus the 50 years old Wise to lead the Zionict crusted for a Jewish communication.

THE JEWISH LEDGER

PUBLISHED EVERY FRIDAY

BY THE JEWISH LENGTH PUBLISHING COMPANY

Published Worldy for Enchotter, Frenche and Albert with Separate Editions Stating Chauches, Passeng and New York Seaton

Jac 12, 1

A FUROR THAT WILL NOT PASS

Never has the indignation of American Zionists been so clearly demonstrated as in the current ZOA-Emergency Council conflict. Efforts to raise the issue to a higher level and make it an ideological dispute on methods of approach and procedure, instead of a dash of personalities have failed. The original pretensions of involving principles were pose and meager enough, the day-by-day accumulating evidence of the underlying motives of the struggles, has made the contest an unsavory experience to the most impartial Zionists. The feeling prevails in the Jewish press and in private conversation that, by discouraging Dr. Silves, even forcing him to resign, the way was cleared for certain ambitious gentlemen to gain dominance over Zionist alfairs in this country.

Was the issue settled by the so-colled stake-up in the American Emergency Zionist Council, by the timid majority vote he "victorious" faction mustered, or by the appointment of a "czar" in charge of the destinies of the Council? A dispute such as has arisen is not terminated as easily as all that. Burcancratic methods may control votes and shift them hither and thitser like pawns on a chessboard, but the question involved in the fight will return to pague the Zionist leaders for a long time to come. For it was not a fair fight fought out in the open on the floor of the Zionist convention with the ribbon going to the winner. On the contrary, it was a dark and foul fight, waged behind closed doors and smoke-filled committee rooms, where the umpires—the great body of American Zionists—were given no chance to reliver their verdict.

It is this element in the strugge which makes the contest as unhappy and unfortunate for the future. A discord in Zienists ranks has arisen which will not so easily be bridged over, a feeling of listrust and back of confidence in the leadership of our historic ideal has been introduces which will be hard to overcome, and this at a time when unity within our own household is most essential. At so time for the sake of the peace and harmony of our movement was the convening of a special session of the American Zionist Convention more seccessary than now.

PALESTINE RESOLUTION TO BE RE-INTRODUCED BY TAFT

/ol. XXXII

27th Day of Teveth-Denver, Colo., January 12, 1945

Between Linish News You and Me

By BORIS SMOLAR (Copyright, 1945, Jewish Telegraphic Agency, Inc.)

The Wise-Silver conflict is causing a good deal of commotion not only in this country, but also in Palestine . . . Someone sent word to Palestine hat the Silverites intend to organize a new Zionist party in America . . . The Jews in Palestine, although themselves split into altogether too many groups and parties, would not like to see the Z-onist organization of America broken ip just now when American Zionists have to fulfill a mission of vital importance to Palestine's future . . . It seems that there is, for the time being, no basis for fearing that the pro-Silver members of the ZOA will form a party of their cwn . . . But the possibility exists that they may insist upon calling an extraordinary convention of the ZOA to air their grievances. . . And it looks as if both aides are preparing to tour the country in order to present their viewpoints to the membership in the provincial cities . . . All in all, it is assumed that the rist within the American Zionist movement will not end before Dr. Weizmann reaches the United States. . . . It is expected that Dr. Weizmann will be here in March . . . Many leading Zionists consider him the only person able to restore unity in American Zionist ranks and are looking forward to his arrival.

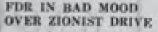
It was quite a surprise to many to read that Chaim Greenberg, the much-respected Zionist-Laborite leader, was chosen chairman of the executive of the Zionist Emergency Council, replacing Dr. Silver . . The surprise was due to the fact that the Zionist-Laborite members of the Council were all for the re-election of Dr. Silver. . . . Greenberg was the exception and even submitted his resignation because he did not see eye to eye with the other members of his party in the Council. . . . It was originally indicated that the post of chairman of the executive would be offered to Louis Lipsky.

Dr. Silver Attacks Wise and Goldstein

JEW YORK-(JTA)-Senator Taft of Ohio, one of the sponsors of the Palestine Resolution, intends to re-introduce the measure in the present session of Congress, it was revealed this week by Dr. Abba Hillel Silver, who recently resigned as co-

chairman of the Zionist Emer-No. 2 gency Council.

Dr. Silver, addressing a press conference, bitterly attacked Dr. Israel Goldstein, Dr. Nahum Goldmann and Dr. Stephen S. Wise charging them with sabotaging efforts to secure passage of the resolution by congress. He rejected the charge that he had contravened decisions of the Zionist Emergency Council and quoted from the minutes of the organization to prove that the Council was not satisfied to have the Palestine Resolutions shelved and that it wanted "persuasive influence to be brought to bear upon the administration in Washington to change its mind" with regard to its objections to the resolution.

"Dr. Wise strenuously objected to this line of procedure," Dr. Silver declared, "He did not want the President 'annoyed' by our insistence and our persuasion. He reluctantly yielded to the pressure of the Council and thereafter, far from using his energies vigorously to persuade the Secretary of State and the President, he seriously interfered with me in carrying out the clear mandate of the Coun-

Replying to Dr. Goldstein's criticism of him, Dr. Silver reminded the President of the Zionist organization of America that on Dec. 5, he himself, sent a telegram to every member of not to pass the resolution, Dr. the Senate Foreign Relations Silver charged. Committee urging them "to re- Dr. Silver produced a letter later to urge the same senators

RABBI SILVER

RABBI WISE

port out favorably the Palestine which he received from the State resolution for adoption by the Department describing as "not present Congress." Having sest quite in accordance with the rethis telegram, Dr. Goldstein as- cord of the Secretary of State" peared in Washington 48 hours a report submitted by Dr. Na-(Continued on Page 12)

ISRAEL GOLDSTEIN DEFENDS ZOA

have resigned in protest against terests of the entire Zinnist "the crippling of Dr. Silver's movement." By a vote of 48-1, program by those members of the Region reaffirmed "ous unthe Council who forced Dr. Sil. shakable confidence in the leaderver to resign as co-chairman of ship of Dr. Abba Hillel Silver the Council and as chairman of and his policies which we bailed its executive committee." Those and approved in the political reswho resigned are Harry L. olution unanimously adopted on Shapiro, executive director of Oct. 16, 1944, at the 47th Amual the Council, and Harold P. Man- Zionist Convention at Atlantic son, the organization's director City;" and by a vote of 50-8, the of information.

ident, addressing a press confer- "take the necessary steps for the ence, defended the action of the calling of a special session of the ZOA members in the Council delegates elected to the 47th Anwho voted to accept Dr. Silver's nual Zionist Convention for the resignation. He emphasized that purpose of dealing with and act-Dr. Silver broke party discipline ing upon the problems brought by pressing for passage of the about the aforementioned clisis." Palestine Resolution at a time . . . Meetings were reportedly conwhen the Council, including Dr. vened by the Long Island Zonist Silver, had voted not to press for Region and others. Congressional action if the State Harry L. Shapiro, former Ex-Department was opposed.

Dr. Wise declared:

by acceptance of Dr. Silver's nes- spects."

hum Goldmann of a statement indicated that Dr. Abba Eillel made to him and to Dr. Wise by Silver would take to the constitu-Secretary Stettinius, in which ency of the ZOA the issues in-Mr. Stettinius allegedly declared volved in his resignation. Folthat President Econevelt was "in lowing three meetings at which a bad mood" because the Zion- the issues were debated, with Dr. ists were pressing for the pas- James G. Heller and Dr. Emansage of the Palestine Resolution, uel Newman presenting the viewand that the President "felt that points of the ZOA administration the Zionists had lost confidence and Dr. Silver respectively, the in him." The d-cument from the Brooklyn Zionist Region, the State Department read by Dr. largest ZOA region, adopted by a Silver to the press conference vote of 48-12 a resolution "deshowed that the Secretary of ploring the ill-considered action State did not use the words at taken by the ZOA Administration tributed to him by Dr. Goldmann. which brought about the resignation of Dr. Abba Hillel Silver" from the American Zionist Emer-Meanwhile, two executives of gency Council, and described such the Council announced that they action as "inimical to the best in-Region called upon the Adminis-Dr. Israel Goldstein, ZOA pres- trative Council of the ZOA to

ecutive Director of the Council, and Harold H. Manson, its Ormer "As regards Dr. Silver's at- Director of Information, issued a tack upon me, I have had and I statement charging that the stateshall have no personal contro- ments accusing Dr. Silver of conversy with him. The Zionist travention of his authority are a Emergency Council has passed "one-sided account, incomplete judgment upon the issue involved and distorted in many vital re-

Purely 1-12-45 Commentar DUNNER

By PHILIP SLOMOVITZ

A TRACIC CONTROVERSY

Palestine, as the Jewish National Home, has long ago coased to be a party matter, it obligates ALL Jews to strive for the major rescue efforts for our people. It involves international obligations for attends redomnation of Kretz Israel so that speedy redemption of Erste Israel so that the problem of homelessness may be

The conflict within the Zionist move-ment is therefore a matter of grave concern for all larnel.

It is a tragic controversy, and the lead-ers of the great reconstruction movement involved in it must end it speedily.

We are, at hest, poverty-stricken in leadership, and we can ill afford either to have energies was ted us able man "purged" from leadership. Unless something is done at once to solve the sissue created during the past two weeks, history will hold the men at the head of American Thomas in ridicale. American Zionism in ridicule.

CHARGES AND COUNTERCHARGES

Other peoples, under normal conditions, can afford to quarrel internally. We scho site in the process of building a home-land for the homelous dars not report to such "luxuries." They are too heart-residing, too apt to hurt not only the people involved, but also the cause.

Here is the score:

Dr. Stephen S. Wise has made some serious charges against Dr. Abba Hillei Ridser, accusing him of having "contra-vened the decisions of the (American Zionist Energency) Council on a matter of sugreme importance to the lesting burt of our mered came."

Bimilar charges were harled at Dr. Silver by Dr. Israel Goldstein, president of the Zionist Organization of America.

Now, there are counter-charges.

Harry L. Shapiro, who resigned as director of the Zionist Council, accuses Dr.

Wise of having "committed grave breaches of discipline frustrating Dr. Silver's efforts with great detriment to the cause which Dr. Silver suffered to

pass for the take of prace."

Dr. Silver has also issued a statement in which he charged that Dr. Wise had sent a telegram to Secretary of State Stetlinius, on the eve of a planned in terview at the State Department, which "completely multified the whole purpose of our visit and more than any other factor was responsible for the shelving of the Palestine Resolution." He status in his charge that the worst and most recent instance of undisciplined action by Dr. Wise "was the fatal telegram which he was was the latal telegram which he dispatched without my knowledge to the Secretary of State on the very eve when Senator Wagner and I were wheduled to see him in order to persuade the State Department and the President to withdraw their educations to passage of the Palestine Resolution. Then there is the following party of the Then there is the following party.

Then there is the following paragraph in Dr. Silver's statement; "All too often Dr. Wise treated the "All too often Dr. Wise treated the Eloniat movement of the United States as a piece of personal property and has bitterly resented any new leadership which libreatened his monopoly. His 'shtadlamuth' in Washington has been an energious failure for many years, and not contain the contains the contains and not contain the contains and contai only as far as Zionism is concerned. This weak-kneed 'shtadianuth' policy has accomplished next to nothing for our people during these tragic years of slaughter and annihilation."

(Amazing, ion't it, that Dr. Why, who had based all his efforts as a Jowish leader on democratic action as apposed to "shtadianuth"—intercession by instividusls—should now be charged with being a "shtadlant")

Wisconsin fewers Chroniceller SA Zionist Emergency Council Completes Reorganization; Greenberg Succeeds Silver

ZOA National Administrative Council Backs Action of Its Executive in the Silver-Wise Controversy After Heated Debate

New York—(JFA)—The American Zionist Emergency Council this week announced completion of its reorganiza-tion, reporting that Chaim Greenberg, Zionist Laborite leader, has been elected chairman of its executive committee

Herman Shulman was elected chairman of a new smaller administrative committee responsible to the executive com-mittee and charged with the implementation of the policies of the Council in the political and public relations fields. The new body will consist of the heads of the Council's four constituent organizations — Zionist Organization of America, Minrachi, Peale Zion and Hananah — topether with its challesum, the chalrenan of the executive withdraw its objections to the Palmpresentatives of the Jewish areney.

Prof. Selig Brodetsky, president rating resolution.

Prof. Selig Brodetsky, president of the board of deputies of British Jews, who has just arrived from Landon, told the meeting that he is confident that Churchill, Roovevelt and Stain will ducuus the cantus of the Jews at their forth-coming meeting, "In many ways these leaders have shown their understanding of the Jewish problem," Pref. Brodetsky spid. "The Jews appreciate deeply the fact that in the armistice terms, the removal of racial discrimination was laid down and enforced. World Jewry new espects forther stops, for in the rebuilding of Europe must be included freedom to Jews as citizens, and the recetableshment of a free Jewisa life in Palexilies."

Meanwhile, two excentives of the Council assummed that they have resigned in protect against "the cripoline of Dr. Silver's program by these members of the Council who forced Dr. Silver to resign as exchalaman of the Council and as enalgman of its ensurity committee. These who resigned are Farry L. Shapira, essentive director of the Council, and Harold P. Mansoe, the organization's director of informalium.

CHAIM GREENBERG

Dr. Israel Goldstein, ZOA president, addressing a press conference, defended the action of the ZoA members in the Council who voted to accept Dr. Silver's resignation. He emphasized that Dr. Silver brake party discipline by passing for passage of the Palertic Resolution at a time when the Council, iscluding Dr. Silver, had weigd not to press for Congressional action of the state department was opposed.

ZOA President Appeals to Big Three

New York—(JTA)—The National Administrative Council of the Zeniet Organization of America Zimist Organization of America wited to support the action of the ZOA's executive committee in relation to the erisis within the American Zionist Emergency Council. The vote, which followed a heated free-hour schate, backed the ZOA drogates on the Emergency Council, who ested to accept Dr. Abba H Hal Silver's resignation from that body and reclected Dr. Stephens 5. What as chairman.

**Tear to the delate on the Silver's to the delate of the Silver's to the delate on the Silver's to the delate on the Silver's to the delate of the Silver's to the Silve

Prior to the debate on the Silver-Wise controversy, Dr. Israel Geidstein, president of the ZOA, appealed to Great Britain, the United States and Russia to initiate "a new era that of Palestine's canabilishment as a Jewish Commonwealth" Dr. Goldstein said that American Jewry looks to Prusident Roceswelt to de what he can to the fulfillment of such a morry. He expressed the hope that Prior to the deleate un the

esting, the Jewish National Iome, as a free and democratic Jewish Commonwealth."

Commonwealth."

Emphasizing that it was he who insisted that Dr. Silver income co-shairman of the Zienist Emergency Council, Dr. Whee pointed not that this in itself is the heat answer to Dr. Silver's charge that he, Dr. Wise, seeks to maintain manapoley over the American Zienist movement.

"More periods than this absurd."

"More serious than this absurd charge." Dr. Whe continued, "is the characterization of my service to the Zionist cause as "hind-langt," which has been an greations failure for many year,, and not only as far as Zionism is concerned.

"If that charge be true and valid, I am not fit to cove as chairman of the Council, to which chairmanship I have again been ejected.
A chtadian in other days was a
person who, before the days of
democratic movements, democratically
led, sought, by indirection and by
personal and publicly unsupported
exections, in ascure executional personal and publicly unsupported exertions, to assure exceptional favor from those in power. If true, the charge were grace indeed. Whether it is true or not, I can safely leave it to my 'rilove-Jews and to leaders of the political life of my country to decide. Jewsish history will take care of this and other calumnles now invelled against my head.

Other speakers in-luded Meyer F. Weisgral, who reported on latest developments in Palestine, from which he recently returned after a six week wist; Daniel Princh, chairman of the racional administrative council, Kani Ipiro, ZOA national secretary Judge Linis E. Levin *Finally, there is the most far-reaching accusation of all, manely, that the speaker is responsible for the fallure of the Senate to adopt the Palestine Resolution. Now the facts may and in truth weat, be told. After a regrettable experi-ence in the apring of the year, when the resolution was haited by the insistence of the war and state departments, the officers and

when the resolution was ha ted by the insistence of the war and state departments, the officers and members of the Emergency Council reached the transmens decision—the co-chairman, Dr. Silver, concurring—that no attempt should be made to bring about the adoption of the resolution unless the atste department previously gave its approval. That approval was thrive repeated. Again and again the Emergency Council resolved not to press for the adoption of the resolution in either House, in view of the extension of the authorization of the resolution of the partment saw fit not to give its approval. In persistent and neverceasing contravention of the unanimously-reached decisions of the Emergency Council, Dr. Silver moved forward and sought to bring about the paramete of the resolution, which he had every reason to know was for a time, and for reasons that had been main clear, diagonal to the state lepartment and in friendly terms even by the President. In the end, the resolution was defeated."

secretary, Judge Louis E. Levis-Dr. Wise Rejects Silver's Charges

The four-man delegation of French Lewys now deleting here, consisting of Joseph Fischer, Leem Meins, Capt. Guy de Rothschild and Rabbi Jacob Kaglan, also addressed the meeting. Mr. Fischer, who is general secretary of the Zionist Organization in France, reported the consequence of strong Zionist sentiment in that country.

Other members included Meyers

Dr. Wise Rejects Silver's
Charges

New York—(JTA)—Dr. Stephen
S. Wise, speaking here on the subject of "Zioniss Division and Strife
— Could They Have Born Avoided" replied to the chargen by Dr.
Abba Hille! Silver that he is for
"minimal Zionism," considers the
Zionist movement of America."

Zionist movement of America. "a
nistring the Zionist cause through
a policy of appearsement, timidity
and barkstates diplomacy.

"I would not know how to define "minimal Zionism," unless it
have reference to non-Zionism, or
to the non-Zionist viewpoint which
not even Dr. Silver municipal accuss
me of sharing," Dr. Wise said.

"We are all maximal Zionism.

"We are all maximal Zionism.

The cancellation without delay of the
lamentable White Paper. We behere is unlimited Jewish immigration, and Jewish resolutionsont under
Jewish control, at the darliest possible moment in Palestine. We believe in the reconstituting of Pal-

AMilwaukee Zionist Emergency Council Defends Rabbi Silver

At a special meeting of the Milwaukee Zionist Emergency Council, held on Tuesday, January 9, a review of the activities of the American Zionist Emergency Council was presented. Under the chairmanship of Rabbi Louis J. Swichkow, the representatives of the four constituent organizations of the Council, the ZOA, Hadassah, Mizrachi and Poale Zion, discussed the controversy between the Wise and Silver factions, and the factors which led to the resignation of Dr. Silver and other leading officials of the American Zionist Emergency Council.

After prolonged discussion the Council adopted unanimously a resolution defending Dr. Silver's accomplishments as co-chairman of the Council and as chairman of its executive committee. The resolution calls further for a far-reaching reorganization with the inclusion of Dr. Silver in a position of executive leadership.

The text of the resolution follows:

"Whereas the magnificent achievements of the American Zionist Emergency Council have been abcrted and halted by the unfortunate dissension which has arisen in the leadership of the Council, and since the primary objective of the Council is the welfare of Palestine, the Milwaukee Zionist Emergency Council feels it incumbent upon itself to express its alarm and condemnation of the unfortunate situation which has arisen in the ranks of the American Zionist Emergency Council.

"We, of the local Emergency Council, under the leadership of Dr. Abba Hillel Silver, have been constantly motivated and stimulated in our action to greater and greater effort in fulfilling the mandates of the American Zionst Emergency Council. We deplore the manner in which Dr. Silver was deprived of his leadership as co-chairman of the Council and chairman of the executive committee, and feel that his absence as co-chairman has shaken our confidence in the program and future of the American Zionist Emergency Council.

We view with apprehension and dis avor the present structure of the reorganized American Zionist Emergency Council. and we call for a further and far-reaching reorganization, which shall include Dr. Silver in a position of executive leadership.

mange Wesconser Jewish Clarenicle

מזרחו־פראַמעסמ קעגעו אַראַפּזעצעו

די מזרחי סיטנלידער אין דעם קאוני שבא חלל כילווער פון דעם נארורין פון פיל ויינען: א. ל. נעלפאו. חרב ואב קפונסיר פלים פארים בעניטעו אין דעם סטייטטענט ווערט געופגט, אין די אייגען פון דעליניעגן סעניטעו דעם פארי מארי האט ניט געפאנט בארעני פלס פ פארבינין את פני חביר ברכים ' טיגען די שיטה פון א פאראנטווארטי ואני בירהי עמועניטיוען געסטען ליכען ציון־טירער גרר. וויון, צו דערי האט די פורהי עמועניטיען געסטען מרישער אדישנעקלערט איר פראטעסט לויבעו זיד צו שיקעו א טעלענראם

"די אראפועצונג פון דר. סילווער בראדוויי. מאר מארשטייער פון דער אין מאליטיש שערליר. אויסער דעם חושם עם איז נים עטיש".

אויסרריקענדינ ספקות און סקעפי ושל זיין א דעמאקראטישע, אחן שום סורות און אהן הינטערקוליסען פאליי טיק".

דער סטייטטענט מאדערט, או דר ווייצפאו, הרב פישפאו און דוד בן נוריון, וועלכע השבעו שוש מעסטע שיטה אין ציוניום. זאלען סוסען אין שמעריקע פשר ווייטערער פשליטישער שרביים.

הרב נשלד השם צום שלום דערי קלערט, או די ארביים פון דעם קאוני סיל דשרה זיין מער בשקשנט דער איי דישער עשענטליכקייט,

דעם ...ציוניסטישעו עמו רוושענסי נשלה, נדליה בובלים, הרב סררכי סירשי קשונסיל" שלם פצליטיש שנדליר, און בלום און סרס. סעמועל נאלרשטיין. קענען דעו האנדלונג און איד כאשלום אוים איינענער אתריות צום סעסרע־ פרצץ דעל צו בלייבען אין דעם קפוני פערי און סטיים אין נעבעו די הסכפה. סיל, כרי שנצוהאלטען די ואיתינקיים מען ואל אפליינען די ציון־רעזאלוציע. אין דער באוענונג, די דע קלערונגען העדלנות־פאליטיל אין א צו סילדער זיינען נעמשכם נעווארן אין דער פארם אויסדרוק פאר אוא אקט. אבער צוליכ פון א ספריסטענם אין דעם באטען פון דעם חמא האם פען נים נעפארעים פורידייבאיועניננ, וואם שליסטי דעם פירער אראמצוועצעו. איין די פודחיישרנאניזאציק די פורחי פרויען אין דעם הפועל הפניחי, נעני וועלכער השם נעפירם א שטשלצע, פון סקן נאכסיסאנ, אין דייקר אפיס. 1133 טינע און אנרעסיווע ציוויפאליסיק. אירישער מרעסע.

דער פארזיצער איז נעועו רער אויסדריקענריג ספקות און סקעפי פורחי פרכזידענט, א. ל. נעלסאן, און מיציזם עי דער ניידערוויילמער מארי ער האם אין א קורצער הקרסה אויפר זיצער, חיים נרינבערנ, וועם זיין נעוויוען, או כין דר, סילוער האיפר וועער, היים גרונבערנ, וועם זיין נעוויוען, או כין דר, סילוער האט בינולת צו דערפילען די ראל, וואס איבערנענוטען די לייטונג ופון דעם דער אסט מאדערט, האט אבער דער האונסיל, און עם געווען מען א דעבאר סורהי באשלאסטן צו הלווה אוני דער דער מעורכן אי אי אראי טקויקלוב צי אן אקטיווע נאליטישע האונסיל ניט אלס וייפראלע באאבי לערפערשאפט: או וועו דר, ווייצטאן מפר, נאר אלט אקטיווע סיטוייקער איז נעקומים אהער סאראיארו און איז און נלייבע שותפים אין דער ארבייט". ראן שטארק דערשטוינט נעווארען אבער סורהי וועט שטיין אויף דער פון דער אומשקטיוויטעט ופון דעס וואר און זעהן, או ,די פירערשאפט קאונסיל און פון דער אייוערוער וואנט ואל זיין א רעמשקרשטישע, אהן שום און פון דער אייוערשער DOMIN או וועלכער ער האם ויך אניעשלאנעו אין וואשיננסאן, האם ער ננסארערם צו שטעלען סילווער'ן בראש פון דעם

"סיר, אין דער מזרחי האווענונג, השבעו סים בשנייסטערונג בעשטיצט דר. סילווער"ס קשנדירשטור". השט מר. נעלמשו נעושנם. _רי פועלי צדן אויר אין די לעעטע 30 יפר איובים ספרי... נעקומעו אוא אינמענסיווע מעטינסיים אין ציוניום, ווי אין די חדקים, וואס דר. סילווער האם נעלייטעט די ארי ביים פרן דעם קשונסיל. וינם 1988 שטיים די פורחי אויה א מאתמימאלער פרשנראם אין עיוניום, און דר. פילי

ווער"ם לינים איז נעווען אין שנקלשננ

Wisconsin Jewish (hronicle

Office and Printing 1-lant: 240 N. Milwarkee St., Milwarkee 2, Wis. MArquette 2922

Member of the Jewish Triegraphic Agency, Independent Jewish Press Service, Seven Arts Penture Syndicate, American Association of English-Jewish Newspapers

The English-Jewish newspapers of America have the common objective of rendering a specialized service to their respective communities, to America and to the seider American Jeseich community.

"These periodicals have for their common idea the further advancement of Jewish journalism, the attainment of the highest literary and profes-sional standards, and the maintenance of z militant, fearless approach to all Jewish problems.

"The fulfillment of these ideals is the fundamental and vital task of the Jeseish nesespaper as a basis for the growth and enrichment of Jeseish life in America."-Preamble to the Constitution of the American Association of English-Jewish Newspapers.

> News Editor
> Business Manager _arm(y) Advertising Manager

The Wisconsin Jewish Chronicle invites correspondence on subjects of interest to the Jewish people but discisions responsibility or an endorsement of the views expressed by the writers. Communications will not be given consideration unless signed by name and address of writer. If requested by known writer name will be considered in published letters. All anonymous correspondence will be destroyed.

To insure publication in the current issue, all correspondence and news matter must reach this office by Wednesday evening of each week.

Subscriptions in Advance

\$4.00 Per Year

Vol. 54

JANUARY 12, 1945

No. 19

A Fitting Stand

We note with satisfaction the commendable position taken by the Milwaukee Zionist Emergency Council this week in unanimously adopting a resolution sharply censoring the American Zionist Emergency Council for "the manner in which Dr. Silver was deprived of his leadership as co-chairman of the Council and chairman of its executive committee," and calling for a "further and farreaching reorganization, which shall include Dr. Silver in a position of executive leadership."

We are reliably informed that 'he local Council spent almost three hours in studying, analyzing and discussing the events and personalities leading to the unfortunate crisis in national Zionist leadership which, fundamentally, resulted from the failure of the Palestine Resolution to pass Congress before its recent adjournment. The Milwaukee Zionist Emergency Council came to its laudable decision cally after having carefully reviewed all memoranda submitted to it by the four rational Zionist bodies which comprise the American Zionist Emergency Council the Zionist Organization of America, Hadassah, Mizrachi and the Poale Zion.

The Milwaukee Zionist Emergency Council should be complimented for its defense of Dr. Abba Hillel Silver's leadership because, notwithstanding the fact that the national Council had voted to accept Dr. Silver's resignation, the local Council, which includes local representatives of Hadassah and the Z. O. A., nevertheless, reserved the privilege of criticizing their national leaders, regardless of party affiliations. This proved, conclusively, that they are more concerned with the ideals, aims and goals of the Zionist program than with the petty, personal prejudices prevailing within the ranks of he country's Zionist

In the course of the past few decades, too many national Jewish organizations have us irped the prerogatives of their constituent chapters and have exercised almost autocratic action in many vital controversial instances. This practice, it appears to us, is undemocratic, unfair, and often injurious, in the long rur, to the vast memberships who comprise the organizations. Since national organizations are made up of community chapters, we believe that local units should be consulted from time to time on important issues and matters. This practice would eliminate the possibility of quarrels and misunderstandings which might otherwise arise in its leadership.

Would that other communal groups exercise the same wisdom and procedure in letting their parent bodies understand, in no uncertain terms, that though discipline is the cornerstone of national organization, unwarranted regimentation and excess authority do not meet with the approval of democratically constituted Jews.

וי פרעזידענט רוזוועלט'ם נאמען ווערט וצם אין דעם קאמף צווישען די ציוניסטעו

אין זייער נוושלרינער צוקשכטקייט כיסטישער ארנאניוצעיע פון אסערי וע" און אין אלע אנרערע ציוניסטישע באזונרערם אין זייער פראפאנאנרע זיינע שנהענגער, בשנוצעו זיך מענם די ציוניסטעו פון רשבשי סטי סען ווייו'עס נרופע מים פרעוידענט רווועלט'ם נאסעו אויף א שטוינענ־ רעו שטיינער.

ציינען, או דר. סילווער איו נים סיין פרעוידענט און דערפאר אין ער ניט רער פאסינער סענש צו זיין דער הויפט וידענט רוווועלט א גרויסער חשוב און קאן מים איחם ריידעו ווענען וואס ער חיל און חען ער חיל.".

דערביי פארשפריים די בוויילינרופע אלערליי ווילדע קלאנגען, וואם זיינעו איינמשר ש בשליירינונג משר פרעויי אוים, אז די נאנצע פראנע ווענען אמע־ ריקע'ם שטיצע מאר'ן ציוניום הענגט" ציוניסטישעו טוער. דער רעזולטאט דערפון איז, פו טראץ דעם וואס די ראוינע ציוניסטעו פון דער גוויידינרו־ פע" שטעלעו זיך מאר מאר איכערגעי בענע שנהענגער פונ'ם פרעוירענם, רו' פען זיי ארוים כיי א סך ציוניסטעו א

משרכיטערונג געגעו רוווועלס'ן. צו פארשפריסעו דעם געראנק. כיי פרעזירעגם רוזוועלם אין זיין שטע" לוכנ צו דער שדער יענער ציוניסטיי שער פארערונו א פראנע פון צינע נעי 'פיתלען עו ש פערושן, רשרף סען השר בעו דעם העבסשעו נכשר, אומסשר אנטווארטליבקיט. עם אין נפר צום שטוינען, וושל אפילו ש קליינע צשל ציוניסטעו נענעו רעם ספרט פרצפצ"

זירענט רווווילט השט געהשט אין דורך סעפרקטברי אוו סטעים סטעטיי פיום, או איכלד דער איצטינער "איני מערנאצישנשלור סיסושעיע" איז נשך כים נעקומען די עיים או דער קאני ברעם זשל שננוסעו די ציוו רעושלוציע. כשפרעטערי צוו סטעים קיינער ערערט ווענען דעם סים"ו פרעזידענט עם זיינעו נשר דש שלערליי סברות. איין סברא בששטעלט אין רעם, או ער אין איינער שליין, זיין הארטיי, רי פרעזיבענט רפוועלט'ס נענגערשאטט לאנסערוואטיווע פארטיי, אין נענש, פינען משמענה השם שבמשלום נשרנים נען. דן לעיכשר פשרטי אין משר ש שטיצע השם איהם ממש גערשטעוועם. עו משו מים דעם עיקר פון דער ציור אידער פשלעסטינע, שבער דשם אין הערדשוינער שנגעועהענער ציוניסט ביסטישער פרשבע, נשר מים דעם פלשת. יואו עם רארף אינגיבען מארקוסעו די זיך דעריבער פיחלעו שטארקעה אדן שפעטער, אין יאהר 1932, האט רוד מאנפערענץ צויישעו רוזועלט, סשוירי מאנפערענץ צויישעו רוזועלט, סשוירי טשיל און סטאלין, אין די צייטונגען אירישער פאלעסטינע, אויב אסעריכע גאווערנאר, אויסגערריקט גארניט קיין די קאנסערעני נועם ספרסומעו אין רונגען. איינעם מון די לענדער ביים סומעלי יצ. בישע לענדער דרינגט מעו דעיפון. או נוארשיינליד וויל ניט פרעוירענט דוווועלטג או אין דער צויט פון דער מאנפערעניו זאלען לארט די אראבישע

שניטשטארט החבען.ש נייעם אויסרייר עו משכעו ש טימעל.

פון לעשן קרישמשל

לשנד אין סלהמהרציים.

ווייו, נשר דורד שנדערע.

איז אראנושירם נעווארעו דורד סאסר

רוווועלם נענעבעו צו ביירע - צו ראי

רער זעהר ערמוטינענרער מעמערוש,

וואס דער פרעוידענס האט צוגעשיקט צו דער ציוניסטיטער קאנווענשאן דעם

15מען שקטשבער, דריי וושכען פשר

ואנם, או פרעוירענם רוווועלם איו נאר שלץ השנקבשר השכשי חייו"ו סשר

מעריכאו ממוער נארדעו אין 1928.

שטעו כשל משר נשווערנשר. דעמשלט איז רוזוועלט ערוועהלט נעוואַרעז סיט

עם וושלם געוועו זעהר ברוסשל עו

ס'אין אונאנגענעם צו שרייבען ווער גען אועלכע זאכען. אבער ס'אין נויי

ואציע פון אסעריקע" ווערם שוין לאנג שננעפירט אן שניטאעיע נענען איהם

בשי וניון און עו השכשי סילווער שלם דו משערליים פון ..עסויידושענם

שיד נלויב. אז ער האט אוא צוטרוי כעו אסעריקעים באציהונגען פים ענגי ואררינט. מ'רארף נים פארגעסעו, או אמעריקאנער פרעוידענט-איז דער ביינצינער הויפס פון א נרויסען און דעכטיבעו לאנר, וועלכער האט אין ער ציים פון דער פלחסת-נעמאכט שענטליכע ערסלערונגען, וואס זיינען וערעסען אין פאלעסטינע. סמשלין שם קיינמשל קיין איין ווארם נים עושנם סשר'ן ציוניום, ארער רייער אידישער שיינוושנדערונג קיין מעו ארדעו אין דער "אמעריקאגער יירישער קאנמערענץ". טשוירטשיל, ין ענגלישען פארלאטענם נענען רעם פוריסען משפיר", השם נים בנפונעו ואר מענליד עו ואנען עסענטליך וועי פלחמה השם אוים:עכרשכעו. ווע האם נעהאלמען זיין זעהר ששרפע פו ער איז איינער פון די "ארכיטעקי סתו" פון דער אירישער צוקונפט און פתן" פון דער אין אין נים פעתר, האם קיינסאל נים צונקשטיםם צום פאלעסטינע. ראס אלץ, און נים פעתר, האם קיינסאל נים צונקשטיםם צום אור. האם משוירסשיל'ם שטעלונו בון פאפיר" און או וועו רי ציים

דער פאלעסטינע־פראנע אויד א וועט קומען וועלען די וואס שפרעבען ונע דירעסטע מארבינדונג מים ראן צי שאמעו א אירישע כאמאנוועלמה באי סילווער'ם ענערנישער טעפינקיים פראנען "פולע נערעכטינקיים" פר'ן ציוניום אין ווצשיננטאו — א שעטינקיים, ווצס אין איינענסליד שנו

ראם אין א מאסט. מים ותלכעו די קאונפיל". אבער אין וואשיננטאן האי ויטגלירער פון דעם צדניסטישנו בען אלע נעוואוסט, או דורכגעפירט עמוירדושענסי קאונסיל" פיינעו נהם אקאנט און וואס מוז עג-ליד דער עותפש ודערעו ששעו.

> אין תורש נאוועמכעל האם ראכאין לחשר, שלם פירעד פונים "עסויר" פסטישע קוושלעו אין ענולשנד, אין פעם בריף איז נעושנט נעששרעו. פו סשוירטשיל וויל דורכאוים. או עם זאל שליין השם נבושנם -שטעהט אין דעם בריף געשריבען -ציון דו ושלוציע אין דעם איצר און די פיליטערישע פירער זיינען גפי כעיבאר פארטי אדו סא

ליינעו לעצמענם נעוועו בשריבטעו. או ואל שטיצעו די ציוניסטישע שארה נינסטינע מיינוגג וועגעו ראבאי ווייו.

יש. ראס איז נעשריבען נעווארכן ראכאי ווייז צו דערמאנעו דא וואס לענרישען ים. אווי זוי און יעגע אין משוירטשילים נאמעו און אין כדי גאווערנאר רוווועלם האם ראן ווענען מינטות נעזיעו זיד אויד די ארא" קומעו פון די פאראנטווארטליכסטע איחם געואנט. אוז באנלויבטסטת עיוניסטישת קווה־ לעו אינו לשנרשו.

רשם שלץ איז זעהר חיכטיג צו חיי טיג אויף דעם אנצואווייזען, אום צו סען, חייל אפילו א סד ציוניסטעו הזיי רערמאנעו די הוייוינרופע", אז דער בעו דעם איינררום, אז כשוירטשיל וואם וואוינט אליין אין א גלעזערנער אין נענעו רעם. או א ציון־עואלוצים חויו מאר קיין שטיינער נים ווארפען. דשם איז. זו נעושנט, נשר ש סברא. ישל שנגענוסעו ווערעו איז-שטעריקזי שו די "וויידינרנפע" איז זעהר נייר שבער שוש וושם לענט זיך אוים'ן שכל. עוד שוש וושם לענט זיך אוים'ן שכל. עוד בארשוועלט בארלשנט פון בארשן קיין גרונט צו רענקנון. או שיש ווער'ס נשטען איז פשר קיינעם קיין ציוניסטען צוטרוי צו איהם און רעושלוציע פון קשננרעס קבן אויף ש סוד נישט. צוליב אינערליכער פשליי מעלכעו עסיאין שטינער עינער, סוך טיק אין דער "ציוניסטישער-ארנאניי

סעו שליין, נשר אויר אין וואשיננטאן פון לריסטלוכע פריינר פון ציוניום אוון אין אלנעטיינע פאליטישן קרייוען

קלשנגעו, שו רשבשי סילוועד איו א

ס'איז נום בשקשנם, אז רשבשי סיל ודער בשלאנגם נים צו סיין פאלימישער משרטיי אין שמעריקע. ער שליין זשנט, שו אין 1936 און אין 1936 השט עי וואס אנבאראננט די קלאנגעו. וואס נענען א דריטעו טערטין. אין די צייר י "וויין־נרופע" ספרשפריים, פו רפן סונגעו איז לעצסעו יפהר געווען בפר כשי סילווער שיו נים קיין "שנגעלענד טריבעו ווי ראכאי סילווער השם רשם סע פערואן" ("פערסשנא נשו נרשטש" נעואנם רעם פרעזירענט פפרוענליד. רופען זיי רשם/, זיינען זיי פונקט שווי אומבאגרינרעה, ווי עם איז נים בש" נעלאכם אוז געזאנם, אז ער, רוזוועלם בריברעט דער שנישטעל, או ראכאי ווייון אליין, איז אויך נעווען נענע א דר

אין שוא נרויכער חשוב ביים פרעור סעו טערסיו. אין דעם לעצטעו פרעוירתנס־קאמר זעחר נום. או סיון איין וויכטינע באר הויפס נים באטיילינט. ער האם אין רענט רוווועלט און קיין איין וויכסינע פירער פון געיוניסטישען עמדירדושעני ערקלערונג פון פרעזירענט וועגען ארץ סי קאונסיל" גיט ער זיר אפ גאַר מיט נים ער זיך אם נאר מים אם פון שמעלען זיך אויף איין שין דער שלנעסיינער שמעריקשנער פש" לימים, שלם ציוניסט השם ער שבער מאו געהאט א וויכטיגען געשפרער סיס"ו פרעוירענט. יענע באנענענים אויף רער ציוניסטישער קאבווענשאו, חעלם, חעלכער איז נאד רעמשלם רארם די שמארקססע און השנצענד סטע רערע וועגען רוזוועלט'ן אלס איר רעם פטען משרטש פון מארינען נעם פון די גרעסטע פרעוירונטען און פערוענליכקייטען אין דער שמעריקאר

בער נעשיבשע.

און האב געהערט ווי ראַכאי סיכוועו יענעם צוושפענמשחר. כיי רעם כשני נקו רוזותלס'ו. אכער ראל שטיסט לקט ויינקו נקוועו אועלכע נארוענטע סיטארבייטער פון פרעזירענט רוווועלט נשטשר וושננער, און אויד גענגער סון רוווועלם - אדמיניסטראציע,

סילווער, און איד נערענק זעהר

ווי רשבשי סילווער השם רעמשלם נעד

רעדם ווענען רוווועלט'ן שלם "אונוער

ברויסער פרעזידענס". אלע ציווניסטעו מרעהם ווען די רעפובליקאנער קאנוועני רשט נשווערנשר דיואי זיינעו ארויסי סראכם די רעפובליקאנער פריינרשאפט צום ציוניום מאר דער אויסשליסליכער

מינד פון ראכאי מילווער ליטיק אין ציוניסטישע פרטגעו.

סעו אין ענגלאנר. דר. חיים ווייצסאו ער קאנסערוואטיווער פארטיי, 'עיבאר משרטיו, שרער מוז ש וועלכער עסיאין שלנעסיין י פאלימישער

מים שריינשלעפעו די פשליטיק פון צוריי גרויסע אסעריקאנער פאליטיי שת פשרטייתו אין שטעריקע. און כא מה פרעוידענט אין זייער קאמף נענעו רשבשי סילווער און זיין צד, השם די בוריידינרופע" געשערינט ניט נאר זיך שליין, נשר אויך די נשנעע ציוניסטישע בשווענונג איז שמעריקע.

וושם ושל איצט געשעהו כיים הער שפנעליינטער ארץ ישראל רעזאלוציע T DUTING THE

אין דעם טומעל און קאר פון דער וויידיסילווער מחלומת האט פעו דערי ווייל כפעט ווי פארגעפעו או רעם עיקר, או דער באווענונג, וועלכע השם ארויסנעבראכט ארץ ישראל אויף דעם ברייטעו שליאר פון דער אמעריכאי נער עשענטליכער סיינונג.

מאראן פאנכע, וואס פיינען, או ירד זיין באוייטינען דר. פילווער'ון, האם דער ציוניסטישער עמויררושעני םי תאונסיל נעפאכם מאר א חוק ולא יעבור, אז די רעוצלוציע כאר אינים סעהר נישט אריינגענדכען מערעו אין בייקם לשננרעם כיו דר: בושם כאקומען די "נרינע ליקש" פון פרעוידענט, ארער סוף סטיים בע פארטמענט, או די רעושלועיע איז

איד וויים נישט אויא זיכער, צי ראם איז די באדייטונג פון דה. סילי ווער"ם באוייטיגונג. סילווער"ם געונער השבעו דערצעהלט, או דער פרעוידענט : mosetys typen get TRANK DIES! די זאר אין סיינע הענם נאך א סקיין ביסעל ציים". זיינען דש סאנכע. וושם נלויבעו נאר דעם ערשטעו טייל פון בדעם ואץ, שבער קשנען ניסם קאווי רעו, או רער פרעוירענט האט דערי משחנם "א פליין ביסעל ציים". אין אנדערע ווערטער, ס'איז רא א צר, וואם גלויבט. אז דער פרעזירענט וויל, או די נאנשע זאר זאל איבעקנעלאוען דוערעו אין זיינע הענט. פהן א טערי מיון באשריינסונה וואחרשיינליך ביו"ן שוף פון דער מלחמה אין אייראפא.

סוף כל סוף וועם דעה עמויהרושעני םי מאונסיל ראר פיועו באשטיפעו ושם ער, דער מאדנסיל, תאלט מאר "פליון שטיקעל צ"ם", און חי לאנג די "נרינע ליכט" פאליטיק זאל קאנטראר ירעו אונוערע כששלוסעו און האנרי ינגעו. וואס עם נעשעהלם פיר אספר שט, איז וואס דערווייל האכעו שיין י פאליטיטע געטער פון דר. סימנער תנוסעו כאצייטעום כאכעו צו פליון מולט די נאנצע אירעע פון א רעושר שצים אין לשננרטם. זיי ושנעו, דבר נאר פריוואם, אנער שפעטעי רעלעו זיי עם כיסרמא וצגעו אפעונואו כינו האם נאר פר אנהוים או נישם שראופט אריינגעבעו די רעושטישיע יין קשננרעם, הייק נו השם כאי זוי "יינינ ווערטה" פון מאלימישו TENTONES INC. ים באנרפת מכנו. וויכבית, ושנען די ליקה איז דעם פרעזירענטים נוסקר הרלען, הייל ער איז דאר דער, נושם ם הרם די אויסערע מאליטים און כוכט DWTD3MP

י רצוינע סיינות ווערט נעשטיעט פון דר. נהום נשלחביאן און דר. בער" נורר רושצועה, און עם הייסט, אן כאס אוד די פאליטים פון דער גאנצער שבר אנענטור. דו. הנשאועה רעדט אק א כאו מיי, או פיר האכעו אליין נישט נעוואוסט ווי נוט ס'איז אנו ותן דער פרעזירענט האם געשיקם זאן בריעה עו סענאטוור וואננער. מבוען שיכשבער, זגן או פיר השבען בידם נעסאכם נענות וועועו פון דעם פרדוירענטים רערקיערונג. פים אונ: דער פרעסעו די רעשלוציע נפד. לעם ורדוידענט'ם דערקישרונג. סיינט כו רודשוער, השבעו כיד מאררשיבעו ה נוכם ווירסונג פון דעם פרעוירענט'ם רעווקלערונג (? ?).

הער שרייבער פון די השויעע שורות אין נרשר נעווען פין די, וואס האבען יע בנסאכם א כרויסער וועועו פין רעם פרע ידענט'ם דערסליברנג. איד חשב שבער באטשנט. או רבם פרעוירענס'ם רערולערונג איז נעותו א רעוולטאט מון דער פראפאנאנרע מאר דער רעושי לוציו אין קשננרעם, זון השב זיך אני רערע נישט משרנעק מעלם וויג: או איצם (או" דעם פרעדירענט'ם רער־ קלערבנ, וועט די רעשלוציע השכתו א פרייעו הענ אין מאנרעם, איבער הרישם נשכרעם היי רער פרינסירע מארטרענט האם צוריסנעצוינען זוין איינות ברוכנ בקנעו איזור צולים "מיי

ליטעריטע נויטווענדינקיטעו".

אוני דאב איד נעשריכעו דעם 71סען שהמשבער, דעם 19טען שהמשר כער השנ איר געגעבעו או איבערי בלים איבער דער גלייכנילטינקיים אינ לשנראו ווענעו רעם פרעוידענט'ס רער: קלערונג און איבער א רייחע אנדערע אוסנינסטרנע אנטוויסלוננען פאר אוני וער זאר. אוו נעענדינט:

לדערשער וועם זיין זעתר האברעד במיד מי דער אפעריקאנער פאנגרעם מיעש זיך חוידער פארואפילפו. דורכעוי פידרשו ד' ארץ ישראל רעומלוציע אין ביירע תי זער פון קשגערעם.

ביי, דער דשנינער פייכונט האלט איר פיד כאד מיצכ, "נרינע ליכש", אדער בישם "בויכע ריכם", און אויב בעוויי כע פישולידער פון דער אירישער אנענטור דיינקען, או די ואף קען איי בערגעלשיעו ווערעו כלויו אויח"ו פרעי דענס'ם בארשט, מאכעו זיי, כמחי בבודם, א נרויסעו שעות.

. אין פיין כאלום פאראסטאנען זוני בשנ השם איך שוין הקהקוקום. או אינוער זאר קעו נישט וואנטעו בט נאר דער ס'חסת, ווייל פיר האכעו אדיף אווועד רוקען א הויקער, וושם מאוסט "חייסער פאפור", וועלסער איו נשר אלין אין קראסם, אין סרשין דעם משפ די ענוניים העניהוננ נוכם איצם כים אלך פקוריבקייםן אויסציביחנו ביפיקאמעו דורד'ו 1272300 1945, קענען פיר אוא שפענעם כאר טרות נייטט שננקחביעו. די צינהן סוד דענט הארשעו אריינגעבראכט ווערען שם פעו נשכחשו ושרעו, וועו נרשם בי הינטקרישים פאלימיק שון דעד ענכניי שער רענירונג. חוד דעם היינעה אויר דש אנדערע נוירות פין רעם "ווייסן AME'T, HAD PICE DITE AT CHICA שבער איך השב פורא, או די פשכר טיקער פון דער אידישער אנענטוה נישם ליינען נדיים זיך עו פארלאוען אויא"ו פרעזירענט אליין, סארנעטעו שים כאנצעו די רשלע, משם דער אפע מימאנער סענאט ודנט מווען: שפיוען ראם משל ווענען ארץ ישראל. און חיי יען נישט ריסקוטירעו אונוער שטער לוכנ עו דקר פראוע פון מאנראס.

וואם און נונק דעם קרסטען פונמט. דארה סעו וויסען, או 145 איז ניספ 1917. פרער 1918. הארשלסם רשם קם נערויערם פינף יצרד נצר רער באלפור דעסלאראציע כיו דער אפעי ריקאנער קשננרעס חשם זיד אין איתו אנגעעלאטען דורך א דע שלוציע אין עד יענע רעזשלועיע איז געד 1923. מועו ועהו נויפינ. כשמש אפעריקע השם ראו גישם נעהערם זום ליעג שוו ביישונם, רשם השט ראד סיינער נישט SWINSTON FRE HUTE INT CALVE אלם איינער פון די הויפט ארגוכינני

COST WIT MICHIEF BYMBHONCER שובער אין 1945 וועב זיך סבחה נישם ווידערהשלעו רשם, יושם עם אין נלעלהן אין 1918. חען אמעריקע אין שונעשמאנען פון דער ליענ און בייר יטשנס. רשם כשל וועם אביערופע ביין צווישעו די ערשטע און וויכטינסטע ששאיסער סעסבערם פון דער יכיר שעד ניישאנם. עם ווייום איעם אים. שו די צפיציעלע נרינרונוס פארואם לוכנ פוז דער יונייטער ניישאנס דעט שפנעתאלטעו ווערען נאר היינסונען

ראם סיינט, נאטירליר, או דער שער כאם, וועלכער תשם נשר א נרויםע דעה שיבער אועלבע ענינים און איבער קרישים, וועם פווען ראטיפיצירעו די נייע יוניימער ניישאנם קשנסטיטודיע. ארשטעהט ויר. או ארץ יקראל חעק פון כל פוף פותו איימתנוטעו יעי רעו פון דער יונייטער נייינשנס. סשלנט רערפון, או עם איז פון רער וועכי משער וויכשינסיים, או דער סע אם ואל זיר וושם אם ניכסטעו דערקלעדעו באד א אידישע פאפאניעלטה אין

היענען דער צוקונסט סה דעם כאני לאם השבעו איר שייו מאראכסאבעו שבנעדייטעט. סיר שוריינען ווענען רעם

ארץ ישראל.

שבער די זאך לע דשר ניסט פאר שווינען ווערען אוש אייביג. פיר הש בען בענוג געשווימנו אין דער צייש. יעל שננלאנר השט שמעו נקנרשנקו ו פאראנראסען 16: 16: און ספּעניפני THE DATE OF THE 26 STERNING כאטען איחר עו משכען וועלכע ס'אין שנדערונגען אין פאנראט אחן דער דערלויבניש פון האונסול אוו ליעל DOMESTIC YOR

שבער די סיקעיע פון א בלומר'שמי רינען מאנראט, וונו עם וועט שוין נישט זיין קיק זכר פון דער אכ מער ליענ און נייקאנס. מארען מין ברשם לשועו שנתאאסעו. עם איו שני כשנופען, או ווען די יונייטעד ניישאנס וועם שפיציעל גלגרינרעט ווערעה מי זי ווי א "רעסיווער" איבערנעהפען נקוריסע אינסערעסוון פון דער

ראו לוכים אוימאראטרט די פראנע : מועם די יונייטער כייטאנס אוויך איי בערנעבעו דעם פאנראטעו פיסטעם שונו דער ליענ אוו ניישובם. אדער וועם יד איינפיהרעו או אנדער סיספעם. לשסיך ושוען, א סיסטעם פון אינטער נאצישנאלע לשטיסיעט. אנשטאט פאני ראטעו לענדער ?

ווען עם ושל אפחריננען שו פייר, וושלם איד נעושנם, או דער סאנראר טען סיסטעם רארף מארביטען ווערען צויף א סיסטעם פון אמת"עו אינטער באצישנאלען לשנטרשל. שבער פען לען ר משרשטעלען. או אונטער געוויטע אומשטענרען ושל די יונייטעד ניישאנס פיכערלאוען רעם ארק ישראל פאנראט פר ענגלאנד, אונטער רער פארזיכעי זונג, או עם פיון נעשאסען ווערען א שירישע האסאטונעלם. איך חשבי שויו דערקלערם לעצטע וואר, או איר האלם ישט, או דו איריטע כאסשנוועלט שען פראכלאמירט ווערען איירער מיר מעלעו השבעו א אירישע מעתרהוים משם ארץ ישראה, אבער באר פריים אוכינראיים אנו מתן השכשבווכים בשבחעם ווי סיר שלעם ווערעו א מערורויים אין ארץ ישראל, פון דשם פשר ליין פלשל און

THE DEMONS THE SHIPS HIM TON רעו אין נאמעו פון די יונייטעד ניי ששנם. סענעו פיר דאו איינוויליגען אויף או אובערנאננסיפעריפרע און או רער פאנראט זשל בלייבען ביי ענכי לאנד. ביו דעד קאסאנורעלטה וועט זיי א פאקט. שבער רשם אלעם רארף רשך ארוסגערעדט און כאשלאסעו ווערעו. און כעו דארה ויד נישט פאריאוען פויק א יחיד'ס נוססקיים אין דער יעומען פינונו דאם און אויד או-עספ שאר נרויסן אינסנרנאנישנאלין יורים 118 170

מען כען כאטראכט רעם רצוינע: קשמשיעקם שון פראנענ איז יעדענ פאום כישר. או דער אמעריקאנער מע נאם פון דש שפירען א המופט רשלע אין יעדעו נייתם שרים ווענען ארץ ישראל און או א רעואלוציע איירעה די יונייטער נייםשנס מערט א מאקט. וועט באחנעו רעם וועג פאר שפעטער רינע ממשות'רינע מעשים.

סירער פון דער עיוניסטישער אר" פען מאל אין דער נעשיכטע פון אמי עשניינשעיע השבען א כתנת עו דער דיקשוער אירעופום אויף דער העכם אירישער פרעסע און עו נעוויסע שריין מער פאליפישער ניגוא." בער, משרוושם זיי השלטען נשך שלץ

אין אידישען לעבען

- ספונסיל אין שוין רעשרנאנידרם

רעם ווי זי ווערם אשנעטשו. רשלט זי

בלויו רערסוטינט שלעכטע רעני־

פיענישעו ושלעו רעשנירען אויף

דעם און נים דערלאוען. או דייער געי

קריטיק אין רער פרעסע ואל אום שטעי

דען אין דיין ארביים מאר ארץ ישראל.

זיגעו פשטח אויף כ נשניו הויכען

ר: אירישע פרעסע האלט דעם רשי

שענשליר. אויד ווייסער קריסיועו איז, !

דשם ארזינטראנעו פערוענליכם פאליי

טים אונמער דער פאסקע זון ארץ

ישראל מאליטים, און או פעווענליכע

פאליטים אין אריינגעטראנען געוואי

רושענסי קשונסיל קענען ד". סילי

יער"ו, אויה דעם זיינען דא רי בא־

לויכשע ערות פון ...מורח" און

פות לי ציון ", וועלכע זיינען שותפים

אדן א סטייטסקנט, וואס דער

שיידער דר. סילווער השם איבערי

גענמטעו די שפיציעלע פשליטיטע לייי

סונג השם נעהערשם א שדעקליכע

תוחד ובוחו, אן אומגעהויערער מישי

רי מזרחי שרנשניזשציע השם זשנאר

בעם־שכם ווענען עמענען או איינענע

ביווש אין ווששיננטשו, שבעד צוליב

ציודיסטישער סשלירשריטעט השט זי

אריטנענענען דעם נעראנק באוווי

דערם נאכרעם ווי דר. סילושר האם

NI'F TUT EBTUTHE BIJ TT. "I"KOBJ

N. CALCACIDAT L. C. QUIC N. BICA.

הריצעו א מיליסאוסישע אובי ש, וואס

האם נעשטעלם דעם ציוניום צים קוש"

יפורחי" האט פארעסענטלוכט רי

מון דר. סילווער'ם מירערשאום.

מענ חוערם נעושנם

".DINID

פיינונג פון אמעריקע.

אין שרייבען ווענען דעם סכפוך אין מאר א ציוניסטישען פירער, ווען וי שיוניסטישער עמוירוזשענסי ער נעחערם אפילו נים.

מענה"ן זיי, -- פיין ואַר וועם סירווי ציע אין איר סטיסטקנט: רי שרשפועצונג פון דר. סילווער.

נים נעסאן חערעו כיו דער סופענדיי נער ציוניסטישער לשנווענששו אין אין, לוים אונוער סיינונג, פאליטיע שקטשבער. איז משרוושם נים כש" שערליך, נים משרנינפטינ און נים עישו זיך שריינטלוך עו דעם נייעם שטיש."

אים די נעלענענהיים, צו פפן קשנ" פתנ צורים פשרעפענטליכט ש ספייםי רערויף קען נאר זיין איין ענספער : אפען ווען די פרעסע זאל אויפחקרען דין

בלייד פון שנפשנג פון דר. סילי רסאנירעו אויה סיטואציעם, נשכרעם ווער'ם לייטונג האבעו פיר נעהאם ווי ווי ווערען ברעשרנאניזירם", און רשם נעפיהל, או עם ויינען פשראן לאוען איינשלאטען יערע עולה, נאכ" עלעפענטען, אינעווייניג און אויי כים מארדינם עו שפילען די השליע, סיל, וועלכע זיינען נים נאר יישם זי שפילט אין דער עשע טליכער דען סים דעם פשקט פון דר. סילי ווער"ם אריינטרעטעו אין דער לייי פשרשוויינען עיולות נשברעם ווי זיי סונג. פיר השבען סים גרוים צער זיינען. שפונסטו נקוופרעו, וושלם צונעועהן סיסנים פון אוסציפריי רער און פירער אַפצופאו זאַלעו. און ביים, ווייל יענע אופצופרידענקיים שטעלעו ויי געועלששטט סשר ש נע" השט זיך גים שטעגריג בשעיינען אוים'ן תוד פון דער ואד נופא און רי וואם דענקען או או אומרענט נים שטענדיו איז זי נעווען אביעקי איז באנאנגען נעווארען סדר דער שיוו. ראס זיינען נעווען שאפונגען. אמעריקאנער ציוניסטישער שרנאני" ואם האבען זיך פים רער ציים אנסי יאציע אין רעם עפויררזשענסי קאוני ויקעלם אין אביעקטיווע שפערוני באטראכטען עם פאר א פליכט ען פאר דער פאליטיטער ארבייט." נים עו שוויינען ווענען רעם כיו ווא" מען רארף נערענקען, או רער קאמא נעו דער אומרעכם וועם באויימינס ש אן צווישעו צוויי צררים אין דער ישרען, און אויב ראס קען בים גער ופריקאופר ציוויסטיטער ארנאניואי שמו ורערעו ביו שקמשבער, אין עס ש

ראפעלטע פליכט עו האלטען די אישי דו "סורחי" און די "פועלי ציון" שפען און לעבערינ בין צו יענער ציים, נען נים סיין צר אין רעם ראזינען מה, און דעריבער ויינען זיי בא ויכטע ערות.

רישת פרעסע, מיט דער אויסנאם דער _פרייתיים", שמיים ארים": ותאם איז נוגע דער מעמיגו"מ פרן פון דר. סילווער?

ביווא און כשכם קלשר, או די אישו ורעגעו ציוניסטישע פירער: מי קעו רער עמויררושענסי פטונסיל קשנסטרוקטיווע ארביים מאר ארש

ישראל אונטער אוא סכול פון קריי

דער ענספער איז, אז די כריטיק אין נים נעווענרם קענען דער ארביים פון עמוירדושענמי קאונמיל פאר ארץ ישראל. אויכ דעם עמוידרושענסי קאונסיל וועם זיד איינגעבעו דור מעשים צו כאווייועו. או ער האם עפעם מער אויפנעסאו ווי דר, סילווער, וועט חויינינסטענס איינער פון די קריטיקער וים עסויררושענסי קאונסיל אין זיינען ויין עופרירען צו אנערקענען זיין עווען ערייראיה רורך די 16 חדשים טעות.

נים סיין שלעכמע רעסשמענרשציע שיוניסטישעו עסויררושענסי כאונסיל. כוסט פון א פארטיי. צו וועלכער

מויסען זמל איינשלמסען צוומחען פים אין דען א וואונדער, או די נאנצע

יעם רעשרנשניוירטען עסויר־ושענסי פין לען ש וואונדער, או די ציר ספרוסיל, ועהען סיר נים מפורושם די טישע ספסען, וועלכע סענען זיר יענטירען אין דער ציוניסטיטער ליטים, מאַרערען צוריקצורופען דר, ווער"ן צו פירערשפט ?

פסויררושענסי קצונסיל און נעבען די פועלי ציון האכען סים א פאר

SECTION

קונסט ביילאגע

1945 34 760367 280235

לה, אכא הדה סילותה, הדה פראסינענטקה האכשי את צייניססייטעה מהריעה אדום וינסטע קס נוחם איצם או א האפוד אין רעי אפקריהשונה עדוניססייסער באותניננ הי שינעקרהייסען וינעטן האפפוד גענען היה סילותהיים ווינען העדעהום נפוראה אין אין ארסיילען אין באפיראדים לעדעהון ווינען העדעהום נפוראה אין אין ארסיילען אין באפיראדים לעדעהוען פור בינית באפקרהען או הי האפוד ניסטען היונען אין היינער איינענג ארויסגעטיפען פארן עה, וואם אין נענען סילותיה, און היינען אין היינען מייניסייען ספסיך אריינגעטרנפט בין אריינגעטרנפט ביין אריינגעטרנפט בין אריינגעטרנפט בין אריינגעטרנפט ביין אריינגעטרנט ביין אריינגעט רי פרא ע ווענען טעועראן

HARRI DR. ARRA HILLEL SILVER, prominent Empley, who is the center of the continuously which diverged in the Emergency Committee for Element Affairs. The main's story at the conflict into which the Concentrate, drugging in Toberan, have injected themselves on the side of the articulary tection, was belief a series of two articles. by Loss Crystal of the Formant Staff. albhata by Alexander Archael

בעריאונער האנגרעסייים. בייי האני וואם שמיים הינם

> א פערוענליבער כאסו ארער א אירעאואנישער... מיינינען אין אויספייטינונינו ווענען דעם חייויסילווער שעריים.

משתוון פון דוד פינסתי 1-14-45

שהייספו רכם לסכן ישלואר איז אין "משרנקו וקורואי" שארקשקנטיינט the duriplyor work" in sprange תל אבים בות הליטור: "דער ראבי פיימט פווישפו דו. סטישנו וייו און רי אכש חול פוויוני. און באצונ צו יים ציוניסטיטים להמט איז ניסטי א איז ניסטי א ארוניסטי איז ניסטי איז ניסטי איז איז ניסטי איז נ ישים רש במכמפון פותודמרום פיכות וסיפור שאנ. הויפס פון פשליסיטען רפושרסי

מיתם ביי דער אירישער אנקנטור ישים שפרטאת פון שם וויפשו ער מום א היתנקדע עיים בארבראכם דא THE DOLLDERY CHARLES IN THE PARTY THE ASSAULT SENDENCING OF THE providert, tenam trme telletere יון אויסעוקטינען וושל כס הוסט פער רשם בנסשכם בשח אורשעון כי המנה שיוניסטיעו איניסטיעו ביירער אין זיבער א פערוענייבער וו א פרינטיפיעלנד, אריבעדאר סענטען מונען זיד ניקט עומיינער פים רעם 1122 72072

DESCRIPTION AND PROPERTY. STATE OF ששענרים נערועל העסיים אנו שעריים, נוי סול עד דיים העסיים און שעריים אינן ער כופס פאר בין אונו און און און מאויטרטקו רעמאריטטענט ביו רער ארי ריטער איננטור, דער לרינער ווייסעני דינעד כיעה שערסאה זאנטט יא דאס האכנו זוי דער האסא יואס פנהס או צווישלו די פיתדעה פון דעם אספריי האכשר ציוניום, איז "ניכעה א פכרי ועליכער ווי א פריבעיפיעלעה" אחרות איז נייפיו אין די פאלעו. שבער נאר (מעמיטר שווישעו פיהרער. ראר שוויעעו דו פיהרער פון רעס אסעריתאנער ציוניזם תאס ניינט נער תאכם זוינו פיים אחדות, וואר זוא תאסעו

בייטים פסאענט איינינען אויים פער

משם פון בנור, וושם יעוער איינו האם נכוואים פאר זיר, אווי מוזכו כ מארשטעתו רי ווערטער "שערוענ ליכער כאנפליכם", וושם דעד ריפרא

DEFFECT THE PROPERTY SHE רער שיוניום פומש פים רעטונו עום איזיינינו פאיה, עיינים איזים דעם דענ צו פאיזיסיטני און עיפנאסיטני וויי רפרנעבורם. דעם ורכן פון שופויכנר פרום און אפתענגינהים עי ועלבסער שסענריכויים אוו ויכעיעו לארעו אוני ספר דו פרם. שבער עד בריינוט ארוף וייסטינע חידערעפנורט פר איז אייד א סאראליינער כא ער וינסע ראט נעפנע איז רעם איד. ער וינסט רעם איר צום בשפורנו איו בשפטעו ער יויו, רער איל ואל דיו א פיוסטערי מקנת, ראם אירישע נאלה ואל דיו א מיטעריםאית, ער זיין מיתיען די איי רעו עו די אירקעו פול אונלערק רעו עו די אירקעו פול אונלערק נבישים, פארווירפליכעו דייערע אורעאר רי פיתרער אין ערוניום פודער עם ראד וויסעו פאר'פיאום'ו זיי איתם נים סים דיער "פערוקנליכנו מאנפלימם ל" פראלפוורלדינעו זיו פירם ניסע פים

ייאם זאנען דעיעי די ניייםע עיינים מידע מאמני איז אמטרילאו ויאם זאר נען דעיעי די נייים מאמני, וואס מיניקנו אמת'רינ נאד אויפכרי פרו מיניקנו אמת'רינ נאד אויפכרי פרו

סיקסקי שו רכן שינסק, ויטים שאר סייונעו רעי "שק ובלינקי קאק שוינעו איז נישטש קיון רפו איין בס סענידר או און כפר איישנאר איים פייתנאן רער "אַנדינינער כארי בס סענידר או און כפר איישנאר איים פייתנאן הער "אַנדינינער כארי איים בס איינען די נאר איים די איים סס איינען די נאר עם נעראנים ווי ווערם פער פארי בער העם הער בער בער בער בער בער בער בער בער איין דעם איינער דעם ערבור בער בער איינער ואר. באר בער איינער איינער בער איינער בער איינער אייינער איינער איינער איינער איינער אייינער איינער איינער איינער איינער איינער איינער איינער אי TOTAL DESIGNATION OF THE STREET, STREE יטש וערארשט מארוריעד אינעעיר רי דרכשיתרונו שיר דעי ארץ יעראל רעי ישלובים ל השם בינו נפרשישם שרפו ביסט ופושרשם נשבווספו רקם ווויני פין רבס פרעוירעים און רעם סטיים רעפאיטטענט און אינעריאוען די איי יטראל פראנע און ויערע רענט. ני יי ועלען אנשטענען א' ניין נינט' ו יי ועלען אנשטענען א' ניין נינט' ו

"עם אין א פראנעטין פארוכטיער פאריטית נענען אויאסטיריים" ראט רד, יסראי נאררטיין דערהנעהרם יתר וויון אין מאד משלויבטינער משי ove the frequence on the fine-ארתם די פשישרישעם פרו לעם לאוני

Meanwhile, the central committee of the Foele Mirrochi today criticized recent and the control process the control process to the process to the process to the control of a Jawish control of a Jawish control of a Jawish control of a Jawish control of the contro

ישט יהנינו חיום דער פרשוידענים היינו פרשוידענים מאוידענים מאוידענים מאוידענים באוידענים באוידענים באוידענים מאוידענים באוידענים מאוידענים באוידענים און העודענים און העודענים און בעיידענים באוידענים באידענים באוידענים באיידענים באוידענים באוידענים באוידענים באוידענים באידענים באוידענים דעם פאטריאטיום פון איתר באפערי ספרוכנ. או אראכים לאנד און וועם עם בלייבפו איזא אייבינ וופעציו פוד יישו אראבער, אינעטריטטיעט פין ריינען הונרעים עיייאו פאסיעטע דינען אנטשראסען אויסעולויפען די סיט היכרע הצבענס" און אין פונחט פונה האם הער פרעזירענט איסערנעי היענט: "רער פראינים) פון איייני ביית עוויפעל פירוען און פרועמערים ווער ארי עוויפעל פירוען או פערמאקערים הוו עוויפעל פירוען או פערמאקערים הוו עוויפעל פירוען או פערמאקערים סקו לייו פוא כיון איין פאלק וועם מארנייסטעו וראס אנרערני נישם נאר 218 /80 H21009788 218

ישיר מיינים ליינים ליינים מיינים מיינים ליינים ליינים מיינים או היינים מיינים ADVIS H TIS מיקום אואנסוריום. בינ צו יקיי פסר פיים? כיו די אראכער סכני ייקט פארטויונרעו? אואב די אראר

יים ניוים אין די פאנטאר פון מאנטער. ניידע ניויטע פאניפויער, פור האנע

יכעו עיושו פון דעם פרצוידענם איריו TTO ITTO CHITTING וואס אווינס אין נעקעתון ליווינס אין נעקעתון

יינר ביינא (או) ויפוכעו פינר פרנד מירננס ראסה סננאסאר והאנבר נים אריינציברייננפן רי ארא יפראר יער

ואלינית אין פענאם אין או אפרואנג פון א פעלעניאם וואס עד האם נעד תראנען פון אן אראבער האנגרעם א

מפלובוראם. אין ודפלכסל כין שראכער שחתננעו דיד עו עופיפעו איתב. או

הפחדענט לד עי עוסיסעו איתנ. או היו דערהרעתרונו זוכנעו ארע יעראל האם ער נעסאכט אונשער-די "אכנארי מארע כארינגינענ" פיו א פאלינייעעו לאפפייו אין פי ראיא זור ביים איתר

ייפט רענענעה ווטו דער מאריטיקער

ליוושונעל לענשטשבים מערשטים שרויסטסררשונו א פיק" סאריטהרי

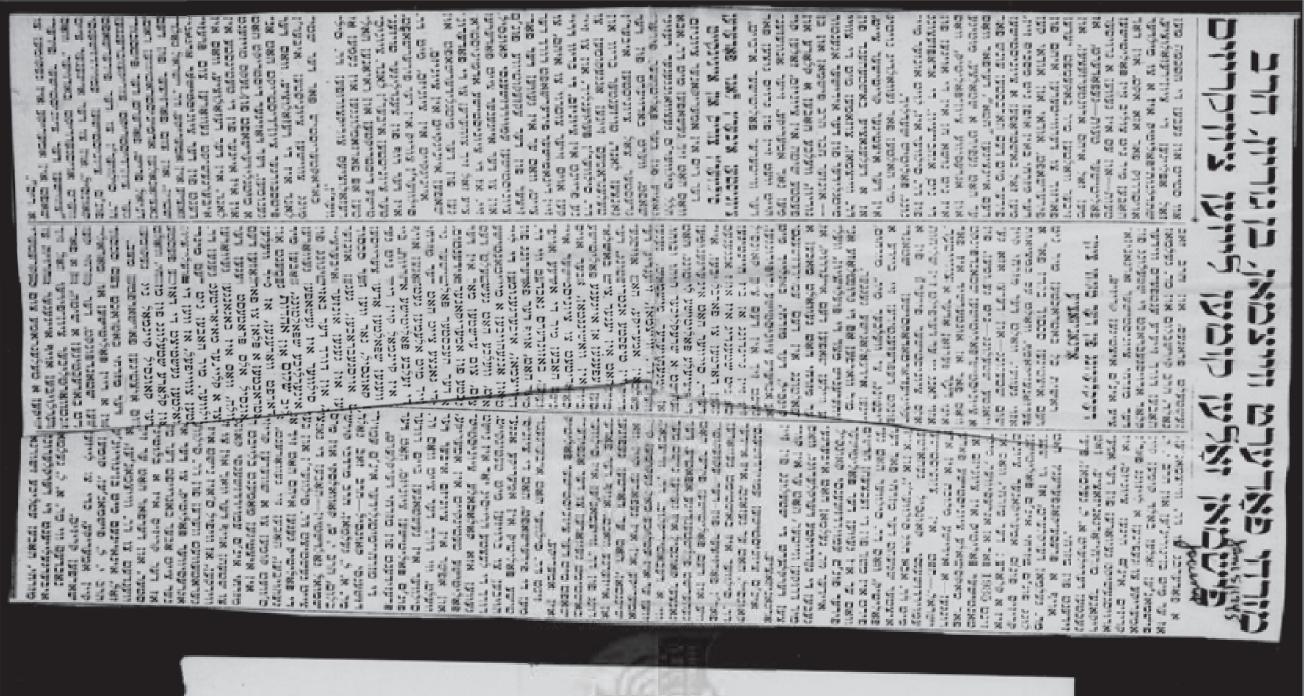
בער שננק שיו הוורחויר אווי ניוים או" ערנסט, מארואס, נרוס אירוס נערטים! אוע אירעד פון אירו מה אפשטעלנו רעם ציתיים סיט אינ דיקק פוקנקל פון טיקטינייטר און עד ואום, אויב סיי וג. עו האום אפייקנ אווב סיי וג. עו האום אפייקנ אוובר ועואיועית ערי

ייעל דער אראביטער טולינוראב. וועי דעו סיר נאכועבעו א יביערויבריים. יעוכע השם שונו איינקשל ניקט כני שרשתעו. העוכע האם אונו היכפאו נישט אפוניטעלט אין אונוני איבייט. סייר מארעו עם נרעם מחשו מייו רשרי פינו שפינוסים לעם ביניי בינייי דקנם ויין שרקה אין אנוקחו היישנה סים דקר ארביים. רי אראבקרישפיעי נראם אין הירבאיים "ינוצרים אוני

AND THE PROPERTY. 7377 און אוואנטורוום האם נקסונם רעד

typico pyriodytry on typican ארויסיוסעו סים ויילר ואשרם רשונה הערצו וייער סיונונו און ווייען וייי עד די אנערקענען רעס שרקה ווייי למטים ניפיות ותמשטי ומשיים ויים ומ מונה את הארשבן אחים רקם "נדים ליכס", האם אייו נאט היים, רקו דעם אונעשטעלט חערעו. ארב ער רעם אונעשטעלם חברעון הייקן אין ור דער רום זשנט, ויצע ברם זם און יישיבעו אויא נוסען ויצעער !

אין פיין מיאונדים "מיפה פיבו און דוד הישוכני" פיהר איד צוניים רעם כאיירסטעי שתחין פון ועכעפתני מקו יאודיתוניעים יבי יובעים נישוביי מאו פין ישמדיום פים ימיפת פינני, ויצלבפי בעום כים א סיטית שיוסות צום סיווקר כארן כי יוויי או דכר ושום איושנסירים: פיר השבעו סיכו פאלנט אירם ניסט רער שתרין אראפנטניסטו פח דור ארץ רשואל דע אין נעווען נעוענט און שלפה פיננו שלונים רקם משרפשם פון רכם הדים שין מאדברבנם נלוישרבו שבער שי -עצארטטענע, פוד האבעו דו איינילנוע

J.T.A. NEWS

1/16/45

CELLER RE-INTRODUCES PALESTINE RESULTING BELLE STATES FOLICY

WASHINGTON, Jan. 15. (JTA) -- Declaring that "upon a nod from Churchill, the curtain was rung down" on the Palestine Resolution in the last Congress, Rep. Emanuel Celler, New York Democrat, today re-introduced the controversal legislation.

Like the measure introduced last week by Rep. James P. Geelan, Connecticut Democrat, the resolution is in the original form, without the amendments made by the Foreign Affairs Committee before it approved the bill last session. It calls for the fullest colonization in Palestine to the end that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth.

Coller said the need for action by the Congress of the United States was highlighted by the recent action of the Turkish Government to prevent the transit of Jews seeking refuge in Palestine by way of Turkey. The Turkish Government emphasized, that it had no choice in the matter "because of the adament attitude of the British Colonial Office and the Palestine Administration in its refusal to issue Palestine immigration certificates."

According to Celler's office the Congressman acted independent of official Zionist circles, which have not yet indicated whether they will press for action until the State Department withdraws its opposition.

AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL 342 MADISON AVENUE, NEW YORK II, N. Y.

MEMORANDUM

Chairmen of Local Emergency Committees Date To

January 17, 1945

From

Arthur Lourie

I am instructed by the Executive Committee of the American Zionist Emergency Council to send on to you the enclosed communication with regard to the recent reorganization in the lendership of the Council. Please note that this is for your own information and is not for publication since in the interests of unity we wish to put an end, if possible, to a continuation of this controversy in the public press.

We wish to emphasize that all forces previously represented in the Council continue to be represented on that body. It is the determination of all its members that the Council shall go shead united in the fulfillment of our constructive program so vital to the future of our people and directed to the reestablishment of Palestine in the neares; future as a Jewish Commonwoalth.

AL: CK

The American Zionist Emergency Council was reorganized on December 28, 194in order to make possible the full and harmonious cooperation of all Zionist
parties in the United States. The reorganization was effected through a majority
vote which the minority, as disciplined Zionista, accepted. In the interest of
continuing this principle of unity and discipline the new administration of the
Emergency Council will avoid taking part in factional controversy. The Zionist
cause requires our complete and unswerving devotion at this time and we would
consider ourselves remiss in duty if we dissipated our energy in internal division

However, in the light of the fact that erroneous impressions have possibly been created by incorrect facts, in which connection we must mention the improper and unsutherized statement on stationery of the Emergency Council of its former director, Mr. Harry L. Shapiro, we feel that the local committees should know how the majority of the Council views the situation which has led to the present internal reorganization. We shall limit ourselves to a brief statement on the main issue. Whatever supplementary comment may be thought necessary by the individual parties will be made directly by them.

After Secretary Stimson had announced that the War Department had withdrawn its opposition to the passage of the Palestine Resolution, it became urgent to determine whether we should press for its presentation before the termination of the 78th Congress. At a meeting of the Council held on October 30th, two points of view were voiced. Some members were of the opinion that the propitious atmosphere created by the party planks and the President's message should be utilized for pressing presentation of the resolution immediately after the elections. Others felt that the crowded agenda, the short working period remaining, and the need, if possible, of improving the wording of the resolution to bring it in line with the President's statement on Zionist policy, all pointed to the wisdom of postponement and reconsideration of the resolution during the next Congress. Moreover, it was the majority opinion of the Council that we had reached a stage in our political affairs when It was more imperative to seek implementation of the President's announced policy and most important to meet with the President prior to his attendance at the meeting of the "Big Three." This was the position taken by Dr. Wise.

There was unanimous agreement, however, that the repetition of the experience of last March must be avoided at all costs and that the passage of the resolution should not be urged unless we were certain that we would not be fased with the opposition of the Executive branch of the government. The very wording of Mr. Stimson's letter pointed to the need of clearing with the State Department in advance of any decision. It was the consensus of opinion that a second failure of Congress to take favorable action on the Palestine Resolution would not only be a serious political defeat, but would reduce the value of the achievements already attained through the inclusion of pro-lionist planks in the Democratic and Republican platforms and the President's historic endorsement of a Jewish Commonwealth in his message of October 15th. Steps were therefore taken at once to ascertain the position of the State Department and of the Executive branch of the government.

Early in November we were informed that President Roosevelt and the State Department askes that the matter be left pending a little while longer. At a meeting of the Emergency Council on November 21st it was decided that efforts be made once more to obtain clearance from the Executive, it being understood that if renewed efforts to obtain the approval of the Executive failed, the resolution should, for the time being, be left pending.

Dr. Silver proceeded to Mashington to explore the situation, However, before the clearance of the State Department was obtained he proceeded with activities designed to secure the passage of the resolution. In the meantime information received by Dr. Wise indicated that the attitude of the Executive and State Departments remained unchanged and that the resolution, if pressed, would in all likelihood again be deferred. It is pertinent to point out in this connection that within the last few days the President has indicated to the Senate Foreign Relations Committee that he wants no resolutions on foreign policy before his projected meeting with Mr. Churchill and Mr. Stalin. It is obvious that his request that the Palestine Resolution be left pending a little while longer was in line with his general policy affecting other international questions

In view of the urgency of the situation, Dr. Wise called a special meeting of the Council. Dr. Silver, who was in Washington, was notified and kept in touch with the proceedings by telephone. A special committee was appointed to go to Washington to dissuade Dr. Silver from pressing the resolution for reasons given earlier in this memorandum. Dr. Silver, supported by the Mizrachi, continued his line of action until the Palestine Resolution was tabled by the Senate Committee due to the intervention of the Secretary of State.

As a result, Dr. Wise resigned in protest against what he considered "the arbitrary action" of the Chairman of the Executive Committee and what appeared to him the contravention of democratic procedure. At a meeting of the Emergency Council on December 20th, Dr. Silver defended his action at great length, as being in harmony with the basic position of the Emergency Council. A proposed motion that Dr. Silver had contravened decisions was tabled. A motion was then made calling on all officers to resign in order to permit reorganization of the Council. When a vote to table failed of passage, Dr. Silver stated that this represented a regulation of his position. He thereupon resigned, saying that his resignation was irrevocable. Reorganization of the Council then followed.

It should be pointed out that a large majority of the Council considered reorganization essential, even without reference to the matter of the Palestine Resolution. Two of the groups within the Council had for months been pressing for the establishment of a small implementation committee. This committee, they proposed, should concern itself — in cooperation with the co-mairman — with the day by day affairs of the Council and with mapping out concrete steps to be taken for carrying out the general line of action enunciated by the Council. It is clear that in political work the method offtimes requires as much attention as the formulation of policy and that the procesure followed is likely to affect fundamentally the success or failure of the endwavor. Unfortunately, Dr. Silver had not been willing to set up the type of permanent committee proposed by the two groups.

It is of the essence to make clear that at no time were there any differences as to fundamental Zionist policy. At no time were there questions of
"maximal" or "minimal" goals. The only problem debated was the most effective;
manner of implementing objectives in regard to which there was complete agreement. The American Zionist Emergency Council, as now reconstituted, represents
as before all Zionist parties. Those who were in the minority in their evaluation of the recent controversy have participated loyally in the reorganization
so as to ensure the centinuance of a united and energetic working body. In
this spirit we now call on all local committees to follow the central organization
in a policy of unity and complete concentration on the important tasks before is
in promoting the program of the Jewish Commonwealth.

ASK WEIZMANN TO CONCILIATE IN ZIONIST,

Palestine Delegation to

New York (JPS) - Ur. Chaim Weizmann, President of the Jew. ish Agency for Palestine, was re-quested by the Mizrachi Organiza-tion of America to proceed to the United States for the purpose of United States for the purpose of conciliating the differences within Zionist ranks here which led to and have resulted from the reorganization of the American Zionist Emergency Council. "We deem it very urgent that a delegation comprised of Dr. Weizmann and his colleagues on the Jewish Agency, Rabbi J. L. Fishman and David ben Gurion, whose Zionist policy ben Gurion, whose Zionist policy is an unequivocal and determined one, proceed to America. Their presence here is of great import-ance for our further political work."

Mizrachi declared that it does not consider "the present conflict as only a clash between personalities.

"Nor is it an internal conflict (within the ZOA) as some assert.

Silver Gave Zionism Political Prestige

"We also reiste the implied and baseless charge of the Poale Zior (Labor Zionist) Party that Mizra chi sought to break the Council. Mizrachi has been within the Council from its very inception, and it was not always pleasant. There was absolute choos within the Council before Dr. Silver took over, and Dr. Weizmann, at the time of his visit here, expressed his con-sternation over conditions then prevailing. Political Zionism was held in little regard in Govern-ment circles and wherever Dr. Weizmann came he was confront-ed by a stone wall. It was at that time that Mizrachi considered opening its own political bureau in Washington, but abandoned the plan in the interests of Zionist so-lidarity and also because Dr. Sil-ver, assuming Council leadership at the invitation of Dr. Weizmann. his visit here, expressed his conat the invitation of Dr. Weizmann, launched a militant program which gave Zionism political pres-tige unmatched in the history of American Jewry.

political "The responsibility which marked Mizrachi's record in the Council best refutes any charge that we sought to break the Coun-eil. However, when Dr. Silver was eliminated from leadership, wedeemed it our duty in the interest of unity and peace, to serve notice that we may even consider leav-ing the Council in protest against the injustice committed against the injustice committed against Dr. Silver by a small majority. We have no doubt that had Poale Ziom supported the determined and clear position of Mizrachi, the present unfortunate denouncement might have been avoided.

"Mizrachi views the conflict from a political and moral view-point. We cannot tolerate a situaa responsible Zionisu tion where leader, on his own initiative, sends a telegram to the Secretary of State approving deferment of the Palestine resolution. 'Shtadlanut is a kind description of such action. And nonetheless we did not. because of this error - and it was a grave political error - demand that he be deposed and we would have combatted all efforts to eliminate him from leadership-From this viewpoint, Mizrachi carr certainly not permit that a Zionist leader be penalized for the 'sin' of conducting a proud, courageous and aggressive Zionist policy . . The elimination of Dr. Silver is, im our opinion, politically detrimental. Nor is it wise or ethical."

Rabbi Abba Hillel Silver Issues Statement to Chronicle

Mr. Irving G. Rhodes, The Wisconsin Jewish Chronicle, 240 N. Milwaukee Street, Milwaukee 2, Wisconsin.

January 17, 1945

My Dear Mr. Rhodes:

Permit me to thank you for your kindness in bringing to ny attention the January 12th issue of The Wisconsin Jewish Chronicle which published the resolution adopted by the Mil-vaukee Zionist Emergency Council in defense of my position, and an editorial likewise endorsing it editorial likewise endorsing

I am grateful for the many complimentary things which you say about me and my work. I have been heartened by the reaction of the rank and file of American Zionists which has reached me from all parts of the countsy in a veritable coluge of letters, telegrams and resolutions. I have been especially gratified by the reaction in the Amglo-Jewish press which has properly grasped and appraised the issues involved. Clearly the Zionists of America have not been taken in by the clever conspiracy of a handful of Zionist politicians in the bureaueracy of the ZOA, headed by Dr. Israel Goldstein, who power-bent have ever since my assumption of the political direction of the movement more than a year and a half ago, sought to discredit and undermine my works. The official statement recently issued by the Mizrachi and the Poale Zion bear ample testimony to this sniping and sabo-age on the part of these ZOA representatives on the Council. This group had hoped to bring about my elimination from the political leadership in a very quiet, and to them, painliess manner, but the conspiracy exploded in their faces, and they are now quite desperate. At the moment they are exerting themselves to the utmost to hush up the controversy and the persuade the Zonists of America to forget all about it.

I do not believe that they will succeed. With many thanks,

I do not believe that they will succeed. With many thanks,

Most cordially yours,

AHS:BK

ABBA HILLEL SILVER

אוים'ן ציוניסטישימאליטישעו וועל ען סיר וועלען באלר הארפעו פאר

סען ניים שוין אווי וויים אין או בנענוסענער רעואלוציע פון

פון צריתים. די פיינע צוושנען פון דער קיין געטרייעל ציוניסם ווינשי בעוצלוציע און אוראי די נויסינקיים נים. אנענ פען אפילו, או דעד סטיים ווענ פון איר דערנרייכונג.

פחד און כליכמוטינקיים מאר דער "שטיינט אפשר איבער די פשרברעכענס פון "הרסה," רענירוננען און פעלקער אין סילווער

און צוריק צו רער ציוניפטישער לאר כייוערן ציוניסטישער היחוער'ם סוטינע אינטערותנת. וושלי האם עם שוין קלאר טען מיר מארשפילט דעם נאמה מאר מים, ווייל ער, ווייו. אין זיין סטייטפענט, או -זיין דער קאמאנוועלטירעואלועיע ניט נאר "נוי אישער נאם, נאר אוין

אלע ציוניסטען, אריינגערעכענט דיציכן נד ראויקת מארביסתום סילוועריקעננער, זיינעו בא פודה. או כיו ראן ווען סילווער האם ציותיסטישעו אינטערעס מעם נפרנום אויפגעספן ספר אונועל איבערנענו מען די סירונג פדן ציוניםר וופלסט אויף סילווער'ן שפרים, וופס אין די לעצטע טראנישע יארן טישען עפריררושענסי קאונסיל, חאט ויינען נאר עלול צו נעהערשם א שטילשסאנר את ססאננט" צוק בטינען מאליטישעו מאסף. מאר פרפנט. וועז דר. נשלדשטייז רעדט ווענו נשנד ארנאניואציע השם נעהאלפעה צו רערי נאר געפולם כחייבען -- דער רוווועלט־בריוו ערב די שותרת בחשבות. אם כים וואלעו. רער ציון אפואין אין רער רעי נאם. כין שבעלם אלין אויף איין קאפם מעו עם אויפר משקרשמישער פלאממשרם אדן שו. וו., שלאסענדע נעוויקען פארנעסט ער נאר, או ראס אלץ איו רוננ אל רעסשקרשטין ? משקע נעקוסעו אין רעוולמשם פון דער נען, אין דען שווי מון ברייסימאנאנרערנעיוינטער פאליטישער עו שהטיוויסעם פון עמויררושבסי האוני פיע און סיד אונטער דער פירונג פון דר. סילי אפשטים נג ווי זי קופט עום אוי

ווען די ציוניסטישע סירער אין אסער דער מעו ריקע וושלטעו זיד נערעכענג נשר סים רעיפאר, וושל די סון די נעציילטע קרוקים, די העכערת ציוניסטישע פאליטישע דישע קאפאנוועלטיהבטחות זיינען נעי ביר אינטערעסונ. וושלטען זיי כש נעלשום נעבעו נערוארן הארט דעם מאלען דוקא איצט דר, סילדער, אפרי סווען קט לע ראן, ווקן א טייל פון זיידע טענות רורך ר שמשרקת שנסיסתסיטים בש" לתנו אים וושלסתן נתוועד ריכסינ. נוסתו אין נים אין ש ציים פון וושל־ סקו ויין סילווער'ם באוייטינונג איז ראס "נריי פיבער פוז וואל אדמיניסטואציע, -- אוז אשלכע מער וויכטינ ווי די אין הוסעניע, אין לעו נים אדם. — או אין דגד ציונים־ בשרוענונג השם נעדנם דער מער שפשרטו יסטיטער ושר אי עלעמענט. פון זאל ניט די אירישע פרער ריקאנען סק זשלקו שפיין! כק, די ציתיססישק משפקור: אותנונג, זייפינות רי פועלי דיון און "סזרחי" און דער פאליטיק. קאן דער עסוירדן מרויערים ציוניסטישפר .. סענש פון דער נאס" מיטעט צוריק ארויף אוים'ן ווענ פון שקטינו זיך שריינסישען און שנטפלער קארירארון־שלוה און ושנפטען שלאף מאלקסרצארו קען דעם ריכטינען מענטיטענם פון איר פון רישעו אמכריקע, קאו די באויטינונג רעארגאניוירטער ו פון סילוועד'ן פון דער ליכוונג פון לען פשרועצען סילווער'ם פשליסים, אין רער ציוניכטיטער פאליטיק זיין אן שוועל צו גלויבעו, ווען סען הערט אוספארצייויכער פאליסישער פעלער וייד איין די נייעסטע ארנוטענטען, אויסצונועען די, פאטער פיט נאנץ שרויעריגע קאנסעמוענצען אאל פיניפיזירן די באדייטונג פון א

רי פראטעסטרבאווענונג אין אירי דעפארטסעאס אין געווען פאד אפליר און ואל מיר דערלויכט זיין א זייסור עון אסעליקע קענן די גרויליגע נאציר גען — שון עום וויפילטען מאל — שפרונג. די לעצטע ספקות ווער ס'אין שחיטות איז געוועז שרעסליד הינטערי די ציוזירעשלוציע צולים שרשכישע גערעכט איז ווייזיסילווער שטריים וייר שסעלינ נים נאר אין פארנלייד פים דראהונגען, ארער צולים אנרברע אונו נעו פיר צעשטריים נעווארן דורך דער ארקרישראל, נאר אויך אין פארגלייך אומנאקאנדע מאטיוועו — האט גער נמארגויפרייהייט." אירע ביטערע אטאר מים ענגלאנד. וושלמעו מיד נעוועו א מענט וויין שיסען זיין מעלענראמע לעם לענו סילווערן אלם דעם ביסערן משלק מים א היסמשרישען זכרון און (פון 3טען דעצעמבער), וואס האם רוזוועלטיפיינט, או ערשם איצט וועם מעפירט א נאציאנאלע בוכהאלטונג, מארפערירט די ציון־רעואלוזיע, אהן זינען דער נרויסער אידעאל פון ציון. וושלמע: פיר נערשרפט פשלנעו דעם דער הסכמה פון עסויררושענפי כשוני און או עס הער! זיד שוין די סרים ביישפיל פון מלוכות, וושם פארלירו א פיל? און וושם אין נאך אומפארי פון משיח. האבעו מיר איבערנעשראר כרינ און ששפען א ואציאואלעו מריי שטענרליכער — צוויי טענ שפעטער. קען צום טוים. איר האב זיך סיפער בונצל צו סשפט"ן אונוערע דורכנעפאר דעם סטעו דעצעטבער, האבעד די פיי אייננעהערט צו דער שטים פון אייר לענע נענעראַלען און פירער. פ'וואלט רער פון גילע ציוניסטישע נרופעו. נענעם ציוניסטישען נעוויסעו. ויד דשו שרויסנעוויוען, שו אונוער איר שרייננערעכזנט דר. נשלרשטים, אוים" און ער ושנט סיר - שו סילווער

רער נרעסטער 5־פילישנינער אירישער אב נים. פרייער ישוב אין אמעריקע.

נענער דורכפשל, אייבינע פארשפעטר נעפארערט די סענאטארן צו שטימען איז נערעכט

THE JEWISH ADVOCATE

Thursday, January 18, 1945

Shevat 4, 5705

O know God's will and to do it calls for absolute sincerity, absolute honesty with one's self, and it means using one's mind to the best of one's ability. God speaks to us in prayer. Through it God is able to enlighten the understanding . . . Religion is a very

simple thing. It means to try with all my heart and soul and strength and mind to do the will of God.-Madame Chiang Kai-shek

Order, Not Chaos

We note with satisfaction the commendable action taken by the Brookline-Brighton-Newton Zionist District, the largest in the New England Region, in supporting the duly constituted authority of the Zionist Organization of America and the Zionist Emergency Council.

It was the proper step in the interest of preserving unity and disciplined effort in the aionist cause.

Zionism is a movement embracing many organizations with varying ideologies, and has the support of persons of all walks of life. All, however, are committed to the same overall objective -the establishment of a Jewish National Homeland in Palestine.

But Zionism is a political movement. It has international complications involving many different interests.

Is it any wonder, then, that there are differences of opinion within the movement itself as to tactics and strategy to be employed in overcoming existing obstacles? Varying points of view flourish in any democratic set-up. Indeed, they are healthy. However, in a democratic system, after full consideration of opposing sides, the will of the majority prevails. This is yielding to authority.

The controversy which brought about the reorganization of the Zionist Emergency Council is one involving procedure not substance. There is still united agreement on maximal and minimal aims. The differences of opinion relate to means to be used to gain these ends.

At the meeting of the National Administrative Council of the Zionist Organization of America, following the reorganization of the Emergency Council, all sides of the argument which precipitated tlle shake-up were fairly presented.

At this meeting were present the elected representatives of Z.O.A. regions throughout the country. The local delegates included Samuel Caploe, president of the New England Zionist Region; Benjamin Ulin, president of the Brookline-Brighton-Newton Zionist District; Dr. Arthur Shain, Mendel Selig and Harry Levine, vice-presidents of the Region; Ralph Bass chairman of the Zionist Emergency Council of New England; and Louis Levine, of the Executive Committee of the Region.

After full presentation of all the facts, the vote of the delegates was 3 to 1 in approval of the reorganization of the Zionist Emergency Council. Thus spoke the body of the Zionisa Organization of America which has the supreme voice in between national conventions.

In the Zionist Emergency Council, itself, the two organizations which have always been Dr. Silver adherents, namely the Mizrachi and Poale Zion, have agreed to and taken part in the reorganization.

The duly constituted representatives of the four major parties in Zionism have made their decision.

It is to be hoped that the controversy will stop and an end brought to confusion which can invite chaos.

Differences of opinion should still be welcomed, but final determination should always rest in the majority.

Dr. Silver has promised to remain a member of he Zionist Emergency Council. His talents, ability and energy are needed and wanted for the cause.

We take him at his word.

Maybe I'm Wrong

The Time For Political Zionist Action Is Now!

by Harold M. Schuberia

The off-explaited term "postwar" has taken on a damperous connotation in recent months. Too many people are subconscisundy, perhaps, accepting all talk of post-war problems as mediate ones; problems in he solved after the chaos subsides and normality once more is restored. One must but read the newspapers, however, to understand that the post-war world is being molded and straped today, and that these destatous are not tentative. With this in mind, we can better comprehend the tense strife in Greece and Belieforn, and the unwillingness of these people to wait or to delay action until the Messiah of peace arrives. They have experienced too many wars to fall prey to the subtle diplomacy of wissome Winnie who urges them to att back and take it easy in the meantline. These people are stern resitsts. They know, quite stroply, that forms are malded while the cement is still lome and wet. and that once it drys and settles. it will take an awfully big hammer to break up the solid formation, and make a different block.
"Arted Tee Houn"

One would think that our political Zionist leaders would be very well aware of those facts. Yet, in the recent major clevespe in the Zionist Emergency Council. Habbis Goldstein and Wise have accused Dr. Abbu Hillet Silver and his friends of having acted "too soon" in pressing the HR 418-419 Palestine Common-

Yeshiva College Consumentation

wealth Bill in Congress.

Well. Dr. Wise most assuredly was sorely disappointed to discover that when his crucial question arose, his 'influential friends' were nowhere to be found. As for Dr. Silver, the schools of Mr. Receivedt and the Mate Department was a particularly severe blow, since, preceding the recent presidential decilors, great papular support of the Zionist easie as incorporated in the Palestine Resolution was registered in the press, on the radio, by both major political purities and by the President himself on the eve of election. Public spinion was so strong that the Secretary of War within drew his insistence that action on the Besolution be deferred owing to war extencies. The iron was bot, and Dr. Silver recognized a mood in Congress and in the American people which would indirate the mature and appropriate time to strike. Nevertheless, the resolution. on recommendation from Mr. Bacsevelt and Mr. Blettinius, was deferred a second time. The American Zionisia tell into a merMd, despendent recod and a scape your was bodly needed. Up jumped Rabbi Wire's dauphin. Brasi Guidatein, with condemnations and accumulant directed against the silver-tengued Silver. The indignant Dr. Guldstein wanted to know what premuted Miver to put pressure on the Compressmen without the assent of the administration, and Dr. Bilver excusquently was forced

(Continued on Page Four)

1-18-45-

to resign from the council. The fact that Goldstein had seesnesally sent telegrams to congressmen urging the passage of the 418-19 bill was completely overlooked Dr. Silver was to blame for Use confused policies of the State Dept. and the president. Rabbin Wire and Ookdood) were time sindicated

Preports of the Past The truth of the maker remales, however, that the good rabbts were just as enthumination with the wonderful work Br. 831ver had been doing as was the American-Jewish Kehilah, Only after the determent did their enthusbarn change to "I teld you so" cockiness. They had become prophets of the just. Yes, if any condemnation were to come from Dr. Wise, American Zioniun's big political boso, it should have been directed against certain Am and British oil interests, the British Colonial office, the increasing stream of political intrigor, faltebood and distortion from the American Jewish committee et al. But it's so much safer to gick on one of "our boys"; especially when he's a big, dynamic, hurd-working fellow who is giving you some swfully stiff competition and threatening your autocratic pudtion in American-Zionist life But every cloud has its aliver liningand it must have been a great source of you for the religious Zionista to see the Mizrachi join hands with the Posic-Zion and back up Dr. Bilber. Dr. S. Whee wants to wait for the administration's approval of the Palestine Commonwealth. The may walt, but the Jewish relogees in Hunenry and Bumania cannot. must shind with Dr. Sther and the policy of "Al Tivticha D'adelytis". We must address our appeals to the people; and let Dr. Bileer beour apolesman. But above all, let us remember that the time for action is now

B-B-N Zionists Endorse Action Of Emergency Council and ZOA

Urge Support of Duly Constituted Authority and b United and Disciplined Effort by All Zionists

At a meeting of the Executive its executive etermities, and for co-organize the Emergency trict, after full consideration of the actions of the return part of the actions of the action of the actions of the action of the actions of the action of the acti the actions of the representatives of the Z.O.A on the National Zionist Emergency Council, the following resolution was massed:

1. The authority delegated by the Emergency Council to Rabbi Silver, in connection with a resolution pending before the Congress of the United States, having been exceeded by him, we approve the action of the representatives of the Z.O.A. in voting to accept his resignation as co-chairman, and chairman of

2. We are gratified at the announcement of Rabbi Silver that he will remain a member of the Energency Council and give it the benefit of his great ability in reading and in carrying out its decisions.

I We are confident that the therman and members of the Emergeocy Council will permit fulf and free expressions of opinion by all members of that body befere making decisions, howeyer divergent may be the views

6 We are confident that once a sectation is trucked by the Emergency Council all members wil abide by the decision.

will abide by the decision.

5- Profoundly disturbed by a report of contemplated divisive sound, including the setting up of a separate office, we use that all boathle persuasine and pressure be brought to bear to preven such grion and use every zhoaist to abstain from disrupting Zionist unity. ing Zionist unity

for Zionist unity

6. We abound to all Zionists, regardless of views, to subport the July constituted authority of Z.O.A. and the Emergency Council, to the end that our Zionist program may be advanced by the United and disciplined effect of all its supporters.

LA BARI BULL MUSKAGE Friday, January 19, 1945.

Silver and Wise Prima Donnas Says Ben Aronin

Disposing of the AMa Hillsi litter-Stephen Wise disputs as "a personality quarrel between two priors doonar," Ben Aronin, Chi--ago author and teacher, speak-District at Temple Israel on Jansary 16, approved Rabbi Silvers' drmand for immediate action on the Paleatine resolution.

In his analysis of the rift in the American Zionist Emergency Council, Mr. Aronin said, "evidentby fillrer acted without comulti-Messiah of the Jowish people. Silver and other outstanding Amerhan Jews Icel the same may about Shemiadynk."

Commenting on Rabis Wise's most relationship with President Bossevelt, Aronin said, "If Amer-Run Jewry is to depend upon a shisper to the airg, then God Help American Jewry. It zion to to depend upon secret, diplomacy, then 'eich und veh' to Zinniam."

Let's forget about this silly material," he said.

Don't let them rule you from the lop down. Don't resign from Bie Zionist Organization. Stick within it and tell your leaders you wast justice-not some day in the follow, but now."

Mrs. Monte Kalvin gave a short mesons of the beginning of Monist movement, which will be continued at future meetings. Dr. Monte Halvin, president of the Six-East, was in charge of fee host-

The Brith MESSENG

Founded 1897

739 SOUTH HOPE STREET .

TELEPHONE: TRIMIN 2200

10 Cents Single

MOS ANGELES, CALIFORNIA, FRIDAY, JANUARY 19, 1945

Nor is it un internst conflict (within the 20A) as some assett.

"We also refute the implied and baseless charge of the Poste Zim (Labor Zomirt) Party that Mirrachi sought to break the Council, Mitrachi has been within the Council Dress its very inception, and it was not always pleasant. There was absolute shows within the Council believe Dr. Silver. Jewish Agency, Status J. L. Fishe gard in Government circles and Simust policy is an unequirecal was contracted by a stone wall, picny; and determined one, proceed to it was at that time that Misrarbi America. Their presence here is considered spening its own political great importance for one firth- ical bursan in Washington, but also don't for plan in the interests of Zionist solidarity and also be-

cause Dr. Silver, assuming ril teadership at the invitation of Dr. Weimmann, fannehed a mili-tant program which gave Zinnism political prestige unmatched in the

"The political responsibility which marked distrachi's record in the Council best refutes any charge that we had sought to break the Couned However, when Dr. Silver was eliminated from leadership, we tooth over, and Dr. Weinmann, at silminated from leadership, we doesned if our duty, in the interest present his construction over of unity and peace, to serve noconditions then prevailing. Polity tice that we may sweet consider ical Elemien was held in 1910s re-lead in Government circles and against the injustice committed aberever Dr. Weltmann came to against De Silver by a small ma-

Asks Weizmann to Settle Wise-Silver Differences

NEW YORK (JPS),-Dr. Chaim Weignann, President of the Jewish Agency for Palestine, was requested by the Mizrachi Organization of America to proceed to the United States for the purpose of concilinting the differences within Zionist ranks here which led to and have resulted from, the reorganization of the American Zioniet Emergency Conseil,

"We dress it very urgent that a delegation comprises of Dr. Metamann and his collection on the man and David has Gurino, whose or political work."

Not Only Personal

Migrachi deciared that it does not consider the present conflict as only a dark between person

B'nai

739 SOUTH HOPE STREET

TELEPHONE: TRinity 1203

Vol. 48-No. 22

LOS ANGELES, CALIFORNIA, FRIDAY, JANUARY 19, 1945

10 Cents Single Copy; \$3,00 per Year

Asks Weizmann to Settle Wise-Silver Differences

NEW YORK (JPS) .- Dr. Chaim Weizmann, President of the Jewish Agency for Palestine, was requested by the Mizrachi Organization of America to proceed to the United States for the purpose of conciliating the differences within Zionist ranks here which led to and have resulted from, the reorganization of the American Zionist Emergency Council.

6"We deem it very urgent that a delegation comprised of Dr. Weizmann and his colleagues on the Jewish Agency, Rabbi J. L. Fish-Zionist policy is an unequivocal was confronted by a stone wall, jority," and determined one, proceed to It was at that time that Mizrachi America. Their presence here is considered opening its own politof great importance for our furth- ical bureau in Washington, buter political work."

Not Only Personal

Migrachi declared that it does not corsider "the present conflict as only a clash between personalities.

"Nor is it an internal conflict." (within the ZOA) as some assert. "We also refute the implied and baseless charge of the Ponte Zion (Labor Zionist) Party that Mizrachi sought to break the Council. history of American Jewry . . . " Migrachi has been within the Council from its very inception, marked Mizrachi's record in the There was absolute chaos within the Council before Dr. Silver took over, and Dr. Weizmann, at the time of his visit here, expressed his consternation over gard in Government circles and abandoned the plan in the interests. of Zionist solidarity and also be-

cause Dr. Silver, assuming Council leadership at the invitation of Dr. Weizmann, launched a milltant program which gave Zionism political prestige unmatched in the

"The political responsibility which and it was not always pleasant. Council best refutes any charge that we had sought to break the Council. However, when Dr. Silver was eliminated from leadership, we deemed it our duty, in the interest of unity and peace, to serve noconditions then prevailing. Polit- tice that we may even consider ical Zioniam was held in little re- leaving the Council in protest man and David ben Gurion, whose wherever Dr. Weizmann came he against Dr. Silver by a small maThe Only Weekly Newspaper Serving 28 Jewish Communities In Connecticut and Western Mass.

FRIDAY, JANUARY 19, 1945

Wise-Silver Dispute Stirs Country; Mizrachi Asks Weizmann To Intervene

PLEA TO FISHMAN. AND BEN GURION ALSO DISPATCHED

New York (JPS)-Dr. Chaim Weizmann, President of the Jewish Agency for Palestine, was requested by the Migrachi Organization of America to proceed to the United States for the purpose of conciliating the differences within Zionist ranks here which led to and have resulted from, the reorganization of the American Zionist Emergency Council, "We deem it very urgent that a delegation comprised of Dr. Weizmann and his colleagues on the Jewish Agency, Rabbi J. L. Fishman and David ben Gurion, whose Zionist policy is an unequivocal and determined one, proceed to America. Their presence here is of great importance for our further political work."

Mizrachi declared that it does not consider "the present conflict is only a clash between personali-

"Nor is it an internal conflict (within the ZOA) as some assert. "We also refute the implied and baseless charge of the Poste Zien (Labor Zionist) Party that Mixrachi sought to break the Council. Mizrachi has been within the Council from its very inception, and it was not always pleasant. There was absolute chaos within the Council before Dr. Silver took over, and Dr. Weizmann, at the time of his visit here, expressed his consternation over conditions

then prevailing. Political Zionism was held in little regard in Government circles and wherever Dr. Weizmann came he was confronted by a stone wall. It was at that time that Mizrachi considered opening its own political bureau in Washington, but abandoned the plan in the interests of Zionist solidarity and also because Dr. Silver, assuming Council leadership at the invitation of Dr. Weizmann, launched a militant program which gave Zionism political prestige unmatched in the history of American Jewry. . .

Charge Disputed

The political responsibility which marked Mizrachi's record in the Council best refutes any charge that we had sought to Dr. Silver was eliminated from leadership, we deemed it our duty, in the interest of unity and peace. to serve notice that we may even consider leaving the Council in protest against the injustice committed against Dr. Silver by a small majority. We have no doubt that had Poale Zion supported the determined and clear position of Council of the ZOA even tacked.
Mizrachi, the present unfortunate the renerosity to vote thanks to encuement migt have been Dr. Silver for his work as chair-

from a political and moral viewpoint. We cannot tolerate a situation where a responsible Zionist leader, Dr. Wise, on his own initiative, sends a telegram to the Secretary of State approving defericent of the Palestine resolufion, 'Shtadlanut' is a kind description of such an action. And nonetheless we did not, because of this error-and it was a grave political error-demand that he be deposed and we would have combatted all efforts to eliminate him from leadership. From this viewpoint, Mizrachi can certainly not permit that a Zionist leader be pensized for the 'sin' of conducting a proud, courageous and aggreative Zionist policy, . . . The elimination of Dr. Silver is, in our epinion, politically detrimental. Nor is it wise or ethical."

Im conclusion, Mizrachi says: "What we are most concerned with is the future political line of the Council. . . With Dr. Silver heading the Council we were certain that this political line will be followed." When the reorganized Council begins to deal with fundam-entals "it may yet be revealed why the elimination of Dr. Silver is a blow at brave and aggressive Zion sm."

Yiddish Press Comment

The Yiddish press, in articles and editorials, continued discussion of the issues evolving from the reorganization of the American Clonist Emergency Council.

Commenting on the vote by the Administrative Council of the Zionist Organization of America, upholding the position of the ZOA representatives in the Council,

The Day says:

"The Poale Zion, (in their recent statement) declare that 'from the very beginning we felt that there were elements within and without the Council who were unhappy over the fact that Dr. Silhas assumed leadership.' It appears that the Zionist masses, with their wholesome sense for

the ZOA. The Administrative matigan rights of the Yishoo

"Mizrachi views the conflict man of the Executive Committee of the Council and Co-Chairman of the Council. . .

"The issue of unity as a prerequisite for effective work was stressed by Dr. Wise in his sermon and by Dr. Goldstein in his address to the Administrative Council. But neither Dr. Wise's nor Dr. Goldstein's supporters proposed a resolution for unity at the Administrative Council session. It was Mr. Emanuel Newmann, an acherent of Dr. Silver, who proposed it."

Conciliation Blocked

The Jewish Morning Journal commenting on the Administrative Council meeting and on the need for unity, states: "Mr. Maldwin Fertig's proposal that efforts he made to conciliate Dr. Wise and Dr. Silver was defeated, as was the proposal that Dr. Silver be recalled. The defeat of these resolutions was accomplished in a spirit of vengeance, satisfaction and victory by the majority. This can hardly induce peace and unity in Zionist ranks. . . Perhaps now, following the 'victory' of the anti-Silver forces - a victory which is undecisive because it has not healed, and may only widen, the breach in Zionist ranks - the Administration might reconsider and seek a way to peace. . ."

The two non-Zionist Yiddish dailies here have also taken sides in the controversy. The Jewish Daily Forward, Socialist newspaper, carried three articles, all endorsing the position of Dr. Silver, countercharging that Dr. Wise's telegram to the Secretary of State was "a contravention of author-

Silver at his press conference Dr. Silver."

The Morning Freiheit, Commu nist daily, states:

"Wrong tactics can be a very dangerous thing. And it is very clear that the tactics upheld by Dr. Silver, tactics of coming into truth and fair play, are aware of conflict with the Roosevelt Admin- Dr. Goddstein and myself, this. In district after district, in istration, are extremely danger-Brocklyn, Long Island, Bultimore, ous. When Dr. Silver at his press Hartford - wherever they had an launched a vicious personal attack opportunity to freely express against Dr. Wise, he fully exposed their opinion — the Zionist masses the political meaning of his attack declared themselves overwhelm- when he accused Dr. Wire of placbreak the Council. However, when ingly for Dr. Silver and demanded ing his interests as a Democratic that he be recalled to the activi- politician above the interests of the Council, because they the Zionist movement. This was are aware that without him the only a mask which does not con-Council will lack the energy, in- ceal Dr. Silver's opposition to uncentive and imagination increduced qualified support of President But that is neither the will nor way to achieve the abrogation of desire of the present learers of the White Paper and secure the

SILVER REFUTES WISE STATEMENTS ON LEADERSHIP

tions made by Dr. Stephen S ing to start a fight with Biculsts Wise in a sermon Jan, 5 and re- for the privilege of serving the ported at length by the Independs cause. You appealed to me sid-take ent Jewish Press Service, Dr. Ab- over the work on the ground-that ba Hillel Silver issued the follow- you yourself are heavily serum-

ing statement:

I read with interest the state- bilities, and are tired. . ." ment of Dr. Stephen S. Wise, evi- "When you told me yesterday dently part of an address which he over the telephone that you have delivered in response to the state- been persuaded to retain the mairment which I issued Jan. 5. I do manship of the Zionist Emergency not wish to continue a public dis- Committee, I was somewhat becussion with Dr. Wise, but his ad-wildered. If it was your is pation dress contains two serious mis- to remain in that importable post, statements of facts which should be corrected.

Dr. Wise states that he, "fifteen months ago, brought about the election of Dr. Silver as Co-Chairman of the Council and as Chairman of its Executive Committee." Nothing can be further from the truth. Dr. Weizmann, Dr. Nahum Goldmann, Mr. Louis Lipsky, along with Dr. Stephen Wise, on two occasions early in 1942, urged me to assume leadership of the Emergency Committee because of the low state into which the political work of the movement had fallen. Dr. Wise was at that time Chairman of the Emergency Committe. I twice declined, knowing of the nucleus of opposition to me which existed within the Emergency Committee made up of ZOA representatives.

Friends finally persuaded me to defy this small group of representatives for the sake of the cause, and they launched a "Draft Silver" movement to elect me President of the Zionist Organization of America in order to rid the Council of the ZOA representatives who were resolved to keep me out. The movement gained such momentum that 20A Administration forces who were backing the candidacy ity" and charging the ZOA admin- of Dr. Israel Goldstein offered a istration, are dangerous. When Dr. compromise whereby I would withdraw from the race for the ZOA presidency and leave the field to Dr. Goldstein, and in turn all would agree on my assuming active direction of the political work of the Emergency Committee. An agreement was signed on August 9, 1943, by Dr. Wise as Chairman of the Emergency Committee, by

To saggest that "he (Wise) and no other insisted that Dr. Silver become Co-Chairman of the Council" is the product either of a fertile imagination or of a very short memory.

Again, Dr. Wise states: "One strange mistake was made by Dr. Silver, namely, that he (Wise) was to serve as the nominal head of the Emergency Council-as an 'elder statesman' - and that he (Silven) was to be its only leader." There was no mistake made by me on that score at all!

On July 29, 1943, prior to the agreement referred to above,

from which I quote the following: "Both you and Dr. Weizmann approached me some months ago with the request to take over the direction of the political work of our Movement. You felt, as many of us have felt right along, that there has been an unfortunate confusion, inefficiency, over-lapping and cross-purposes in our political work and that the situation called for complete reorganization and above all for centralization of authority. Both you and Dr. Weizmann as well as Mr. Lipsky and others asked me to take over this work. I demurred, knowing of the determined opposition of some of the men who today control the administration of the ZOA. Intold you that while I was willing to New York-In reply to asser fight for Zionism, I was not will-

wrote to Dr. Wise a lengthy letter

bered with many other mismai-

neither I nor anyone else would have considered supplanting you.

The office is yours by right of service and achievement in the Movement. But I assumed all along that you earnestly wished to be relieved of it. It was on the basis of that understanding that I participated in the discussions in the last few months looking towards a reorganization. Il now you feel that you wish to retain that office not in an honorary, but in an ective capacity, I wish you would let me know de initely, and in making my reply to the draft letter addressed to me, I will say that Dr. Wise is head of the political emergency work of the Movement and here is no need for trafting me or anyone else, and that as far as the Presidency of the ZOA is concerned, I never sought that effice, and I find opportunities for my Zionist services in other fields,

Leadership Stand Known

So that when on Aug. 9, 943, Dr. Wise, Dr. Goldstein and I signed an agreement in Dr. Wise's study stating "that with the concurrence of all parties, Dr. abba Hillel Silver, Chairman of the United Palestine Appeal, for long one of the most distinguished figures in Zionism, will be summoned to leadership in the sphere of political affairs by becoming the Co-Chairman with me of the American Emergency Committee for Zionist Affairs, and assuming also the Chairmanship of its Executive Committee, the budy responsible for the centralised direction of our political efforts," Dr. Wise linew fully what I meant by leadership. nd by centra ized dire understood fully that I would not assume the role of a vice president to him or that he would retain the same authority in the political field which was his before he and others invited me to assum- the political direction of our work.

Unfortunately, as soon as the reorganization of our Council began to show sesults, and new life was infused into it, Dr. Wiss evidently changed his mind and progressively during the year, regan to re-assert his primary position, and towards he end, to act as though I was a secondary and almost negligible officer.

I Think as I Please

By MRS. CARL ALPERT

Passing a Crisis in American Zionism

VHE agitation which has been going on in American Zio in recent months, culminating in the resignation of . Hillel Silver as co-chairman of the American Zionist Emery Committee, reached climatic heights in recent weeks, espein the Yiddish press. While Dr. Silver's ill-considered action i introducing the Palestine resolution in Congress, despite the Er ency Committee's decision to defer such a step until the of the State Department could be learned-while this action an immediate cause of the explosion, it is a fact that there are factors which must be understood if the situation is to be rest

Reluctantly one must confess that the most serious difficstem not from a difference in principles, though such issuer dragged into make the controversy respectable, but from a in personalities. It does not suffice to say that personalities be submerged in these crucial times, and that individuals be prepared to make self secondary to the cause. The time come for a statement of principles, explicit and pointed, and the establishment of some sort of a moral code regarding th

sponsibilities of high office in Jewish public life.

No matter what the man's talents, oratorical or scholarly must above all possess the ability to get along with the colles chosen to work with him. There can be no room for overber arrogance, for haughty superiority; for a domineering spi Jewish leadership. The democracy which is basic to Judaism, a rubbi must surely be aware of it, requires that representatives mit to the will of those whom they represent. If deliberative b are to have their considered decisions flouted and ignored by executives, we are confronted with a situation which is aki Fascism, and which must be checked at once. Nor can there question of personal loyalty to a man. Neither individual, no ganization, nor party must take precedence, especially in Zi work, over the supreme good of the cause itself.

We must have, too, in our national leadership, a sense of mility, as well as the "common touch." President Roosevelt's g est political asset is his ability to warm up to the man on the si Governor Dewey, on the other hand, never relaxed his cold sufficiently to appear human. Who can deny that these wer important factors in the national election as foreign affairdomestic policies? A Jewish leadership which stands aloof the people, which pretends to a superior knowledge and a de insight than is vouchsafed to others, which employs affected p techniques, and emotional dramatics, must not raise the false b

of principles or issues when it is rejected.

The supreme test of a leader, however, is his ability to s together with his fellow workers. If harmony can not be achiit is not the rest of the movement which must change, but individual, no matter how great he may be, who must withd Even Dr. Theodor Herzl was confronted with rebellion in his Zi-Congresses, and compelled to remember that democracy reqteam-work. Dr. Herzl took the admenishment, and it is only to add that Dr. Silver, too, despite hot temper on the part of a of his followers, remains a loyal worker in the ranks of the En. ency Council. His talents are needed.

ise-Silver Raw 1-12-45

WE HAVE been delaying our comment on the Wise-V Silver controversy until all sides have had a chance to state their case. We have been feluged with statements, denials, charges, counter-charges, and thinly-veiled shouts of "liar" by such famous leaders of American Jew-ish life as Dr. Abba Hillel Silver, Dr. Stephen S. Wise, Dr. Israel Goldstein and Dr. Nahum Goldmann.

The whole spectacle is a sorry one-enough to nauseate anyone who contrasts their childish performance with made this decision the fiendish extermination of one-third of the world Jewsh population by Hitler, and the heartbreaking plight of those European Jews who have been lucky enough to escape the death camps of Poland.

After reading the mass of material which has flooded our desk from the top figures in the American Zionist Emergency Council-enough words to fill a book-we have come to these conclusions.

-The top leaders of American Zionism are united on the basic issues-unlimited immigration into Palestine, upbuilding of the Jewish National Home, and establishment there of a Jewish Commonwealth. On these fundamentals, there is no disagreement.

2 The whole squabble stems from a difference over methods of pushing the Palestine resolutions in Con-

-Dr. Wise, head of the Zionist Council, which includes all major Zionist organizations, wants to soft-pedal the resolution until President Roosevelt and his State De-partment indicate their support. He contends the Council

Friday, January 19, 1945 Jewish News THE U. S. Communities Line Up In Zionist Council Dispute

Four Districts Vote in Defense of Dr. Silver's Position; ZOA Administrative Committee on Record Upholding Executive and Retention of Dr. Wise

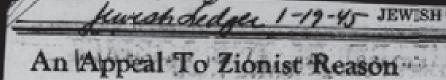
The controversy in Zionist ranks over the acceptance of the resignation of Dr. Abba Hillel Silver as chairman of the executive committee of the American Zionist Emergency Council is spreading to the ranks of Zionist Organization districts throughout the country, and a number of communities are acting to take a stand pro or con in this issue.

The administrative committee; of the Zionist Organization of America, at its meeting in New York on Jan. 7 went on record, by a vote of 74 to 23 upholding the stand of the Zionist Organization's execut-ve committee on the reorganization of the Emergency Council and the retention of Dr. Stephen S. Wise as chairman. A substitute resolution proposed by Emanuel Neumann to give Dr. Silver a vote of confidence was defeated by a vote of 66 to 30.

Support Dr. Silver

In the past two weeks, the following districts voted in defense of Dr. Silver's position: Milwaukee, Wis., Long Island Zionist Region, Brooklyn Zionist Region, and Connecticut State Zionist Region.

Rabbi Leon Fram, president of the Zionist Organization of Detroit, stated this week that the local organization will discuss the national leadership crisis at a special meeting in February.

By ABRAHAM GOLDSTEIN. Member of Z.O.A. Administrative Committee

Jan. 7, at 10 a. m.).

istration. The vote of 66 to 29 was the political activities as outlined a clear indication of that and yet by the Emergency Council. There no one was happy, neither Wise's is time for discussion, time for followers nor Silver's. The win-debate and time for a fight. In beners and the losers knew well that tween, our greatest energy must the Zionist movement had gained be consumed by Zionist work. nothing from such a fight and victory, as coming events will prove. Everyone had uppermost in his of the meeting without mentioning mind a strong desire to stop the that the sessions conducted by the fight, but no one knew how.

Must Sink Differences grave political situation; with relowed to bring hundreds of Ru- the newly elected chairman but manian Jews to Palestine; a job the first meeting of its kind in confronting us to raise money among our own members for the Expansion Fund; members for the As to the question, "What be renewed and increased; chil- ences, hearings, conferdren that must be renewed and increased; chil- ences, hearings, conferdren that must be renewed and increased; chil- ences, hearings, and the renewed and increased; chil- ences, hearings, and the renewed and increased; chil- ences, hearings, and the renewed are the renewed and increased; chil- ences, hearings, and the renewed are the renewed and increased; chil- ences, hearings, and the renewed are the renewed are the renewed and increased; chil- ences, hearings, and the renewed are the r dren that must be saved and broug it to Eretz Yisroel; war and post-war problems troubling us; but one answer Back to work in and here a full day's meeting the district and in the region, spent on debating a crisis in our own midst.

No vonder everyone felt as they ed with the 66 or 29.

What now? This is the question differences, forget our quarrels, that faced everyone when the de- and do it because we must. I sinbate was over, the vote taken as cerely hope that everyone who is the meeting of the Administrative in accord with my vote, the vote Committee of the ZOA closed of the minority, will conside his (This meeting was held Sunday, primary obligations, the first orders of business to be the Expan-It was a victory for the admin- sion Fund, the membership, and

Frisch Commended

I cannot close my impressions newly elected chairman, Daniel Frisch of Indianapolis, were car-Here we are, confronted with a ried on in such manner that he was praised by everyone, He was fugees knocking at the doors of fair, impartial and gave ever one Palestine and Britain not permit- a chance to express himself. This ting them to enter; no ships al- was not only the first meeting of many years. It was well handled.

> preceding the meeting of the administrative committee, there is

Anyone who thiogs that the Silver controversy is over, that the close of the meeting seigled the did . . . let it be said that what- fight, is working under an illusion. ever the difference of opinion may I wish it were so. I wish the mostbe, whatever the feeling about the ing could have found a solution action of one Zionist leader or an- to bring the great talents and other, we must sink our differences ability of Silven to active particiand restrain ourselves when it pation in the council of the Emercomes to do Zionist work. Every gency Committee, but it did not. order and request from the leader. The break must be healed. For the ship of the ZOA must be carried moment the only hope left is time. out by everyone, whether they vot- Time often does solve and care with the 66 or 29. many situations that we fall to Confronted with our great work foresee or even integine. Let us in Zionism, we may forget our hope it will be soon.

that no such decision was taken.

-Silver, regardless of administration attitude, believes in pressing for passage of the resolution. He charges Wise with torpedoing the resolution at a crucial point, and has influenced his fellow Ohioan, Senator Taft, to reintroduce the resolution in the new Congress.

Space does not permit a delineation of all the moves, counter-moves, machinations and charges that have obscured the basic agreement of these Zionist t tans on the things that count.

Their basic agreement reflects the unity of the great masses of American Jews on the fundamental aims of the Zionists. It is this unity that must be kept uppermost in mind. On these aims, Jews and Christians who believe in a Jewish National Home in Palestine must remain united. On the rock of this unity, Jewry must stand and insist that those who are charged with the responsibility of leadership must exercise their prerogatives with dig-nity, unity and the sacrifice of their personal differences for the good of Jewry.

Peace and The controversy which for a period agitated both the leadership and the membership of American Zionism is settled. After a sixhour debate, in which face and equal expression with the settled and equal expression.

hour debate, in which face and equal expression was given to all points of views, the Administrative Council of the Zionist Organization, on January 7, by a vote of 74 to 23 upheld the decisions of the administration and approved the reorganization of the Emergency Council. Since the Administrative Council is the highest Zionist authority between conventions and since the controversy was never concerned with principle but only with procedure, it is evident that the democratic process was invoked, that it functioned, and that it is the instant duty of every Zionist to go buck to work and to give heart, mind, means to the sacrèd cause of our martyred people.

One brief word may be added on the basis of a cable which Mrs. Anne O'Hare McCormick, that very able member of the staff of the New York Times, despatched from Jerusalem on the very day on which the Administrative Council was in session at the Hotel Commodore in New York. She had just seen Dr. Chaim Weizmann; she had just seen Mr. David Ben Gurion. Both communicated to her their view that the "policy of forcing the pace" was a mistaken one today and their opinion that "the President's advice should be heeded." In brief, the Jewish Agency for Palestine is in favor of the methods of procedure re-affirmed by the Administrative Council and Zionists can take up their work so unhappily though briefly interrupted with an untroubled and undivided conscience.

That Zionist work is manifold and overwhelmingly pressing. Our people is still bleeding to death even in the so-called liberated countries and areas. There are children in Europe who could be rescued today and brought to Ewiz Yisrael if there were ships in which to bring them. Great areas of surviving, though decimated Jewish life, in North Airica, in France, are experiencing a mighty upsurge of Zionist conviction and passion and their eyes are turned upon us. As Professor Zelig Brodetsky, the distinguished British member of the Jewish Agency, now briefly visiting America, has repeatedly pointed out, American Jewry represents half of the Jews surviving in the world outside of Soviet Russia. With American Jewry, with American Zionism, our people stand or fall, live or die. The call to us is so clear, so ringing, so overwhelmingly commanding.

Let us address ourselves at once to the tasks that are nearest the completion of the Expansion Fund, additional moral and material support of the projects for which that fund is being raised and increase in membership. Always increase in membership! That and that above all is our defense and our weapon. We have accomplished miracles both in the world and in Eretz

FROM THE PRESIDENT

Controversies—Democracy—Zionism

OD IFFERENCES, strains and controversies appear from time to time in all democratic bodies. We see their manifestations again and again within the body politic of American life.

In the American Jewish scene controversies are not unfamiliar phenomena. What is more deplorable than the comtroversy itself, for controversies are sometimes unavoidable, is the absence of an overall body to discuss Jewish questions, controversial and otherwise, to adopt decisions regarding them and to have those decisions adhered to. A body such as the American Jewish Conference. if it were all inclusive might be such a forum and tribunal. One recalls Dr. Silver's strong appeal in connection with the debate on the Palestine resolution at the first session of the Conference in which, addressing himself to the minority, he urged them to bow to the decisions of the majority, and stated that this was the fundamental principle of unity.

For the past several weeks, there has been a controversy going on within the ranks of the ZOA and the American Zionist Emergency Council touching the matter of the deferred Palestine resolutions before Congress. At a meeting of the Emergency Council held on December 28, 1944, it was voted to reorganize the Council under the sole chairmanship of Dr. Wise. Those Zionist groups within the Council who had been opposed to its reorganization have accepted the decision of the majority and are working with the Council in its present reonganized structure, which includes Dr. Hayim Greenberg of Poale Zion as Chainman of the Executive Committee and Mr. Herman Shulman as Chairman of the smaller Administrative Committee.

The following statement issued by the Emergency Council is important:

"The American Zionist Emergency Council desires to make it clear that the controversy referred to in the public press does not involve any difference with respect to fundamental Zionist policy or maximal or minimal Zionist program, but is rather one of procedure, methods of implementation and the authority of its officers. The American Zionist Emergency Council will go forward with continued vigor and determination for the realization of its objective—unrestricted Jewish immigration into Palestine, full opportunity for Jewish colonization and the reconstitution of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth. For this it will seek the active support of the executive and legislative branches of the United States Government and the good-will of the American people."

The Emergency Council noted with satisfaction Dr. Silver's statement that he is remaining a member of that body.

Democratic Action

This was a democratic way of resolving a difficult problem. The fact that the minority accepted the majority decision is significant. It should serve as an example to the rank and file of Zionists throughout the country.

So far as the ZOA is concerned, the matter came up for discussion at a meeting of the Administrative Council composed of representatives from regions and districts in all parts of the country, held in New York on January 7th. After five hours of debate in which both sides participated, the Administrative Council. which is the supreme body of the ZOA between Conventions, voted by an overwhelming majority (74 to 23) to sustain the action of the ZOA Executive which had resulted in the reorganization of the Emergency Council. It is noteworthy that three former presidents of the ZOA, exclusive of Dr. Wise, namely-Judge Morris Rothenberg, Judge Louis E. Levinthal and Dr. Robert Szold after as review of all the facts and judging the situation in the light of the best interests of the Zionist movement, strongly urgedl that the action of the ZOA Executive be approved. There is reason to believe that members of the Executive of the Jewish Agency for Palestine, insofar ass it is concerned with the broader aspects of the problem, which has developed here, holds a view which is in line with the position of majority decision.

It was a source of encouragement that following the meeting a number of members of the Administrative Council who had voted with the minority, stated that so far as they were concerned the controversy was over, the issue was decided and they had before them only one objective, namely, to throw themselves into the constructive task of the Zionist movement. It is hoped that their example will be followed throughout the country.

There is one respect in which, I believe, the ZOA constituency can learn a lesson from some of the other Zionist parties. They too have their internal differences but they settle them internally, without creating public convulsions, agitating the Yiddish Press, and disturbing a large outside public which is not involved in the organization because it does not share in its responsibilities.

Considerable Damage

Considerable damage has been done already to the ZOA by those who have taken the initiative in agitating this controversy beyond the confines of the organization itself. The damage can be repaired if every Zionist will from now on concentrate his efforts upon the constructive tasks which challenge all of us—membership, expansion fund, Zionist public relations, Zionist education, youth work, economic projects and not least of all, UJA and JNF.

Three months of the current ZOA years are behind us. Only four or five months remain before the summer. If we do not gear ourselves to our maximum effonts immediately, we may not be able to come to the next Convention with a record of growth and progress. Only our enenties could wish that to happen.

There is so much to do and so little time to do it,

Israel Jobston

acteristics of Dr. Silver which, despite His brilliant gifts and abilities, had brought about the present situation. "The difficulty is," said Judge Rothenberg, "that if lone differed with Dr. Silver, or failed to do exactly as he wanted, one became a personal enemy in his eyes. Now this may be bearable when it concerns minor and intimate matters; but when it affects fundamental Zionist policies or the favorable attitude of the President of the United States towards our cause-the President who is now going abroad to deal with world affairs, including, in all likelihood, our problem. We did not think anyone had a right to gamble with the last hope of the Jewish people. Nevertheless, no resolution of censure of Er. Silver was passed. It was he who resigned and declared his resignation to be irrevocable. Under all the circumstances, not all of which we can go into at this time, it seemed advisable to the Council to accept his resignation."

Dr. James G. Heller, Chairman of the U. P. A. recalled to the Council the fact that Dr. Silver himself had always with his accustomed eloquence maintained the duty of the minority to bow to the majority will as the essence of the democratic process. Yet he himself, so soon as his orders were not taken, had made effort to form an opposition Emergency Council against the will of his own body "to traduce the other Zionist leaders before the country and to misrepresent the issues involved." Hence the Emergency Council felt that it could no longer labor under the leadership of one who had showed so great a lack of responsibility and that his high gifts and unquestionable past achievements could not outweigh the crisis he had precipitated.

This "use of a bludgeon," Dr. Heller continued, has created an atmosphere within the deliberations of the Council which rendered impossible all tranquillity and all judicious facing of problems. Thus it was "no desire of revenge" nor any cesire to "see heads roll" that had prompted the action of the Emergency Council, but merely the interests of the movement and its well-being.

Judge Louis E. Levinthal, a past President of the Zionist Organization of America, recalled that crucial meeting of she Emergency Council on October 30, 1944, when Dr. Silver himself insisted that she passage of the Palestine Resolution was

not to be pressed if the reply of the State Department to our inquiries were even vague. Yet when thereafter he had pressed for the passage and done so clandestinely and against the decisions of the Council, he had indulged on December 21 or 22 in a two hours' attack on Dr. Wise and finally declared that he had never accepted the co-chairmanship of the Council. He wanted to be the sole chairman and intended Dr. Wise to be merely a nominal or titular leader. "I never knew that," Judge Levinthal continued, "none of the other members knew it. But even if that had been so, even that did not and could not mean that the chairman should in crucial and fatal political matters act in plain opposition to the democratically arrived agreements of the body which he led but did not own."

The case for the Silver side was staunchly defended by Marcus Abramson of the Bronx, and Abraham Goldstein of Hartford, who championed Silver's policies along the lines set forth in the addresses of Dr. Neumann and Mr. Fishman.

Sums Up

The closing and summing up address was that of Dr. Israel Goldstein, President of the Zionist Organization. Dr. Goldstein deplored deeply the impression created among the mass of Zionists by the spirit of undemocratic manner which would abide by no decision, which set up rival offices with large sums of money and seeks to darken counsel and agitatethe public. People in our ranks whoshould be educated as Zionists, earnest and fine people, are being discouraged by a press-campaign which has no aim except to undermine the Z. O. A. itself in order to seize control. Hadassah, Dr. Goldstein pointed out, as well as the Poale-Zion have their own internal stresses and strains. But the minority groups have not gone to the Yiddish and Anglo-Jewishpress to press their points and traducethose who differed. With dignity and self-respect they had abided by the democratic process. Cannot the Zionist Organization conduct its affairs with comparable dignity?

"Now dear friends," Doctor Goldsteins continued, "there are many things that: need to be said, but I do not want to take your time now. Was it not, for instance, an outrageous thing to do to try to check on the veracity of a member of the Worldl Zionist Executive, who had a conversation with the Secretary of State in the

company of Doctor Wise and who brought back a report to Doctor Silver directly for his confidential information? Thereupon Doctor Silver wrote a letter to check up on the veracity of that member of the World Executive, and we know also of a letter to the Secretary of State which prompted a member of the Jewish Agency -not Doctor Goldman-to rise in a meeting of the Emergency Council and say: I protest on behalf of the Jewish Agency! This is unheard of, this kind of procedure." And then we had the saddening spectacle of a reply by an undersecretary saving that the report was not quite accurate and inally a letter from the Secretary of State to Doctor Silver telling him that if he wished to have any reports of the conversation he could, of course, get all his information from Rabbi Wise.

"The Chair reminds me that I have reached the limit of my time. Let me say shis in closing. In my judgment it is a very fortunate thing that Doctor Wise has maintained friendly contacts and access to our Administration and our government. We shall have great need of that friendship, if there is any validity in the point that the President of the United States can do more for us than Congress Resolutions. And I believe that that is a very valid point. The President can do things immediately; he can get ships for us; he can make plans toward shaping the future of Palestine in a practical way if he is properly cultivated, and to cultivate him you need a friendly and not an unfriendly access to him. And therefore I think we shall stand in very great need of Doctor Wise's talents and | can tell you too that Mr. Sol Bloom believes that the reorganization of the Emergency Council in its present form is very helpful. I can tell you finally that Senator Wagner said recently to one of our people that a Congress Resolution passed without the good-will of the President is worth less than no Congress Resolution and the President's goodwill.

"I am sure that I can leave this matter with you for your decision. There are many more things that need to be said, but they will not be said and therefore I do not feel inclined to accept any suggestion which would serve merely to continue this tension and this agitation. Let us solve the issue clearly on its merits and proceed with our work."

The question was thereupon called for and the action of the Administration and the reorganization of the Emergency Council reaffirmed by a vote of 74 to 23. A Weekly Digest of

The Yiddish Press

By RABBI BENIAMIN SCHULTZ

Support Rabbi Silver

the Zionist Emergency Council. "I'm not down to earth yet!" The The scandal, instead of abating, Cleveland leader's oratory at the would not cease the outery "until enter into the hero-worship. wrong is righted." An editorial in that paper accused Dr. Wise of policy that the Yiddish public "personally insulting" Silver. The goes all-out for its man. socialist "Forward" expressed Gedaliah Rublick (Journal) similar dismay; and so did the avers that waiting for Roosevelt's orthodox "Morning Journal." "green light," which may never Many writers stressed that the come, is the worst sort of self-Z.O.A.'s Administrative Council abasement. Silver opposed this had not even thanked Silver for waiting, and went to Congress. his past services.

and so was the near-unanimity, played the Zionists' division to the But the explanation of both is State Department, and gave it a that they are firmly grounded pretext. The Zionist masses, "with their And, in a sardonic comment.

militancy.

Silver, according to the Council's and now!" dissidents, for the past two years. The masses mean business They are sure he got a "raw deal." They know the "score." They will They are not even awed by his be heard. alleged "breach of discipline." "Since when," asks L. Kusman (Journal) "is breach of discipline a cardinal sin? The biggest such breach was America's Declaration of Independence." Besides, he declares, the people are 3 to 1 for Silver and he, therefore, has the democratic mandate.

This sentiment's emotional basis, is the great hold of Silver over most who have heard him.

נער. רשם שיו נעוועו, ווי דעה מאר

ויצער השם ניד אויסגעדריקט, . עד

איינצינער בנאי וושם זיי השבעו געי

ראם משל נו רעדם קורץ. אבער עם אין

סריינט מאו דער ארבייט, וואס זיי

אין דער שהערסטער ציים פון ויין נשי

צוערשם האם נערערם ראראסי

שמעלם צו די ניו ישרקער מוער.

"I am thrilled," characteristically The Yiddish press led the storm enclaims a commentator return of protest last week against the ing from the Pittsburgh confershelving of Dr. Abba Silver by eace which the rabbi addressed. grew. In the liberal "Day," S. Atlantic City convention, at prew Dingal served notice that he icus U.P.A. conferences, etc., all

But it is for his aggressive

Eublick declares the Wise fac-The bitterness was noteworthy, tion's hampering of Silver dis-

healthy instinct for justice," (The Eusman reminds us that every Day) are demanding Silver's re- time we have given in to Engturn to usefulness. Three factors land, (our "friend") it has kicked enter into this demand-resent us from behind. He points out ment, hero-worship, and Zionist that tortured Jewry cannot walk. "Let us take our destiny into our The Yiddish masses resent the own hands, stop relying on sweet petty jealousy displayed towards words, and demand deeds soon

חונב און דיינלן נריים צו מארפילמאכן

אויסנעפונעו, 18 זיין טעשינקיים אין דער פליכטלינניקאמימע, וואס דער פרעזירענט האט נעשאפעו. אין וועלי כער ער איז געווען רעו מארזיצער. טראפיע: ציוניום באטראכט ער ווי א באוועגונג פון זעלבסטיהילף, און ראס אפעלירט צו אים, רעם ליבעראל

און א נרויסער נעווינס פאר'ן ציוניום. ער רערט וועגען די אראבער ווי א אהענסער סענש, ער השם צווישעו זיי א סך פריינט אוז נאר א סד תלפיר שיכטע". אנו האט ארויסנערופן טרער רים. ער דערווארט פון דער אראביר רעו ביי שיעסעו. ער השם נערערם ישקר וועלם ווייניג אין דער "נשחעני רשסמשל ווי ש לייב. וושם השלם איין כער וועלם ושנם ער אין נרעסטעו הויפטרטוער אין דער פערעראציע פון ערנסט: אין נשחתנטען סורח ונינען די קריסטליכע פירכען, נעבעטען שו שמערם א מד פראנו אוים מילווער ואל געבען א ברכה. די לעצר לעע ויצונגען און אלע האבען געלראר דייבען ארופגעפלויגען אין בערטע און בערטע און אוים סילווער ואל געבען א ברכה. די לעצר לעע זייער בייגט אין אירען, גיט לי טע ברכה, דער קריסטליכער פארואסר נען זייער בייגט בילבה", און דארא מעלפים פון פלאץ, פון פארי ארבער און גיט אפילו די אראבישע לונג. סילותר האט אנגעהויבען אויף העברייאיש: יברכך א, שו. וו. עם איו

וושם הערט זיף מים די היכוקי דנות אספקע, בעת אין סינסינעטי השט מען לואים. דש השבען די "ספפנספרם" איינע ש מוטער, די שנדערע ש נרויי צווישען אירען שליין? זוי קשנען פיה זיך קשנענכדירט בלוין אויף די דער שארלאנגט איין טובה — דר, אבא הלל ושמע טשנטער צומשל, השם זיך שפר לענפטעו. דער רעזולטפט אין נעווען סילווער ופל זיין דער לעצטער רעד נעשפילט אין ופל... זיי הפכעו זיך

אמעריקאנער פאַלימיקער און פראַפעסאָרן אין אַ ריזיגער דעמאנסמראציע פאר א פרייער ארץ־ישראל

סטע מארבינרעטע. אין צייש פון סרינ? וואם רארמעו מיד איצם שאר שעו נשר פליינע נאציעם. וועו די ריכטרליגיע פון זיין עו העלסעו סארי

סענע. איבערהויפס האם זיך אויסי מעכם אין נשחענטען סורת און אין משוועו א מראמעסאר אין די אסעריי משנער אוניווערזיטעטען רשרט, און האם זיר נאחענם באסענם מים די כען פרעדינער מאר ציון -- ספעציעל בנונס אירישיאראבישק באציאוננעו... ! herocutus that

השכעו זיך נעהשלטעו פון דער ווייר ושנט. -- בסיר זיינעו ארוסגענאנגען סערעינ ישר און זיך נעטשפטשעט אויף איין שרט, שם רשם וושלם סען

ספ. לואים אין מנותן וואם אין סינד רושעוםי פאונפיל און פון די פילע פינעטי השם כען נעהשם צו מאן פום קאונסיל משר דושוראיזם האט נעד משכם, און אין סם, לואים רשם די שטשט, די נעסיינדע שלם ש נשנעע. נוכג עו די יערער צו ניין חערען די ציוניסטישע רערעס. על איז נעווען א "מוו" פאר בו לערער, אויב באם אין נים נקנת, האם סעו אין צחעלף הייםסולם נפוניועו ארקיישראל בילי רער עו 25,000 סינדער און זיי נענעל

שע דעפאנסטראציע אין דעם עפיסקא" משלייפען קשמעררשל, וואו סען השמ סאו דערקלפרט מארוואס קריסטען רארפען זיך שינטערעטירען סיט ציור ניום: רר. הענרעל פיליפס השט נעי ער שמעריקעל רערט ווענען אירען און שרשבער, און סריסטליכער רעמאנסטראצית נאר ווייסיהויטינו און שווארץיהויטינע. ציוו. השט סקן פון פובליכום נע" דר. מעקרשנוולד השט גערעדט דורכ'ן שמעלט א מד פראנעו אויף די עפע.מ" מאנ צו 3000 חיייםקול לערעים, די

וושפט פארטרטו היימואנד פאר אירען אין ארקיישראל. -- רטניי פאבלים סכול לטרטר באזוכטו פאשינגטו ווטגטו אריךיישראל. - צענרליגע פוייוענפער סקולי קינדער זעחען מואוויה אין א"י.

א בריוו פון סט. פואים "מונציעל צום . פות" מון א. כרימשמאריורעאלי

איבער "נשווערנסענם": פרשם. רייני השלד ניבור: פרעוידענג משרש מון באסמאן יוניווערסימי: פיער וואן: פשמעון: פרשם. שלבריים פון דושאום השפקינם: פרשם, השרלשו פון יעיל יוניווערסיםי און דר. קצרל הערפאו שראל, אין וועלכען עם וענען פעפינ וופסס פון סשוירטש פיעג יוניפן. און כלוים נייסטליכע און קירכעויטוער, שנרערעו וועלכע בשטייליוען זיד נשר

וחיפער די ארביים אנטוויקעלם זיר, מען, כלייך ווי עם אין נים זייער עסכ אלץ פער אינטעלעקטועלען און כוף -- און פים רעכם! -- און ויינען כעורפירער שליסעו זיר או. אין ספר געועסען צווישען די צושויער אויף די לואים השב איד נעטראפען א גרויסע בענק פאר"ן עולם. השבען זיד ניט גע" אנצשל יוניווערויםי פרעוירענסעו און לשנם נענונ שפלייבעו. שם רשם אין פרשבקסשרעו און כייססליכע פון פיי ציוניסטישע שרכיים - השבען זיי נפי

די כשנעע בשחתונונג אין פאר יאר אלם, און זי אין לפעם ישר נעווען כארארפט משן מים יארען צור ויך צעוושקסעו א ראנק דער באריי מענדער שטיצע וואס זי האט נעפראד נעו פון אסעריקאנער ציוויעסרירי

מענשעו מאנעו אלייו באשטיין זייער שטעטעל, אהן דער אריינסיפונג שון נענוסעו אנטייל סיט נרוים פרייד. דו ציוניסטען ? וועלעו זיי נעחעריג ואי נען בריינגעו דשם ציוניסטישע פרבכי לעם מאר דער אמעריקאנער עמעבס" ליכער פיינונג? וועלען זיי נים ספרי נים אראפיטלעפעו רי פראפאנאנרע סוו רער ליניע, וושם פור השבעו איר נע"

עם איז א פרייד עו זשנעו. או די יוירפליכפיים האם איבערנקשטתען בעו דערקלערונגען וועגעו דער ציונים־ אלע שפטיסיסטישע דערווארטונתון. וועו אזוי נום, ווי "אויסנערינטע לאל זיי השבעו נעסשנט נעבעו א לעסביע צר אונו. ציוניסקעו פון לשנגע יבר. וייער אינטעלינענץ, זייער סענטעניש. וייער שלשניסשרטינסיים, זייער בסיזות

בון פריסטליכע רערנער. סען השם נד" שספט עו ספרשטפט. בריסטען! הרענט פלע לשיות. וופס עס קוסט פוני הרענט פלע לשיות. וופס עס קוסט פוני פפט אוים צו הערען: וופס הערט זיך נעטי און סט לואיס איז אויך נפוענו. פפט אוים צו הערען: וופס הערט זיך נעטי און סט לואיס איז אויך נפוענו. ראם לאנד אריינגעפען ? וואם ראם לואים האם לען ארופגענופען די נאני בער איד. אן אריפנאפ איז געווען די פאן א היילינער ציפער. אן אלפע פיפי ראם לאנד אריונעטעו ל פור אויי פון צוויי נרויסע רעליניעם. די דינעריזיצונג אין סם שבריע פון צוויי נרויסע רעליניעם. אמעריקע צו מאו מימ'ו נאנצו עכה? צע שמאט ארף איין מאל אין א מאסי עלוסיויצונג, די דינעריזיצונג אין סם מפער, די אנדערע א נרויי

ביים א .מעבנים" ווי צו רערגרייכען יי אסעריקאבער עשענטליכע סיינונג.

בשניושציעם. ציוניום ווערט פון די פים או אפה באמראכם נים בלויו ווי א אירישע בוים. נאר אויד ווי א פריסטליך פושבלעם.

ליישנער פון "משנ" ומיסען שוין

קריסטליכע שרנשניושי ציעם, וואם כשבעו זיר געווירסעט אי אמעריקל צום ציוניסטישען נערשנק: דער אמערייתאנער לאפיפעם פאר ארץ "ראם" דענעו מארטראטען פיים"

ארויסטרים משר ארץ ישראל, וואו די דערטאנטע ארנאניואציעט זענעו. אווי צו זשנעו, אואה אויף איינענע קעסט. אין פארנעקושען לעצמען מערץ אין ווששיננסשן אויף דער נשעישנשלער מאנמטרטנץ כאר ארע ישראל, איצט ווערם איבער ע'חור'ם איבער'ן נאני

ס'וענען שהן פשרנקקומען עטליכע סילאדעלסיע און פיסכבורנ, אכער די מאנמערקנעען מו מארינער וואר לוכע עיוגיפריתם פון אסעריקע פאר איין נרויסער "אטאתי", דענען פון

אים, וואו די ציוניסט־שע מאנימעס־ נשנצע וושר אם וואו כב זענעו ארייני נעצויגען נעוופרען אי רער ארכיים אין סינסינעטי, וואו דער אסעריקען רערט ווענען אידען און פרפבער, און לירבען, אוניווערויטעטפן, סיטעלישור קאונסיל פאר רושוראיזס (די אידישע דר, וופלטער לאודערסילק האט נעוויד לען, שטאטישו באאטרע, פרויען־ארר שונאי־ציון), האט נעטאן פלץ וופס ער וען זיינע לוכט־בילרער און פון זיי נאַניואציעם, ק'ובען הה אלערליי מיי האט נעקאנט צו צעמישען די נעדרוננען והנען דע ראויסנאססיפעי מער ציים", זיי לוסען ערשט אויף ויינע כוחוח צו טאן א שפרונג, און נער היסטאריקעובער ארשנא און מיים קריסטליכען עולם, איבער" הינטים פון הרעיישראל. ראס אין נער היסטארישער ארשנא און מיים או הארונג און ארינגערונערונער בענט ראטארייקלובען. נים. אריינגערוכענט רפטפרייסלובען, פען ביים קריסטליכען עולם, איבנר הינקיים פון ברקיישראל. רפס אין נע" דער היסטפריישער פרענע און סיט פן פלע הפבען עם געפילם. ווען ער הפטריכע, ברער ארוופרר קלוב אין פנרערע גע" הויפט ביי די הפפענספרס" פון וער ארוופרר קלוב אין פנרערע גער הפרעריסטליי נעענרינט. רפס דער פפרויצער, פ לערנטע קערפעדשאסטע.

אין סינסינעסי און מכנ. לואים השר בען זיך ביי די דעמשנסטראציעס נעי פונעו פועלכע נאצישנאלע פינורען ווי רושייסם רוש. בעקרשנהלד: רשרשמי משמשמשון דר. לאורערבילקן דעניעל איי. פאליננ. רעדאקמצר פון "קריםי משעו הערשלר"ן דר, העברי עשקינסשן, (פירער פון סינוירטים פיעם יוניפן, דועו לעסורד פרן בשסכשן יוניווערויי סי: דר. ווענדעל פילים. אן אויטאר ריטעט איכער פרשכישת סרשנען: דר. קשרל מרידריד, השרוושוד ברשמעקשר

CREATER WITH NAME נאר א משנ וידוי א *** W*29B

נעברשסקש, וושם איו פיר, השם קיר איינגע ער: "פיר דייסעו כ הענט פיר איינ אין אונוער אנרערשי שער זשעמט וועט זי ".199

רפוורקנה פיליפס.

שע אינטערעסעו

די פירער פון דער "אירישער קצני השבעו, רשכם חיד מיר, אויםנעקליבעו א שלעכטע ציים צו ושנען דעם איריטען שרבייטער קשי מישעם מוסר אין נאמעו פון אידישער איינינקיים. אין דער איצטיגער ציים השם די "אידישע קשנמערעניו" זיר ניכער נערארסט מארושרנים וועגעו אוינינקיים כיי זיך אליין, איך סיין אין דער ציוניסטישער ארנאניזאציע, צו וועלכער די "אירישע קאו פערענץ" JD0.3 被产售之

ציוניסטישער אורנאניואר צים אין א מחלומה, או על פליחעו פערערעו אין דער לופט. א"ו דאכט זיך די וויכסינסטע איינינקיים־ארביים סאר דער _אירישער לאנפערענץ" צו שרבייטער לאפיטעט פון דער _אירי ששפען איינינקיים צווישען אירע איי־ בענע ציוניסטען.

איך וויים נים אויף וויפיל עם אין שער אנענטור אין פאלעסטיבע. ווען ער השט נעוצנם, או דער כשמה עוויי שען רשכשי וושיו און רשכשי סילווער אין מער ווי שלץ א פערוענלימער. אבער מען דארף אננעמעו, או סיטה האט נערארפט נעבען א פארציע מוסר יטערטאק וויים וואם ער רערט. וועניני סטענס רארף ער וויסעו. בנב איו ער דש נים לשנג עורים בעדעו אין שמעריקע און ער האט נעהאכ די געי מענענהיים פערוענליר זיך צו בשקענען פים די היגע ציוניסטישע פירער און פיום דעם כאראקטער פון דער אסערי סשנער ציוניסטישער שרנא_יושעיע און אויב רשם וואם משח ששרניאם ושנט ווענו דעם סשמף אין דע" הינער ציוניסטישער שרנאניזאציק, וואו איין סירער סשהרט שריבער רעם צדוייטען, אין ריכטינ, השם ראכט זיך די איר דישע קשנפערענץ", וושם רערט אינ'ם נשמעו פון אירישער איינינסים, א גשנץ חיכטינע שטיקעל איקיינקייטי ארביים כיי זיד אין דער היום, ביי

אירע אייגענע ציוניסטעןי און ווען עם רערט זיר ווענע ..אי בערפשהרען" דשרף דאכם אד די "אירישע קשנפערענץ" וויסו, או אויף איר ערשטער יוםיטוכ'דיגער קשנוועני ישון אין נוישרק, אין וושרדשרף אסטאריא האטעל, איז ראבאר הלל סילווער אריבערגעפאחרען זיין חבר רשבשי סטיווען וואיו. עם לעים זיך דעריבער אוים'ן שכל, או ווען דאבאי חשיו השם נעסרשנען א נעלענפנהיים שריבערצותשרעו רשבשי סילווער השט עם פים נרוים צופרידפנהיים 79 .; KIDDO

רי "אירישע קשנסערעני", וושם ספעציאליטעט איז אירישע אחרות און אירישע איינינקיים או וואו די פרומע מזרחי־ציוניסטעו פאר נעסעו שוש בכבוד'ינעו שרם, השו נעווים נעחערם, או דער סירע" מו " מזרחי־ציוניסטען, הרב מאיר בער לין, אין אין כעם נעווארען אויף רעו מפא"י" (אירישע ארבייטער פארטיי. און האם רעוינגירם פון דער אספר הנבחרים און פון ועד הלאומי אי ירושלים. לוים דער ערקלערונב מון חרב מאיר בערלין האט די אשישו ארבייטער פארטיי ניט נעהאלטעו איהר רע ספרשפרעכענס, מצס זי מצם נע־ משכט עו דעם מורחי און די שועלי

אין דעם באריכט ווערט נים אננעי נעבען, משם די פארשפרעבענס זיינען נעועות אבער אין באריכט חקרט גער ושנט, אני אויך רער צענטרשל קאפיי טעט פון די פועלי מורחי האט בא־ שלשסעו עוריקעורופעו פון דער אספת הנכתרים און פון וועד לאופר איר משרטרעטער.

מיר דוכם זיך. או דשם עוריקציהעו זיך פון דעם מזרחי אוז פון די פועלי פורחי פון אספת הנבחרים אין פון וועד לאומי אין פאלעסמינע איז א סר א נרעסערע זינר גענעו דער אוויי גערוםענער אירישער איינינסיים. ווי דאם צוריקציהען זיך פון אירישען שער קאנפערענץ" אין אמעריקע. וועי לען דאר די נכאים פון דער באירישעו כשנסערענץ" שלייו ויכער צונעבעו נערעכט משה שערטאק. דעד פאליי או די אספת הנבחרים אין ירושלים מישער מארטרעטער פון דער איריי אין א סך א וויכטינערע אינסטיטוציע. ווי די אירישע קשנסערענין איז ניו ישרקט איך נלוים דעריבער, אז די

ישע לאנסערענץ", וואס ספטעיאי ליוורט זיך אין אירישער איינינקיים, אירע מזרחייציוניסטען, וואס ברעבען די אירישע איינינקיים. אבער איד השב נים נעהערם. שו זי ושל עם השבעו נעטשו.

אנב וושלם עם מאמע נעווען א"ב טערעסאנט צו וויסען, וואס איינענטי ליך ס'טוט די "אירישע קאנפערענץ", אויסער זאגען פוסר דעם אידישען ארבייטער קאמיטעט מארוואס ער אין נים מקיים די מעות פון אידישער אחרות און השם זיך צפועושנם צו ויצען מים דו קאפוניסטען אין איין סוכת.

קען איסיצער אנדערש אפשר דער צעהלען וואס עם סום די "איריקע קאנמערענץ" ?

שם אין שננעקומען א יריעה אין אסעריקע ווענען 150 סויזענט אירען אין פוילען, וושם קענען אפשר נערש טעורעט ורערען. נשר ווער השט שנגעי משכנען סלשמען טרעוושנע וועגען דוקא אין ראם נעווען דער FOUR אירישער ארבייסער קשמיסקט. האם זיר געוועגרעם צום סטעים רעי פארטסענט; ער האט באוואוינען די אמעריקעו פערערעישאו און לעיבאר און די סי. שי. ש.. או זיי ושלעו זין ווענדעו עו דער רענירונג און אפעי לירעו צו דער עשענטליכער טייגונג. חורץ, ער השט געמאכט א גערודער. וואו איו שבער נעווען די "אירישע קשנםערענץ" ז

נו, מעו קעו זשנען, או משרלוימינ השם דער גערודער קיין ספשות'רינע רעזולסאטעז נים נעבראכט. די 150 טויוענט פוילישע אירעו זיינעו נאר ניט נעראטעוועט נעורארעו דורך דעם מעשריי וואס דער אידישער ארבייטער קאסיטעט האט אויסנעהויבעוי אבער ראס ועלבינע קעו מעו ואגעו וועגעו שלע אונוערע נעשרייעו. נשנץ נלייך מון וועלכער שרנשניושציע זיי זשלען נוט קומען, 'אין דער אמת'ען אבער טרעפס עס אמאל, או א נעשריי סום עפעם אויף, אנב, שריים מען ווען

שע קאנמערענין" THE PERSON NAMED IN

איז נראד ניט ליין שריי־ארשאניואציע. עוגעפאסט עו דר, גאלרמאנ"ס קאנני רארף איז ארץ ישראל האבעו או קאנגרעל קען אנמשבען סראבעל. זיין ארביים, אין ממשות'דינע הילה, רעם ווי דער ווצרם ביקציע". נעווארען און ער דערפילט זיין אויפי נאבע. די "אירישע קאנמערענץ" אבער האט ראד ניט ניט קיין אנדער אויפנטבע ווי שרייען, און אויב זי ENG DAD

סחשבות'ן, וואם אין די אורואד, נאר אויב ראם אין דר. נאלרסאנ'ם שערליך. יואם ראבאי סטיווען וואין האם זיר צוריקנעצוינען פון דער פירערשאסט אבער די צייטונג וועלען וויסען. פארי פון רער "אירישער משנמערענץ" ז ער וושם דר. נעלרמשן השם נעלשום וויר הריפת נבאים. פיר איז נים בשקשנם, עד השם שפנעמשו אין אדל ישראל.

לייטרארטיקעל איז בסיקציות סויקות" נעהאט פאר א נעננערשאטט ?

או אנרער שרביים רער ליים שרטיפעל שרייבער השם נים באמערפם די צייםוננ. השנ ער דערי סירער פון פשלק. און וויי

אין דעם ליים־אַרטיקעל ווערט ער טיווען קאנגרעם. סילא, ווען דר, דעם ישראל אין אוא פיקציע כאוונרערם תש"ה, תל אביב. איין ציים סים דר. חיים ווייצמאו. א פערוענליכע אנגעלענענחיים, וושלם

וועמען מען דארה זאנען אביסעל מוסר וועגען אירישער איינינקיים. - ווידער אמאל די אידישע

כאנפערענץ און דער אידישער ארבייטער קאמיטעט. – א פארגלייך פון טאן ארבייט און טאן גארנישט.

די עסמרייכער סאַציאַליסמען און די אידען. – אַ סמאַמיסמיק פון ניו יאַדק, אין וועלכער עס ווערט אַנגע־

נעבען, אז איריש פארנעשט דעם ערשטען פלאץ צווישען די פרעמרע שפראכען.

– די העברעאישע צייטונג "הארץ־ פון תל־אביב וועגען דער פיקציע פון אירישען וועלט־קאנגרעס. –

דער לייטישרטיקעל שרשבער פון הארץ" השלם. שו אסילו אין די נלות וושרעו אין די אירישע צייסונגען ווע לענדער איו דר- נשלרסאנ'ע געבלאשי נען פיר אידען, וושם זיינען אנטלש איז ראר נעוועו איינער פון אירע סען ווענען א שטיקעל שרביים. וואם טער קאנגרעם שערליך. דר נאלרמאו פען פון וויען און וואם זיי האבען דע און זיינע אונטערהעלקער, ואנט ער, צעהלט ווענען דער פריינדליכער כו אז ראבאי המידוען וואין אין א כהן ערשם אין א וואר ארוס נאר זיין זוכען צו שאפען דעם אייברום, או ציהונג מון דער עסטרייכישער או און או ער מאר דעריבער נים נעהן אוועקפארען. די שטיקעל ארביים זייער מאכערייקע אין מאקן א ווירקי מערנרונר באווענונג צו די אירען. בשיטטעחט אין רעם, וושם דר, נשלדי ליכער לשנגרעם, וושם איז נעוועהלט ווי א ליכטינער שטרשל אין א נ כאן השם נעעפענט אין ארץ ישראל נעווארען פון אירישען פאים. און או דיכסער פינסטערניש י זעה בין איר וויום נים דער או אפסילונו פון זיין אירישען וועלם ער האם די אויסארישעם פר אירישען די פיר אירען האכען דערצעהל איינצינער, וואס האלט דר, נחום השנגרעם. און זי וושלם אויך וועלעו משלה. נאר אין ארץ ישואל רארף או עם האם זיך זיי איינגענעבעו לאלדסאנ"ם אידישעו וועלם קאנגרעם וויסעו. סארוואם האם דר. נאלדסאו פען זיר נאנץ באזונדערם דיסעו פון אנסלויסעו פון וויעו קיין יונאסלא פאר א נצבלאפטער ארנאניזשציע. אט נארנישט נעושנט ווענען דעם. ווען אועלכע שערליכע פיקציעם די ציר וויע דורך דער הולף פון עסטריי אין ער השט אפגענעכען א באריכם אויא טונג נים דערביי א קשפול ער אנצור כישע פארטיזאנען, וועלכע האבע הארץ", איינע פון די פראפינענטר א ויצונג פון דעם וער הלאופי. ער הערעניש, של אט די משכטר פון די עטאבלירט א אונטערערדישע באה סטע צייטונגען אין פאלעסטינע, און האט אין דעם כאריכט דערציילט. און סיפטיווע ארנאניזאציעם נעמעו זיך צו ראטעווען אידען. די פארטיזאנער איר זעה, אז רי רעראקציע פון רער א צוואמענקונפט פון זיין אירישען אז אויטאריטעט. וועלכע קרנער האט באווענונג ווערט אנגעפירט פון דער צייטונג קוקט אויך ניט בעסער אויף וועלט קשנגרעס וועס סשרקוסעו אין דיי נים נענעבעו און זיי נשנגעו שו נעהייסער נאלרמשנ"ם משנגרעם, נישם שפעריקע, שבער ער השם פים א רערען ווי בשפולמעכטינטע פירער פון פוז וויען, וועלבע אין די דעם אמעריקאנער ווארט ניט דערמאנט. או ער האט מאלק און ואנען רעות. פו אט רער חדשים ועתר אקטיוו אין וויען. וופרט "נעבלשטט". בעת דער לייטי בששלשטעו צו עשענעו או שפטילונג שנצוהערעניש איז צו מארקטעחו. שו חשבעו אויך דערצעהלם, או אין וויען ארטיקעל שרייבער פון ...הארץ" בא" פון זיין קאנגרעם אין ארץ ישראל. די צייטונג אין הושר דד. נאלדי נעפינען זיד נאר דריי טויוענט אידען נוצט דעם ווצרט "ניקציע". דער אין דאס אין זעהר ואנרערכאר, זאום די סאנ'ען, או ער האט נעשוענט אין צוויי סויוענס אירעו זיינעו "ווערס בטרשריפט. אדער "קעפעל" פון דעם צייטונג, און זי פרענט: האט ער פורא ארץ ישראל אן אפטיילונו פון זיין יודעו". אועלבע וועלבע טוען נוצלי מיקטיווען קשנגרעס, כרי עו קענען ארביים מאר'ן רייך, זוג

נעקענט נעפינען קיין עכט העברעאיי פאר נעהאט נענוג גרונר, ווייל מען שטעה. האם מען רארטען מורא. או דער אידישער ארבייטער קאמיטעט שען ווארט. וואס ואל זיין אזרי נוט קען ניט מארשטעהן עו דואס מען דער איינענטימער פון רעם אירישען נעווען "פלאר מאר וועלכען צוועק דר. לענדער סים זיין פיקטיווען קאנגרעם, או איך האב דעם אינהאלט איבער

אסטיילונג פון דר. נאלרמשנ'ם פיקי איך השב דא נים איבערנענעבען ליים י ארטיקעל פון בהארץ ערשט באסערקט, או עם איז נים נשלרסאן נארט די אירען אין די גלות וושרט פאר וושרט, שבער איך גלויב נאלדמאן איז נעקומען אין ארץ ושל ערן שבער ברעננען או פיקציע נענעבען ריכטינ. דער לייטישרטיקעל ישראל און משרוושם ער השם נרשך אין ארץ ישראל השם ער זכר נים נעי אין נעדרוקם אין "הארץ" טום אויך דשם נים, מש וושם דעו אויסנעקליבעו צו קומעו נים אין דארסט ערלויבעו, ווייל ואין ארץ צמעו נאוןעסבער, יום ו', י"ן חשרן

רי נייעם, וואס איז געררוקט גע

NEW YORK - SUNDAY, SUNDAY, JANUARY 21, 1945

WHAT OF THE PALESTINE **RESOLUTION NOW?**

An Issue Almost Forgotten in the Wise - Silver Controversy. -Passage of a Compromize Resolution Imperative Before the Organization of the United Nations Is Established.

By JACOB FISHMAN

Nated Yiddish Columnist and Zionist leader

the twice-deferred Palestine Re- writer was one of those who did solution?

In the heat and turmoil of the Silver-Wise controversy there has een a general tendency to forget the Palestine Resolution, the intraduction of which into Congress prought Zionism so effectively before American public opinion. There are, to be sure, a great many observers who feel that by accepting Dr. Silver's resignation the Zionist Emergency Council has bound itself not to urge the passage of a Palestine Resolution in the new Congress until Dr. Wise is given "the green light" by the President or the State Depart-

I am not altogether certain that this interpretation is to be read into Dr. Silver's elimination from active leadership. This much, at any rate, is clear: Dr. Silver's opponents report President Roosevelt as having asked that the matter be left in his hands a little while longer. To many the first half of the reported request seems thoroughly plausible; with regard to the second-the time limit described as "a little while longer" -they express some doubt, feeling that the President may wish the decision on the Palestine question postponed till the conclusion of the war in Europe.

Sooner or later, the Emergency Council will have to decide what length of time is to be considered 'a little while longer." It will have to decide how long its actions will be dominated by the doctrine of the green light. In the meantime, a very disquieting development is becoming evident. Dr. Silver's political opponents have begun to belittle the entire tions, but they will probably soon be asserting publicly that the Resolution need never have been in troduced in Congress and that its political value is inconsequential. It is only the President's good will that matters, for it is he and not Congress that determines American foreign policy.

This point of view is held by Dr. Nahum Goldman and Dr. Bernard Joseph-both of them representatives of the Jewish Agency for Palestine. Dr. Joseph insists. that we have made a great mistake in failing to stress the significance of the President's message of October 15th to Senator Wagner. He feels that by urging the passage of the Resolution in December we spolled the fine effect made by the President's statement (1)

President's statement immediately after its publication. In doing so, I pointed out that the statement was the and product of the intersive prepaganda carried on connection with the Congressional Resolution, I added that it seemed inconcelvable to me that the Resolution would not easily pass both Houses after such a statement by the President and after Secretary Stimson in his letter to Senator Taft had expressly removed the military objections. to the Besolution.

Soon thereafter-October 19surveyed the rather un(avorable general situation in which the Zionist movement found itself and, pasticularly, the indifference with which London reacted to the President's statement, "In the light of all this." I concluded, "it the Palestine Resolution be passed by both Houses as soon as Congress reconvenes."

That is still my view of the light. If leaders of the Jewsh Agency feel that the Palestine consider the latter preferable, but hands of the President alone I fear that they are making a sad mistake: I have recently pointed the wan. The existence of the cripplin; White Paper makes an immediate change of policy urgently mecessary. We cannot be satisfied with the British policy of drawing out as long as possible terms, of the right to free Jewish thousand immigration certificates remaining under the White Paper. idea of a Congressional Resolu- It is clearly the British intention. As soon as the Zionist movetion, for the time being they are to make them last throughout ment receives a formal pledge of 1945: actually, all ten thousa certificates should be used up in it will be able to accept with a few weeks' time—and could be equanimity a transition period in

> tioned leaders of the Jewish Agency 'ail to grasp a very significant factor in the situationthe role our Senate will play in officially decided; it cannot be any international decision affecting Palestine.

> In 1918 America did not join the League of Nations, Five years after the publication of the Balfour Declaration, Congress confirmed America's support of the Declaration by passing the Pales of the Palestine question must be tine Resolution of 1922. The great value to Zionism of that Resolution is beyond doubt or tion of the United Nations is esquestion. In 1945, however, it is tablished. clear that the United States will

e a enfirter member of the What will now be the fate of As it happens, the present United Nations, the formal organlitation of which will probably anphasize the importance of the take place this spring. It will be the Senate which vill have to ratify American membership in the United Nations, Palestine will be one of the ftems on the agenda of the United Nations. Logically, it is therefore very important that the Senate declare its support for the Jewish Commonwealth as quickly as possible.

> In this conclusion, it is essential to consider the future of the Palestine Mandate. We cannot permanently maintain our silence on this matter. We were silent when Britain violated Articles 15 and 18 of the Mandate, -- as well as Articles 26 and 27 which forbid any alteration in the Mandate without the permission of the Council of the League of Nationa.

It is generally assumed that the United Nations will take over seems particularly desirable that the surviving interests of the League of Nations, mandates included. The United Nations may wish to preserve the mandate system as it now is, or may decide matter, green light or no green to substitute supervision by international commissions. I, for one, question can be safely left in the it is conceivable that in certain circumstances the United Nations might leave the Palestine Mandate in Britain's hands on condition out that from our point of view, that Palestine ultimately become the solution of the Palestine ques- a Jewish Commonwealth. I do tion dame not be delayed till after not believe that a Jewsh Commonwealth can be established before we have a Jewish majority in Palestine, but it does seem to me imperative that we be assured at once, in clear and unambiguous the distribution of the last en immigration and of the establishment of a Jewish Commonwealth

and this sort from the United Nations if not for Government-imposed which a pricing state of the Jewish . I fear too, that the above-men- Comomnwealth is an established fact. But a complex political arrangement of this sort must be fully and publicly discussed and left at the last moment to the good will of any fadividual however powerful and benevolent. It is a matter for in ernational jurists, not for politicians,

The more one surveys the situation, the clearer it becomes that the way to a satisfictory solution paved by a Congressional Resolution passed before the organizaPurely Commentary

By PRILIP SLOMOVITZ A TRAGIC CONTROVERSY

Palesting, as he Jewish National Home, has long ago seased to be Jews to strive for the major rescue efforts for our people. It involves graph in Dr. Silver's statemen : international obligations for speedy

The conflict within the Zionist movement is therefore a matter of monopoly. grave concern for all Israel.

It is a tragic controversy, and the leaders of the greatest reconstrucend it speedily.

We are, at best, poverty-stricken in leadership, and we can ill afford of slaughter and annihilation." either to have energies wasted or able men "purged" from leadership. solve the issue created during the past two weeks, history will hold the men at the head of American Zionism in ridicule.

CHARGES AND COUNTERCHARGES

Other peoples, under normal conditions, can afford to quarrel interies." They are too heart-rending. too apt to hurt not only the people involved, But also the cause.

Here is the score:

Dr. Stephen S. Wise has made some seri-us charges against Dr. Abba Hilb! Silver, accusing him of having "contravened the decisions ing enacted in our ranks. of the (American Zionist Emergency) Csuncil on a mater of suhurt of our sacred cause."

Similar charges were hurled at tion of America.

Now, there are counter-charges. Harry L. Shapiro, who resigned sponsible for the conflict. as director of the Zionist Council, Zionists must not permit the shelysalie of peace."

Dr. Silver has also issued a state- The conflict began with two replined action by Dr. Wise "was the men. retary of State on the very eve when of the cause.

Senator Wagner and I were scheduled to see him in order to permunde the State Department and the Bresident to withdraw heir objections of a party matter. It obligates all passage of he Palestine Resolution."

Then there is the following para-

"All too often Dr. Wise treated redemption of Eretz Ismel so that the Zionist movement of the United the problem of homelessness may be States as a piece of personal property and has bitterly resented any new leadership which threatened his His 'shtadlanuth in Washington has been an egrectious failure for many years, and not only as far as Zionism is concerned. This tion movement involved in it must weak-kneed 'shtadlanuth' poicy has accomplished next to nothing for our people during these tragic rears

(Amazing, isn' it, that Dr. Wise, who had based all his efforts as a Unless something is done at once to Jewish leader on democratic action as opposed to "shtadlanuth"-intercession by individuals - should now be charged with being a "shtad-

A VOICE FROM ZION

It is no wonsier, therefore, that Joseph Sprinzak, member of the Zionist Action Commitee, app-aled nally. We who are in the process to American Zionist leaders, all the of building a homeland for the home- "Small Zionist Congress" held in less dare not resort to such "luxur- Tel Aviv last week, to "over-ome their pety differences,"

> . If our leaders do not oversome these differences the present conflict will be to their lasting disgrace.

> American Zionists must let their voices be heard and they must 'orce an end to the trupic comedy now be-

We dare not suffer from the rony of "love flying cut of the win-low" preme importance to the lasting because of a temporary setback in Washington.

We must not permit the sprend of Dr. Silver by Dr. Israel Goldstein, a nasty rumor that differences bepresident of the Zionist Organiza- tween leaders on the ground of their Republicin or Democratic affiliations in American politics are re-

accuses Dr. Wise of having "com- ing of an outstanding leader like Dr. mitted grave breaches of discipline Silver over differences that should frustrating Dr. Silver's efforts with have been adjusted especially since great detriment to the cause which the impression has been given that Dr. Silver suffered to pass for the there was unity of action in behalf of the Palestine Resolution,

ment in which he charged that Dr. signations-those of Dr. Wiese asm Wine had sent a telegram to Secre- well as Dr. Silven The re-election of tary of State Stettinius, on he eve former and the virtual oussting by of a planned interview at the State two of the four major Zionist par-Department, which "completely ties in the American Zionist Emernullified the whole purpose of our gency Council of the latter (who is visit and more than any other factor Dr. Wise's junior by 20 years), gives wan responsible for the shelving of the impression on a "purge." We the Palestine Resolution." He cannot afford "purges" and we larc states in his charge that the worst not permit the ousting from lenderand most recent instance of undisci- ship of young and vigorously astive

fatal telegram which he dispatched It is up to the Zionist rank and without my knowledge to the Sec- file to act and to protect the hanor

BNAI ZION ENDORSES LIPSKY STAND ON ZIONIST CONTROVERSY

New York (JPS) -- The Administrative Committee of Bnai Zion, fraternal Zionist organization of America, issued the following statement on the controversy in American Zionism, said to be an approval of the position taken by Louis Lipsky, its president and member of the Executive of the World Zionist Organization:

"The significance of the controversy in the Z.O.A. is being greatly exaggerated and misinterpreted, to the hurt of the movement. What has happened in the Zionist Emergency Council has no direct bearing upon the future course of Zionism. The controversy is an internal affair and involves such differences of views as are bound to occur in every movement. Such controversies are ironed out in due course in a democratic way.

"Nor should we be overly disturbed by the deferment of the Palestine Resolution which was intended to be only a means to an end. The deferment will not seriously deflect the progress of Zionism. It is no set-back. But what has happened should be an added incentive to seek the fulfillment of our purpose in other ways that are available. The deferment would be a serious blow only if it served to bring disorder in our ranks or to weaken our determination to strengthen the movement and to solidify and enlarge our position in Palestine. In the last analysis, the building of the Jewish homeland rests with us and nothing can for long prevent the attairment of our goal."

Friday, January 26, 1945 tine's doors must be opened wide.

THE KANSAS CITY JEWISH CHRONICLE

1-26-45 WiseAnswers Dr. Silver's Accusations

Declares He Acted Only in Best Interest Of Zionist Cause

NEW YORK, (JTA)-Dr. Stephen S. Wise, speaking here on the subject of "Zionist Division and Strife-Could They Have Reen Avoided?" replied to the charges by Dr. Abba Hillel Silver that he is for "minimal Zionism," considers the Zionist movement of America "a piece of personal" property," and is injuring the Zionist cause through a policy of ap-peasement, timidity and backstairs diplomacy.

"I would not know how to de fine 'minimal Zioniam,' unless in have reference to non-Zionism, on to the non-Zionist viewpoint which not even Dr. Silver would accuse me of sharing," Dr. Wise said, We are all maximal Zionists that is to say, we believe in the cancellation without delay of the lamentable White Paper, We believe in unlimited Jewish immigration, and Jewish resettlement under Jewish control, at the earliest possible moment in Palestine. We believe in the reconstituting of alestine, the Jewish National Home, as a free and democratic Jewish Commonwealth."

Emphasizing that it was he who insisted that Dr. Silver become co-chairman of the Zionist Emergency Council, Dr. Wise pointed out that this in itself is the best answer to Dr. Silver's charge that he, Dr. Wise, seeks to maintain monopoly over the American Zionlst movement.

"More serious than this absurb charge," Dr. Wise continued, "in the characterisation of my service to the Zionist cause as 'shtadlaaut, which has been an egregious the end, the resolution was defailure for many years, and not feated."

"If that charge be true and valid, I am not fit to serve as chairman of the Council, to which chairmanship I have again been elected. A Shtadlan in other days was a person who, before the days of democratic movements, demo-cratically organized and demo-eratically led, sought, by indirection and by personal and publicly unsupported exertions, to secure exceptional favor from those in power. If true, the charge were grave indeed. Whether it is true or not, I can safely leave it to my fellow-Jews and to leaders of the political life of my country to decide. Jewish history will take care of this and other calumnies now levelled against my head.

"Finally, there is the most farreaching accusation of all, namely, that the speaker is responsible for the failure of the Senate to adopt the Palestine Resolution. Now the facts may, in truth must, be told. After a regrettable experience in the spring of the year, when the resolution was halted by the inmistence of the War and State departments, the officers and mem-bers of the Emergency Council reached the unanimicus decision— the co-chairman, Dr. Silver, concurring—that no attempt should be made to bring about the adoption of the resolution unless the State department priviously gave its approval. That approval was withheld, and the disapproval was thrice repeated. Again and again the Emergency Council resolved the resolution in either House, in view of the circumstance that the State department saw fit not to give its approval. In persistent and never-ceasing contra-ention of the unanimously-reached decisions of the Emergency Council, Dr. Silver moved forward and sought to bring about the possage of the resolution, which he had every reason to know was for a time, and for reasons that had been made clear, disapproved by the State department and in friendly terms even by the President, In

A Weekly Digest of

Kivish Past The Yiddish Press

By RABBI BENJAMIN SCHULTZ

Says Churchill Urged U. S. Passage of Resolution

nection with the Wise-Silver con- any human being to live in." troversy, by Leon Crystal in the Her description of he horrors experileaders, "my own Conservative party, as well as military men, are against me. So America's voice must be strongly heard."

Silver received this internation. harmed Anglo-American relations, as Silver's opponents claim."

ing Journal) that Roosevelt's enough, because it was obviously. resolution was certainly in orresolution was certainly in or-der. Not only is the waiting for in control of the movement must be corwell as the House, had better take a stand now.

The communist Freiheit has been alone in its defense of Dr. Wise, "Its bitter attacks on Silver as a Roosevelt-hater," declares The Day's L. Spiceman, "have freightened me to death; and caused me to hear the voice of my own Zionist conscience. This conscience says to me - Silver is right."

Purely 1-26-45 Commentary

By PHILIP SLOMOVITZ

ZIONIST LINE-UP

American Zionists are lining up in the current internal issue. While he executive and administrative committees of the Zionist Organization of America have taken a stand against Dr. Abba Hillel Silver and his group, a number of dis-tricts throughout the land are supporting Dr. Silver's militant viewpoint and are demanding his return to leadership.

The situation is not helped any by the government's ruling against the holding of national conventions. But there ought to be a way cut of the dilemma. Since various communities are taking definite stands in the issue that is marked by so much internecine strife, it should be possible to reach a decision by a plebiscite of Zionists.

This commentator urges such action as speedily as possible, and he sincerely hopes that the stand will be in support of Dr. Silver's return to national leadership in the Zionist movement. The sooner internal strife is ended, the better for all concerned, and especially for the unfortunate homeless Jews for whom Pales-

Anne O'Hare McCormick, in one of her highly interesting cables to the New York Times from Jerusalem, makes this

"Meeting a trainload of refugees arriving in Palestine from concentration camps of Eastern Europe is an experi-ence that explains why it is difficult to be objective or even rational on the subject of immigration into this contentious country. The immigration issue is tied into a Gordian knot with issues larger That Winston Churchill himself, indirectly asked Dr. Silver to press his pre-Palestine resolution in Congress, is revealed, in conin Congress, is revealed, in con- fit for Jews to live in therefore fit for

Forward. "I am all alone in my enced by the refugees amply proves the Zionist friendship," Churchill is contention that one can not be objective said to have written to London or rational, that speedy action is needed

Silver received this information of the American Zionist Emergency in November. This proves, Crystal Council any more than his antagonists, concludes, "that such a resolu- all of whom had backed up the Palestion would certainly not have time Resolution in Congress. It was only when Zionism had suffered a temporary political defeat in Washington that love fled from the window of Zionist head-J. Fishman reminds us (Morn- quarters and the internal conflict began.

Dr. Silver IS a consistant and vigorous pre-election statement was not fighter for justice for Jewry and Palestine, and the Zionist constituency will "pre-election." A Congressional surely reject any plan to eliminate him from leadership.

Roosevelt's "green light" tactical rected immediately and Dr. Silver must bankruptcy, he avers; but the be recalled to active service. The Zionists United States Senate must act of America must act. The Zionists of on every important world settlement. Therefore the Senate, as act promptly-and this commentator that they act in support of Dr.

My Word!

By RABBI BEM KELSON

see where the Z.O.A. has been having quite a rumpus about who let the cat out of the bag when the barn door was opened after the cow was stolen. Trying to make head or tail, cow or eat out of statement and counter-statement has me in a state of complete befuddlement.

What I get is that there was a meeting when everybody resigned. Then when things got quiet somehow some fellows sneaked back in. Or was it this way? Rabbis Wise and Silver got up together and mached out, but not by the same door. Rabbi Silver went out by the side door, but Rabbi Wise stepped out through the front door leaving the door open so he shouldn't have to ring the bell when he came back in.

Who was right, and who was wrong, seems to mean less than the fact that somebody's in a huff about somebody else being in a huff about precedence in the march to Washington. Memorandum, memorandum, who sent the memo? Brothers, would the result have been otherwise if Wise went ahead of Silver, or vice versa (I really don't know who got ahead of whom)? We don't know; we mesely interject a small question mark at the end of the statement.

The question somehow seems to be dwindling to the eternal one in Jewish life: what can we mach, since we don't know who's the macher?

Would the brothers mind if I proposed that Rabbi Felix Levy, about whose life, times and character Rabbi Solomon Goldman writes so beautifully in the same issue of The Jewish Post, be made Chairman of all Chairmen and head committeemen and member of all memoranda? Judging by the description, he'd not be worried about who looks wiser and who sent what and who has the glory and honor, but would do what he'd do (Lord, cry the machers, what a reason for doing things, and in Hebrew!) L'shem shommayim and lemaan acheynu b'nai

Historic Wise Telegram **Published First Time**

Silver Forces Claim It Killed Palestine Resolution

Jewish Pos' Correspondent

NEW YORK-The by now historic telegram on which the Silver forces base their charge that Rabbl Stephen S. Wise sabotaged the efforts of the Zionist Emergency Council, and which has not heretofore been published anywhere, was finally secured by your correspondent.

The telegram, sent from Pittsburgh where Rabbi Wise was attending the American Jewish Conference, reached Stettinius as Sen. Robert Wagner and Rabbi Abba Hillel Silver were to see him to try to secure the "green light" for the Palestine Resolution, which as you know, was defeated on the word of Stettinius.

Herewith is the telegram in full:

PITTSBURGH, PA., THE SECRETARY OF STATE, STATE DEPARTMENT, WASHINGTON, D. C.

IN VIEW OF YOUR MEETING MONDAY SENATOR WAG-NER, I WISH TO MAKE MY POSITION AND THAT MANY ASSOCIATES UNMISTAK-ABLY CLEAR. WE WOULD

OF COURSE ALL BE HAPPY IF THE CHIEF AND YOU COULD SEE YOUR WAY TO GIVE APPROVAL TO ADOP-TION OF PALESTINE RES-OLUTION IN BOTH HOUSES. POSTPONEMENT LIKELY TO BEMISUNDERSTOCD BY PUBLIC OPINION WHICH NATURALLY CANNOT BE IN-FORMED CONCERNING REA-SONS FOR DELAY.

IF HOWEVER CHIEF AND YOU SHOULD STILL FEEL THAT SOME POSTPONE MENT FOR REASONS AL-READY GIVEN, I TOGETHER WITH MANY ASSOCIATES DC NOT WISH TO HAVE AC-TION TAKEN CONTRARY TO YOUR AND PRESIDENTS RECOMMENDATION. SITUA-TION SHOULD UNDER NO CIRCUMSTANCES BE PER-MITTED TO ARISE IN WHICH SENATE COMMIT-TEE WOULD BE INFORMED CHIEF'S OPINION COMMON-WEALTH THROUGH YOU TO US IN CONFIDENCE. IN THAT CASE, IT WOULD BE BEST FOR SENATE COMMIT-TEE TO POSTPONE ACTION THROUGHOUT THIS SES-SION. THIS TELEGRAM IS FCR YOU ALONE WILL TELEPHONE TOMORROW AFTERNOON AT YOUR CON-VENIENCE TO LEARN ABOUT RESULT OF YOUR TALK WITH BOB.

STEPHEN S. WISE. Wam Penn Hotel, Pittsburgh.

NEW YORK - SUNDAY, SUNDAY, JANUARY 28, 1945

Whither U.S. Zionism?

Principles and Not Personalities Are at the Root of the Wise-Silver Controversy. - "Caution" Is Not Necessarily Statesmanship. - Which Shall It Be: The Crumbs of Consolation or the Fruits of Victory?

By WILLIAM KLEINFELD

Wise, and was labeled the "Wise-Silver controversy." It is becom- who decline to be regimented. ing clear, however, that this is who reject the "line" which is controversy. It is increasingly intration and refuse to be silepted. obvious that the real adversaries, are a group of ZOA leaders who and offerulous note has crept into were not strong enough to bring the official pronouncements of the about Dr. Silver's overthrow but ZOA Administration; the Emergmanipulated a strained and diffi-pency Council has been duly "recult situation into a head-on clash organized" by the "democratic between the two Co-Chairmen of process." Everything is settled. the Zionist Emergency Council.

and shadowy figures who have no real standing, no moral authority, no popular following, but have maneuvered themselves into key positions and wield power funtastically out of proportion to their weight or merit. Incredible as it and satellites of the near great lay the plans, pull the wires and concect the crises which shake the Ziouist ship of state from ist knows little about all this. If of the mechanism which governs American Zionism. his organization, he is likely to react vigorously and violently,

The process of education has has entered upon its second phase. It is a struggle between Abba Hillel Silver and his supporters. backed by large masses of the rank and file, against a group entrenched in power and in full control of a large and powerful ma-

The Silver backers claim that this telegram, full of implications of all kinds, gave the State Department the excuse they needed to ask that the Palestine Resolution be shelved. It clearly indicates that Rabbl Wise was willing not to press or embarrass the present administration. It also can be said to show that Rabbl Wise worked behind Rabbi Silver's back, although both were co-chairmen of the Zionist Emergency Council.

Meanwhile as five districts of the Zionist Organization of America have already passed resolution in favor of Silver, a group is being organized to take the fight throughout the country looking forward to the next annual convention of the Z.O.A. In October when it is hoped that Rabbi Silver will defeat the present administration and take over.

The inter-Zionist controversy, But the machine has been julinow a month old, has entered a ed and is wheering. The ZOA new phase. The first series of Administration is frightened and statements and counter-statements angered by the wave of popular seemed to point to a prolonged indignation over its high-handed duel Between Dr. Silver and Dr. actions now sweeping the country. Everywhere there are Zionists not the essential nature of the being handed out by their Admin- If it were really so, if all that is

It is not surprising that a new Why does the controversy con-Behled that group are smaller tique? Why is it carried on even beyond the confines of the ZOA? Why does it spill over into the Yiddish press? Let us have peace and a return to normaley.

But there is no peace. The gentlemen of the ZOA Administration have miscalculated. They may sound, it is they, the minious have underrated the intelligence of their constituents and their caworking behind the scenes, who pacity for independent judgment. They had not foreseen the full consequences of their deed in removing from the political leaderstem to stern. The average Clon-ship the strongest figure in Am-ment, backed by the Jawish etican Jewish life and the most and when he realizes the nature d namic and resourceful leader in

Nor is there any merit in the a gument that the controversy should be confined within the ZOA begun and with it the controversy like a domestic quarrel to be after another. Setback followed settled in the bosom of the family, setback, culminating in the th-This argument rests upon a profound misconception of the nature of the Zionist Movement, largely a rearguard action along The Zionist Organization is not a ledge or a ladies' auxiliary of a home for the aged. It is the vessel after comprenies, hoping siways and instrument of a great move- for a better day and a new deal, ment of national liberation which profoundly affects the entire Jew- when the right moment came we ish people. Zionism has long would turn, re-form our lines and crased to be the private affair of undertake a great political affensay group or party in Israel. Its sive. When that moment :ame. problems, its political policies, its we would fight like men. We sadership are a matter of vital would not timporize or comproand legitimate concern to all who mise; we would not be put off have pinned their hopes upon it. with vague promises. We would They cannot be indifferent to demand full justice; insist upon what goes on in the Zionist Or- it; accept nothing less. We would ganization where principles and stand up to the mighty, whoever policies are involved, where the they may be We would neither fale and future of a nation is at cringe nor fawn, but demand a ake. Only small men lacking what is due to our people as a imagination can post and fret matter of right. All of that when over the interest displayed by the the time came! subfic.

This is doubly true of the presant controversy and its implica- ground for our people's ause. tons. It is part of the current The decisive struggle was at sand; echnique of the ZOA Administraton to reduce it to simple and al- begin. most wordld terms. They world the one hand there was a "con- Our general staff - the Monist travention," a new term with which the vocabulary of Zionism

has been enriched. On the other hand, there was a clash of personalities. There it is and that is all; just as simple as that!

This cheap view of the matter

has been well advertised, and spread far and wide. Even geople in Palestine seem to have swallowed the line, hook and sinker. involved were questions of procedure, internal discipline and incompatible personalities, they might properly and safely be left to a handful of people at the top. referred to this committee on that. The public has no great imerest in semi-legal questions of "discipline" or "contravention" matters for 'awyers'or near lawyers to chew over to their heart's content. But involved here are infinitely greater and wider lisues. questions of policy, of political conceptions and political strategy, of the line the Zionist Mov-ment is to follow in pursuit of is objective. These are questious on which people feel deeply and strongly because of their Brect bearing upon the outcome of our national struggle.

'For decades the Zionist dovemasses, has been fighting a paint powerful odds. The ink of the Bultour Declaration had Bardly dried when Britain began its great-recession and dealt the Zionist Movement one political blow famy of the White Paper of 1939. We fought, but our fight was the line of retreat. We were forced to swallow compromise and promising ourselves that

Well, the time did come and America became a great buttling our great political offensive must

But the great political offenhave us believe that no important sive did not come off; nelt ier in issues of policy are involved. On 1946, nor in 1941, nor in 1942.

cont. on next page

Emergency Council which was to lead us into battle, was smilten with auto-paralests. There were freble queriments, a muffled attance here and there, uncertain afferture has no great forward marginal. Despet and desper and Ximital hopes: haver and lower and Rioust morals. These was confusion, and multirings in the ranks. "Why do we half! Why do we not press forward? The line is growing short!"

"We stalled and tallered. The Army waited and stamped but our generals were wither incapable of leading their followers into action or, what is more probable, larged he course of their convictions. Probably they flid and really believe in fighting. They had been anervaled by a long tradition of region" and circumspection and connects of timedily, which they rationalized into "statesmouthlp." They had no stomuch for the grim haltle with its scars and sethacts and fluctualing fortunes. Instinctively and in their hearts they put their from in the favor and chance. beneficence of the mighty. They spoke brase words, but like Micawber, walted for something to DESCRIPTION OF THE PARTY NAMED IN

Which was the altertion until Dr. Eller took aver. He had a endically different conception and brought with him a new and mill take spirit. It is significant that the an important sociation is that addressing a Himself and hards of Marshal Poch at a critical junction of the Watle Water We have been shallowed on our left. Our emire is broken. I have tended address is advance on all france."

Silver took over the command. and the great offensive was on at test. He helleved in what he was duing and and it superbly, spired by his magniflorest contact. microid by his jufferable detertend benjind him and went forward with a rush to take position after position. The impact was terrific; the advance seemed by restrible. It was a hepdlougthreat a frontal allack upon off. cial indifference on the one hand and the uneven forces of soil-zimies on the other. Cleaher. there were bound to be and strong Peristance, but we were su the march! Were we good be press on to the end?

the was not in he, -From the risels of Silver's immediate assuery areas; Beware; Castion; Let us arrest this impersons drive. We must not; we dark not. The rick is less great; the successe in doubt. This man is denserver; he must be removed. And Mirror "rellayed" of his command at What of the future course? Where do we go from here under the old-new leadership? Will it he the pld policy of Fraulius." of picking up crambo of consolution from the tables of the mighty and hoping for the heat? Or will for he a continuation of Bilitar's pollical offensive under old-new genscale? Will it be a cross between the two or a warreing oxidla-

other? a "fheet are the questions which weigh upon the minds and hearts of American Zionieto. Ther at plate the multired of indignation near pilitary petitelisent and the inscript demand that he to recalled in leadership. They also applied in leadership. They also applied to refer the contraversy reference to refer the contraversy reference to refer the

ניוניסטען וועלען עהרען ראבאי אפא אין הלל סילווער

אוים"ן פארלאנג פון א בריסער עשרו ציונוססקו, האט זיר נקינאסקן א האסיטעט, וואס נייים עו א ברויי סעו באניקט לכבור דר, אבא חלל מאר זינע בייטראנען אים עעותרם רערען סאר זינע בייטראנען אים עיוניוס אין סטר פון די לעוטע עכור שהדר אונטל"ן באריך און מעות סאו, אין האטעל לאמשראו אבר בעות ליען בעיונים או ניוי

כשו, איז איז האטעל כשפאדשו שפי בערשלטען בעיושרען א זיציננ פון הדכטינע שיוניסטישע טוער איז כדו ישרק אין עם איז כשטלשטען מעושר רכז. אז דעד בשנקעם פאר דה, סילי ויעד"ן ואל בארחושנדעלם ווערע אין א נהויסער מאלקמראונטערנשהטו ג

רצר בשניתם היינט שארקוסיון רצם
רצר בשניתם ודעו שארקוסיון רצם
בנו השטעל פאמארשר, עם ויונים ערי
מוז השטעל פאמארשר, עם ויונים ערי
מוז השטעל פאמארשר, עם ויונים ערי
נעם באנקעם עום עריוטעו מאל זונה וער
עם האנקעם עום עריוטעו מאל זונם
עד האם רצוונגירם פון ציוניסטיישען
מסויררושענטי באונסיל אויפסחנסען
עפענטליור סים א רברע איבען זיין
בליס ווענו זיין ציוניסטיישנו פראבראם
איז רעם איצטינטן מאסענט.

די אדישע אַגענסור וויל ניט אַז רעלעגאַציע פון "וויז־גרופע" זאָל "הומען קיין ארין ישראל "

לייטעו פון דער ציוניסטיטער אדי באניואפים אין אסעריקע די אידישע אנענטור האלנ. או פנשטאט איינצילארעו א ציוניסטיי שיי אינעילארעו א ציוניסטיי איינעילארעו א ציוניסטיי איינעילארעו א ציוניסטיי איין ליינער או דר. חיים וויין מאן, אין ליינער או דר. חיים וויין מאן, דר דר בוינוריון און דער מארהי סירער דרב ניעכב פיסטאן, וארן אפסאורען דין און און אויים אויים אויים או אר דר סיון און אויים אויים או דער פייני אבא דהל טילוער און ווידער פייני שטעלען איינינכיים אין דער מסער הסער דיינאנער ציוניסטיטער ארנאיוצי דעומונער ציוניסטיטער ארנאיוצי

ירוטלים יאב 30 נציטאו – די עלונטטורם או דער איריטער עלונטטורם או דער איריטער אנענטור יאס דא היינט אנגערייי עלט. או ד איז ניט צופרידעו מיט א מארטלאג פון כערבארד דוטאונאף, א מארטלאג פון כערבארד דוטאונאף, ועל לענאלער האט דונטטן האט אינערליכען ריס אין דער אפעריעאנער צייניטי טייטער בארענינג אפעריעאנער צייניטי טייטער בארענינג אפעריעאנער צייניטי טייטער בארענינג אפעריעאנער איינאארען דיי. או דר, סטיפער מאר נערטסרענען ציי ארן ייטראל מאר נערטסרענען ציי ארן ייטראל מאר נערטסרענען ציי ארן ייטראל מאריטי מאר טעטיני ארייטיניי מאר טעטיני

DR. SILVER AFFRAIS TO KING OF EGTET FOR CLEMENCY FOR COMDENNED FALESTINE JEWISH YOUTHS

NEW YORK, Jan. 28. (JTA) - Rabbi Abba Hillel Silver, gionist leader, today sent a cable to the King of Egypt asking for elemency for the two Jevish youths who have been sentenced to death for the assassination of Lord Moyne. Printing out that no just man can condone "their terrible deed," he added that "no marriful man can fail to take into account the despair and hopelessness of their people's plight which drove these youths to their reckless and tragic act."

A PART AND ASSESSED.

-630

1/80/45

D

BRITISH ZIONISTS OFFOSE PARTITION, REAFFIRM SUFFORT OF BILLMONE DECLAPATION

LONDON, Jan. 29. (JTA) -- Reaffirmation of its support of the piltwore peclaration, which calls for the establishment of a jowish Commomwealth, and opposition to any partitioning of palestine were voiced here last night by the pritish gionist Pederation, meeting in annual conference.

The meeting expressed the hope that palestine, when it becomes a Jewish State, will be included within the pritish Commonwealth of Matiens. It adopted resolutions condoming the terrorism in palestine, protesting the official tendency to hold the entire palestine Jewish community responsible for the cutbreaks and the attempts to deprive the Jews of arms. Other resolutions protested the deportation of terrorist suspects to Eritrea and urged the admission into Palestine of the Jewish refugees interned on Muritius.

The deligates voted to associate the rederation with the post-war program of the Beard of Deputies of British Jews and declared that the new democratic order in Europe must ensure political and economic equality, and religious freedem and cultural development for Jews in all countries. They also suggested that a British Zionist delegation be sent to Palestine this year.

In a final resolution, the conference urged American Zionists to compose the differences which have arisen as a result of the controversy between the factions led by Dr. Abba Hills! Silver and Dr. Stephen S. Wise.

A report of the United palestine Appeal given at the conference displaced that :5,200,000 of the UPA's 84,000,000 goal has already been collected.

1/31/45

JEWISH AGENCY DOES NOT WANT DELEGATION OF THE RICAN 2 TONISTS TO COME TO PALESTINE

CHRUSAIRM, Jan. 30. (JTA) -- The executive of the Jewish Agency for Palestine today indicated that it disagrees with a proposal made by Bernard Joseph, legal adviser of the Agency, for settling the rift within the Zionist movement in the United States by inviting Rabbi Stephen S. Wise, Mrs. Rose Halperin and Rabbi Israel Goldstein to Palestine for conversations to determine a policy for the Zionist Organization of America.

The Agency executive feels that instead of inviting a Zionist delegation from the United States to come to palestine, it is more desirable that Dr. Chaim Welsmann, David Ben-Gurion and the Misrachi leader Jacob Fishman proceed to New York to straighten out the Wise-Silver controversy and to bring about unity in the ranks of the Zionist Organization of America.

נים א יישר כח דעם "מאנ" מאר ווארטליכער ציוויסטישער טוער אייר רעכטע מארערונגען פון א פריער איי סטע כחות אין אטעריקאנער ציוניום. ברנשי כבוד וכברכת ציון, יפטב גיוובורג, בשטטשן.

א שלום צווישכן איריש און חשברייאיש

חשוב'ער רערשקטשר מון בטשנ":

ער די בשלעבשטים פון די קשפייעו. או

איין ברודער שטרעקט אוים א האנט פון שלום. אול דער צורייטער ברודער

ווארשם אוועק די האק, ברירער! SAUGL SEELS

ליף־שרנשניזשעיעם זענעו פשראינטעי מים שכפונג,

S. H. Secer.

שון רוב מנין ורוב בנין נים נאר פון די נקשלונגעל יערעה ווארם פון זיין פאר בין נים קיון פאליטיקור אדער זיי קאנען זיד אויסקלייבען: פארוועד ציונים אין אסעריקע, נאר אויך פון ליטישען רעפארם, וועלכער האם כאסת א ריפלאמאט. דאר פיל איר, און כדין רען זינגען אירישע לידער אדער

שליור" אין שמעריקשנער ציוניום, ווי שנאה זיך בשמיט. מאחורי הפרגוד, משרשנטוושרמליכען רוא צו רבארנשניי אויך וועגען דער בשרויערעגדער שפעוקילען דעם פשלקסיענטוזישום אין זירען תיכא ומיר דעם עמויורושענסי שפר וועלכער מיטופעיע אין עיוניום. באוואוגדערונג פאר רכי סילווער אלס קאונסיל, אוז אז רכי סילווער, וועלכער באוועריווליגער אין עיוניום. א מנהיג רוחני ופוליטי", האבעז זיד האם געסריי, ערליד אוז ווייטועהעגריג דער פריוויליגער אויד נעסווט בודעו פאר דעם געשה גערינט די בעסטע אינטעריסען פון אויד נעסע" נייסט פון די דעלעאטלון אוז אלץ ישראל זעס ישראל, זמוז בלייבען חשוב'ער דעראסטאר פון בי בעסטע אינטעריסען פון די דעלעאטלון אוז אלץ ישראל זעס ישראל, זמוז בלייבען חשוב'ער דעראסטאר פון בי בעסטע אינו מון די דעלעאטלון אוז ארץ ישראל זעס ישראל, זמוז בלייבען חשוב'ער בעסטרער אפת, אבע היינון מון די דעלעאטלון אוז ארץ ישראל זעס ישראל, זמוז בלייבען היינון באר אינון ארץ ישראל זעס ישראל זער בעסטע אוז מיינון באר בעסטרער אפת, אבע וויכפינסטע פירער אין ציוניום בעת כעל כרחם השכען זיי נעסווט ושנען אויף זיין פשסטען צוושטען פיט שנרעד פ'איז זעהר ש ביסערער אסת, שבער שמו צו שלע בשליטישע סעשים און רע, אום עו פארמיורען די מרשנעדיע פארט אן אמת: לאנרסלייט פון רעי

און קריוים אין ציוניום. איך מיל דש אויך שלם ש פשרשנטן פון דו רענירונגיאינסטיטוציעס די נעד צו דער רעויננאציע פון די רירקואטר

שמעולונג צום כריזים אין ציוניום ופחזיכערען, חשוב'ער רערפקטפר. פו דישער קפספנוועלם אין ארץ ישראל אייער סיינונג. 14 רי ציים פון שתרך תיכף וסיד און האם נים מסכים געוועו. לנות אין שריכער, וועם קריגען שלעד או עם ושל נשר שמשל שפגעליינם וועד דערלויבט מיר, א לעוער פון "מאנ", פענם אנערקענונה. נאר או אנרעסיווע. רען ער "שיבא המשיח". און דורד עטליבע שורות אין דער "משלקס טריי דינאטישע פשלימיק—רי פשליטיק פון דער צווייטער פיר זענעו. על אפר ועל בונג" פון אייער חשוב'ער צייטונג רבי פילווער—קצן פירעו צו רעוולסא" חסתו. אריינגענאנגען רי דיפיאסאטעו די לעצטע נאבריכט פון דעס אידישר בער מאנ", אום אויספודריקען אייר שעון, יש, דשם אין נעוויס די מיינונג פשרנים פון דער ציוניסטישער פין העברייאישען פראנט: אוים די פיינונגען און פענטיפענטען פעפינער עולם השם פים באנייפטערונג וענדינ רבי פילווער"ן אחר בפערכה. ציונים אין אסעריקע, נאר אויך פון ליטישען רעפארט, וועלכער האס כאסה, א ריפלאסאט. דאר סיל איר, נאון סיין רען זינגען אירישע ליצייער.
דעם רוב נאציאנאל נעשטיסטע אירען.
דעם רוב נאציאנאל נעשטיסטע אירען.
וועלכע האבען אן אינטערעס בבנין נייסטינדערליכער קראסט און אויד אויד צעריסנסייט, רי שעדליכע שפאלי
שני וויזיע אויף בווע אויף בווע אין שלום צווישען
עפי וארצנו. סיט טיפער פאראנטר אוון נביא'שער וויזיע אויף בווע ארץ ישראל האט טענדיר סער
בארט ווארטליענגל און ערי
באחרית היסיס' בנוגע ארץ ישראל ביינעטראנען צו דעם צוויסהאלטן פון ברודער שטרעסט אוים א האנט ליכקייט דריקט דער עריטארעל אויס און ציוניסטישע פראכלעסען. אפילו הער רעואלוציע, ווי די פאליטישע לאר אין ברודער שטרעסט אוים א האנט ש קיונע און פאויסיווע אפשאצונג פון די איינצעלנע ארסינסטראציע־פירער, נע אין רער סלחפת. יבי חלל סילווער שלם בסכתיו בחסר וועלבע השבעו נעווים צוליב קנאהר " א יישר כח אייך שאר אייעו ערליכו. האלם א האס אונטער דער מאלע.

סילווער סשרנעשלשנען און נעסשרערט עיוניום. וועלכע השבען ביימוסרשנען

ערליך און שפענחשרעינ אין אייער פארשלשנען פון "בי סילורער. קריכיק אין פעסטשטעלו. או די חילוקי איר בין ססכים פולשטענדינ סים איד וויל נאכאסאל אויסדר-קען פיין רעסירט בלויז אין דעם, צי זייערע איר רעות, די צוויסטינקייטען, וואס נייעו" דער שטעלונג פון במאנ" אין דעם פארויכערונג, או אייער רוף וועט נעד נענע זענען פארבליבען. נאטירליך, עם אן כתוך ארוי הציונית, זענעו מער" אויבענרערמאנטען עריסאריעל, או די וויכ האבען די הארצינע צרטטיסונג זענען רא יוצאים מן הכלל, מיר ווילען סטענס ניט לשם שטים, נאר פשום צו" הילופי רעות אין רעם עמויררזשענסי און אנערקענונג פון רעם ווב מנין עמפאטיש אונטערשטרייבען: אויב ליב פערותנליכער קנאה־שנאה, וואס קאונסיל ותנעו א שווערע טראנעריע ורוכ בנין פון די ציוניסטען רא אין אייערע ועוער, חליכה, ויש פארבריבער. איז, ווי איר זאנט, מענשליר און נאר און א קללה פאר'ן ציוניזם, נים קוקענר אטעריקע און אויך פון רעם ישוב אין ועוער די פארבליבעוע אייערע... די טירליר, ווען רשם קוסם פשר בנין רינ, וושם די פשטירונגען אין רעם ארץ ישראל, איך וויל נשר השפען, שו דרייראון־צוואנצינ נפשות, וושם זענען אנשים כן השוק". אבער עם איז זעחר האונסיל זקנען סאר דעם ברייטען עולם אייער רוף עו באוייטינען און אויסטיר פון טויוענט לעבענגעבליבען אין אונד טרויעריג צו זען די נישטינישערליכע נעודען א שור", ווייסען סיר ראר, צום רען פאליטישע און פערועגליכע מיסר זער שטעטעלע אין וואלין, זעגען אלע ווירסונג פון סנאהישנאה צווישנן ד' בארוערען—עוד השטים הולור את פארשטענדענישען, זאל אויר האבען א אוןוערע אייגעוע. ניט כן ישראל, נאר סירער פרן ישראל אין אוא שעת ההרת התול". או דורך איין טיר האט רבי פאויטיווע ווירקונג אויף די פירטר אין כלל ישראל אין דער עיקר.

The Crisis In American Zionism

FOR SEVERAL MONTHS a storm has been brewing in American Zionism. The causes-regrettably or fortunately, depending upon one's viewpoint-were not ideological differences but, plain and simple, personal jealousies and rivalries of the top leaders of American Zionism, the president of the Z.O.A. and the co-thairman of the Zionist Emergency Council, Dr. Abba Hillel Silver. The crisis came to a point of eruption last month when the "Palestine Resolution," whose passing seemed assured after the President's encouraging pre-election message to the Zionist Convention in Atlantic City, N. J., was withdrawn for the time being upon the request of President Roosevelt and the State Department.

No doubt the deferment of the Palestine Resolution is a great set back and a severe disappointment. However, to hold Dr. Silver responsible for it and make him take the full blame is about the most unexpected and unintelligent reaction one would have expected from the Zionist leadership. Il not for Dr. Silver and his activities, American Zionism might never have been able to gain the powerful political support which opened the road for the projecting of the "Palestine Resolution" and the inclusion of the "Palestine Plank" into the platforms of the Democratic and the Republican parties...

Dr. Silver's merits for the Zionist movement, and more particularly, the Zionist Emergency Council are singularly valuable and distinguished. He is among the ablest men in the movement and the Jewish people and Zionism can ill afford to lose his dedicated ervices at this crucial moment.

In connection with Dr. Silver's resignation, forced rather than voluntary, from the co-chairmanship of the Zionist Emergency Council, one is wondering why men of intellectual stature can not hold office in American Zionism for any length of time. There was the case of Dr. Solomon

Goldman, one of the ablest ideologists and thinkers in the American rabbimate . . . There were the cases of Jacob De Haas and Louis D. Brandes . . . Like Dr. Silver, these eminent leaders of another day were disowned by American Zionism.

Observing the American Jevish scene as a whole and the Zionist scene in particular, one cannot help feeling that intellectually and intelligence, coupled with broad general knowledge and compachensive Jewish spiritualliterary attainments, are the qualities least desired in a Jewish leader.

It is high time for the anshei ho-ruach-the men of intellect and the deed born of the intellect-to grasp firmly the reins of leadership instead of permitting the mediocrities to rule and ruin.

THE VICTORY DEMOCRACY

argument against the destruction of the Conference, pointing out the importance of the agency in the grave tasks covered by its present scope.

On the final day of the meeting, caucus after caucus went on record in support of the General Committee's ruling that "the American scene" was irrelevant and out of order, and as already indicated, the vote was overwhelming. The American Jewish Congress bloc, com-mitted to "the American scene," refrained from voting, and the Independent bloc announced that it would propa-gardize for "the American scene" during the coming year. But Dr. Stephen Wise, President of the American Jewish Congress, in the final address of the Conference, supported the view that "the American scene" could not be included in the Conference either on legal or moral grounds.

This whole development overshadowed everything else except, perhaps, one of the most magnificent speeches ever delivered: the report on the Conference's Palestine Commission by its chairman, Dr. Abba Hillel Silver. In it, he told how his Commission had worked to implement the 1943 Palestine Resolution: the setbacks, the heartbreaks, the victories, the difficulties, the distance yet to go. Then be launched into a description of the Jewish tragedy, and the place Palestine should have in ending that tragedy and he concluded with a lyrical appeal to the conscience of the world to allow the Jews to "build that to which we set our hands to build." It is impossible to indicate his eloquence in cold type.

The other major reports were on Post-War and Rescue.

In the time that remained after the issue of "the American scene" had been disposed of, the Conference took the following actions:

▼ It determined to hold a third session within 12 months, without new elections.

▼ It admitted to membership the Jewish People's Fraternal Order, an action which caused the Jewish Labor Committee to withdraw from the Conference, charging that the Funternal Order was Communist-dominated. The National Association of Jewish Center Workers was also admitted to the Conference.

JANUARY, 1945

The Jewish Spectator

Pare-1945

Unity With Discipline OPINION

O PINION is loath to fish in the Zionis: waters, which have been muddied by unwholesome and hurtful strife. And yet, apart from the relation of its chief Editor to the problems involved, it cannot help commenting on the unseemly conduct of them within the Zionist leadership who have dragged differences of Zionist opinion nto the public press. It seems to be beyond doubt that the American Zionist Emergency Council, upon two or three occasions, deliberately reached the decision not to proceed with the Congress Resolution unless the approval of the State Department could be gotten. A different method of dealing with the question resulted in the action of the War and State Departments in the Spring of the year, halting the passage of the Resolution. The approval of the State Department was sought but not secured, and such approval necessarily depended upon the decision of the President. In a manner that was friendly and that was meant to be helpful, the President, through the State Department. led the Zionist leaders to feel that, inasmuch as Palestine would be one of the subject of discussion at an early date among the leaders of the United Nations, it was not desirable that the Resolution before both Houses of Congress should be presented at this time.

Whether that judgment was valid or not, it was the judgment of a friend who, through Senator Wagner, had addressed to the Convention of the Zionist Organi-

zation of America the best Zionist statement that has appeared since the Balfour Declaration. Whatever lay behind the decision of the President and the State Department, the Emergency Council rightfully deliberate and even wilful violation of its spirit and letter alike, the Chairman of the Emergency Council Executive, without a scintilla of approval from its Executive Committee, moved forward so recklessly and irresponsibly as to justify the opinion that he not only courted and welcomed defeat of the Resolution, but was primarily concerned with interests other than those of Palestine. In any event, American Zionism is rent as it has not been rent in its history. The problem before Zionists is to restore order in their house. It may well be that long before this editorial is printed, order shall have been restored, irresponsibility shall lessness of demagogy must be secured, that it may and decencies of democratic organization.

resolved not to proceed. Despite such decision, and in preside over the affairs of Zionism. Nothing less can save the movement from the disaster which it appears some of its leaders are more than half prepared to bring

By way of postscript to the above, it remains only to be added that it is good to learn that the Emergency Council has undertaken a thorough houseeleaning of its affairs, that the resignations of all its officers have been accepted, and that at an early date a reconstituting of the Council is to be effected. In the meantime, it may be decided that it is no longer necessary to continus the Emergency Council in view of the circumstance that the Executive of the Jewish Agency is adehave been eliminated from the counsels of leadership, all Zionist tasks of a political character. Openios and the Zionist Organization of America shall have grieves to say that the Emergency Council has pre-reached decisions compatible with the true interests of sented a sorry spectacle insofar as its decisions not to Zionism, and the status and position of the Jewish press forward have been obviouly contravened by some people in America. With true appreciation of the of its leaders. That intolerable condition will evidently personal relation of its chief Editor to the entire not be suffered any longer. Unity is needed in Zionist matter, Opinion declares it to be its conviction that life, but it cannot be unity at the expense of discipline, the prudence of statesmanship rather than the reck- order, and the observance of the elementary amounties

Brai Zion Vaice Jan 1945 LACK OF STATESMANSHIP

A MORE inopportune moment for the public display of Zionist intramural controversy could not have been selected by he leaders in the American Zionist Emergency Council for a settlement of their differences. The whole unpleasant incident synchronized with the deferment of the Palestine Resolution. Had the passage of the Resolution failed merely because of governmental intervention and nothing else was involved, the Zionists would have faced their -lisappointment with determination to overcome all difficulties. But the incident was used to feed internal factionalism to give vent to personal animosities and to establish-in the heat of the moment, in a mood of anger and indignation-the guilt of the leadership of the Council, specifically of Dr. Silver. Thus, the political crisis served to break the Zionist front.

That graze mistakes have been made may readily be admitted. But these mistakes were not confined to any one officer and the award of praise or blame (medals or penalties), sould have waited for another time. We are living through a critical period. This was the first time in two decades that the American Zionist movement had grappled with the difficulties of a public campaign in the political field. The old standards of action do not hold good any more. New methods had to be found and discarded when they proved to be of no value. To have slipped and tried to recover balance; to have started wrong and to have righted oneself as one went forward; that was probably the only course that could have been followed. It could not be expected that everything would move according to plan or that you could avoid improvisation when pressed for action to span the distance from one step to another. This was a time in the Zionist movement when a touch of daring could be welcomed, provided the BNAI ZION VOICE

retreat were covered, provided sobriety of judgment were maintained. This was a time of all times when there should have been mutual confidence in leadership, concentration exclusively on the objective, forgetfulness of

That spirit has not been evident in the leadership of the American Zionist movement during the last few months.

Instead of finding a way to maintain responsibility without exposure of weaknesses, seeking to prevent the bond of brotherhood from breaking, subordinating a desire to condemn to the interests of the larger maneuver involvedthe whole exasperating affair was thrown into the cauldron of public discussion and not only have the Zionists been regaled with a battle of their leaders, but notice has been given to the great outer world-to government, to Senators and Representatives, to Christian and labor friendsthat a state of disorder and internecine warfare prevails in Zionist affairs,

Even in groups that have little experience in the amenities of public life, attempts are always made to adjust differences, to gittle controversies within their own four walls and to let the inevitable happen only after every effort has been and to avoid a public exhibition of quarrel and recrimination.

It must be said seep regret, of what is now going on in Zionist ercles that peace-makers were conspicuous by their absence there was an oversupply of vindictive seekers for persocial victories; and that real statesmanship was lacking

YOUTH + NATION, HASHOHER HATZAIR the floor of the present Congress and the postponement of the decision until the new Congress convenes, may well be regarded as a serious setback to the Zionist efforts in Washington this year. Although the House Foreign Relations Committee, was favorably disposed towards the resolution it was stopped by the House Rules Committee. The Wagner-Taft Resolution was deferred at the same time by Senate Foreign Relations Committee by a 12-8 vote. The fact that this happened at the request of the State Department, acting as it appears, on the advice of the White House, gave rise to considerable anxiety among Zionists who still remember the ringing promises read to them on behalf of the President at the Zionist Convention only two months Mu. 1945

Without underestimating the meaning of the present setback, Zionists must not forget, however, that this does not in any way spell the end of the Palestine resolutions. They should, and in all probability will, again be presented to the new Congress which may pass them in both houses, without difficulty. But it must also be remembered that with all their importance as an expression of American sympathy for our suffering people, their political value must not be overrated, since they add little to the already expressed sympathies in regard to Jewish Palestine ever since the days of President Wilson, and from a legal point of view, are of negligible weight.

The present setback is the product of a policy pursued by a willful minority within American Zionist leadership and it is an open secret that it has precipitated a serious crisis within the American Zionist Emergency Council. Yet it is not too late for the Emergency Council to regain its grip on the framing and pursuance of Zionist policy in keeping with the democratic character of the Zionist movement, so that no individual leader, regardless of his forensic gifts, may in the future act on behalf of this body without regard for majority decisions.

As we near the end of the war we also approach a decisive period for the future of Palestine. The Zionist movement must be united; it must be alert; and it must strive to throw every Jewish and progressive force behind the basic Zionist demands. Political declarations, important as they may be, coming from leading statesmen, are not sufficient now. We must fight for those political conditions which will enable us to bring immediately a large Jewish immigration into Palestine, and the development of broad plans of colonization. It is our duty to prepare and to publish now a detailed plan for the

absorption of this immigration and the development of Palestine which will seize the vision of our people and capture the imagination of the entire world.

BROOKLYN JEWISH CENTER REVIEW

Vol. XXVI

JANUARY, 1945 - SHEBOT, 5705

No. 20

THE NEED FOR DR. SILVER'S LEADERSHIP

E ARE witnessing an interesting psychological phenomenon in American Jewish life. Never before in American Zionism has there been such discordancy of sentiment, such violent clashes between the elected Zionist representatives and their constituents, involving Zionist leadership.

The Administration of the Zionst Organization of America—the Executive Committee and the Administrative Council—voted by large majorities to approve the resignation of Dr. Abba Hillel Silver as co-chairman of the American Zionist Emergency Council and as chairman of its Executive. Such action, in the light of the antecedent situation, is tantamount to the repudiation of the policies of Dr. Silver in the Council and to his elimination from official ranking Zionist leadership in this country.

This conduct of the Administration is contrary to the expressed will of what appears to be already a major segment of the rank and file of loyal Zionists throughout the land. Many Zionist Regions which have debated and considered the subject at length have overwhelmingly expressed their endorsement of Dr. Silver's program and leadership. They deplore the attitude of the Administration as a disservice to Zionism. Re-enforced by the entire Yieldish press, other Zionist bodies, and the great body of individual Zionists, they declare Dr. Silver's services to Zionisn: to be indispensable, and vigorously demand his retention in office.

The heart and mind of the Zionist pullic beat spontaneously in unison with the aspirations and activities of Dr. Silver. Ardent and true Zionists know that there is no more sagacious, loyal or indlifatigable servant of the cause than he. With scorn, they reject as egregiously magnified and as specious the charge that he breached the discipline of the organization and thereby merited the ostracism inflicted.

They are not impressed by the argument that he injured the interests of Zionism by pressing for the passage by Congress of the Palestine Resolution in the absence of a "green light" from the State Department. There was no clear, imperious mandate which disabled Dr. Silver from pursuing the course taken by him, under pain of his subsequently being denounced as a virtual traitor to Zionism. They also consider reprehensible the studious efforts by some Zionist leaders to make it appear that he has become a parish even to the White House. It is inconceivable to them that, after the Democratic and Republican parties had adopted planks favoring a Jewish Common-vealth in Palestine, and after the President had fortheightly and unqualifiedly pledged his efforts to bring about such Commonwealth in the event of his re-election, Dr. Silver would be committing an offense against the Chief Executive in going forward as he did, with dignity and decorum, to bring the matter to its natural and logical conclusion.

The ranks of Zionism feel baffled and bitter. They behold with dismay the undeserved removal from the edifice of Zionist life of one of its sturdiest props. A great void has been created.

Du, Silver is a dynamic and constructive eader with a coherent, positive program. Magnificen ly equipped, and ideally fitted for discharging Zionism's heaviest responsibilities and consummating its immense opportunities, Dr. Silver is a tower of strength not only to the cause, but to its adherents. With brilliance and force, he has expressed the innermost aspirations of the Zionist movement to the Jewish and non-Jewish world. Ably and persuasively, he has inspired sympathy and support for Zionism in all quarters.

In this crucial, tragic hour of Jewish life, the matchless courage, fervor and resourcefulness of Dr. Silve: are sorely needed. The Zionist masses cannot afford to be deprived of his stimulating and sustaining guidance. Their wholehearted and persistent cry for his return to leadership cannot be stifled or ignored.

Heavy though their hearts may be as a result of this controversy, Zionists will not lose faith in she movement nor slacken their efforts to achieve its goal.

All of us must, ander any circumstances, diligently strive for the reconstitution of Palestine as a Jewish Commonwealth. To that end we should unremittingly continue with the manifold activities required for the surengthening and advancement of the Zionist bodies and the Zionist movement.

-LOUIS J. GRIBETZ

HERALDS OF A STORM Jan. 1945

By MEIR GROSSMAN

It is understood, of course, that Mr. Grossman expresses his own personal views in the article which follows, and that THE Voice does not subscribe to a number of his conclusions. Mr. Grossman is certainly not fair to the Zionist Emergency Council when he charges it with failure "to formulate a program which calls for a Jewish State, within the historic boundaries of Palestine." It was never the duty of the Emergency Council to formulate programs of its own. It was pursuing an objective approved by the highest Zionist authority and it had no right to engage in independent activities. It was engaged in winning the support of American public opinion for the approved Biltmore Resolution. Nor was it ever in a position to dictate to the Committees of the American Congress the acceptance, in the same terms, using the same cliches as had become habit in Zionist circles, of the precise resolution that reflected Zionist formulas. But the resolution reported out of the House Committee served the purposes of the movement effectively.

A GRAVE INTERNAL crisis, accentuated by bitter personal friction in the leadership confronts the American Zionist movement. It will be exploited by our enemies within and without, and an attempt will be made to attribute the controversy-which now appears to have reached an impasse-to inherent weakness in the Zionist movement.

But a long-range view, based on experience in similar developments elsewhere, dictates a saner and calmer attitude.

If we are to avert adverse psychological consequences the present conflict should not be exaggerated. The rift, while in itself unpleasant, untimely and harmful, may ultimately bring positive results. The heated discussions in the press and at conferences are painfully recriminatory. But the flow of arguments in an affort to establish a case in defense of one or the other point of view is bound to impel many a Zionist to survey the whole position of the movement and find the real causes that led to the present crisis. One will discover that the issues are in fact superficial, organizational and personal, but that more important and deeper causes exist that hamper Zionist political activities. This will later inevitably lead to a more critical evaluation of personalities and their policies. Because every air-clearing storm begins with a dark little cloud-every revolution with conflicts and friction that seem to be simple and easy of solution. History often records that unconnected issues and minor incidents develop into revolutions that change the destinies of peoples.

Therefore (and not just because I am an outsider, not involved directly in the immediate struggle, but merely to apply a sense of proportion and persepective). I see in the present conflict within the Zionist Emergency Council a minor event which proves only that there exists in American Zionism a state of affairs apt to bring a com-

plete realignment of forces and a reshuffling of leadership. In the main, it reflects a general uneasiness in the Zionist camp, due to the shortcomings of the leadership, constant defeats and lack of vision, both in the outline of ultimate aims and the methods employed to attain them. Only when things look bad, as they do today, people begin to look for scapegoats and indulge in personal recrimination. The public airing of difficulties, if confined to honest and accurate comment must, however, result in a clarification of the fundamental issues which are hidden behind a cloak of criticism and counter-criticism. One who looks at the conflict from a distance is likely better to appraise its significance, and to put in the proper place the various elements of the fight and the personalities involved in it.

That the American Zionist Emergency Council, immediately following the outbreak of the war, did not succeed in mobilizing all Zionist ferces, and still less the non-Jewish public opinion, in this country, is an undeniable fact. It did not lead the movement, nor did it conduct a political offensive. It was invariably on the defensive, reacting only to restrictions and attacks from the outside. For months it took no definite attitude on such questions as the creation of the Jewish Army or the formulation of Zionist political aims. It established no contact with the political forces of this country and always trailed behind swiftly moving events.

Built on strictly party lines, conforming to the composition of the official Zionist leadership, and excluding the opposition groups within the Zionist organization, the Council moved slowly, doing its routine work, without cognizance of the great changes that had taken place in the Jewish position, the tempo of political life and the methods that are required under war conditions-rapid and clear-cut decisions.

The Council has been organized twice. The purely technical changes had not invigorated its work nor did they make it the leading body of Zionism in this country, or the leader of the American Jews, as one would have expected it to be. It operated mainly within its four walls, with antiquated machinery, and permitted others to capture the imagination of Jews and non-Jews by deeds which were often contrary to the interests of the Jewish people. The appearance of the chain of "Committees," operating under various names and offering different wares, was a direct consequence of the vacuum created by the absence of a militant and effective Zionist leadership in this country.

When the Zionist Emergency Council was reconstructed and Rabbi Silver was entrusted with active leadership, the drastic change could not escape even a superficial observer. A considerable budget, of which even the World Zionist Organization could not dream ten years ago, was put at Rabbi Silver's disposal. The impact of a new orientation and new methods was felt immediately. The tenor of Zion st propaganda changed. The

publications that began to appear stated the Zionist cause more clearly than ever before. The representatives in Washington took on a more forceful character. Contact with major political groups in this country was established on a footing that had never been visualized before. The formation of Emergency Councils throughout the country engaged, for the first time, local Zionist leaders in political work, which gave them both training and satisfaction. While no one should credit Dr. Silver's leadership alone for the inclusion of the Palestine plank in the election platforms of both parties and the subsequent statement issued by President Roosevelt, they nevertheless are a part of the achievement to which the revitalized Emergency Council may point.

All these political activities—a milestone in Zionist political work here—were, however: of a one-sided character. They concentrated on one issue—securing public support for the Jewish Commonwealth idea—and presented no all-inclusive and comprehensive Zionist plan for the reconstitution of Palestine as a Jewish Commonwealth. Also, fundamental Zionist issues were entirely overlooked in all Zionist conferences and meetings, thus reducing the educational work to pure generalities.

Dr. Silver, who represented the more militant and aggressive point of view, agreed in December 1944 to changes in the Palestine resolution for which alone he should be reprimanded. Trying to get results under any circumstances, and to force the resolution through Congress despite the opposition of the Executive branch, he agreed to changes which made the resolution almost valueless. He consented to the elimination of the word "Jewish" before "Commonwealth," to the unhappy reference to the "ultimate" creation of such a Commonwealth, and permitted the deletion of any reference to the "appropriate" measures which the United States Government was asked to take in order to secure a Jewish homeland. Even if one shares the opinion that a Palestine resolution should be forced against the will of a vacillating Executive branch, the question arises whether resistance to the will of the President and the Department of State was worthwhile for an innocuous resolution, in which there was no reference to a Jewish Commonwealth, no reference to the frontiers of this Commonwealth, and no reference to a Jewish majority.

Militancy and aggressiveness are permissible only for the sake of the great and fundamental. One may even break "discipline" if he believes that by so doing he is rendering a great service to the cause. (I have done this myself.) But of what use is a resolution described by the Jewish Chronicle of London quite rightly as "toothless"? What prompted the urgency of a move to resist the State Department when, even if the resolution were adopted, it would represent nothing more than an expression of sympathy and would, in fact, whi:tle down the planks of both major parties and the statement by President Roosevelt? Militancy for the sake of the appearance of political success was certainly ill-advised.

Therefore, on the merits of the case as limited to the procedure adopted to get the Palestine resolution through the Committees of Congress, Rabbi Silver was deserving of a reprimand. He was aggressive, it is true, but for a vain cause, and at the wrong time.

However, it is most curious, and reveals the precarious state of affairs in the American Zionist leadership, that the attack on Dr. Silver emphasizes not his agreement to a resolution which asked for nothing and represented less than already achieved, but his alleged militancy and breach of discipline. Admittedly, there may have been a measure of undisciplinary action by Dr. Silver in not consulting his colleagues and acting arbitrarily. But Jewish public opinion would dismiss these charges as insignificant. I contend that in reality there was no division of opinion, but disagreement on procedure, which is a lesser matter. The arguments used by the anti-Silver forces reduces the issue from one of principle and ideology to a matter of procedure and organization. The flimsy pretext for ousting Dr. Silver led inevitably to personal recrimination.

The truth is that both parties are guilty of a lack of political consistency, of withholding from their constituency the real issues, and of maintaining a false front, which conceals the absence of well considered political lines and clear plans. Any Ziorist program which passes over the question of a Jewish majority in Palestine, of an undivided Palestine, of proposals for the solution of the Arab problem (such as exchange of populations), of measures for the settlement of the land question by introducing agrarian reforms, is bound to fail.

The rumored reference by Pmesident Roosevelt to Palestine as "an orange grove" and his alleged remark that one million Jews more in Palestine would not solve the Jewish problem but create a new sore spot on the body of humanity, are indicative of the failure on the part of Zionist leadership to present the Jewish case in its proper perspective and to formulate a program which calls for a Jewish state, within the historic boundaries of Palestine, based on a Jewish majority, for he majority of the Jewish people.

The controversies between the two groups in American Zionist officialdom does not touch upon the fundamental problems facing Zionism. It is not based on a clash of opinion. It reveals merely that American Zionism is still immature, still fed by generalities and still revolves around personalities. The results are most unfortunate: many of the rank and file are lable to become depressed and disheartened and will either withdraw from the movement altogether or join groups engaged in "breaking windows" to make noise.

To ascribe undue importance to the Wise-Silver strife is to overlook the real causes of the conflict—the absence of intelligent discussion and the lack of a clear-cut Zionist policy and program. However, the present rift, shallow as it is, may be beneficial in its final outcome. For it will compel thinking people to look more deeply into our problems. It may lead to a discussion of fundamentals. It may bring the appraisal of the problems in the proper light. It may finally clear the air, as every storm does. For this prospective benefit we have to endure the unsavory controversy which has become a vulgar exhibition of personalities.

THE RIFT IN ZIONIST LEADERSHIP

The issues which have been smoldering in the American Zionist Emergency Council for months—flaring up abortively in the Atlantic City Convention of the Z.O.A.—emerged into public view immediately after the deferment of the Palestine Resolution in the Senate.

The trouble had been brewing for some time. The crisis was precipitated by the resignation tendered by Dr. Wise as Chairman, in protest against the alleged unauthorized action of Dr. Silver in pressing for the adoption of the Palestine Resolution against the express will of the State Department, After submitting a full report on the situation at a meeting of the Council held on December 20th, Dr. Silver also tendered his resignation. That meeting adjourned without action but on December 28th, the resignations of all officers were accepted; Dr. Wise was reelected as sole Chairman; on January 2nd, Chaim Greenberg was elected Chairman of the Executive Committee (an office formerly held by Dr. Silver); Mr. Herman Shulman was elected Chairman of the Administrative Committee (a new committee designated to implement decisions of the Executive); and Mrs. Rose Halprin was elected as Treasurer.

These incidents took place on a scene already agitated by the deferment of the Resolution. Meetings of Zionist districts and regions were held to express their views on the situation, which were reported on in various Yiddish newspapers. The partisans of Dr. Silver held conferences and adopted resolutions, as did partisans of the Z.O.A. administration. The text of Dr. Wise's letters of resignation was given to the general press. It was followed by a letter from Dr. Silver, giving the reasons for his resignation. Writers in the Yiddish press discussed the situation at great length and with unusual analytical ability, and it seemed that the New Year had ushered in a first class Zionist controversy involving principles, personalities, partisanships and charges and counter-charges, in the center of which appeared the administration of the Z.O.A. as the target of criticism.

Brief comment on this disturbing event appears on the editorial pages of "The Voice." For the information of our readers we give a glimpse of both sides of the question.

Following are the salient points of statements issued at press conferences during the first week of the New Year in New York City by Dr. Israel Goldstein, President of the Zionist Organization of America, and Dr. Abba Hillel Silver, who resigned as co-chairman of the American Zionist Emergency Council and chair-nan of its Executive Committee.

Statement by Dr. Israel Goldstein

A T THE meetings of the American Zionist Emergency Council held October 30th and November 21st attended by the representatives of all the Zionist parties and by both co-chairmen, there was a discussion as to the advisability of pressing for the immediate passage of the Palestine resolutions.

All agreed that before pressing for the passage of the resolutions, it was absolutely necessary to secure the assurance that the State Department would not interpose objections at this time. As a result of the unfortunate experience last March, it was felt that it would be unwise to risk another defermen: which the State Department objections might cause. There was no dissent from this opinion on the part of any of the party representatives or either of the co-chairmen.

Repeated efforts were made to sexure the assent of the State Department in accordance with the unanimous decision of the Emergency Council. In response to those repeated efforts, we got the request "to leave the matter pending a little while longer."

On November 27th, six days after the above mentioned meeting of the Emergency Council at which a decision was reached, Dr. Silver wrote an official communication to Representative Sol Bloom, the Chairman of the House Foreign Affairs Committee, in which he said:

"As Chairman of the Executive Committee of the American Zionist Emergency Council I urge prompt action on the Resolution." Mr. Bloom had demanded a written request from Dr. Silver in order to be sure that it was an official request.

Following the receipt of this communication, Mr.

Hloom convened the House Foreign Affairs Committee and on November 30th a resolution was reported out favorably in which the word "Jewish" was omitted before "Commonwealth" and the word "ultimately" was retained.

When the matter came subsequently before the Senate Foreign Relations Committee, the President of the ZOA, seeing that we had been dragged into this situation against the decision of the Emergercy Council and deeming it necessary that at least the Senate Resolution should be a proper Zionist Resolution, sent a telegram to the members of the Senate Foreign Relations Committee in which it was urged that the word "Jewish" be retained before "Commonwealth" and that the word "ultimately" be removed.

The appearance of Secretary of State Stettinius before the Senate Committee and the statement which he issued brought about the deferment of the Palestine Resolution. . . .

An issue is now being raised of "bold political action" versus "timidity." This issue is a patent attempt to cover up the question of why an officer off the Emergency Council has acted centrary to its decisions in which he himself shared. Willy was not the issue of "timidity" versus "boldness" presented at the meetings of the Emergency Council of October 30th and November 21st? Why were the voices which are now heard so stridently not raised at that time in favor of going forward in defiance of the State Department? Why did Dr. Silver say then that even if the answer of the State Department were vague, we should not go forward?

One redeeming circumstance of the entire unfortunate situation is that Dr. Wise, Chairman of the Emergency Council, by adhering to the decisions of that body, remains a friendly contact with the President and the State Department. To maintain this friendly contact is essential

On December 19th, the ZOA Exerutive Committee by a vote of 17 to 4 adopted the following resolution:

"It is the sense of this meeting hat on the basis of the facts as presented to us Dr. Wise's resignation as a protest against Dr. Silver's action in controvention of the decisions of the Emergency Council is justified. We believe that Dr. Wise's resignation from the leadership of the Zionist movement in America would most seriously injure the interests of the movement and therefore conditions must be created to enable Dr. Wise to continue as Chairman of the American Zionist Emergency Council." We leave it to our representatives on the Emergency, Council to act in accordance with these views. . . .

The entire set of circumstances is most regrettable. We do not underestimate Dr. Silver's important services to the Zionist movement during the past fourteen months and before . . . This fine record, however, does not obscure the regrettable events of recent weeks and his responsibility for them.

So far as the ZOA co-operation with the Emergency Council is concerned, the record is clear. The ZOA has enabled the Emergency Council upon its reorganization to secure a budget of \$500,000 for the year which was no mean factor in the success of the work. The ZOA has turned over to the Emergency Council its leading people in the local communities for the public relations work. The ZOA leadership has rendered conspicuous service at the hearings of the House Foreign Affairs Committee last February and March and in the securing of the Palestine planks in the Democratic platform as well as the President's message. The leaders of the ZOA have fulfilled every assignment which has been given to them by the Emergency Council. The ZOA will continue to give the Emergency Council full co-operation. Its leaders and representatives, however, will retain the right to express honest and conscientious judgment on questions as they arise, abiding of course, by the will of the majority, and will also continue to insist on discipline as the fundamental basis of any democratically organized constituency.

Where are we left now?

There is hope that in the next session of Congress, as the war draws closer to its end, the objections of the State Department may be withdrawn and the Palestine resolutions, in improved wording, may go through—with virtually unanimity. There is also a possibility that President Roosevelt may himself find a way in consultation with the heads of other governments to give a sign of fulfillment of his pledge and that of the two parties in their platforms. In all this the goodwill of the President is essential.

What needs to be borne in mind by all of us Zionists is that as important as are the Congress resolutions it is even more important to secure practical help from our government and its allies in shaping the future of Palestine and in bringing immigrants into Palestine in the immediate future and preparing Palestine to absorb mass Jewish immigration after the war. If only a few ships could be provided to transport Jews in European lands who have certificates for Palestine! If only United Nations funds might be made available for Palestine's development to serve the rehabilitation program of the thousands who will adopt it as their future home! Here the President's goodwill and friendship could be of crucial helpfulness—in addition to his potential aid in securing the proclamation of a Jewish Commonwealth.

Before us Zionists there is a clear challenge. We shall not get very far by exhausting ourselves with internal dissensions. This will only give aid and comfort to our enemies. We must set our house in order and proceed with our work. It will be tragic if as a result of this agitation, our tempo of progress should be halted.

Statement by Dr. Abba Hillel Silver

Dr. Goldstein states that at a meeting of the Emergency Council on October 30, it was unanimously decided not to press for the resolutions unless and until the preliminary approval of the Executive branch of the government shall have been secured. No such decision was taken by the Emergency Council on October 30. In fact no decisions whatsoever were taken at that meeting. The minutes of the meeting quote me as saying: "We will not go ahead with the resolution without fully canvassing the situation. If the answer from the State Department is at all vague, I would not recommend proceeding with it." This precaution was suggested not out of a desire not to offend the State Department or the President, but in order to protect ourselves against the kind of surprise which was jumped on us last Spring. The Council wanted to make doubly sure before it moved; but no one really expected any opposition in view of all that had transpired in the preceding months.

At that same meeting I reported (and I quote from the minutes of the meeting) "that in anticipation of the reconsideration of the resolution when Congress reconvenes, the Emergency Council has been engaged in stimulating afresh the interest of the members of the House Foreign A.fairs and Senate Foreign Relations Committees. . . ."

The Council, on October 30, was fully informed that continued activities in Behalf of our resolution were going on and would continue in Washington and all over the country. It is false to suggest even by implication that the Emergency Council at its meeting on October 30 ordered all of our activities in behalf of the resolution to be discontinued. It merely directed that we explore the mind of the State Department on our resolution, and there was a consensus of opinion that if the State Department attitude was found to be negative, we would then not proceed with the resolutions. . . .

At this meeting, and here again, I quote from the minutes, "there followed a length's discussion, and it was finally decided that efforts be made once more to obtain clearance from the President through Senator Wagner, and perhaps others. It was agreed to leave it to Dr. Wise, Dr. Silver and Mr. Shulman to take the necessary action with regard to an approach to the President." There was no other action taken at this meeting.

In other words, the Emergency Council, upon second thought, was not satisfied to have the resolution shelved just because the State Department and the President had indicated their objection to the resolution. They were not content to let it go at that. They wanted persuasive influence to be brought to bear upon the Administration to change its mind.

Dr. Wise strenuously objected to this line of procedure. He did not want the President "annoyed" by our insistence and our persuasion. . . .

No one interested in the passage of the bill ever saw the President on the resolution at that time or since. He was out of Washington. All our information has come through Mr. Stettinius. The first and the only personal contact with Mr. Stettinius to carry out the wishes of the Council, could not be made before December 4. It was made by Senator Wagner and myself. Senator Wagner was not in Washington before the preceding Tuesday and our appointment could not be made before the following Monday.

But by December 4 the Senate Foreign Relations Committee had already met and had considered our resolution. In fact, at the request of Senator Taft, our Palestine Resolution was to have been considered by the Committee on November 22, but out of courtesy to Senator Wagner who was out of the city, the consideration of our resolution by the committee was postponed to November 29. I reported at the meeting of our Council on November 21 that such meeting of the Senate Committee had been scheduled for the next day, but had been postponed to the 29th.

Senator Taft requested consideration of the resolution on his own initiative. He was neither requested nor urged by me. . . .

Dr. Goldstein suggests that if I had not brought pressure on Congressman Bloom to take the matter up with his committee no action whatever would have been taken in Congress. I did not arrive in Washington until November 27. By that time a meeting of the Senate Committee was prepared to act favorably on our resolution at that meeting.

It has been suggested that I should have asked the committee to defer action. Why? This was certainly not my mission nor mandate in Washington. I was there to see whether I could persuade the State Department and the President to withdraw their objections to the passage of the resolution. . . . Until I had had the chance to persuade them and failed, I could not go, nor did the Council obligate me to go, to the members of the Senate Foreign Relations Committee and ask them, many of whom had been critical of the State Department's inter-

vention and the President's action last Spring, to postpone action on our Palestine Resolution. . . .

Congressman Blcom had publicly announced right after the President's statement of October 15 that he would summon a meeting of his committee the day after Congress reconvened. He was eager to move forward. I called on him for the purpose of getting him to contact the President and State Department. He did not feel that the State Department had to be consulted about it. It was none of its business, he stated. . . . Congressman Bloom was somewhat concerned with the fact that he might be blamed if he moved forward and the resolution failed of passage in his committee. He wanted us to share in the responsibility for moving ahead, I reassured him on that score, and at his request, I wrote him a letter following our interview in which I backed him up. Congressman Bloom convoked his committee on November 29, the very day on which the Senate Committee met to consider our resolution. Bloom was undoubtedly encouraged to move forward rapidly by the fact that the Senate Committee had scheduled a meeting on November 29 and was expected to act favorably on the resolution.

When we finally got to Stettinius on December 4 . . . we were shown, right at the outset, that fatal telegram of Dr. Wise which was dispatched without the knowledge of either Senator Wagner or myself and without any authorization from the Council on the very eve of our interview . . . which in so many words told the Secretary of State, and through him the President, that Dr. Wise and many of his associates would readily and without protest accept their decision with reference to the resolution.

Dr. Goldstein . . . on December 5, sent the following telegram to every member of the Senate Foreign Relations Committee: "We earnestly urge you report out favorably Palestine-Resolution for adoption by present Congress. . . . Your Committee's favorable action would be deeply appreciated as fulfillment Fresident's magnificent message to Zionist Organization of America and overwhelming American opinion as expressed recently in both party platforms."

Why did Dr. Goldstein violate the "mnanimous decision" of the Emergency Council in urging Senators to act on the resolution when he knew full well that no "green light" had been given? . . .

And having sent this telegram, why cid he appear in Washington forty-eight hours later to urge the same Senators not to pass the resolution?

And having come-to Washington to persuade the Senators not to pass the resolution, why did he permit himself to be persuaded by me not to carry out his mission? . . .

... At the Executive of the Emergency Council which met in Washington on Monday morning, December 11 it was agreed that nothing be cone to interfere with the passage of the resolution on which the Foreign Affairs Committee was to act that very afternoon, but instead Mr. Stettinius should be asked to issue a statement that his appearance before the Senate Committee

(Concluded on Following Page)

(Concluded from Preceding Page)

did not indicate a change of attitude on the part of the President. Nothing was to be said to M: Stettinius about deferring the Palestine Resolution. . . .

... Dr. Goldstein stated that the resclution which was

approved by the House Foreign Affairs Committee was

regarded by many Zionists here and especially in Pales-

tine as a "watered-down" resolution because the word "Jewish" was omitted before "Commonwealth" and the word "ultimately" was retained. How, then, is one to account for the fact that the presidents of Hadassah, Mizrachi and the Poale Zion, as well as Mr. Lipsky of the Jewish Agency Executive, hailed the resolution in public statements? Dr. Wise told Congressman Bloom and me on the very day that it was voted that it was "a very good resolution." Dr. Goldstein stated that when I announced my

resignation. I asked to be made the sale leader in the Zionist movement in America with aboslute unconditional

power. . . . I advised a reorganization of the Emergency Council with an eye towards the elimination of conflicting leadership and the centralization of authority. In connection with that, I read at great length a letter which I wrote to Dr. Wise in 1943 at the time when he and Dr. Weizmann asked me to take over the leadership of the political work of our movement. In that letter I stated . . . "If . . . you feel that you wish to retain that office, not in an honorary but in an active capacity. I wish you would let me know definitely and in making my reply I will say that Dr. Wise is head of the political work of the Emergency Council and there is no need for drafting me or anyone else."

. . . My resignation, as every one knows, was not prompted, as Dr. Goldstein asserts, by the refusal of the Emergency Council to accept my suggestions for reorganization. . . . It was a motion to request all the officers of the Emergency Council to resign, a motion which the Council refused to table, which called forth my resignation. . . .

JANUARY-FEBRUARY, 1945 Hadarsah newsletter

Editorial: THE ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

Within the American Zionist within the American Zionist Emergency Council in the last month have caused deep concern in the ranks of Zionists and all well-wishers of the movement. It is our hope that by the time this Newsletter reaches its readers the reorganized Council will have succeeded in closing the breach, and that all Zionist forces will go forward together in a constructive, aggressive program for the fulfilment of our political objectives.

Our task is to go forward. This should not be difficult, since no difference in Zionist ideology is involved in the reorganization of the Council. Nothing could be further from the truth than the assumption that the rift has occurred over the question of militancy versus appeasement. The Council was and is at one on the need of a militant approach to the Zionist solution of the Jewish question. All are at one in asking that Palestine, undiminished and undivided, be re-established as a free and democratic Jewish Commonwealth, as a matter of right and justice.

The differences that led to Dr. Wise's resignation as co-chairman with Dr. Silver arose over questions of implimentation of accepted policy and over methods to be pursued in achieving our common purpose. Some members were of the opinion that the propitious atmosphere created by the party planks and the President's message should be utilized for pressing presentation of the Resolution immediately after the elec-Others felt that the crowded agenda, the short working period remaining, and the need of improving, if possible, the wording of the Resolution to bring it in line with the President's statement on Zionist policy, all pointed to the wisdom of postponement and reconsideration of the Resolution during the next Congress. The Council agreed on the importance of having Congress pass the Resolution on Palestine which, by all indications, Congress would have supported. Nevertheless, it was tile unanimous decision of the Council, in view of the forthright and comprehensive statement for the Jewish Commonwealth already made by the President, that no step be taken with regard to the Resolution which was not consonant, as to timing, with the expressed desire of the Executive Branch of the Government. The deviation from that policy

HE difficulties that have arisen was vigorously opposed by Dr. Wise. That the Emergency Council re-elected Dr. Wise to be its Chairman must be interpreted as an acceptance of his ranks of Zionists and all well-wishers

This does not mean a desire to minimize the outstanding contribution which Dr. Silver has made to the Zionist movement as co-chairman of the Emergency Council and as chairman of its Executive Committee and the important part he has played in bringing home to the American people a realization of Jewish demands and Jewish needs.

A vote has been taken and the majority decision is now the decision of the whole. The minority groups have accepted the discipline of democratic procedure and are functioning as loyal parts of the whole. We go forward toward the achievement of our political aims, basing our actions on the assumption that the President's historic statement of October 15, affirming categorically that the establishment of Palestine as the Jewish Commonwealth has the endorsement of the American people, must and will be implemented. We shall bend all our energies toward asking from our Covernment those measures which will transform this expression of goodwill into practical aid. We shall continue to approach the public through the platform, the press and the radio in an uninterrupted process of education, with a view to bringing home to the Jewish and the non-Jewish world all the international implications of our movement, the justice of our cause and the driving necessity for our solution. Hadassah goes forward as an integral part of the reorganized Council in the confident hope that our unremitting efforts to bring about a solution in this hour of decision will be crowned with success.

וועם דר. ווייצמאנ'עו געלינגעו? ב

לים לייצמאן, דער פרע יולעם פון דער אלוועלמליכער ציור דר. היים וייצמאן, דער פרע יולעם פון דער אלוועלמליכער ציור ניספישער ארגאניזאציע און דער אידישער אגענפור. איז אלע מאל אן איגעליינפער גאסט אויף דער זיים ים. אגער דאם מאל וועם זיין קובען אין אמעריקע זיין מעהר ווי ווילקאמען, ווייל בלויז ער קען כאגאניערפלאנמערען דעם פלאנמער אין ציוניספישען עמוירדושענטי קפונסיל וואן עם האם זיך אנפאיקעלט דער אבא הול סילוועריספיפען בי וויין פלאנמער, אין וועלכער האם ביז איצם פאראורואכם א היבש פסעל שארען אין באדיימענד ציטפאלמען די ריירגען פון דער ציוי ביספישער ארגאניזאציע אין די פאראיינימע שמאמען.

דר. חיים ווייצטאן וויים זקהר נום, אז די אורזאכע פון דעד טפאלטונג אין צוויסטינקייטען אין דעם עטוירדזשענטי קאונסיל איז מ די, וועלכע ווערט אוציעל אוגעגעצען. או די אורזאכע איז א טיי ידע, וועלכער עס הענגט. מכנליך אם די עקויסטענץ און אקטיי אין וועלכער עס הענגט. מכנליך אם די עקויסטענץ און אקטיי פעט פון דער נאנצער ציוניסטרטער ארגאניזאציע אין די פאראייי נטע שטאמען. און חייל ער רייס עס, איז שווער צו זאגען אויב נטע שטאמען.

בילו ער וועם קענען נעפינען א נעהעריגע לייזונג.

די ציזניסטישע אינאניזאציט אין די פאראייניגטע שטאטען איז

עשטענס. דאס הייסט אין די לעצטע עשליכע יאחר געבליבען אהן

עלכער עס איז אקטיוויטעט. געלט זאטלונגען זיינען פון איהר צוי

געווארען, ווייל זי באקוטט איהר בודושעט פון פאראיינינטען

באנד, פאליטישע אקטיוויטעט איז פון איהר צונענוטען געווארען חורך

עט עטוירדזשענטי קאונטיל, אין וועלכען עס זיינען אויך פארטראטען

די פועלי ציון: טורחי און הרסה. וואי זשע קען די ארגאניזאציע גער

די ציוניסטישע שרנאניזאצית קען אפילו נים אַנפירען קיין דער־ אלגרייכע ציוניסטישע פראפאנאברע. ווייל זי וואלם געדארפם קוסען נו די מאסען מים אנונייזונגען איף אייפטואונגען פון אנרערע קער־ פערשאמבען. דעריבער איז די ציוניסטישע לייסונג פון איהר זיים

לערעכם, חען זי מיל די דעה פאר זיך אין פאלימישער ארציים.

אייצענמליך באשמעהם די נאנצע צוויסמינקיים אין דעם עמויר
דןשענטי קאונסיל. און צו מעלמער אויסגלייכונג עס זאל נים קימען,
וועם עם מיוען זיין ענמוערער ארער אדער דער עמוירהשענטי קאוני
יניל זאל עקזיסמירען אין די ציוניסמישע ארנאניזאציע. דאס הייסם די
"נעסיינע ציוניסמען, זאל איינהארען אין מים דער ציים אינגאנצען
בארדארט זוערען, אדער דער קאונסיל זאל אפגעטאפען זוערען. עס
יואלם נעקענט זיין אן אנדער אויסיוענ, אין דאס איז. לאוען דער ציר
ניסמישער אינאניזאציע מאן די פאלימישע ארציים דורכ'ן קאונסיל
צבער דאן זואלט עט נים נעוען קיין פאראייניעמער קאונסיל אין זועל
כען די אנדערע פארמייען, איבערתייפט מזרחי און פועלי ציון, זאל

Local Zionists to gar-Hush Silver-Wise 45 Dispute for Unity

D Further discussion of the Abba
Hillel Silver-Stephen S. Wise disagreement in the Zionist Organization of America should be avoided in the interests of American
Jewish unity, was the recommendation made by the Los Angeles
Zionist Emergency Council,
through Gustave L. Soldstein, at
a meeting of the local Zionist Organization on Wednesday night,
January 24, at Sinai Temple.

"Too much mud has been slung," said Mr. Gol-istein, "providing ammunition for our enemies." The best answer Zionista can give to their opponents who are trying to make much of this dispute, he stated, is continued success in all organizational activities. As a Zionist matter, however, the Los Angeles-District has a "right to discuss the matter in a closed meeting mod perhaps make a resolution to the ZOA," which it plans to do shortly, he declared.

"Chaplain William Creenberg of the United States Nawy was guest speaker at the meeting which was called to publicize "Lie facts" in the latest rift in the Zionist Emergency Council.

JEWISH AGENCY WANTS NO ZOA DELEGATION; ASKED FOR DELEGATION OF ALL U.S.ZIONIST GROUPS

D NEW YORK, Jan. 31. (JTA) — The administrative committee of the American Zionist Emergency Council today issued a statement with reference to a report from Jerusalem that it has been suggested to the Jewish Agency executive that it invite Dr. Stephen S. Wise, Mrs. Rose Halprin and Dr. Israel Goldstein to come to Palestine to determine a policy for the Zionist organization of America.

Jewish Agency executive has made several requests to the Emergency Council to send a delegation representative of all groups to Palestine for a conference, in order to consider matters of general lionist importance. The Council is ready to accept this invitation if transportation will be available. The Council knows of no such proposal as mentioned in the report from Jerusalem. The invitation to send a representative delegation to Palestine is one altogether independent of any controversy which may have arisen in Zionist ranks in this country.

cut away more than half of the readiness shown by Zionists to be

Administration in London, The

After all these saddening exstrongly, fear of insisting on our fortune and defeat?

"Green Light" Politics and The Future of Zionism.

NEW YORK - SUNDAY, FEBRUARY 4, 1945.

The "Waiting" Strategy Is a Fallacy. - Demands Must Be Voiced Before they Can Be Satisfied. - Dr. Silver's Forced Resignation Betrays Weakness and Confusion. - Strong Voices Are Needed to Avert Zionist Defeat.

By GEDALIA BUBLICK

cs. Several American Presidents parties incorporated our program America stand by its word? Is all the "green light." this not enough to justify our ask clare its support of the Jewish lonial Office to this effect: "You that is a policy which defies all from "above." Fortunally the second favorably on Commonwealth is now. Now, Committee to report favorably on Commonwealth is now. Now, the Palestine Resolution?

action on the Resolution is be, all we can do is wait and do heeded by the Government. But, to Zionism. Let us for a moment. to pur great misfortune, the State consider the point of view of America ratified the Balfour Department was aware of the di-Declaration and the Palestine vision of opinion among Zionist for a "green light" before pressleaders, of the policy which some ing for passage of the Resolution. make no changes in the Mandate of these Zionist leaders had es- Was it necessary, we ask to make without first consulting Ameri- poused-that of waiting for a an outery against Dr. Silver after "green light"-and of general the Resolution was tabled? Was weakness in our ranks. Some it necessary to proclaim to the Zionist leaders saw to it that the whole world that ours is a weak State Department would be in- strategy, that we are "good" formed that they themselves were children who lovingly endure all that this weakness represents our nority that fought bitterly against in their 1946 platforms. The Pres- not in favor of pressing for the that is done to us, who cast out in their 1944 platforms. The will passage of the Resolution. We those who dare to demand that this while the White Paper re-ists must withhold their consent ident nimed during about the ourselves being to administer the plages made to us us kept. The mater and immigration continued do all he can to bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The do all he can to bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The dotter that the bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The dotter that the bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The dotter that the bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The dotter that the bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The dotter that the bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The dotter that the bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The dotter that the bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The dotter that the bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The dotter that the bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The dotter that the bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us se kept? The dotter that the bring about the ourselves helped to administer the pleages made to us set kept? do all he can to bring about the blow we later received. Zionist forcing of Dr. Silver's resignation cates are almost exhausted, while which was in direct combinated that they will after the deferment of action on the Jewish Commonwealth is a second combination. establishment of a Jewish Commonwealth is a to all that had been pledged to monwealth. Is all this an insufmonwealth. Is all this an insufmonwealth. Is all this an insufmonwealth are the deferment of action on burning issue, while an internal that been pledged to monwealth. Is all this an insure the determinent of action and burning issue, while an internation and that not ask for anything until given the Resolution amounts to an burning issue, while an internation of the Jewish people and obtained one declaration to the State De-tional meeting of the greatest improvement. The time for America to de partment and to the British Co-portance is about to take place only hard that came

our demands. We wish to cause you no embarrassment. We shall be your pleasure to tell us that we may act. There was a black sheep in our midst who made defrom now on. We shall maintain a weak policy and it shall be as you wish...

terpret the campaign against Dr Silver and his enforced resignation. Explanations and interpretations will not help—the facts

While it is true that Mr. M. clearly what we gained in our redeclared that the Wise-Silver con- our helpfulness...

territory assigned to Palestine by agreeable. the Mandate and gave this terri- Even then the followers of the tory to Emir Abdullah of Trans. weak course learned nothing. Sejordan, Zionist leaders acceded to veral years after the partition it. The Jordan River had never proposal, the British Government been a boundary of Palestine; the invited Arab and Jewish repreways been regarded as the eastern of Palestine with the Colonial part of Palestine. Why then did the Jews consent to an act which Arabs represented many countries deprived them of more than half having nothing to do with Palesof the land? From the very benot the courage to insist on our tempt to bring about participation rights, that we were ready to help West Land Olivano Mathematick has against our own Interest, History creased the opposition to Zionism.

troversy, is a personal matter. That unhappy event has apparinto the hands not only of those fifth to the Jews. To our shame who seek to postpone a decision be it noted, that our leadership on Palestine but also into the agreed to this too, and gained the open declaration to the State Dethe British themselves later found

that the scheme was unworkable

The present position of Ameri- When the State Department in- when decisions for the pos-

The present purchase danger of formed the Senate Foreign Rela-world are being made; being weakened by the "green tions Committee that it wished to Roosevelt, Chuzchill and Smile strategy, which brought have action on the Resolution desare about to meet. We dame not about the removal of Dr. Abba ferred, Zionist leaders should walt, Waiting is dang-rouse. Hillel Silver from his position of have voiced an immediate, unan- But what happened with regur while it has Hilled Silver from his position of the Balfour While it is true that Mr. M. Clearly what we gained in our re- even mentioned in the Balfour leadership. Some Zionists bestmous protest against such a pro- own ranks after the deferment between Agency, lations with the British through Declaration or the Mandate. The light" signal from the powers that Such a protest would have been fraught with even greater danger

באוענונג פאר שלום צורשעו די אמעריקאנער ציוניסטן שמארקט

רייהען פון די אמעריקאנער ציוניסמען ווערט סיט יעדעו מאג שמארקער און די צאהל דיסטריקטעו, וואס נעטעו או רעושלוציעם צוריקצוברענגען דר. אבא הלל סילווער צו דער פיהרערששפט פון דעם ציוניסטיטען עמויררושענסי קאונסיל, ווערט נרעסער.

גונג צו ששמעו שלום אין שמעריקשי רי שטים פון בנייציון", דער ארנאן. פון פררעו בנייציון, פון דועלכען לואים ליפסקי איז פרעזירענם.

צום סוף ווערם נעוצנט אל עדי משריעל: "עם מוז געושנט דוערעו. מיט טיפעו בארויער וועגעו רעם וואס עם נעחט איצט או אין אמער קאנער ציוניום. או ס'תאבעו נעבעהלם שלום בשכער היושוקוסעו די פערוענליכע שטביציקל צו זינען, שנצוהשלטען די

די בשווענונג משר שלום אין די

כאראקטעריסטיט פאר דער באווער גער ציוניום איז דער עריטאריעל אין

אין יענעם ערימאריעל ווייום אן די צייטונה או האיצט איו די צייט פון אלע צייטעו, ווען ס'אין נויטינ בענענוייטינער צוטרני אין דער פיהי רערשאפט, קאנצענטרירונג אויסשלים ליד אוים"ן ציל, פארגעסעו זיד אלייו". ווייטער ושנט דער עריטשריעל, שו אויב אפילו ערנסטע טעות'ן זיינען געמשכט נעוושרעו, קען מעו דיי נים ארויסווארסעו נאר אויף איין בעאמי מעו פונ'ם עמויררושענסי לאונסיל. באוונדערם נים אויף דר. סילחער'ו.

שיינית פיים".

אגענטור אלס שלום־פארמיטלערם

לוים די ידיעות פון ירושלים איז קלאָר. אז די אירישע אגענטור שענקם אויפסערקואסקיים דעם רים אין אסעריקאנער ציוניום אין או מען רעדם דארם ערנסם ווענען סיסלען וואס ואלען אנגעניסען וועדען מצד דער אנענטור דעם רים נאנץ צו מאכען. דער פארשלאנ, או סען זשל ארויסרשען א דעלענאציע פון אמעריקאנער ציוניסטישע ציהרעו ביין ארץ יעראל האט ניט נעפונען די נעהעריגע שטיצע.

0

ביין הדין ילדאל האם כים לעפגעהן – היי עם הערם בעומנם אין דער דעפעשע וואס מיר האבען געדרוקם נעכמען, – פק דר. הייז, דער דעפעשע וואס מיר האבען געדרוקם נעכמען, – פק דר. הייז, דר. נשלדשטיין אין מרם. האלפערין פין דער הדסח, וואלפען דא נים דר. געיוען פארפראטען נים דער מזרהי אין נים די פועלי ציון, וואס, נעיוען פארפראטען נים דער מזרהי אין נים די פועלי ציון, וואס, באמים זיי פארפרעמען די מינארימעט, זיינען אבער א וויבטיגער צד. אין דעם סכבוך. דאן וואלם עם אויך געהייסען, אז דער צד שכוגר. סילווער עד, וושלם דש נאר נים נעחערם נעווארען אם אויסנדייי כעו זיך פים איין צד וואלם נים געבראכם די רעוולמאמען וואס די אנענסור און אלע אנדערע נוסיפיינענדיגע און נוסיווינשענדיגע ציווים־

מען וושלמען וועלען.

עק קוקם דערפאר אוים פראקטיטער דער צוויימער פארשלאג,

עק קוקם דערפאר אוים פראקטיטער דער צוויימער פארשלאג,

או דר. ווייצפאן, כן גוריון אין הרב פישמאן, ושלען קוסען קיק אטעריקא

או זיי זשלען דש אויפין ארם פרובירען שאפען שלום אין די ציוניסטי
דער רייהען. ואם איז פאקטיט אין איינקלאנג מים דער פארשלאג וואס

דער מורחי נון אטעריקא האם געהאם געמאכם פין סאמע אנפאנג.

דד ווייכמאן, ווי עס איז שוין געווען באריכטעט, וועדם דא מיי

דוי דערווארב. עס איז קיין ספק ניט, אז דר. ווייצמאןים גייער כאפון

אין אמעריקן איז מארכונדען מים גאר וויכמוגע ציוניסמיעע פאליםיי שע שליחות'ן אין וואשינגמאן. זיין כאזוך וועם זיין נאכדעם זוי די כאי נענעניש פון די "נרויסע דריי" וועם שוין זיין פאראיבער. עם וועם ייין א וויכמינער מאמענם און מאמענם פון "עת לעשות". אין אוא מאי כער ציון עקועקופיזיע. מענם וועט עס זיין אומנעזונם אין פאקמים שערלאך, אז מיר זאלען אים אינער וואס הי דא האבען א צעמיילונג אין ציוניום עס קען נים זיין קיין בעסערער אין דער איז דער ווייזיסיל צד ווי דער צד פון דער אירישער אנענטור וואס איז אזוי ביומיג פפרי האלט איד דארום פאי אינטערעסילה אין אייניגקיים אין אמעריקאנער אין וועלט ציוניום

> ניסטריישאן פון דער 2. א. א., ושלבן מארשטעלעו א פעולה דשמשקראכיי שע. ראס וועם כלייבען א ואך פאר משריפאנער ציוניסטעו.

גווסות וועגען מחלוקה אמעריקאנער צען פאלימיק די אינערע פראנען.

דוכט זיך, או עם איו נעוועו דור חיים ווייצמאן וועלכער השם סום עם? "יכע ישהר צוריק געמאכט א מאטי יישע כאסערקונג, גו ארק ישראל איז וי, א גרויסער פויק וועלכער הילכם פום א באסשרען כשן זונן פעל בארימרט איתר נצר.

פון י. פישמאו

איד דערפשו זיד או דער דאוינער באטירע צוליב די לעצטע באריכטעו, כז די אמעריקאנער מחלוקה-אין עיר ניסטישעו לאנער חשם ארויסנערופעו א נרעסערען נערורער אין ישוב ווי דא ביי אונו. פעד ראט דעם איינדרוק מון די באריכטען, או אין אדץ יטראל האלט פעו, או אלן נעדט כארשראם פים"ו אפעריקאנער ציוניים. או פען פון איהם גיך "ראסעוועו" אויב פען מארפיירען א קאמאסטראבע. דערשאד הערט סעו אין ישוב מארי שלאנען ווי צו "ראשעוועו" דעם אפעד יקאנער עיוניוני.

לוים איין בארינים האם בערנארד רושמועת, דער לענאלער פארטרעטער מון דער אירישער אנענטור, וועלכער האם לעצטענס באזוכם אסריקע פאמע כשת די וויידיסילושר מחלומה במשם אויסנעבראכעו. נעכאכט א מארשלאל ביי זיין צוריקקומען אין ארו ישראל, או א דעלענאציע פון אסעריסאנקר ציוניסטעו ושל כאלד שפסשחרעו קיין ארץ ישראל. משסעות כדי צו כאתר מעו די ריכטינע אריענטאציע ווי אווי צו מאכעו א סוף צו רער מהלופה. רר, רושאותה האם, חייסם עם, נאכי נירט די רעלענאציע וועלכע ואל כאר שמעהן פון דר. ווייו, דר. נאלרשמיין און סרם. רצוז האלפערו.

שם האם נעהייסעו וויישער אין רעם בארוכם. או די עקועקוטיווע חשם דעם מארישלאנ צוריסנעוויוען און האט אנד שטשט רעם משרנעשלשנעו. או- דר. ווייצמאו, דור בן נוריון און חרב י. . סישמאן זאלען מאחרען קיין אמע" ייפא צו מאכעו שלום צווישעו כר. ווייו און דר. סיפוער אווי ורידער ארינשטעלעו איינינקיים איז -דער אסעריסאנער ציוניסמישער ארנאניי - PERMIT

757 קסוירדושענסי משונסיל חשם כליי רעאנירם אויה דעם באריכם און ארויסנקגעבעו א סטייטסענט אין וועלוכען דער נעלייקענט, עם חייםט איז דעם סטיים ריסאנער דעלענאציע פון דער ציונים נעסופעו נאך א עיויירויי חדשים עוד אויסנעכראכעו. דער קאונסיל ואנט, או ער איו כריים צו שיקעו אוא רע" לענאציע אזוי ניד ווי די רייוע אוכד שטע דעו וועלעו דערלויבעו.

וויל א ד זיד נים אפשטעלעו דעם סטייטטענט פון דעם קאונפיל. וואם איד כיו דא אויסען צו לאטאר נען, אין די נוומות וואם מען מאכם אין ישוב ווענען דער חינעה ציפנום סישער מחלומה. ראם איז מענטיניאין רי ארץ ישראל'רונע ציישוננען 3196 אויך אין די אפילם פאר שלום וואם זיינען געמאכט געווארען פון איונעעלי ונע סיטנלירער פון רער אלוועלטלים

אלם איינער וואם האם נענופען א צד איז דער ווייז־סילווער פחלופהט האלט איך דארום פאר נויטינ כיה מעל צו כארוחינען די ציוניסטישע אינסטאנצעו און די פרעפע אין ארץ שראל ווענעו דער ראוינעד מחלוקה. עם איז וויים נים נים אזוי נעשעההליך ווי זיי פיינען, און עם מארערען זיר נים ליין עלכסרא העראאישע סיטלען פון די ארץ ישראל אינסטאנצען זיר אריינצוליינען אין א שלום.

ידי מחלוקה אין עסוירדושענסי קאונסיל אין נאד מיין אריפע סיינועג דוקא א בולט'ער באווייו זוי דער עירד ניום שטעהם אין צענטער פון אירי שעו לעבעו אין אפעריקע. איד פאר שטעה פארוואם נעננער פון ציוניום ווכען ראס פארצושטעלען אלס א "שפאלטונג" וואס קען חלילה דעסיבל

מעיוויען די ציוניסטישע באייטיק שין אמעריסע. סשלענע צביוו, עום בייי שפיל, וויל איבערציינען כאותות ומופתום, או די ווייויסילווער מחלופה אוד א באווייו. או דער ציוני ם נערם

נים נעועהן און נים דורכנעמאכם קיין שון אלערליי ווילדע פשט'לעד. מארוושם שבער ציוניסטעד ושלען

איבערטרייבעו די נעפאהר פון רער דעו. או די צוקונסט פון ציוניום על פאליטישל לאנע פון ציוניום, אוי איצם פאר אין אסעריקאנער ציוניום פון ציוניסטיטען אקציאנס קאסי פארטייען, וועלכע השבעו ורעסערע אינטערעטען ווי סיר האבען.

מע פארטייען פון אסעריקע קומען פענריידען מיט פיהרענרע אמעריקאר אטעריקע אין צוליב דעם נים אין נע" נען דער ציוניסטישער פאליטיק אין מאחר. איד נויל שוין נים רוידעו ווע" אפעריקע. מענ עביוו'ם אמשלינער משראלים מישער פארטיי פון וועלכער עם וייי נען שוין מאלע נים פארבלובנן פעתר יי הליינע שפליסערם. פים עפליכע אוא דעלענאציע ווי עם ווערם פשר נענעראלעו אתן ארפייעו.

נים איבערטרייבען די "נעסאחרען" אסעריקאנער ציוניסעען ווען די לשם שמיבנ אבער ריינעו נארסאלע סענשען און וים קיין

וועם בעסער פארשמעהו וויכמעע ציור

האכעו נים נעהאם קיין פחלומת, הא" נעודעו צו דערווארטעו,-איבער בעו מיר נעחערט קריטיק, או ניי אונו וועו דעקס ייאחר זיינען שוין -באלר איז צו שסיל און צו לעכעיאו. עם פאראיכער אהן דער אויסשרישעט פון תאם נעפעהלם די דינאסייסקיים פון א א ציון כאנגרעם. אבער אוים די משנפלימם פון אירענו און אפילו מעי ניסטישע עמועמוטיווע ושל כשמש פון מארעו, ווי דער ווייז צד רוסט דס. ווען איהר וייט קענען אנאנסירען פאר דעו שם האם נעהערשם א "פולשמפנרינער שלומ" אין דעם ציוניום אין אפעריי נעווען קליין און כפעם אונכן פערקם און נענעכען סיל פעהר חשיבות צו פון רער נרויסער וועלט, איצבו, ווען רעם פארגקשלאגענעם ווינים פון דער ציוניסטישע אינסערעסען הרייצען ארץ רשראל דעלענאציע. יורף די עסליכע נרניסע וועלם פראי געוג פען: סען נאסירליך נים דפרוואר

די וושם השבעו שבער מורא פאר א וועם זי נים וועלעו זיר אוכדוסט מורא. אויב איר כבו דעם נענחייטעו פון דער עיוניסטישער ציוניום אין אמעריקע אין נישא קיין אמשר מארקומען א מאלימישעד לאמת כיי דער געקסטער ציוניסטיע די קאני יוענקשו, שבער איד כין איבערעיינט, או עד וועם משרקומעו פים רבר נאני דינש און, או רער צד וושם וווים מארי

אנער דערווייל איז נאד ודיט פון לשנוועניששו. און דערווייל ארבייי שעו ביידע צרדים לשישל און איבער נעבעו מאר דעם ציוניסטיטעו ציל. דאם שליסט נאטירליד ניט א"ים קיין קרינדק פון דער איצטינער פינאריטי, ניסטעו. אבער חי חיים איר חנה באנזהם זיר רי מינאריטי פים אכטונג פאר דקר נים וויכפול. דו פאליטיעע פראכלעי דערריליגער פערהיים. און פים נרוים פען פון אפערימאנעל עיענום ניינעו וארת פאר די העבערע ציון יסטישע פון א סד נרעסערער בוובטינקוים חוי אינטערעטעו.

לענאציעם. עם אין איבערינ צד ואנען, ציון קאונסיל, או איהרע סעטארען או ז רעלענאעיע פון ארץ ישראל באר ויינען געווען היפש מאנגעלהאפם. און סטקהענר פוז רר. גוויצפאו. רוד כן וועט זיד ווידער פארנעפעו אויף דעם נורית אוז הרב פושפאן, וועם דא פיין אלסינייעם וועל, וואס אוז אנגעצייר העכפט ווילסאפען ביי אלע ציונים- כענט נעווארען פון דה, סילוועה, מען. רר. ווייצמאן האט שוין מאייווי וואס איז נונע דער נעסטער ציון פריתער באשלאסען צו כאווכנן אמער ארטיניסטרייטאן, וועט נאר וויין נער ריקע אויף פסח, רר. ווייצמאנ'ס א נוג ציים צו ביידען. רר. נאלדשטיין ווינים קיין אמעריקע אין שטענרון וועט מאי ווי נים ווין מיין מאנרידאט.

עם אין אויך מארשטענדליד. או א עלענאציע פון דעם עמוירדושענסי מאונסיל ושל וועלעו משהרעו כיין ארץ ישראל. כשמש דא האלם איר או עם וושלם נעוועו א יושר. או איי אוא בעלענאציע ואל כאטש זיין איין מארסרעטער פון דעם פילווער נים אלע פון ווייו'עם עד.

עם אין אייד כאטידריי ציוניסטישת דעלתנאצית פון ירושלים וועם סוסען סיין אסעריקע, ואל זי ויידיםילווער פחלוקה און זיך איינרייי אויםנעפען און באשפרעכעו די נאני שמעהם רא אין לאן אויב בס וועם סוף אפקריקאנער שטאנהפינקט. עם כאלד נים מארלאסעם ווערעו א מין וושלם בעסער נעווען ווען די רשוינם שלום, ראם איז מיר שווער צו פאר- לאנע ואל כאשראכט ווערעו נים נאר שטעהן. אוא מחלומה ווי עם קופט פון א רעלענאציע נאר פון א סישינב ציו נים סיין נייעם אין דעו וועלם, סעם, אבער איך וויים. אן עם אין נים אין ציוניום. נים אין אנדערע שווער איצם צוואפענצוברייננען א פולע רעפרעוענטאציע פון דעם אקי צישנס פשטיטעט, און רערפאר אלם ביישפיל: אין די ביידע נרויי בעותן נום, או דערווייל ושלעו די כער ציוניסטען פון אלע צוריינען וועי

אין דערועלכער ציים ושל מיר רערי לויכם זיין עו ושנעו א פשר ווערטער. נעשלשנען וועם השבען א סר דערפאר זאנ איר, או מעד דארף מערעו איינפיום און ווירקונג אויי פון דער איצטינער פחלופה אין ציר קופיווע אליין וועם זיך פריחער גום ניסטישעו לאנער, זי איז אפשר נים איינפארשטערון אי וועגעו אלנעפיינע אפילו ראם באווייום. או ציתניסטען בינאנעד ציוניסטיטע פאליטים. און ויינעו נארסאלע סעניענו און זים פוני עם איז דאר א סוד פאל נאנץ בראר. או אין דער עיים ווען די ציוניפטישט מיהרער אין ארץ ישראל הינען אזוי מתר שלא מיהרער אין ארץ ישראל הינען אזוי לשמה בא לשמה. די ציומיסטיקן ריסע, האבען זיי נאד עווישען זייך אפער איבער וועלכע עם איז בין אייר איי נארנים אזוי זייבער, או נעווען זוייניג אויפסלערונג, הי ציועיס ביי אלוועלטליכע ציוניסטישע עקועפרי ביים אין אפעריקע רעס צר סיוע, האם שרין באשלאפען אוין א פרעריקע רעס צר פייען פאליטישען פראעראם פור"ן איר, געוויגען ווען רער גרויסגר עולם ציוניום אין רער נאדענטער צוקונפם. איד כאר איהר נים קיין פשרוויר סע. אויף דא קען איד נום מארשטעהן

מיינונג מארשיידענהיימען יוואם זיינען וועלם, אז זי אין איינים מענען א באל דינען ציוניסטיסען פרשנראס, וושלט סט. אין די ציוניסטישע ארנאביואציע עס סיל נעשטארקט איתר אויספריטעט

איר בין ווייפער זיכער, אז ווען אוא רעלענאציע וועס כאווכעו אמער אין ציוניום, האבעו אין ריין אדפיניפטראפיווע שנגעלעי גאגיזאעיע 116 אמעריקעו נים אום נעסאחר פרן אוא שפאלטונג. עם וועם שלופרמאכערין צווישען ווייז און פול ווער, אויד כים זוכען צו בעאייכשלו סען די קומענדע ציון קשנווענשש תואם וועם וואהדיטיינפיים ITUTED NOT NOTHER.

אין עם כיי איתם א שעסמע פאליםי פירע וועם אנגעפען די בא־פיוסען ויך נים אריינאופישעו אין אינערע ציוניסטיטע אנגעלענענחייטען פין באזונדערע לענדער, אויב א שלום נאר מענליד עווישען ווייז'עם און סילווער'ם אנהיינגער וועם עד ניכער דורך דעם דירעקטעו איינפלום מון דער פערחיים אמעריהאנער ציון:

אבער איד האלט רשם איצט פאר פרו א פערוענריכעו שיום או די נאהענמע צופונסם וועם פלאר א צם וועגעו דער פראגע פון דעי כאנריולנו דער איצטינער פערחיים בי

א יהו טוב פאר אמעריקאנעו אירען, צוליב א פארשריפט אין רער קאנסטיי איכערהויפט איצט, ווען זיין 70סער טוציע. און מיין איצטיעקר נעפיהל נעבודטסטאנ אין ניט לאנג שפייערט ייען דקר נייער פולעולרלנט און ארמיד געווצרען.

Keeping the Zionists' **Record Straight**

THE "NEW PALESTINE" REFUSES TO PRESENT DR. SILVER'S SIDE.-THE TEXTS OF DOCUMENTS BEAR-ING ON THE DISPUTE.

By RABBI LEON I. FEUER

Zionista of America must now be advised that the columns of the NEW PALESTINE are no longer open to those whose views are not approved by Dr. Goldstein.

Signed: Ernest E. Barbarash." and that Zionists who are attacked

Sliver's resignation as Executive cipally involved. Chairman of the Emergency Counell. Serious charges are made to Dr. Goldstein's testimony, a/o against Dr. Silver by Dr. Gold- already sick of the whole busidistortions and misrepresenta- the discussions in Jewish papers

"Bear Dr. Silver: "I have your telegram of January from Kabbi Wise,"

and not that The NEW PALESTINE the Secretary of State and took up the first that the Administrative Council has heard both for and has voiced on the matter. He so said that "the impression he gets on many Zhonisis is that they are six of this controversy and resent its ord."

Between January 19th and Jain its columns will be denied the nuary 28th Dr. Goldstein suddemright to reply in self-defense. . ly discovered that the Zionists of In the December 29th issue of America were "sick" of the enthe NEW PALESTINE, six lengthy tire controversy, and that they columns are devoted to a state- would not be interested to hear ment by Dr. Israel Goldstein on from Dr. Silver his own version the controversy which led to Dr. of the dispute in which he is prin-

While the Zionists, according stein, whose statement is full of ness, though the persistence of and in Zionists districts gives no On January 25th, Dr. Silver indication of it, he himself is not sent the following wire to Mr. 100 sick to continue to dissemi-Barbarash of the NEW PALES. hate mischlevous gossip and pure TINE:

"The hast issue of the NEW PALES."

TINE contains a six-relumn statement pressions if the Zionist Organization of America of the Zionist Organization of America conversing my resignation from the American Zionist Ensergency Council and giving his version of tarts leading up to deferment of our Fulration Remarkable in Congress. Serious charges are made against me. Many of Dr. tools alem's statements are take or innerwate. In Justice to me, who and a territory of the World Zionist Executive (Dr. Persident of ZOA and whose policies the American Zionist Convention in Atlantic City hast thetober unguinessaly reduced, and believing that the XEW PALESTINE has, in all fairness, also in present the other side of the confewed, and believing that the XEW PALESTINE has, in all fairness, also in present the other side of the confewed of the NEW PALESTINE to an sport Dr. Guidstein. Kindest regards."

To which Dr. Silver received fabrication. Thus in the January To which Dr. Silver received of State to Dr. Silver telling him that if he wishes to have any reports of the conversation, he could of course get all his information-

"In response to the request of Zioniet groups a few days ago to publish a restation backing up the administration in this controverse, Br. tooldstein advised me that The NEW PALENTINE the Secretary of State had told

this controversy and resent its ord."

ord."

The letter to which Dr. Gold
stein refers is the one which Dr.

December 12th. Mr. Stettinius had telephoned the office of the Emergency Council in Washington on December 11th, Dr. Silver spoke to him in the presence of members of the Emergency Council who were meeting to Washington that day. The Secretary had that morning been asked by a committee representing the Council, of which Dr. Silver was a member, to issue a statement to the effect that his appearance before the Senate Foreign Relations. Committe in opposition to the Palestine Resolution did not indicate a divergence from the President's position favoring the Jewish Commonwealth which he had announced on October 15th. In his telephone conversation with Dr. Silver, Mr. Stettinius asked that a draft of the statement which we had requested him to make should be sent to him immediately. Dr. Silver promised him that such a statement would be in his hands the following morning. When Dr. Silver learned the following morning that Mr. Stettinius had not yet received the draft, Dr. Silver sent him a copy of it by messenger with the following letter:

"The Henorable Edward E. Stettinius The Department of State Washington, D. C.

Hushington, B. C.

My dear Mr. Servetary:

I am rurbusing herewith the dealy of the stateward which we fingured years the stateward which we fingured years the stateward which we fingured years the stateward which we formed it. You were to reveite this copp from Br. Which you being man from New York, Your Neurolay Informed me that you have not retary informed me that you have not retary informed me that you have not retary informed me that you have not get reveited it, and I am. therefore, dispatching it to you by nervocape?

I believe, Mr. Servetary, that the long-ance of this statement promptly in the public will help to allow money of the neighborn. The Jewish power marticularly in the roughly made their way into the public seven. The Jewish power marticularly in the infortentian of the State Department in reacting hitterly and tindently to the infortentian af the State Department in the stuntion, and the President's position is being had now to grave uncincepretation in view of his public procupation in view of his public procupation in the state with the regard me. I should be not the Willead Boote Inch.

Should you what he reach use, I should not the willow indeed not this expaning. With all good vision permit me to remain.

Very sincerely yours. Mr. Stettinius, on December 15th, sent-the following reply:

December 15, 1911,
"Dear for Silver;
I revolved tour better written from
the Wilard anet, as prospherd, touch the
question up with the President,
Kabbi Wiser called in my office preterday afternoon and I look the opportunity to explain the reaction which I
shtained on this. If fir, Whee has not
already fold you of this, I am sure he
will if you make inquiry of him,
with heat wishen,
Nineverly yours.

Sincerely yours. (Signed) E. R. Stettinius, Sr."

It should be noted that there is nothing in Dr. Silver's letter to Mr. Stettinius about wishing to have any reports on any conversation which Mr. Stettinius had with Dr. Wire and Dr. Goldman. As Mr. Stettinius's letter clearly indicates, the conversation with these gentlemen was held on the 14th, two days after Dr. Silver's letter was sent?

And this crude distortion is, of course, part of a campaign to bolster up the "persons non grata" legend for reasons which are not far to seek.

ציוניםשעו גרינדעו פאליםי - קאמישע צו שטיצעו דר. סילווער׳ם פאליטיק

אונטער דער פירערטאפט פון רעם שפרייכט אונטער. או ,דער פאנט פון איבער'ן נאנצען לאכר חיינטינג פארריכט ווערעו. אוים פיר ווילען וואד ארנאניוורט רו אפעריקאנער פארפיירען אנטורשונגען. די פירערי בין און אוריים עיינים עיינים און און און און אוידיים ניים שייני ביים אין אין און און און און און און און און און מארערן א סיריסאנטרעת און דינאסר שטאטסטאנייענן אים אין אועיכן רערשאפט פין דר, אבא הוה ביהועד". פירערשאפט האם נישט ריכטינ אפנער סר. ראוענכלום האם רערקלערם, או קאצם די שמיסונגעו צווישעו דער צם איז נים דקר צווקה פון דער קאר ברייטער ציוניבטישער סיסגלירער

מה. השוענבלוס'ם ברווו בסיקריקאנקם ציוניום.

באכאנפען ציוניסטיענו טוער אין וואס אופיבע איפולוינליכע ואכען מרקושורער פון פאראיינינטען עיווי וארען לענען מרעפעו, און ווי אווי זיי אפיל, פר. פשאילם רוש. ראוענכלום. האבעו נעסראפעו, ווייוט או אויף אן לאם א נרופת פראסינקנטת ציוניסטתו עינסטער אינערליכער לאנע, וואס סוו ציוניסטיטע פאליסי קאסיטע. וואס שאסט פוז דער אסעריקאנער ציוניסי וועט פונקציאנורען אין די ראסען פון טיטער ארנאניזאציע האט ארויסגעוויר נאניואציע. עו פראפאנאנרירען און ארמפעתינקיים עו האנרלען אויף א שך ציוניסטישק פאליטיק - לויט'ן לדיויסען, וואס ויינען שוין נעשעהן פוסטער פון דער דערפאלנרייכער פין און וואס לענען זיך נאר שאפען.

פיסע אנצופירעו א באזונרערע פאלור האסם ארער זי האם זיי באיואיססויי שישו פוסיוריים בפר'ן ציוניום. אין ני אינוארירם". וועט בעום אופן נים ווכען ער שטערן " סקטינקיים פון דעם איצטינען עייי גרויסנקרופען נרוים אינטערעם אין ניסטייטין קטויררוטענטי קאונסיל, שארשניטוארטליכע ציוניסטען האבען דער צוועק פון דער קאסיסע אין נאר אויסגערריקט זייער צופרירענקייט. צי האלטעו א וואנענרע אוינ אויף ואס די נייר נעשאסענע לאסימע וועם רער פקטונחיים פון קשונסיל און נים לונקצישנירען אין די רשסען פון דער לפוען אים חידער איינשלפטען, אורי לייניסטיעער ארנאניואציע און חעט ווי עד אין נעשראסנו כין וואנען דר, אריינברעננען באיואיכסוינינקיים אין סילווער איז בעקוסען צו דער סירערי 3 פריטען שטראס לעבען אין דעם Andrews the pear.

BUSSETHE OF CHILDENIA חצם צרויכנעטילם עו א עשל אנפיי הקברינע ציוניסטעו. רעסענט ער אוים רי צילעו פין רער שטעריקשנער צייי ניסטישער פשייםי לאסיטע:

ו. - עו שארטישעו דעם עיוניסטיי שעו בערשנק און די משרשטענדינקיים סון ציוניסטיטע פראבלעטען צווישען אונוערע סורנר אינער'ן לאנד און די ברייםן צייניסטישע הייחעו.

- צו מארער: און פראפאנאני דירעו א סיליםאנטישע אין דינאסישע ציוניסטיסע מאליטיל. -- אויפ'ן סוסי מער פון דעי דעיפארנייינער פירעיי UNDER SER MEN TO THE DESK

3. - עו מעריכשיקען אינעריער רו עיוניסטיטע שרנשניושעיע ווו אסעריקע דרד אנטוויקלעו או איני מארסירטע עועלעאפטליכע פיינונג צוויטען איר פיטנלירערשאשט און א באוואוססוינתנו אינטעיעס אין ציון P1218 12012213

- וויוער אויפעולעבעו די דעד משקרשמישע פרינציפעו, משם זיינען יער יסור פון אונוער באוועגונג שווי או רער עונייםשטעל און די פאליסים מין דער צענטרשלער שרנשניושציע ושלעו אויסרדיכעו דעם ווילעו און שמימונג פון דעם ניעסטעו רוב עיור

י אמער האנער ציוניסטישע אר סיניסטישעיי. בששולרינט סר. רשי זענבלים אין חיין בריוו. השט ארויפנעי עוואוננען וי רעזיננאעיע אויף דו בשר א יאר מון מאליטישע. דערנרייבונות, וואם האבעו נישם נע"

TO TOWN I'S CLAR CANED

AMERICAN JEWS LACK UNITED REPRESENTATION, PROP. IRODETSKY REPORTS IN LOWION

LONDON, Feb. 9. (JTA) - Frof. Solis Prodotsky, president of the Board of Deputies of British Jows, reporting today on his impressions of Jowish life in the United States, from where he recently returned, said that he had come to the conclusion that the most effective way or combining the Jows of America and England in a common effort would be to establish an unofficial unified body composed of these Jewish communities and any others which would like to join in meeting present and post-war Jewish problems.

There is no single body representing all American Jowry, Prof. Proletsky declared. The American Jewish conference represents an overwhelmin; majority of American Jows, but even this or ansization is not like the goard of Deputies of Tritish Jows which represents all the Jews of England directly. Reporting on the Wischelliver rift, prof. prodotsky expressed the hope that "means will be found shortly to solve this very important dispute and to put Falestine political work in the United States on the best possible basis."

Zionists Launch Committee to Press for Militant Policy Group Will Function Within Framework of Zionist Organiaztion

New York-(JTA)-The American Zionist Policy committee, which will function both nationally and locally within the framework of the Zionist Organization of America in order to "press for a militant and dynamic Zionist policy such as has been exemplified by the successful leadership of Dr. Abba Hillel Silver," was launched this week by a group of prominent Zionist leaders throughout the country, headed by Charles J. Rosenbloom of Pitts-

CHARLES J. ROSENBLOOM

In a letter sent to a number of leading American Zionists, Mr. Rosenbloom, who is treasurer of the United Palestine Appeal and former treasurer of the United Jewish Appeal, listed the purposes of the American Zionist Policy committee as follows:

1. To deepen Zionist thought and the understanding of Zionist problems on the part of our lay leaders and the rank and file.

2. To advocate and press for a militant and dynamic Zionist policy such as has been exemplified by the successful leadership of Dr. Abba Hillel Silver.

3. To strengthen the Zionist Organization of America from within by developing a vigorous and informed public opinion among its membership and an in-telligent interest in national af-

4. To revitalize the democratic principle odme to our movement so that the composition and polcies of the national administration shall reflect the will and temper of the great body of American Zionists.

Mr. Rosenbloom emphasized that the committee's activities "will in no wise interfere with the political work of the Zionist Emergency Council. As Dr. Silver has repeatedly urged, all constructive Zionist efforts must be carried on with undiminished vigor.

Assailing the ZOA administration's action in forcing Dr. Silver's elimination from the political leadership of American Zionism "after a year of prodigious activity and unprecedented political achieve-ment," Mr. Rosenbloom declared: 'That such incredible things could happen in the way they did, points serious internal conditions which must be corrected if we are to avoid major setbacks. The leadership of the ZOA has revealed an appalling ineptitude and an incapacity to deal in a statesmanlike manner with such crises as are bound to arise. It has acted precipitately and arbitrarily. has either mistaken the sentiments of the great body of American Zionists, or deliberately ignored AMERICAN ZIONIST POLICY COMMITTEE LAUNCHED; WILL FUNCTION WITHIN Z.O.A. FRAMEWORK

NEW YORK, Feb. 13, (JTA) -- The laune hing of an American Zionist Policy Committee, which will function both nationally and locally within the framework of the Zionist Organization of America in order "to press for a militant and dynamic Zionist policy such as has been exemplified by the successful leadership of Dr. Abba Hillel Silver," was announced today by a group of Zionist leaders throughout the country, headed by Charles J. Resembleon of Pittsburgh, treasurer of the United Palestine Appeal. The Corrittee's activities "will in no wise interfere with the political work of the Zionist Emergency Council," the announcement said.

The purposes of the American Zionist Policy Committee, as outlined in the announcement, are: "To deepem Zionist thought and the understanding of Zionist problems on the part of our lay leaders and the rank and file; to advocate and press for a militant and dynamic Zionist policy such as has been exemplified by the successful leadership of Dr. Abba Hillel Silver; to strengthen the Zionist Organization of imerica from within by developing a vigorous and informed public opinion among its membership and an intelligent interest in national affairs; to revitalize the democratic principle basic to our movement so that the composition and pelicies of the national administration shall reflect the will and temper of the great body of American gionists."

etroit sewest chronia New Pro-Silver Group Is Formed

NEW YORK - The American Zonist Policy Committee, which will function both nationally and locally within the framework of the Zionist Organization of America in order to press for a militant and dynamic Zionist p+licy such as has been exemplified by the successful leadership of Dr. Abba Hillel Silver," was launched last week by a group of Zionists headed by Charles J. Rosenbloom of Pittsburgh, Of-fices were opened in New York.

Mr. Rosenbloom, treasurer of the United Palestine Appeal, listed the purposes of the American Zionist Policy Committee as fellows:

To deepen Zionist thought and the understanding of Zienist problems on the part of our lay leaders and the rank and file.

To advocate and press for a militant and dynamic Zionist pelicy such as has been exemplified by the successful eadership of Dr. Abba Hillel Silver. To strengthen the Zonist Or-

gunization of America from withim by developing a vigorous and informed public opinion among it: membership and an intelligent interest in national affairs.

To revitalize the democratic principle basic to our novement se that the composition and policies of the national a-iministration shall reflect the will and temper of the great body of A nerican Zionists.

Mr. Rosenbloom emphasized timt the Committee's activities emphasized "will in no wise interere with the political work of the Zionist Emergency Council.

Assailing the Z.O.A. administration's action in forcing Dr. Silver's elimination from the political leadership of Zionism "after a year of prodigious activity and unprocedented political achievement," Mr. Rosenbloom declared:

"That such incredible things could happen in the way they did, points to serious internal conditions which must be corrected if we are to avoid major set-

"The leadership of the Z.O.A. has revealed an appalling ineptitude and an incapacity to deal in a statesmanlike marner with such crises as are bound to arise. It has acted precipitately and amitrarily. It has either mistaken the sentiments of the great budy of American Zienists, or deliberately ignored them."

Silver Forces 2-1646 Form New Group; Stay Within ZOA

NEW YORK-The American Zionist Policy Committee, which will function both nationally and locally within the framework of the Zionist Organization of America in order to "press for a militant and dynamic Zionist policy such as has been exemplified by the successful leadership of Dr. Abba Hillel Silver," was launched this week by a group of prominent Zionist leaders throughout the country, headed by Charles-J. Rosenbloom of Pittsburgh.

In a letter sent to a number of leading American Zionists, Mr. Rosenbloom, who is treasurer of the United Palestine Appeal and former treasurer of the United Jewish Appeal, listed the purposes of the American Zionist Policy Committee as follows:

"(1) To deepen Zionist thought and the understanding of Zian-

RABBI SILVER

ist problems on the part of our lay leaders and the rank amt fille.

"(2) To advocate and press ist policy such as has been exemplified by the successful leadership of Dr. Abba Hillel Silver.

"(3) To strengthen the Zionist Organization of America from within by developing a vigorous and informed public opinion among its membership and as intelligent interest in national affairs.

"(4) To revitalize the democratic principle basic to our movement so that the composition and policies of the national ביים אין דעם ביוניום אין דעם ליסיטע דעדע ווענען ביוניום אין דעם administration shall reflect the will and temper of the great "רבר בא: קעט לכבר דר. כילווער' body of American Zionists,"

that the Committee's activities "will in no wise interfere with the political work of the Zionist Emergency Council. As Dr. Silver has repeatedly urged, all constructive Zionist efforts must be carried on with undiminished

Assailing the Z. O. A. administration's action in foreing Dr. Silver's elimination from the political leadership of American Zionism "after a year of prodigious activity and unprecedented political achievement," Mr. Rosenbloom declared: "That such incredible things could happen in the way they did, points to seri-ous internal conditions which must be corrected if we are to avold major setbacks. The leadfor a militant and dynamic Zion- ership of the Z. O. A. has revealed an appalling ineptitude and an incapacity to deal in a statesmanlike manner with such crises as are bound to arise. It has acted precipitately and arbitrarily. It has either mistaken the sentiments of the great body of American Zionists, or deliberately ignored them."

The American Zionist Policy Committee is establishing offices at 55 West 42 Street, New York 18. N. Y.

צאחי ציוניסטנן האט זיר נקשאשען א לפסיטעט, וואס נריים צו א נרויסען באנקום לכבוד דר. אבא חלל כילויפר. עו עחרטן איחם פאר זיינע בייסראנען צום ציוניום אין סשך פון די לעצטע

דודך דער ציים פון זיבען יאחר אין

". להלווער נעוועו דער משרויצער פון רעם שאראיינינסקו עיוןיאשיעל און דערטאר האם ער אויף דער פארערונג מון הי. חיים יוייצטאן איבערנענוסען די שאליסישע פיהרערשאסט פון דעם עיונשמישעו עמוירוושנכי קאונמי? אכטער'ן פארציק מון דר, עסנואל ניוכשן אין אין השטעל קשטאראר אשי נעתף מעון נעווארען א ויצונג פון די וויכו ינסטע ציוניסטישע טוער אין ניו ישרנ און עם אין באשלמטען נעוומי רעו, או דער באנקעם ואל דורכאוים סראיען א פאלקסיכאראקטער און אלע שיכסעו פון משלק ומלען אין איתם מיין שארטראטעני.

צים ערשטעו משל זינט זיין נעי צווארנוענער רעויננאציע פון דעם ציונוסטישען עמויררושענסי קצונסיל. יועם דר. סילווער אויפטרעטע: עפענטר יך אוים'ו כאנסעט, און עם ווערט יערווארם, או ער ווענ האלסעו א פאר איצפינען פשסקנם.

יותכ בארקופעו דעם . "פשעו פערץ אין Mr. Rosenbloom emphasized ווב מאליציטער באליציטער מון

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY, FEBRUARY 16, 1945

Einstein, Co-Chairman For Testimonial to Dr. Silver

New York-Professor Albert Einstein heads the list of prominent leaders from all walks of life who are acting as co-chairmen of the testimonial dinner being tendered to Dr.

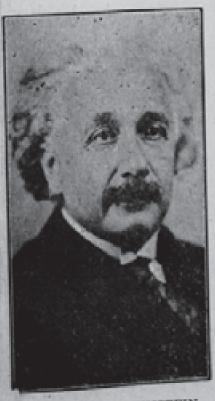

DR. ABBA HILLEL SILVER

Abba Hillel Silver, of Cleveland, on March 21st in the Grand Ballroom of the Hotel Commodore, New York

The dinner, plans for which were initiated by the Zionists of New York, will pay tribute to Dr. Silver for his outstanding leadership of American Jewry over many years and for his great contributions to American thought and public welfare.

In addition to Professor Einstein, the co-chairmen include Hon. M. Maldwin Fertig prominent New York attorney and president of the Bronx Zionist Region; Rabbi Wolf Gould, leader of World Mizrachi; Hon. Nathaniel L. Goldstein, Attorney-General of New York State; Professor Horace M. Kallen, of the New School for Social Research; Professor Mordecai M. Kaplan, of the Jewish Theological Seminary; Emanuel Neumann, Zionist leader and former member of the Jewish Agency Executive; David Pinski, poet-playwright and leader of Labor Zionism; Charles J. Rosen-

PROF. ALBERT EINSTEIN

bloom, treasurer of the United Palestine Appeal; Hon. Carl Sherman, former Attorney-General of New York State; Supreme Justice Meier Steinbrink, and Pierre van Paassen, noted author.

כאונסיל פארשרייבט דר. פילווער

און אוערקענונו". האט "ע" נאנעער סטאה פון דעם אמעריקאבער ציונים: סישעו עסויררושענסי מאינסיל אריני נעשריבען רר, אבא הרי פולווערים נשטעו אין דעם נשירענעם כוד פון רעם כרן כימת לישראל.

דער למאף פון דעם עפוידרושענסי קאונסיל, וואס האם נעארניים סים ד סילורער"ן אין פיער פון איבער א יאר האם צונעשיכם דר. סילותד": א בדיות או רעם 30סעו רעצעטכער, שויו נאכר רעם ווי רער עפויררושענסי קאונסיל אין בינארנאכיויים" נעראיען, לאכן פיי אויף א מארואסלונג אננענוסעו רעם באשלום אויסצורריקעו וייער אנערקענונג עו אים, און זייער ליבי שאפט. דורך איינשרייבע זיין נאפען אין נשלרענעם בור.

זיי השבען נעוושים. או דער סערי מיפיסאם ואל אים צונעיניםם ווערען צו ייו נעבורססרמשנ. שבער צולים סעבר נישק סיכות. סוועו ויי דער באנונענען נאר פיט'ן בדיון און דערי יאר צושיקנו רום סנוסינוסאם. ערייי בען די אנועשטעלטע פון רעם עמוירי STREET, STREET,

ראיאו פון 3 סטעיטס פארער

סטייטס צייון ראיאן איז אנגענוסען נעד נאד סארטידינט די האנדלונג פון דעד ווארען אן אייניסטיטינע רעואלווציע צו ציוניסטיטעד ארטיניסטיאציע, וואס

מאנער ציוניום. דער דרייסטייטס ציוויראיאן כא" אַעיע אין דעם נארענטען סזרח, האם שטיים פון ציוניסטיטע סיטניידער נענטפערט רינטער לעווינטאלן און

ייד באפיייינס די חיכטינסטע ציונים" רי לאנפעיענק אין אפנעהאיס! געי מיטע פועו פון רעם דרייסטייסס וואיען אין פיטסטורג, אין וויליאס פען האטעי, פיט'ן אנטייל פון איע פען האטעי, פיט'ן אנטייל פון איע קהועהוסיווע און ארסיניסטיאטיות יקוארוצים וואס בארויעים דעם רים אמיניקס פונים ראיאו. ריכטקר כואים ע. לעווינטאל, וואס דר, מילוקד'ן עו דער עיוניסטישיפאר

אויסכרייטערונגסיפאנד פון דער ציון סמאה פדן ציון י עמיירדישענסי

איים א האנסטרעני לכן דעם דריי ניסטישער ארשביואים. מארערן פון דער אסעריקאנעי עיוניםי האט ארושנעעוואונגען דר, סירי טיסער ארנאניזאציע עוריקעורופען ווער'ס רעזינגאציע פון דעס ציוניסי דר, אבא היל סילווער'ן עו דער פאן טיטען עמדררושענסי קאונסיל. ריסידער פורעידשאט פון דעס אמערין

מון פוטסבורג. מערכיפענטילוויניע. מיולען פון וועסט ווירדושיגיע און מיולען פון וועסט ווירדושיגיע און מערחישהייש. די פיטנלידערשאסט פון דעם דאוינען ראיאן דערנייכט פון דעם דאוינען ראיאן דערנייכט פון DOMESTIC PRO

האם פריקר נעהארטען א רעפעראט איטישער נייערשאפט. מאר דער האנמערענל ווענען דעם

TRI-STATE ZIONIST REGION BACKS DR. SILVER

New York (JPS) -- The Tri-State Zionist Region, comprising the Z.O.A. membership of Pittsburgh, Western Pennsylvania, parts of West Virginia and Eastern Chio, has unanimously adopted a resolution demanding Dr. Abba Hillel Silver's recall to political leadership, it was announced by the newly-formed American Zionist Policy Committee. The decision was taken at a joint meeting of the executive and administrative committee of the Tri-State Region held on February 11th at the William Penn Hotel, in Pittsburgh.

Insoribe Dr. Silver's Name In Golden Book

Cincinnati (JPS) -- The entire staff of the American Zionist Emergency Council has inscribed Dr. Abba Hillel Silver's name in the Golden Book of the Jewish National Fund "with affection and esteem," it was revealed here.

אין שייכות מים דעם איז אויך אביסעה אדער נאר א כך אומפארי שמענרליך וואם דר. ווייצמאן, וועלכער געפינם זיך איצם אין ארץ ישראל, איז נים געלאדען געויארען צי א קאנפערענין מים רוזוועלם'ן, משוירסשיל'ען ארער מים ביידען. אייב מים אלע פיהרער פון די אראכישע לעגדער האם מען יא קאנפערירם פארוואס נים מים דעם פיהרער פון דער אידישער אגענמור אין ארץ ישראל?

אַבער די אלע קשיות וואַלטען נים געווען הארג, אויב דאַם זאל זיין צוליב דיפלאטאטישע סבות, דערפאר וואָם פּרעזידענם רווי זועלם צון פרעטיער טשוירטשיל זאַלען אויף אזא אופן ערווארטען צו האבען זא לייבטערען וועג פאר א פארשטענדינונג מיט די אראבישע ליננדער. אין יעדענפאל ווילם זיך גלויבען, או וואס איו בונע די צוויי פיתרעה, האבען זיי נעמאן אלין וואס איז אין זייער פאכם צו בעי איינפלוסען אין צו איבערצייגען די פיהרער פון די אראבישע לענדער, אז די לייזונג פון דער ארין ישראל פראגע אין דעם אידישען נייסם איז נים אין קאנפליקם מים וייערע אינטערעסען. פון אם דעם פונקם אן, וואלם שוין דאם איבעריגע וואס מיר הערען איצם אין פארשידענע קלאנגען און סברות, בלויו געדארפם

הערכן איצם אין פאר שיו פגע זיין פארשטענדליך אין א פארווך צו לייוען א קאמפליצירטע פראנע.

זיין פארטטענדליך אין א פארווך צו לייזען א קאמפליצירטע פראנע.

לוים די כאריכטען זאל עס הייסען, או מיר האכען דא צו מאן מים

פארטידענע פלענער און מענליכקייטען פון וועלכע אדינינע קענען

אפשר זיין נים מעהר זוי אין אן עקמפערימענטאלען צושמאנד.

בעת פון איין זיים, זאל עס הייסען, או עס ווערס פלאנירם א

אירישע מלוכה פון אן ארץ ישראל פון ווערכער כלויו דער מיול פון

שכב, וואס איז אראכיט כאפעלקערם, זאל אייסגעטנימען ווערען.

דער איינען פיר פון דער צוויימער זיינ, או אידען דארפען קרינען דעם

נאנצען נגב, אדער דרום מייל פון ארץ ישראל, אין די קלאנגען וואס

נעחען אום זוערם אייך נים איטנעופים די מענויכקים פון א צעי פיילטקד ארץ ישראל

דקר באריכם ווענען א טענליכער "פערעראציע" נון א קריסם" ליכער וסלוכת אין לבנון און א אידישער מלוכת אין ארץ ישראל וואס ואלקן יא אדער עים אריון אין זער געפואנסער פעדעראציין פון די אראכישע לענדער, קען מים זיך האבען פארשיוענע סענלים קייםען, נים אויסשליסענדיע די, או אויך דער קריסשליכער עלעכענש ואל דא אריינגעבראכם ווערען ווי א נענענגעוויכם צו דעד אראביסער

את יעדענפאל מוזען מיר אנגעמען די אלע כאריכטען כלויז ווי אן אנדימונג. אז עפעס קוסט פאר הינטער די קוליסען, אז א פארזוך ווערם בעמאכם מצד פרעזידענם רוזוועלט אין פרעטיער משוירמשיל לייובן די ארץ ישראל פראבלעם. ווארשיונליך איז נאך נים נעי קומען דער מאמענט ווען זיי זאלען קענען ארוים אין דער אפען מים זייערע דערגרייכונגען, אדער אפילו מים זייערע פלענער. מיר קענען דערפאר נאַר האפען, או דאַם וואַם זיי פלאנעווען איז אין דעם גייסט דערפאר נאָר האפען, או דאָם וואָם זיי פלאנעווען איז אין דעם גייסט ווי פיר אלע האפען אין ווי פיר גלויכען, או די צוויי פיהרער האכען בדעה זו לייזען די ארין ישראל פראנע

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS

די באריכטען וועגען ארץ ישראל

די כארשמען ווענען ענגלאגר'ס ניוע פרענער פאר ארין ישראל זיינען פארדיופיג נים מעדר ווי קלאנגען. ביו וואנען עם וועם נים זיינען פארדיופיג נים מעדר ווי קלאנגען. ביו וואנען עם וועם נים ארויסגענעעכן ווערען קיין אפיציעלער קאמיניקאם אדער פיר וועלין אייף אדערע אופנים זיך דערוויסען גענוי וואס פאר כאשלוסען עם זיינען אַנגעניסען געווארען בנוגע דעם ספאפוס פון ארין ישראל, וועלען מיר פאפען אין דער פינסטער.

מיר האבען קיין ווארם נים נעהערם ווענען דעם, וואס עם איז מיר האבען קיין ווארם נים נעהערם ווענען דעם, וואס עם איז נערעדם נעושרען ווענען ארץ ישראל, אוים עם איז איננגאנצען נעי רעדם נעווארען אייף דער קאנפערענץ פון די "נרויסע דריי" אין יאלמא. מיר ווייסען אויך נים אוים פרעזידענט רמוועלט און פרעי מיער משוירטשיל האכען נערעדם ווענען ארץ ישראל אויף וייער מאנענענים, ערב דער יאלמא קאנפערענן, אין מאלמא, אדקר אויף זייער נאנענענים אויף אן אמעריקאנער קרינם שיף אין דעם האפען פון אלעקסאודריע, עניפטען, נאך דער יאלמא קאנפערענץ.

דער לאכגער כאריכם, וואס איז ארויסגעגעבען געווארען פון ווייסעןיהויז וענען פרעזידענט רוזוועלס'ס כאנענענישען אין קניפסען כים דעם קעניג פון עניפסען, דער קעניג פון אראכיען און דעם קעניג פון אכיסיניע דערסאנט ווענען פארשידענע פראנען וואס זיינען כא-ריהרם געווארען, אכער קיין ווארם ווערט נים געואנט, צו ארץ ישראל איז אויך דיסקוסירם געווארען. דאם אייגענע איז ווענען די באריכסען וואס קוסען פון לאנדאן כנוגע משוירטשילים באגעזענישען פים די פיתרהר פון די אראבישע לענדער.

דער פאמם וואס ארץ ישראל וועדם פארלויפיג אפיציעל פארשווי-בען, — כאמם אנצוחערענישען ווערען גענעכען, אז די פראכן האם יא פינורירם פין די קאנפערענצען, — איז נים קיין דערמומיגעכרינער. סיר האבען כיי אם דער ציים געמענם דערווארשען, או פרקזידענם רוווועלם אין ששוירטשיל, ושלען, נאך אלע וייערע צוואגען, האבען אויפגענומען זי ארץ ישראל פראבלעם, זי אפען דיסקומירען כים די אראבישע פיחדער און ואגען קלאתר וואס ויי ווילען.

SILVER FORCES FORM

MEW GROUP Edition, Jewish Post,)

The American Zionist Policy Committee ,which will function both nationally and locally within the framework of the Zionist Organization of America in order to "press for a militant and dynamic Zionist policy such as has been exemplified by the successful leadership of Dr. Abba Hillel Silver," was launched by a group of prominent Zionist leaders throughout the country, headed by Charles J. Rosenbloom of Pittsburgh.

In a letter sent to a number of leading American Zionists, Mr. Rosenbloom, who is treasurer of the United Palestine Appeal and former treasurer of the United Jewish Appeal, listed the purposes of the American Zionist Policy Committee as follows:

"(1) To deepen Zionist thought and the understanding of Zionist problems on the part of our lay leaders and the rank and file.

"(2) To advocate and press for a militant and dynamic Zionist policy such as has been exemplified by the successful leadership of Dr. Abba Hillel

"(3) To strengthen the Zionist Organization of America from within by developing a vigorous and informed public opinion among its membership and an intelligent interest in national affairs.

"(4) To revitalize the demoeratic principle basic to our movement so that the composition and policies of the national administration shall reflect the will and temper of the great

body of American Zionists," Mr. Rosenbloom emphasized that the Committee's activities "will in no wise interfere with the political work of the Zionist Emergency Council. As Dr. Silver has repeatedly urged, all constructive Zionist efforts must be carried on with undiminished

vigor." Assailing the Z. O. A. administration's action in forcing Dr. Silver's elimination from the political leadership of American Zionism "after a year of prodigious activity and unprece-dented political achievement," Mr. Rosenbloom declared: "That such incredible things could happen in the way they did. points to serious internal conditions which must be corrected if we are to avoid major setbacks. The leadership of the Z. O. A. has revealed an appalling ineptitude and an incapacity to deal in a statesmanlike manner with such crises as are bound to arise. It has acted precipitately and arbitrarily. It has either mistaken the sentiments of the great body of American Zionists, or deliberately ignored them."

The American Zionist Policy Committee is establishing of-fices at 55 West 42 Street, New York 18 W

It is interesting to read Wise's telegram to our Secretary of State. It is not only egotistical, but undertakes to push Senator Wagner out of the picture insofar as his sincere interest in the Zionist Resolution is concemed. In the Back Bay Disstrict of Boston, it is only the Lowells that speak to the Cabots and the Cabots speak only to only one Jew can speak to the Chief, and only through Stet-

THE WISE TELEGRAM

Anyway, I am glad to note that Silver is not giving up the Sfight and is organizing for a show-down. But most Zionista are so have brained that they prefer letters to the President begging him to use his good of-Sfires at the Yalta Conference Sinstead of a man to man fight for the Palestine Mandate in the Hills of Congress. Now is the time for Ed Kauffman, former Z.O.A. president to get into the fight and put the collectors where they belong. And whether Selomon Goldman, another past president of the Z. O. A. likes Silver or not, here is his chance to spill the truth concerning what goes on in the Z. O. A. Above all, all militant forces in Zionism should unite at this time for the purpose of re-vitalizing Zionism in America and throughout the World. This is an opportunity that should be taken advantage of. Insofar as the Zionist Emer-

gency Council is concerned, the poor Mizrachi was left out in the cold. It seems that the Council was sort of divided between the Z. O. A. and Hadassah on one side and the Poale Zion and Mizrachi on the other. When the Wise-Silver conflict arose the Poale Zion lined up with the Z. O. A. and Hadassah. And why? It is a repetition of one of Aesop's Fables. While Steve Wise and Abba Silver vere fighting over the Zionist crown, Chaim Greenberg of he Poale Zion, grabbed the rown and placed it on his own head.

In St. Louis this matter of Wise-Silver brought forth a very filuted and watery resolution on he part of a few so-called memers of the local Emergency Committee urging the retention of Abba Silver as head of the Cionist Emergency Committee. Vo interested organizations held my meetings to discuss the sit-

It is to be noted that pracically all of the Jewish people hat attended the recently held Christian-Zionist Conference in st. Louis came away with a feelng of great elation and enhusiasm. The man responsible for this elation and enthusiasm was Abba Hillel Silver, the same Silver that organized Zion-And yet, what are these very ame people, who were so elated and enthused by this man, do-ing for him in the present Zionst crisis in America?

ZIONIST MELODRAMA! JEWISH TRAGEDY

The blood boils and the heart bleeds at the impotence, futility and puerility of the American Zionist leadership, if you can call it that, as is disclosed in the many press items republished in these pages. The Jews of Europe and the Balkans, at least those who have so far survived the bruial death imposed upon our people by the Nazis are the pawns in this fiasco, not to mention the Jews of the Yishuv. Here before you appears deliberate lying, the double cross, and the dagger in the back. It is foul. It is shameful. And that is And it is Jewish Zionist Leadership. Leadership too.

Steve Wise, he is 70, insists on being the Kingfish in Jewish life and will brook no interference or competition. He is the Prime Minister and complete cabinet. He has a Synagogue Secretary, a Jewish Opinion Secretary, an American Jewish Congress Secretary, an American Jewish Con-gress Secretary, a World Jewish Congress Secretary, a Zionist Secretary, a Religion Institute Secretary, and no doubt even a Private Secretary. And on top of all that he is the Ambassador to Washington. Experse accounts and money are no object. No one can introduce Congressional Reselutions without his consent. doubt remember his appearance in Washington on the Save the Jews of Europe Resolution. Only he is able to talk to President Roosevelt. So President Roosevelt talked to Steve, and Steve (who roars like a lion in front of Jewish audiences) like a good boy pushed the Palestine Resolution down the sewer.

Steve's good man Friday is Israel Goldstein, who no doubt, like Caesar, is ambitious. Goldstein believes that the Jew-ish Crown is more becoming to his bald pate than to Silver's thinning hair. Oh, why do Rabbis who preach brotherly love,

love each other so much? And what has Goldstein to worry about? He collects from Bnai Jeshurun and the Zionist Organization both. And who cares for expenses, especially when a publicity man can build you up as an American Hille!? And then there is the Ze Mr. Goldman, who denies he has had anything to do with this dirty work.

Yes, this is the American Zionism that killed off Jacob De Haas; chilled Herzl's only successor, the valiant Jewish fighter, Vladimir Jabotinsky; kicked Brandeis around; and stooped very low indeed in trying to have Peter Bergson deported. And now the attempt to push Silver

And this Zionist Emergency Committee, what a black blot that is. For five years while the White Paper was gaining mo-mentum, they fiddled around. The abie Emanuel Neuman was thrown out of the Committee and then when the knife is at the throat of the Yishuv Silver is called in. And how they took care of Silver.

What is wrong? The Zionist rank and file is so apathetic, indifferent and ignerant that it is appalling. By permitting these happenings they innocently assist in the death and destruction of their fellow Jews. St. Louis is no different than the other American cities. Zionists seem omy to understand the appeal of the collecter.

The sham and the flim is beyond them. They just don't know what is going on, and they don't care. I have already asked Messrs. Raigor, Sosna, Slonim, Robinson and Gollin, "What are you going to do?" And their answers are, Well, we haven't had a meeting since November. We shall see." What is St. Louis going to do about such terrible happenings in the Zion st

Grows; Asks His Return

Special NEW YORK - The Tri-State Zionist Region, comprising almost 9000 members of the Zionist Organization of America from Pittsburgh, Western Pennsylvania, parts of West Virginia and Eastern Ohio, unanimously adopted a resolution deploring the breach in the American Zionist movement and demanding Dr. Abba Hillel Silver's recall to political leadership. The resolution passed despite a talk by Judge Louis Levinthal, of Philadelphia, criticizing Dr. Silver and defending the Z. O. A. Administration's actions.

Dr. Emanuel Neumann, of New York, who had spoken earlier on The Political Situation in the Near East," refuted Judge Levinthal's remarks and represented the pro-Silver point of view.

St. Louis Wants Silver Back

ST. LOUIS-The latest Zionist district to join the ranks of these taking up the cudgel in behalf of Rabbi Abba Hillel Silver, Became St. Louis when the local Zionist Emergency Council at a special meeting adopted a renolution calling for Silver to be brought back into leadership.

The resolution asked the Council "forthwith to invite Dr. Silver to resume his position in the leadership of the Council." It was adopted unanimously.

Trend Towards Silver NEWS

VIEWS

The Cairo Conference. The Jewish State! Promise Or Fullfilment? Watchful Waiting.

So we have been thought of and talked about, / all, and if not by the Big T' by the Big Two. Phy. 4 Churchill, on th & from Egypt to Hadjaz, and rather solution. closely with the Christian state of Lebanon.

discussions with Middle Eastern potentates derive from private and completely unauthorized dispatches sent by correspondents, hungry for news and easily satisfung in the President's hands that may or may not be authentic. The Big Two themselves have not seen fit to vouchsave any infor-mation at all concerning Pales-

tine, the Jews or the Jewish State either to the public or to the Jewish leadership.

It will be said, of course that the whole matter of Palestine is still under consideration. The conference of Arab states, now meeting in Cairo, has the question of Palestine, among a great many other questions, on its agenda. The matter of oil concessions, which is of vital importance to many Western powers, including the United States, has yet o be settled, and for some dark and mysterious reason some Arab rulers insist upon mixing up Zionism with oil. The problem of India, with hundred of millions of Mohammedans with supposed interest in Palestine, is still to be discosed of. And here teast is always the consideration that until the war is finally over, Caurchill, on the Transfer of the State of t nothing must be undertaken that King Farouk of Egypt and King vital to our success in the war against the sommon for. True, all these arguments have been is going to be, we are told, a Jew- raised before and met, but this is is) State including most of the no reason who they should not be is; State including most of the source of the territory of Palestine, allied in some fashion with the Arab Fe-long neglecten, long awaited and deration, stretching all the way terribly long delayed Pale-tine

Maybe, we shall have light on the subject when the All of which is important, if be the long swalted joint state-President gets back home. May-All of which is important true; but the trouble is we don't ment on Palestine will be made know where the truth begins or both in Washington and in Lonends or where fancy or wishful both in Washington and in Lon-thinking take its place. The ra-ther lengthy, official statement quaint it with ther lengthy, official statement quaint it with the new situation about the meeting aboard the with respect to Palestine. The American warship, anchored in the Great Bitter Lake, near Cairo, makes no mention either of Palestine Resolution, pending in Congress, be sielved and that the whole matter of Palestine or Jews in the rose of Palestine or Jews in the rose of Palestine or Jews in the lestine Resolution has been put the rose of Palestine Resolution has been put the rose of Palestine. The Palestine Resolution pending in Congress, be sielved and that the Palestine with respect to Palestine. The Palestine Resolution pending in Congress, be sielved and that the Palestine with respect to Palestine. The Palestine Resolution pending in Congress, be sielved and that the Palestine with respect to Palestine Resolution.

cont. on mext page

cont. from p. 62

here he wanted it to be. what could be more logical than to expect that the President, having had his opportunity to attend to the Palestine matter, attended to it in a way thoroughly consistent with the Palestine plank in the democratic platform and also with his own personal pledge given through Senator Wagner to the last Annual Convention of Zionist Organizations of America at Atlantic City? If this he so, will undoubtedly want the Zionist leadership to know about the new developments, even if the news could not be given out to the public at large.

We hope for the best. A decision on Palestine must be made in the very near future. Every day that passes only adds to the confusion in Palestine and heaps up new troubles in the way of Jewish refugees who see in Pales the only hope of repairing their shattered lives. The White Paper policy has made further Jewish development in Palestine utterly impossible. The total of 75,000 immigrants, who could be brough: into the country under the White Paper, is now about exhausted, and the British gov-Crnment as well as the civilized world at large will have to make up their minds whether or not to continue the iniquitous White Paper or to substitute for it a new modus of Jewish development in Palestine. President Roosevelt, by his own word as well as by his party platform, is pledged to substitute for it the Jewish Commonwealth in Palestine. If the Cairo reports about the Jewish State are correct, the President has actually gone to but for us as he has promised he would, and as all of us who know and who admire him and who have faith in him, expected be would. But it is also possible that what we have again before us are some fine words, and very We shall not know little else. until we shall make it our business to find out. Meanwhile, watchful waiting, without unduly high optimism, would seem to be indicated as the best policy.

ing was prompted mainly for the purpose of further consolidating Wise prestige and leadership, and not for the given purpose of affording substantial direction to the local Emergency Chairmen. Certainly, the speeches and reports could have been mailed at the saving of considerable time, meney and travel. Aside from the unmistakable clamor and demand for the restoration of Dr. Silver to Zionist leadership, there was very little call for action inherent in the meetings.

Your correspondent was correct when he implied that the opening meeting almost resulted in a landslide for Silver, Delegate after delegate read official resolutions and statements,-all demanding the reinstatement of Dr. Silver to the important position of leadership in the Emergency Council. When a motion was made that the meeting go on record indicating the sentiment of those present as favoring the reinstatement of Rabbi Silver, Judge Levinthal, who was presiding, ruled the motion out of order. Your in ormant did not mention the fac: that a subsequent motion was made to appeal from the decision of the chair, and that the pro-Silverites were then requested to hear Mr. Schulman and Rabbi Wise before voting to either sustain or reject that appeal. NOW THIS IS IMPORTANT, and has not been mentioned: Rabbi Wise was very much aroused, and with impassioned and effective eloquence expressed himself to the effect tI do not quote but give my impression of his remarks) that the action taken at that meeting and other meetings of the delegates to the American Zionist Emergency Council, would determine his future relationship to the American Zionist Emergency Council. districts had passed resolutions in Jewish life. One could only versations and discussions that conclude from his remarks that any pro-Silver declaration on went on outside of the meetings,

his remarks there was generous essary restocation of Rabbi Silapplause. It would be wrong to ver to Ziocist leadership. SILsurmise that the applause indi- VER SENTIMENT DIDN'T cated an endorsement of Wises SUBSIDE! It was squelchedtion for the many contributions people on the rostrum smiled bedeclaration should be passed was been achieved, Mr Ed tor, and Goldstein indicated to Mr. Hulbert of Atlantic City, that 10 had better desist from pressing the pro-Silver motion or Ralbi Wise would resign that night. THEN, Mr. Hulbert withdraw his motion, not because he no longer adhered to it, but rather, I am sure, out of deference to an honored leader in Israel, Habbi Stephen S. Wise.

I can't recall that "the trand having changed perceptibly against Rabbl Silver, many delegates, including those whose

ווייצמאו פארט קיין לאנדאו ; הפועל המזרחי פאדערט שלום איז דעם

של חיקרם דערקלערט, או בחפוע THE RESTORED N THE

THE PARTITION NAMED IN CASE אויפטראנט ווערען אנצואווענדען ארע profession of the process and the ידי דייען פון די אפעריקאנער ציוניםי ואר ווידער אריינוענומעו ווערעו אין עמו ארדושענסי קאמישע.

בין דער אקציאנסיקאסיטעט ואל נקי יושם אויף דער ויצונג אויך דיסקוסיי ספס ינייסים ווציים דער דיצונ מאר"ו עיוניום, און או אוים דער בהשופר העעור" וועם נים מאינען, ואלוסקו אים סיפט"ן אין רעם ועריכם

מהן שיוניסטישנו לפנורעם. ווי דער פקציפוסיקפסיסעס באמרים בראועו דו עקועקום יווע פון ינר איריסער אנענטור. או זי ישר בשרושנינו פון הרביהכולל יניחק הער-צאנ. או עד ואל איבערנעסעו הריני מענות ציוניסטידת אוביים.

THE TY DITT IPOST THE IPO 14 גרעושרען און פארשטארקען דעם פאי ניסרשען דעפארטסענט פון דקר אידיי שער אנענמור אין ירושלים, לאנרא TRESTOCKLE UK

SI PUR BERTSCHIBETORG IN אויססארערען די עמועמומיוע פון דעי אירישער אנענטור צו שיפעו א רעלעי נאצים מון ישום פיין לאנדאו רארם אנצופירעו סעסינקיים אין פארטירענע

עם ווערט רערקלערט, או די אירישע MINISTER OF DIVIDED IN LIGHTS EURENZ THE THE DE STEEDEN Impressions gleaned from those TOWN PUT DES DEST SETTING 18 meetings convinced me that "DOTHER TO CHESTON STIES IN there can be no unity without Silver, and because the work of קק פראכינסען סים דער רענירונג און THE THE TYPE TO DEPOSED THE the Zionist Emergency Council

He said that he did not wish to supporting Rabbi Silver, publicly impose himself upon the Zion-recanted." I attended the sesist movement. Rabbi Wise spoke sions, and I have no recollecof his service to Israel and to tion of this alleged recanting. the Zionist cause and contended In fact, the trend was not that he, too, had pursued a mill against Rabbi Silver. If any itant and energetic leadership thing, and I judge by the con-

the part of those assembled, there was definitely a greater would result in his resignation. impetus for, and a more pro-nounced realization of, the necleadership in the Zionist Emer-gency Council. In my opinion, it the presiding leaders who definindicated a feeling of apprecia- itely favored Rabbi Wise. The intrigue that resulted in the he has made to Israel and o nignly and said: Now that we the Zionist cause. My impress have expressed ourselves and too important to be constrained sion that Dr. Wise would se- achieved unity, we can go to by petty fears of publicity. The sign in the event a pro-Silver constructive work. No unity had entire matter should not be resubstantiated when I heard from full and complete discussion of a reliable source that Dr. Israel this important subject was summarily averted. I have reason to believe that if the sentiment of the delegates had been frankly expressed, there would have been a pro-Silver landslide at any session that was held.

Zionism needs Silver today. The rank and file of Zionist workers want him, and I believe that if proper channels are made available, the overwhelming demand for the restoration of Rabbi Silver to Zionist leadership, will be rendered articulate and manifestly discernible

הים הייצטאו: פרקוירקנט פון רער אירה איראון: פרקוירקנט פון רער אירלשער אנענטור און פון דער אלי הפי יוליסקיכל היוניססיבל אנאניוא, לאנלנינון הוק אלהאנסנמנס ציע. חעם דיד היינטינע האך נעוענעי עיויקען זיי די באינענדע : נעו פים"ו ישוב, ערב ויין צוריקריוים ליין לשנדשו און מון לשרם קיין אסקי

ווייצסאו, וועלכער אין נעקוסען פיין ארדיידיאל רום מושעו נאויניי בער. האם דורך דער ציים נקהאם באר סקן אין או דר. אבא הי ציקם און ארנאניואציקם. ער ווקם וור דער אניניינאנער ישטונגען סיט ארע פארטייען, פראקר מעוענענעו מים"ו יטוב אויף א ויצונע ראורים של מינים ביים או היים את ביים ביים והם סיסעט, וואס איז פאררופעז נעיוארען בעו:א שטיענגע ווארנונג צום בהשומר אויף השנערשטשט רעם וטן מערע, ער העשרה, או ער ושל שששטעלען

and Jan and Ta

FREEDOM OF THE PRESS

Names of letter writere need not be printed, and will not be divulged, although the name must be appended to the letter as it reaches our office for verification as to authenticity. Unsigned letters will not be considered. Letters should be brief and to the point, and written on one side of the page only.

SILVER MOVEMENT "SQUELCHED" BY WISE SUPPORTERS, RABBI CHARGES

To the Editor:

Allow me to appoint myself special correspondent to the Jew. ish Post for this issue, and attempt to correct some of the misconceptions I am sure will result from the distorted, biased and wishfoolish article that had as its eaption "Silver Movement Believed Dead After Secret

The proceedings of the Atlantic City meetings of the American Zionist Emergency Council Chairmen, and the trend of recent events, certainly do anything but corroborate that caption. Undoubtedly, by this time you have received information regarding the organization of the American Zionist Policy Committee to "press for a milltant and dynamic Zionist policy such as has been exemplified by the successful leadership of Dr. Abba Hillel Silver." So you see, Mr. Editor, if, as your correspondent writes: "The Silver movement is dead," appropos Mark Twain, the report has been greatly exaggerated, or there has been a speedy and unpublicized resurrection.

Moreover, I cannot agree with the latter part of the caption: "After Secret Meet." As your article indicated, I attended those meetings, and I am not aware that the proceedings were in any way confidential or secret. The only caution imposed upon the delegates related to the report of Dr. Stephen Wise who requested the discretion when relating and reporting his conversation with the President.

It is not my wish to further contro-ersy in the Jewish press. However, I feel that the article you published gives an entirely erronewus impression, and should be corrected. The following is my own per-

sonal estimate, and I am not writing this in any representative capacity. I believe that the meetings were poorly organized, miserasly conducted, and an insult to those who came long distances because of their wish to learn, and to contribute something to the important objectives of the American Zionist Emergency Council. I can only conclude that this regional meetLeve profered the part chapters is so vital today, he must be . Propression for a restored to active leadership. The press was barred from

these meetings, but the various delegates were to return home and report the proceedings to their respective communities. I believe that a report should be made to the community of Israel, and I take this means of correcting what I regard to be a distorted and erroneous version of what took place.

The meeting opened my eyes to the political machinations of those opposing Silver, and convinced me of the ne-essity of having complete and unhindered expression of the facts, Most of the Zionists with whom I talked want to know why silver has been victimized, and they demand an expose of the political present controversy. The stakes are too high. The objectives are restraint, nor should we subject ourselves to the dangerous delusion of non-existent harmony. The Silver movement has

never died. True, attempts have been made to bury it alive. I think that future events will disclose that the alleged corpse will make itself heard because its voice echoes the desired policies and convictions of the vast majority of American Zionists.

Sincerely yours.

RABBI WM. B. SILVERMAN Temple Emanuel, Gastonia, N. C.

WEIZMANN READY TO LEAVE PALESTING AFTER COMPLETING DISCUSSIONS WITH GOVERNMENT

JERUSALEM, Feb. 25. (JTA) -- After completing important discussions with high officials of the Palestine Government with regard to basic Jewish problems in the country, Dr. Chaim Weismann will take official leave of Palestine Joury at a nooting of the Smill Zionist Actions Committee called to Ave the head of the Jewish Agency a send-off prior to his departure for London and the United States.

It was learned here, meanwhile, that the Actions committee will be asked to enlarge and strengthen its political departments in Jerusalem, London and Washington. The Misrachi laborites are also submitting a demend to the semmittee asking it to bring about peace in the ranks of the Zionist Organization of America and to secure the return of Dr. Abba Hillel Silver to leadership of the American Zionist Emergency Courolle .

VOL. X11 No. 48 (27th year) Wednesday, Pobruary 28, 1945

us Bulletin

AGENCY

NEW YORK 17, N. Y.

SOLUTION OF PALESTINE PROBLEM DEFERRED UNTIL END OF WAR, CHURCHILL ANNOUNCES IN LONDON

LOHDON, Fob. 27. (JTA) -- The solution of the Palestine problem will be put off until the end of the war and will not be taken up at the conference of the United Nations which opens in San Francisco on April 25, Prime Minister Churchill declared today in the House of Commons in the course of a report on the Yalta parley of the "Big Threc."

The Prime Minister also indicated that the talks held in Egypt are not to be construct as a general conference on basic problem of the Middle East since the Regent of Iraq and the Emir of Transjordan were not present. The Palestine question, he said, will be settled by the peace conference.

Churchill's statement was received with mixed feelings in Zionist eiroles here. In a statement to the Jewish Telegraphic Agency Lord Strabelgi declared that he feels relieved that the Prime Minister made no pronouncement hestile to the policy of a Jewish Mational Home. "It would have been disastrous had we been presented with a decision regarding the future of the Palestine mandate, or with a decision for the partitioning of Palostine," Lord Strabolgi said. "The fact that the Prime Minister said se little gives us hope for the future."

Emphasizing that now is the time to prepare for a constructive policy with regard to the post-war status of Palestine and Transjordan, the Laborite poor said that the time must also be utilized for educating public opinion in all countries of the Allied Nations concorning Jowish demands for Polostino.

"The best solution for Palestine is to proclaim the country a British Dominion," he continued. "In the meantime, the most urgent question is to secure new immigration certificates for Jows desiring to enter Palestine. Those new certificates would enable the Jowish Agency to send to Palestine distressed survivors of the Balkan countries and other liberated territories."

שנינע דענשטע אין פאריאסענט אי בער שלע פרשגעו וושס ער השם בש דירט, זיינען דערפארענע פארלאפענ סאריער נעווען איבערציינם, או עד וועם לסוף נעווינעו דעם פולסטעו צוסרוי צו זיין פאליטרטען קורם.

אויסלאַנרסימיניסטער אירען וועט שארשיינליך די דעבאסע שליסען איי רער ער וועם קומען צו דער צומרור

אין מאַרבינרונג פיט דער דענאטע שיו אויד כשקשנם נעוושרען אין משר לשמענטיסרייוען, שו אירעו און וויצעי הרעפיער קלעפענט אטלי וועלען זיי די שנפירערם פון דער ענגלישער ו רקנאציים כיי דער גרויסער אסיפה אין

וויך ארויסנקבראכם נקויארעו ד ריידעגדיג ווענען יענע פריינט פין מאלנענדע אינטערעסאנטע פרטים וועי

1. פרעוגרענט רווויעלט און טעוירי כישיל האכעו אין יאלמא נעחאם א ודיייטאנינע כאראטונג פאר דער קאני ספרענין פים ספארינ'וען ויעגען דער איראירטער אפענסיווע אוים'ז מערב

עם השט זיך ארויסנעוויזעו, או דער מערב פרשנט אין נעורען אביסעל חיי די מערכיפראנט שווערינקייטען נאי

197"16 93132 ... SMOSSY IVS

בשציאונגען צום פאסיפישעו פרשנם. צד איטאליע און צו פראנסרייד. ביידע ברויסמאכטען וועלעו זיך מיחעו צו בדיינגען די פראנצויזישע ארסיי צו

א"ר העכסטעו כוח. אלע גרויספשכטעו השבעו שווי .4 צונענריים די אסיפת אין מאויפראני ציסקש. או רער שלום און ויכערקייםם בבר. וואס וועט רארטען אוימנער שטעלט רוערעו. וועט זיין פיל פעכטיי געד פון דער אלטער פעלקער לינ.

מעד אין פורה באלוינט ווערען סים מעריטאריע וואס וועט איר צונעטיילט אויבערישלעויע, ראנציג, רעם גרעסר ווערעו, האט נשוירטשיל פארויכערט.

לשנרשו, ופעב. 27 (רויסערם). -- 1. די שליאירטע נרויסמשבטען וושם פשרשוושרצט די נשנצע מענשליי נים דולדען היינע שפווייכונגען פון געווען ש רעזולטשט פון ש שיפען־סשני

מעלקערונגסימערהיים איז א פוילישל, סורת, וועם זיד איינגעבעו נאד דער נאויפראנעיסקא. ער האט דערמאנט די רעפומאטעו, או מלחמה עו נעפינעו או אויסווענ פון צווישען די אנדערע פונקטעו פון צווישען די אנדערע פונקטעו פון משוירטשילים לאנגער רערע זיינען מעונע ארץ ישראל. א האנגען ברענ ביים באלסישען ים. ווערען, אז זי וועם פאר דוריידורו השנגען ברעג ביים בשלטישען ים. ווערעו. שו זי וועט פשר דורידורות בשסיפיק. צ. די אירישע טרשגעריע אין פוי שפילו ניט הלוס'ען וועגעו וושטער עס שס הא

בשפע ווענע ענגלשנר'ם פשליטים מים צו קשפיטולירעו אויף שוש שטיינער רישער סרשנערע אין פרינ, השט שלינ'עו און אסעריקע ביי זייער שנערקענונג משרירטשיל דערמאנט די מענליכקיים וועלם"ן, פים זיין פולשמענדינער פדן לאנראנער גלותירעושים, בין דער באסי הינוע לנולינער הייטשוני לו הייטשוני און הייטשוני הייטשוני און הייטשוני הייטשונ צוטרוידוואום, ברי צו שטארקען דעם דער נרייטקיים פון די פאראייניטע פארנעקוסען פערוענליכע באנענעניר צוטרוידוואום, ברי צו שטארקען דעם דער נרייטקיים פון די פאראייניטע פארנעקוסען פערוענליכע באנענעניר פרעניי פעלקער האט עד אויסגעסיטען אפילן מפן מש"ן קעניג פון עניפטען, און פרעסייד דער נאנצער וועלט.

ברעסיער מיער מיער מיער האט נענעבען טען אויף דייטשלאנר'ס מפלה.

ברעסיער מיעוער שיו ניט נענעבען טען אויף דייטשלאנר'ס מפלה.

לינ'ען זיינעד נים מער ווי בייזווילינע וואם ביאלוסטאס איז לרט רער ליניע פוסטע רייד. אין זיין רוהיניאויסנען נענעבעו געווארעו צו זי פאליאקעו. רונרעטער רערע האם ער רעם פארלאן סטאלין האלט, אז ביאליסטאס רארה אין פון אסעריקע, וואס געמם אלע מענט געמאררען:

מאלגעגורע אינסע עסא היטר היטר וענען יענע פריינט פון מאלגעגורע אינסע עסא לער פוולען צעטראטען און די פאליאר רערוצירט פוילען, וואס האבען מורא או די איצר (בן דער וועלטילאגע: מון דער וועלטילאגע: מון דער וועלטילאגע: אויסגעטאררעט ארער רערוצירט פוילען, וואס האבען מורא או די איצר (בן דער וועלטילאגע: מון דער פוילישער פראגע פוילישער פראגע מון אין נעפאר פויא או נעפאר פויא או די אינע מטעלען פוילען אין נעפאר פויא או די האבען אין יא האבען אין וועט שטעלען פוילען אין נעפאר פויל האבען אין יא האבען אין דער הדירטאניגע באראסונן

ברעמיעו דריקט אוים די האפענונג אויף א גינסטינען לייובג פון ארץ ישראה פראנע נאבץ קרינ — היינם שיי פון מורח פרייסען און פים או רייטשלאנר זועם אווי צעשמעמערם מדאנט און ווענען נאנג פון פרינ אויפ'ן נרויסע האפענונגען אויף אמעריקע'ם הילף אין איינ שמובלען רו און ארדענונג אין נאנצען מימעל-מזרה לעו האם כאוואויגען רעם ענגלישנואין קריניפירעריי. שביי דעו און אביר וועלען אנפירען ענגלישע דעלע באומיער צו דערקלערען אין זיין רערע. סטוירטשיל האם פאראויסגקואנט פערשטעליג אין פארגלייך פים די האר אידען און אביר וועלען אנפירען ענגלישע דעלע און דעלע אין און אביר וועלען אנפירען ענגלישע דעלע און פוייע אינוסטייעליאנטוויקעלטע פריי האבען די אפעריקאנער זייער אינרוסטייעליאנטוויקעלטע פריי האבען די אפעריקאנער זייער נייער זיינער עייער זיינער אינויסטייעליאנטוויקעלטע פריי בונד וועם זיין א מעכטינערער אינסמרומקנט, ווי ד' איש שוידערליכעו שטיינער, או זייער גה סים א פולקן צוטרים צום ים און אין פאסיפים הערגרייכט פיל סער יוי אים דערניי מען האט דערניי מען און פינסטערסטן און פינסטערסטן רציההיאקט, געווארענט זיינע נענגער, או ער וועט די מערכיפראנט שווערינסייטען נאר

פרקסיער משוירסשיל האט היינט נען זיינען פולשטענדינ איינשטימים און כן נעשיכטע. עשונם אין האוז און קאמאנס דו דער נוס צונענריים עו צווינען דייסשלאנד 4. נאר אוא אפרוף אויף דער איי וואס איז נוסעתייסען נעווארען א

אן אויפשין ליכען באריכט פוז זיין 2. ארומריידענרינ נבנוי דעם עגין מאנשעיענק, אבער יענע שמיעסען ווער מו מות אין ישלטא מים רוווועלט'ן פוילען, וואס האט אויפנערורערט גער לען שטארק צוניצקוטען כיים אייני און מים ספאלינ'ען, און אפשלאנעני וויסע ליים פון רער קאוסערוואטיווער שטעלען ארונוג אין נאנצען מיטער און מים מתאליכע פריטיקער פון זיין בארמיי, האט משוירמשיל דערמשום מדה.
דיג אלע מתגליכע פריטיקער פון זיין בארמיי, האט משוירמשיל דערמשום מדה.
ימודם אין מאראוים האט ער די פאר במאלינים מעטינקיים בניגע דער קוירי
למוד האט ער ביי אט דעם פונקט
לאמענט רעשוטאטען מארזיכערט, או ואן ליניע וואס איז אין איך צייט ניט
אלז קלאנגען וועגען הכנעה מאר מטאר געפעלען בעיוארען לענק'ען דערמאר
אלז קלאנגען וועגען הכנעה מאר מטאר געפעלען בעיוארען לענק'ען דערמאר : IFTERDES DOFE

American Jewish THE COMMITTEE REPORTER, FEBRUARY 1945

ZIONIST RIFT REVEALS POLICY DISAGREEMENT

Wise-Silver Controversy Contains Deeper Implications, Say Commentators

Peace officially reigns in American Zionism following the recent public controversy highlighted by the resignation of Dr. Abba Hillel Silver as co-chairman of the American Zionist Emergency Council, the official political arm of the major Zionist bodies in America. Reports of continuing dissension in Zionist ranks suggest, however, that the conflict has deep-seated roots. Its issues, which involve Palestine and Jewish public relations in the United States, are of interest also to non-Zionists.

The dissension arose as a result of the deferment by the U. S. Congress, for the second time within a year, of the Palestine Resolution, which demands the abolition of the British White Paper stopping Jewish immigration into Palestine and the establishment of a Jewish commonwealth. The resolution was shelved in the spring of 1944 by the House and Senate Foreign Affairs Committees at the insistence of the War Department, on the ground that its passage would be prejudicial to the successful conclusion of the war. President Roosevelt concurred in the War Department's opinion.

Expressing its full accord with the request for the withdrawal of the White Paper, the American Jewish Committee objected to the consideration at this time of the provision calling for the establishment of a Jewish commonwealth because of wartime conditions and divergence of opinion on the ultimate political structure of Palestine.

The Zionists soon renewed their campaign for the passage of the resolution. The House Foreign Affairs Committee approved it; but it was deferred by the Senate Foreign Relations Committee after Secretary of State Stettinius had appeared before the Committee three times and had declared in a public statement that "the passage of the resolution at the present time would be unwise from the standpoint of the general international situation."

Discipline Alleged Issue

On its surface, the Zionist disagreement centers about a single issue: namely, Dr. Silver's alleged contravention of the authority of the Emergency Council.

Dr. Stephen S. Wise (the other co-chairman of the Emergency Council), Dr. Israel Goldstein (president of the ZOA) and other Council members charged Dr. Silver with having disregarded a Council directive not to press for passage of the resolution in Congress without a "green light" from the State Department and the President.

Dr. Silver denied this accusation in a detailed statement. Furthermore he counter-charged, naming specific instances, that Dr. Wise, Dr. Nahum Goldmann, of the Jewish Agency, Dr. Goldstein and other Council members had sabotaged his activities on behalf of the resolution in both Congress and the State Department.

The issue was threshed out in the Emergency Council in a lengthy session at which both sides presented their evidence. A motion to censure Dr. Silver for his "breach of discipline" was defeated. The subsequent action of the Emergency Council, however, was to accept his resignation and, in a general reorganization, to elect Dr. Wise sole chairman.

This controversy, which assumed violent proportions and was aired both in the general and Jewish press through statements and counter-statements on both sides, created amazement and perplexity in Jewish circles. Was the cause of this upheaval nothing more than a technical 'breach of discipline,' as claimed by the Emergency Council? While some commentators saw in the controversy a personal conflict between Dr. Wise and Dr. Silver, others perceived deeper issues.

"Procedure" is Clue

One clue is found in the Emergency Council's declaration that the controversy does not involve any difference with respect to fundamental Zionist policy or maximal or minimal Zionist program, but is rather one of procedure, methods of implementation and the authority of its officers," "Procedure" and "methods of implementation" are key words here, observers say. The Wise group, it is stated, postulates the good will of the President and the present Washington administration as the indispensable prerequisite to the success of the Zionist cause. The President, they say, will have a major voice in determining the shape of the post-war world and consequently the future of Palestine. The President has given his pledge of aid to Zionists, and they must not embarrass him by ill-timed pressure, etc.

While not denying the importance of the good will of the administration in Washington, the Silver group is said to believe that the Zionist movement must not rely on it entirely, and that the Zionist cause, like any other, should be promoted by mobilizing public opinion to exert pressure on the legislative bodies, to which the executive would eventually yield. Since the President, from some indications, is not completely won over to the Zionist point of view, it is inadvisable, the Silver supporters think, to base the whole strategy of the cause on the administration's good efforts.

A commentator of the Jewish Daily Forward attributes the Zionist conflict to the desire of the Wise-Goldmann group to dominate the Emergency Council "as it now dominates the World Jewish Congress, the American Jewish Congress and the American Jewish Conference."

Two Trends in Zionism

A Jewish Morning Journal commentator sees in this conflict the opposition between two trends in the Zionist movement. American Zionism stands committed by the so-called Biltmore Resolution to the immediate demand for a Jewish commonwealth. The Emergency Council denies that this question-"maximal" versus "minimal" Zionism-was involved in the controversy. It is believed, however, that one faction, represented by Dr. Wise, holds that the demand for a Jewish commonwealth at the present, while the Jews of Palestine are in a minority, is not realizable, and that a militant policy in this respect is untimely and impractical. The point of view represented by Dr. Silver, says the commentator, is that the establishment of a commonwealth is a primary condition for the realization of Zionist hopes and must be striven for energetically and now.

At present writing, it has been announced that Senator Robert Taft intends to reintroduce the Palestine Resolution in the Senate. Congressman Emanuel Celler has reintroduced the resolution in the House. Official Zionist circles have not yet indicated whether they will press for action unless the State Department withdraws its opposition.

Thus, as a result of the confusion in Zionist policy, we have an anamolous situation in which demands concerning Palestine are aired in the halls of Congress without the assurance of backing by the united will of American Jewry or even by the unanimous support of Zionists. This detachment of the Palestine question from Jewish influence and control and its use as a political football represents, in the opinion of many observers, a distinct loss to Jewish dignity and prestige in this country.

1~/

NUMBER 6

EDITORIAL REVIEW

ORDER IN ZIONIST CONTROVERSY

THE RE-ORGANIZED Zionist Emergency Council is engaged I in recovering ground lost in the flare-up of the so-called Wise-Silver controversy. Too much attention has been given to the conflicting stories of who was at fault in the deferment of the Palestine Resolution. Now, by giving the local emergency committees something new to do, the distraction caused by various interpretations of what had happened in Washington will evaporate in activities which, absorbing the workers, may stabilize the situation. All local committees were called upon to support an address to the President on the eve of his departure for the Crimea and he was appealed to to have the Jewish claim with regard to Palestine placed on the agenda. Some work has also been done with Executive Departments of Government in Washington to straighten the Zionist line after the interval when Zionist leadership seemed to be working at cross purposes. What now follows must perforce be a more or less waiting game. Has the Crimea Conference considered Palestine? The answer is awaited with impatience.

In effect, the Wise-Silver issue has been detoured. It has become an internal matter of the Zionise Organization of America. It seems to be the intention of Dr. Silver's friends to challenge the Administration responsible for his resignation from the Emergency Council and to move at the next Convention of the Z.O.A. for the election of a new Administration on the ground that the present leadership is not deserving of confidence. From the point of view of public relations, the shifting of the scene of quarrel to the Z.O.A. Convention is a distinct advantage.

There is a grave possibility, however, that the segregation of the controversy within the Z.O.A. may be as injurious to the general Zionist interests as was the quarrel in the Council during December and January. It may even hurt Zionist prestige and dignity more than the discussion as to who was at fault for the deferment of the Resolution. These are not ordinary times. When the nerves of most people are frayed by the events of the war, when all Jews are undergoing the depressing effects of the massacres of Jews by the Nazis, when the rescue of Jews is still possible but no one seems greatly concerned—in these trying days, it will not be easy to keep the democratic process within the Zionist Organization isolated and unaffected by the usual aberrations of parisan campaigning.

The internal situation will be aggravated by the fact that involved in the Z.O.A. struggle will be aspects of organizational life the public exposure of which will certainly not be to the advantage of the Zionist movement. It is alleged that within the Z.O.A. there have developed procedures and group interests which will have to be eradicated if the Z.O.A. is to become normal and fit for the leadership that awaits it in the days to some. The resistance of groups and personalities under attack may arouse a political campaign that will trample under foot the amenities required by the situation. Democracy in action can become cruel and reckless. Partisanship is easily driven to unfairness both in attack and in defense. What may start as a holy crusade may degenerate into a destructive brawl.

These possibilities should give pause to the Zionist, whatcver group he may belong to. Every thoughtful Zionist should hesitate Exfore he plunges the Zionist Organization of America into a civil war capable of destroying the good with the bad. While it lasts, such a controversy may take the center of the stage away from all constructive work, especially in view of the fact that the date of the Convention which is to be a final arbiter of the issue is subject to decisions beyond Zionist control. The next Convention is quite a long war off. Under present ODT regulations, a Convention may not be possible for the balance of the year.

Therefore, if American Zionists are wise, all parties to the controversy will agree that this is not the moment for a long drawn-out period of partisan fighting. The controversy should be brought under impartial control. This unfortunate clash of issues should not be allowed to become so acute that the very foundations of the organization will be impaired. Ameffort should be made to have an ordered settlement of differences under democratic rules with an eye fixed on the interests of the movement as a whole. There is too much at stake both for the movement and for the Jewish people to justify at this time prolonged internecine warfare among Zionists who have the same essential aspirations and llopes.

BNAI ZSON VOSCE is published monthly except July and August by BNAI ZSON, at 220 Fifth Ave., New York 1, N. Y. Re-entered as second class matter September 21, 1944 at the post office at New York, N. Y. under the Act of March 3, 1879. Subscription 30 cents per year to members; \$1.00 per year to non-members. ABRAHAM A. REDELHEM, Managing Editor

A New Zionist Policy Is Needed

YOUTH & NATION - Nachomes Hatzain

an editorial

THE Zionist Emergency Council has passed through one of the most severe crises since its inception. Though it is already officially re-organized under the leadership of Dr. Wise, the repercussions still linger. This time the conflict was not characterized by too much secrecy. On the contrary, the minutest and most irrelevant details, true or false, were indiscrimately brought before the public. Dr. Silver opened this avalanche of charges and counter-charges by enquiring in the State Department concerning the veracity of the reports of some of his colleagues. The others weren't slow in adding to the charges and recriminations.

A great deal of print has been devoted to the details concerning the political activities and differences which finally precipitated this crisis. Too much attention has been paid to the various interpretations of the facts but very little thought has been given to the analysis of the actual political situation which led to the position in which we are now.

The Z.O.A. and Hadassah presentation of the problem as a case of democratic procedure, accusing Dr. Silver of contravening the decision of the majority of the Council, is justified, but it doesn't present the basic issue.

The Poale Zion, who throughout the controversy supported Dr. Silver, supposedly on ideological grounds, discovered, after Chaim Greenberg had been offered the position of Chairman of the Executive Committee of the re-organized Emergency Council, that the whole matter was a personal quarrel between the Rabbis Wise and Silver, or at best a struggle between rival cliques in the Z-O.A. This interpretation contains the truth, but only half of it.

The group which followed, and still continues most consistantly, to follow the pro-Silver line, is the Mizrachi. It's spokesmen take the position that this is a struggle of political attitudes and deepseated differences. Together with the adherents of Dr. Silver within the Z.O.A., Mizrachi makes of it an issue of aggressive Zionist policy versus weak-kneed appearement and "shtadlanut." This is false. The Zionist Emergency Council passed through many heated discussions, in the past, concerning tactics, and it is strange that suddenly the differences on tactics should become so important and crucial.

As a matter of fact the decision not to proceed with the Palestine Resolution in Congress unless the "green light" was obtained from the White House, was accepted in unanimity. No one at that time was accused or even suspected of "shtadlanut," just as no one tried to play up the heroic attitude.

The battle-cry of Mizrachi and the Silver followers, for a struggle against appeasement of the White House on the part of the Z.O.A. and Hadassah leadership is rothing but an artificially created difference between the factions, calculated rather to promote special political interests than to improve our political situation in Washington. The responsibility for the Zionist setback in Washington, was in this manner thrown from one faction to the other.

The truth of the matter is that the majority, as well as the minority, are equally responsible for this recent set-back; for behind the bitter internal struggle lies the attempt on the part of both sides to cover the real issues involved.

The Real Issue

What was the underlying cause of the crisis? The grave political situation of Zionism today and the inadequacy of the Biltmore Program as a basis for international Zionist politics.

In order to understand that, we must inevitably return to the crux of the problem, which was forgotten during the great turmoil. The crux was not a party, not a personality, but the Palestine Resolution introduced in Congress. The Resolution symbolized the attempt or all Zionists to present the "Biltmore" program to the American public. Though Zionists tended very much to overemphasize the importance of the resolution and to imply that it was crucial to the future of Zionist policy, the decision to have such a resolution passed by Congress had, in itself, given a strong impetus to the activity of the various organizations, taking up the slack caused by the cancelation of the major Zionist Fund campaigns after the establishment of the United Jewish Appeal. However, in the great wave of exaltation and struggle for the resolution the Zionists failed to notice the obstacles which continuously came up against it. The fact is that it was not only the Executive branch of the government which adversely influenced the fate of the resolution. It is true that it was the War Department and then the State Department which, with the knowledge of the President, were instrumental in postponing the vote. However, it must be noticed that insofar as Congress itself was concerned, the original "Biltmore Resolution" was a far cry from the final drait of the resolution which the House

(mer)

Committee of the last Congress finally voted out

with a very small majority.

The "Biltmore Program," adopted by the Extraordinary Zionist Conference, May 11, 1942, at the Biltmore Hotel in New York City, stated, inter al.: "The Conference demands that the gates of Palestine be opened; that the Jewish Agency be vested with control of immigration into Palestine and with the necessary authority for upbuilding the country, including the development of its unoccupied and uncultivated lands; and that Palestine be established as a Jewish Commonwealth integrated in the structure of the new democratic world." (Italics oursed.)

The Compton-Wright Resolution on Palestine, as amended, provides that: "The United States use its good offices to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country and that there shall be full opportunity for colonization so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic commonwealth." (Italics ours—ed.)

The value and importance of the "Biltmore Program" as an "endziel" may be seriously questioned; its weight as a statesman's document and guide for political action is negligable because of the confusion it carries in its own terminology. Everyone knows exactly what the Zionist program is concerning the White Paper, Jewish immigration, colonization, and a Jewish majority in Palestine; no one, however, is any clearer, after three years of the "Biltmore Program," on what the "purely political" demands of the Zionist movement are.

What Does "Biltmore" Mean?

Does the Zionist movement demand the immediate establishment of a Jewish State in the whole of Palestine, while we are still a minority or does it agree to postpone the establishment of a Jewish State until the majority is achieved? Is the demand for a Jewish State prompted by the conviction that only under such political conditions can Jewish immigration and colonization be safe-guarded, or by the assumption that a Jewish majority must finally be crystallized in the political form of a Jewish State? These basic problems are not academic in character, because they are basic in the determination of the kind of policy to be conducted in this most crucial period for political re-organization of the world at large and for Palestine specifically.

We are now in the period when inner Zionist political discussions and resulting decisions must be tested in the actual reality of world politics. From wishful thinking we must move into the realm of harsh political struggle. This requires definite political planks. These the "Biltmore Program" does not are improvised under the pressure of various outside political factors. The only result is chaos, and the unfounded accusations of "cowardice" or of "obstinacy." The real fact is: there is no political line, the present Zionist policy is in need of redefinition, and must be coached in practical political terms.

The "Biltmore Program" has logic and strength only when one clings uncompromisingly and fanatically to the demand for the immediate establishment of the Jewish Commonwealth as the only means of securing the Jewish future and the growth of the Yishuv in Palestine. This demand once seemed feasible in inner Zionist circles; it has however been whittled away gradually as the Zionist leadership was compelled to face realities.

There is no question but that the original "Biltmore Program" is undergoing changes in Palestine as well. Instead of being able to claim the support of a full 90 per cent of the Yishuv, it can barely muster 70 per cent. Only part of thest 70 per cent would require the immediate establishment of the Jewish Commonwealth. Moshe Shertok stated at the last meeting of the Asefat Hanivcharim that the most important demands were for immigration and colonization, and the immediate recognition of the principles of the Jewish Commonwealth. Weizmann spoke about a necessary transition period before a Jewish Commonwealth could be established. In other words there is a development in Palestine paralle to that in the United States concerning the actual meaning and the possibilities involved in the "Biltmore Program." A redefinition of the concrete Zionist political demands is the need of the hour. This reactinition must put a great emph.sis on those political immediate demands which will make possible a large Jewish immigration and colorization in Palestnie and will stress the readiness for renewed Jewish attempts to build a solid, lasting Jewish-Arab understanding which in the long run is the strongest foundation on which we can base our policy for mutual p-ace and security.

It is noteworthy that such great leniency was shown to those elements in Congress who tried to water-down the resolution under the pretent of expediting its passage. Political formulations upon which great struggles were conducted within the Zionist movement, which almost wrecked the American Jewish Conference, and in a sense are responsible for the sad state of affairs today, suddenly became of minor importance to the Zionist leadership. Dr. Silver, in his speech to the American Jewish Conference in Pittsburgh, hailed the last resolution*

(Continued on Page 9)

^{*}Refers to the House Committee Resolution queted earlier in the editorial.

as a great political achievement and was very liberal in his interpretations of its meaning. Every major Zionist party went on record, hailing it as an achievement. Yet there was no use denying that this resolution is not the "Biltmore Program." Mr. Emanuel Neumann, in one of the last attempts to save Dr. Silver's prestige and the resolution, pointed out the fact that there are many good and devoted Zionists who are opposed to the "Biltmore Program," even denying the reports from Palestine that 90 per cent of the Yishuv were behind Biltmore. Since the results of the last elections to the Asefat Hanivcharim. were published, we have continuously pointed out that at least one-third of the Yishuv was either opposed or extremely critical of the "Biltmore Program." Mr. Neuman's statement was the first admission of the truth of our evaluation to come from general Zionist circles.

There is no question that the crisis resulted, basically, from the actual difficulties which Zionism faces in the international world. In this, the wording of the "Biltmore Resolution," as it was explained before, was far from helpful. This crisis very definitely showed how weak our political representation in

Washington was. It is of extreme importance that the political offices of the Jewish Agency in New York and Washington be expanded to meet the great tasks which face political Zionism in the important world center, Washington. It is not American Zionist politics with all their complications and rivalries which must be reflected in Washington, but the need of the Jewish people the world-over, its stake in Palestine and Zionism as expressed by the World Zionist Organization and the Jewish Agency. The Executive in Jerusalem must take the necessary steps to establish an office in the United States commensurate with the needs of the political struggle today.

The problem of pressure was predominant in this discussion. It is important to remember that no Zionist political pressure will be of any significance without an alent Jewish community, behind it, aware of the problems and the difficulties of the situation. It is not through the pressure of Senator Reynolds that the Jewish people will voice its demands. An independent, strong line of struggle is needed. Only the Jewish masses and a leadership which trusts them can effect it.